

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Euroopan parlamentti	
	<i>Kirjalliset kysymykset ja vastaukset</i>	
(1999/C 348/001)	P-3365/98 esittäjä: Paul Lannoye komissiolle Aihe: GMO:en markkinointilupaa koskeva asiakirja C/NL/96/10 ja direktiivi 90/220 (Täydentävä vastaus)	1
(1999/C 348/002)	E-3555/98 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: S.Teresa di Lericin purjehduskoulu (Täydentävä vastaus)	2
(1999/C 348/003)	E-3561/98 esittäjä: Klaus Lukas komissiolle Aihe: YK:n Palestiinan pakolaisten avustus- ja työelin ja kadoksissa olevat EU-rahast (Täydentävä vastaus)	2
(1999/C 348/004)	E-3825/98 esittäjä: Gérard Caudron komissiolle Aihe: Euroina suoritettavista maksuista perittävä provisio	3
(1999/C 348/005)	P-3869/98 esittäjä: Petrus Cornelissen komissiolle Aihe: Tulliton ja veroton myynti	5
(1999/C 348/006)	E-3959/98 esittäjä: Raimo Ilaskivi, Marjo Matikainen-Kallström ja Jyrki Otila komissiolle Aihe: Tasa-arvo eräissä palveluissa (jatkoa)	6
(1999/C 348/007)	E-3967/98 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Euroopan säädösten taloudellisten vaikutusten arviointi	7
(1999/C 348/008)	E-3970/98 esittäjä: Juan Colino Salamanca komissiolle Aihe: Melusaaste ja maantiet	8
(1999/C 348/009)	P-4009/98 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kreikan osallistuminen vanhuksille tarkoitettuun ohjelmaan	9
(1999/C 348/010)	E-4058/98 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Kaakkois-Englannin alueen saama Euroopan unionin rahoitus (Täydentävä vastaus)	9
(1999/C 348/011)	E-4072/98 esittäjä: Ralf Walter komissiolle Aihe: PHARE-CBC/INTERREG	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 348/012)	E-4079/98 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Bensiinin toimittaminen Espanjassa	11
(1999/C 348/013)	E-4100/98 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Duty-free-alan työllisyys	12
(1999/C 348/014)	E-0003/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Ohjelman rahoituksen viivästyminen	12
(1999/C 348/015)	E-0030/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Komission virkamiehen pidättäminen virantoimituksesta	13
(1999/C 348/016)	E-0042/99 esittäjä: Kirsi Piha komissiolle Aihe: Komission virkamiehen virastapidättäminen	13
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0030/99 ja E-0042/99	13
(1999/C 348/017)	E-0040/99 esittäjä: Hanja Majj-Weggen komissiolle Aihe: Kissojen ja koirien nahkoilla käytävä kauppa	14
(1999/C 348/018)	E-0053/99 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: EU:n Baijerille myöntämät tuet vuosina 1994–1998 (Täydentävä vastaus)	15
(1999/C 348/019)	E-0061/99 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Kaupunkialueet	16
(1999/C 348/020)	E-0064/99 esittäjä: Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Ydinvoimaa koskeva yhteisön näkökanta	17
(1999/C 348/021)	E-0068/99 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Ruotsista Suomeen maksettujen eläkkeiden kaksoisverotus	17
(1999/C 348/022)	E-0069/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Maaseutumatkailua koskevien tukien epääminen pääomayrityksiltä Sisiliassa	18
(1999/C 348/023)	E-0072/99 esittäjä: Umberto Bossi komissiolle Aihe: Italian Istituto Poligrafico	19
(1999/C 348/024)	E-0087/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Italian valtion painatuskeskus ja rahapaja	20
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0072/99 ja E-0087/99	20
(1999/C 348/025)	E-0086/99 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Suurnopeusjunaradan Madrid–Zaragoza–Barcelona yksityinen rahoitus	21
(1999/C 348/026)	E-0104/99 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Ulkosuhteiden yhteinen palvelu	21
(1999/C 348/027)	E-0109/99 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Italialaisten pankkien euron käyttöönoton jälkeen perimät laittomat vaihtokomissiot	22
(1999/C 348/028)	E-0123/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Lentoliikenteen saasteet	24
(1999/C 348/029)	E-0137/99 esittäjä: Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Energiakasvien viljelyn edistäminen yhteisössä	25
(1999/C 348/030)	E-0151/99 esittäjä: José Barros Moura komissiolle Aihe: Naudanlihan vientikiellon vaikutus härkätaisteluissa käytettävien lide-härkien vientiin	26
(1999/C 348/031)	E-0156/99 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Euroopan lääkearviointiviraston uusi menettely, jolla ilmoitetaan keskitetysti hyväksytyjen lääketuotteiden saattamisesta samanaikaisesti markkinoille	27
(1999/C 348/032)	E-0157/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Yhteisön lainsäädännön sisällyttäminen Kreikan lainsäädäntöön	27
(1999/C 348/033)	E-0164/99 esittäjä: Ludivina García Arias komissiolle Aihe: Direktiivin 96/92/EY tulkintaa koskevat asiakirjat, joita ei ole toimitettu Euroopan parlamentille	28
(1999/C 348/034)	E-0165/99 esittäjä: Ludivina García Arias komissiolle Aihe: Direktiivin 96/92/EY tulkinta	28

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 348/035)	E-0166/99 esittäjä: Ludivina García Arias komissiolle Aihe: Yritysten saavutetut oikeudet, jotka perustuvat sääntelyn muuttamiseen ja toimialan vapauttamiseen	28
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0164/99, E-0165/99 ja E-0166/99	29
(1999/C 348/036)	E-0167/99 esittäjä: Ludivina García Arias komissiolle Aihe: Pk-yrityksille ja kotitalouskuluttajille tarjottavan sähkön keskipitkän ja pitkän aikajänteen hinnan kiinnittämisen laillisuus	29
(1999/C 348/037)	E-0179/99 esittäjä: Irene Soltwedel-Schäfer komissiolle Aihe: BSE-tutkimus – lajien välisen rajan ylittyminen	30
(1999/C 348/038)	E-0184/99 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Elintarvikkeet, jotka eivät sisällä geneettisesti muunnettuja ainesosia	31
(1999/C 348/039)	E-0192/99 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Ariane-ohjelma	32
(1999/C 348/040)	E-0193/99 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Harmaavalaiden suojelualue Meksikossa	32
(1999/C 348/041)	E-0199/99 esittäjä: Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Häviääkö susi Espanjan Asturiasista?	34
(1999/C 348/042)	E-0204/99 esittäjä: Manuela Frutos Gama komissiolle Aihe: Pienten ja keskiuurten sähkökuluttajien puolustaminen energia-alan vapauttamisen seurauksena	35
(1999/C 348/043)	E-0205/99 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Viemärijärjestelmien rahoitus Aragónissa	35
(1999/C 348/044)	E-0206/99 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Tavoitteeseen 1 kuuluville alueille myönnettävät tuet Espanjassa	36
(1999/C 348/045)	E-0207/99 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Maksatus kansalaisjärjestöille	37
(1999/C 348/046)	E-0215/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Lento-onnettomuudet	38
(1999/C 348/047)	P-0223/99 esittäjä: Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: World Vision Austria -järjestön varojen väärinkäyttö	39
(1999/C 348/048)	E-0313/99 esittäjä: Klaus Lukas komissiolle Aihe: World Vision Itävalta	39
(1999/C 348/049)	P-0559/99 esittäjä: Karl Habsburg-Lothringen komissiolle Aihe: EU:n varojen mahdollinen väärinkäyttö (World Vision)	40
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-0223/99, E-0313/99 ja P-0559/99	40
(1999/C 348/050)	E-0237/99 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Italian salaisen palvelun raportti rahanpesussa käytetystä eurosta	41
(1999/C 348/051)	E-0241/99 esittäjä: Ulf Holm komissiolle Aihe: Bangladeshille myönnetty tulvien jälkeinen tuki	42
(1999/C 348/052)	E-0244/99 esittäjä: Ulf Holm komissiolle Aihe: EU:n kestävän kehityksen tavoitteet	43
(1999/C 348/053)	E-0248/99 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Welsin läntinen liittymä	44
(1999/C 348/054)	E-0254/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Spea Autostrade -hanke ja MonteBeni (Firenze)	44
(1999/C 348/055)	P-0258/99 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Euroopan sosiaalirahaston varojen käyttöä koskeva petosepäily Kataloniassa (Täydentävä vastaus)	45
(1999/C 348/056)	E-0288/99 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: LEADER-yhteisöaloitteesta rahoitettujen hankkeiden maksujen viivästyminen Kataloniassa	46

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 348/057)	E-0294/99 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Sairaaloiden energiansäästämismahdollisuudet	47
(1999/C 348/058)	E-0295/99 esittäjä: Dagmar Roth-Behrendt komissiolle Aihe: EU:n varat, tiedot Berliiniin saamasta EU:n tuen määrästä vuonna 1998 (Täydentävä vastaus)	48
(1999/C 348/059)	E-0314/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Läpäisyperiaate Euroopan komissiossa	48
(1999/C 348/060)	P-0325/99 esittäjä: Luigi Moretti komissiolle Aihe: Lentoliikenteen oikeudenmukainen jakautuminen Malpensas ja Linaten välillä	49
(1999/C 348/061)	E-0334/99 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Siipikarjanlannanpolttolaitos	50
(1999/C 348/062)	E-0335/99 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: OPM-hankkeet: kestävän matkailun kehittäminen ja edistäminen ja vanhojen lammastreittien suojele	51
(1999/C 348/063)	E-0339/99 esittäjä: Edith Müller komissiolle Aihe: Komission sisäisiä tutkimuksia koskevien kertomusten toimittaminen eteenpäin	52
(1999/C 348/064)	E-0358/99 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Tutkimus eurooppalaisten kaupunkien suurikokoisuudesta	53
(1999/C 348/065)	E-0359/99 esittäjä: Elisabeth Schroedter komissiolle Aihe: Aluekehitykseen myönnettyjen EAKR:n varojen käyttäminen Mecklenburg-Vorpommernin moottoritie A20:n kokoojateiden rakentamiseen	53
(1999/C 348/066)	E-0361/99 esittäjä: James Moorhouse komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksien rikkominen Myanmarissa	54
(1999/C 348/067)	E-0368/99 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Arcipelago Toscano -luonnonpuiston ja Elban saaren suojele	55
(1999/C 348/068)	P-0372/99 esittäjä: Yvonne Sandberg-Fries komissiolle Aihe: Eurooppalaiset asuntomessut	56
(1999/C 348/069)	E-0500/99 esittäjä: Niels Sindal komissiolle Aihe: Asuntomessut	56
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-0372/99 ja E-0500/99	56
(1999/C 348/070)	P-0375/99 esittäjä: Karla Peijs komissiolle Aihe: Direktiivin 94/62/EY täytäntöönpano	57
(1999/C 348/071)	E-0387/99 esittäjä: Karl von Wogau komissiolle Aihe: Saksalaisen yliopistotutkimuksen tunnustaminen Espanjassa	58
(1999/C 348/072)	E-0389/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Eu-varojen myöntämisen valvonta	59
(1999/C 348/073)	E-0395/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Huumeiden käytön ehkäisyä ja vieroitushoitoa koskevien ohjelmien edistyminen	59
(1999/C 348/074)	E-0397/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Suojelualueella sijaitsevan kaivoksen toimintalupa	60
(1999/C 348/075)	E-0399/99 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Paloturvallisuus	61
(1999/C 348/076)	E-0404/99 esittäjä: Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Toimenpiteet euron väärentämisen estämiseksi	61
(1999/C 348/077)	E-0405/99 esittäjä: Riitta Myller komissiolle Aihe: Sortavalan jätevedenpuhdistamon peruskorjaushanke	62
(1999/C 348/078)	E-0408/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Neuvottelut EU:n ja Etelä-Afrikan tulevasta kauppasopimuksesta	63

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 348/079)	E-0409/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Luonnos EU:n ja Etelä-Afrikan väliseksi kauppasopimukseksi	63
(1999/C 348/080)	E-0410/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Etelä-Afrikan tulevassa kauppasopimuksessa sovitut vastaerät	64
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0408/99, E-0409/99 ja E-0410/99	64
(1999/C 348/081)	E-0412/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: "PORT"-nimityksen käyttö Yhdysvalloissa tuotetuissa viineissä	65
(1999/C 348/082)	P-0413/99 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Italian maksu-tv-alan kilpailun lainvastainen rajoittaminen	66
(1999/C 348/083)	E-0419/99 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: Euroopan patenttiviraston rakennusten sisäilman kuormitus	67
(1999/C 348/084)	E-0420/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Vuoden 2000 Euroopan kulttuurikaupunkien valmistelutoimien rahoitus	67
(1999/C 348/085)	E-0425/99 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Henkilökortit	68
(1999/C 348/086)	E-0438/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Riittämätön avoimuus Euroopan keskuspankin henkilöstön työhönotossa	69
(1999/C 348/087)	E-0440/99 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Lobbausta koskevat määräykset	69
(1999/C 348/088)	E-0444/99 esittäjä: José Valverde López komissiolle Aihe: Pienten ja keskisuurten yritysten määritellyn mukauttaminen	70
(1999/C 348/089)	E-0450/99 esittäjä: Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: Viterbon vanhojen muurien sortuminen	70
(1999/C 348/090)	E-0452/99 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Swine vesicular -tautiepideemia	71
(1999/C 348/091)	E-0453/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Korean rahoituskriisi ja sen vaikutus yhteisön laivanrakennusteollisuuteen	72
(1999/C 348/092)	E-0454/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Meia Serran (Madeira) kiinteiden jätteiden käsittelylaitoksen rakentaminen	74
(1999/C 348/093)	P-0455/99 esittäjä: Carlo Ripa di Meana komissiolle Aihe: Suurnopeuksinen rautatierata välillä Lyon–Torino–Milano–Venetsia–Trieste	74
(1999/C 348/094)	E-0460/99 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Nautojen, sikojen ja lampaiden tuonti Sisiliaan ilman eläinten terveydentilaa koskevia todistuksia	75
(1999/C 348/095)	P-0464/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Argentiinan tasavallan välinen kalastussopimus	76
(1999/C 348/096)	E-0475/99 esittäjä: Paul Rübiger komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteen vaikutukset	77
(1999/C 348/097)	E-0483/99 esittäjä: Gianfranco Fini ja Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Laajentuminen ja Välimeren alue	77
(1999/C 348/098)	E-0484/99 esittäjä: Jan Lagendijk komissiolle Aihe: Eurooppalaisten laivojen romuttaminen Intiassa	79
(1999/C 348/099)	E-0485/99 esittäjä: Wilfried Telkämper komissiolle Aihe: Bougainville	80
(1999/C 348/100)	E-0486/99 esittäjä: Wilfried Telkämper komissiolle Aihe: Toistuvat uutiset vaarallisista häiriöistä elsassilaisessa Fessenheimin ydinvoimalassa (Haut-Rhin, Ranska)	81
(1999/C 348/101)	E-0488/99 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: EAKR:sta espanjalaisille pk-yrityksille myönnettyjen tukien viivästyminen	82

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 348/102)	E-0489/99 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Jänisten kasvatusta Espanjassa	83
(1999/C 348/103)	E-0495/99 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Eläinten hyvinvointi teurastuksessa	84
(1999/C 348/104)	E-0496/99 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Työntekijöiden lähettäminen	84
(1999/C 348/105)	P-0498/99 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Direktiivin 93/119/ETY määräysten rikkominen Ranskassa Eid-el-Kabir -festivaalin aikana	85
(1999/C 348/106)	E-0503/99 esittäjä: Susan Waddington komissiolle Aihe: Eritrean ja Etiopian välisen kiistan rauhanomainen ratkaisu	86
(1999/C 348/107)	E-0634/99 esittäjä: Roberto Speciale komissiolle Aihe: Etiopian ja Eritrean välinen rajakiista	86
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0503/99 ja E-0634/99	87
(1999/C 348/108)	E-0504/99 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Leonardo-ohjelma	87
(1999/C 348/109)	E-0505/99 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Avoimet kilpailut	88
(1999/C 348/110)	E-0509/99 esittäjä: Kirsi Piha komissiolle Aihe: Viron televiestintämarkkinat	89
(1999/C 348/111)	E-0510/99 esittäjä: Ludivina García Arias komissiolle Aihe: Kuluttajansuoja sähkömarkkinoiden vapauttamisen yhteydessä	90
(1999/C 348/112)	E-0511/99 esittäjä: Ludivina García Arias komissiolle Aihe: Muiden kuin kilpailullisten investointien arviointiperusteet Euroopan tulevilla sähkömarkkinoilla	90
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0510/99 ja E-0511/99	90
(1999/C 348/113)	E-0516/99 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Petokset	91
(1999/C 348/114)	E-0517/99 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Eläinlääkärin tarkastukset	92
(1999/C 348/115)	E-0518/99 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: PHARE- ja TACIS -ohjelmien tuki vesivoimaloiden kehittämiseen	92
(1999/C 348/116)	E-0522/99 esittäjä: Françoise Grossetête komissiolle Aihe: Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun direktiivin 90/434/ETY soveltamisala	93
(1999/C 348/117)	E-0536/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	94
(1999/C 348/118)	E-0542/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	95
(1999/C 348/119)	P-0545/99 esittäjä: Christian Rovsing komissiolle Aihe: Tanskan valtion omistaman bussiyhtiön COMBUS A/S:n tarjoukset	96
(1999/C 348/120)	E-0548/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Katerini-tupakkalajikkeen viljelyn aloittaminen myös Italiassa	96
(1999/C 348/121)	E-0549/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Tupakkalajikkeiden Tsebelia ja Mavra korvaaminen Kreikassa	97
(1999/C 348/122)	E-0551/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kirjastojen tukeminen Euroopan unionissa	98
(1999/C 348/123)	E-0555/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Intia ja ympäristö	98

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 348/124)	E-0564/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Telecomin monopoliasema verkkoryhmän sisäisissä puheluisissa	99
(1999/C 348/125)	E-0565/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Paleontologinen ja iktyologinen puisto	100
(1999/C 348/126)	E-0566/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Vaihtoehtoisten lääkintämuotojen tunnustaminen	101
(1999/C 348/127)	E-0567/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Rooman kunnallinen maidonjakelukeskus	102
(1999/C 348/128)	E-0574/99 esittäjä: Carlos Bru Purón komissiolle Aihe: Jarama-joen juoksun muuttaminen	102
(1999/C 348/129)	E-0576/99 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Perheneuvojan ammatin tunnustaminen Euroopassa	103
(1999/C 348/130)	P-0582/99 esittäjä: Mark Killilea komissiolle Aihe: Valtionapu liikekiinteistöille	103
(1999/C 348/131)	E-0586/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Komission tiedonanto ja neljäs kertomus ydinjätehuollon nykytilasta ja tulevaisuudennäkymistä Euroopan unionissa (KOM(98) 0799 lopull.)	104
(1999/C 348/132)	E-0588/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Tarkistukset komission ehdotukseen (KOM(92) 0056 lopull.)	105
(1999/C 348/133)	E-0613/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Tiibetinantiloopin sukupuuttoon kuoleminen ja turkiskauppa	105
(1999/C 348/134)	E-0614/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Yhteisön tuki Irlannin rautateille	106
(1999/C 348/135)	E-0618/99 esittäjä: Peter Crampton komissiolle Aihe: Kalastussopimus Islannin kanssa	106
(1999/C 348/136)	E-0622/99 esittäjä: María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Marokkolaisten muusikoiden tyyli ja epäkunnioittava kohtelu heidän hakiessaan viisumia Euroopan unioniin	107
(1999/C 348/137)	E-0624/99 esittäjä: Gianni Tamino ja Antoni Gutiérrez Díaz komissiolle Aihe: Kirjoloihen istuttaminen Serpis-jokeen (Valencia, Espanja)	108
(1999/C 348/138)	E-0625/99 esittäjä: Raimo Ilaskivi komissiolle Aihe: Komission vastaukset kirjallisiin kysymyksiin	109
(1999/C 348/139)	E-0629/99 esittäjä: Anne McIntosh komissiolle Aihe: Työaikadirektiivi	109
(1999/C 348/140)	E-0631/99 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Kiinteiden jätteiden kaatopaikka Dos Aguasissa (Valencia – Espanja)	110
(1999/C 348/141)	E-0635/99 esittäjä: Luigi Moretti komissiolle Aihe: Rakennussementin uraanijäämät	111
(1999/C 348/142)	E-0636/99 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Alkuperämaan osoittaminen tuoreiden vihannesten tai hedelmien pakkauksissa	112
(1999/C 348/143)	E-0639/99 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Vanki Gummatov Azerbaidžanissa	113
(1999/C 348/144)	E-0647/99 esittäjä: Ben Fayot komissiolle Aihe: Ikäihmisten järjestöjen välisiä yhteyksiä hoitava komitea	113
(1999/C 348/145)	P-0652/99 esittäjä: Ioannis Theonas komissiolle Aihe: Kansalaisten terveyteen ja ekosysteemin tasapainoon kohdistuvat jäteongelman aiheuttamat vaarat Kykladien saariryhmään kuuluvalla Thiran (Santorinin) saarella	114
(1999/C 348/146)	E-0685/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999	114

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(1999/C 348/147)	E-0693/99 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Rypälemehun tuonnin kieltäminen kolmansista maista	115
(1999/C 348/148)	E-0697/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	115
(1999/C 348/149)	E-0698/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	116
(1999/C 348/150)	E-0699/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	117
(1999/C 348/151)	E-0700/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	117
(1999/C 348/152)	E-0701/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	117
(1999/C 348/153)	E-0702/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	118
(1999/C 348/154)	E-0703/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	118
(1999/C 348/155)	E-0704/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	119
(1999/C 348/156)	E-0705/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	119
(1999/C 348/157)	E-0706/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	119
(1999/C 348/158)	E-0707/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	120
(1999/C 348/159)	E-0708/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	120
(1999/C 348/160)	E-0709/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	121
(1999/C 348/161)	E-0710/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	121
(1999/C 348/162)	E-0711/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	121
(1999/C 348/163)	E-0712/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	122
(1999/C 348/164)	E-0713/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	122
(1999/C 348/165)	E-0714/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	123
(1999/C 348/166)	E-0715/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	123
(1999/C 348/167)	E-0716/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	123
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0698/99, E-0699/99, E-0700/99, E-0701/99, E-0702/99, E-0703/99, E-0704/99, E-0705/99, E-0706/99, E-0707/99, E-0708/99, E-0709/99, E-0710/99, E-0711/99, E-0712/99, E-0713/99, E-0714/99, E-0715/99 ja E-0716/99	124
(1999/C 348/168)	E-0734/99 esittäjä: James Moorhouse komissiolle Aihe: Turkki-Eurooppa-säätiön rahoittaminen	124

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 348/169)	E-0738/99 esittäjä: Alessandro Danesin komissiolle Aihe: Neuvottelut Slovenian liittymisestä Euroopan unioniin	125
(1999/C 348/170)	E-0739/99 esittäjä: Alessandro Danesin komissiolle Aihe: Tutkintojen tunnustaminen EU:ssa	125
(1999/C 348/171)	E-0742/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Cartiere Milani Fabrianoa koskevat irtisanomiset	126
(1999/C 348/172)	E-0744/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Meriympäristön resurssit	127
(1999/C 348/173)	E-0756/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Euroopan komission myöntämä rahoitus	128
(1999/C 348/174)	E-0757/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Euroopan komission myöntämä rahoitus	128
(1999/C 348/175)	E-0760/99 esittäjä: Roberto Speciale komissiolle Aihe: Kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet Kuubassa	129
(1999/C 348/176)	P-0763/99 esittäjä: Petrus Cornelissen komissiolle Aihe: Lumivyöryjen aiheuttamat onnettomuudet Alpeilla	129
(1999/C 348/177)	E-0768/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Arkeologiset kaivaukset antiikin Nikopoliksessa Ipirosin maakunnassa	130
(1999/C 348/178)	E-0770/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Käsintehdyt jäätelöt	131
(1999/C 348/179)	E-0771/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Käsintehdyt jäätelöt	131
(1999/C 348/180)	E-0772/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Käsintehdyt jäätelöt	131
(1999/C 348/181)	E-0773/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Käsintehdyt jäätelöt	132
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0770/99, E-0771/99, E-0772/99 ja E-0773/99	132
(1999/C 348/182)	E-0776/99 esittäjä: Thomas Megahy komissiolle Aihe: Uskonnollisen vähemmistön vainoaminen Iranissa	133
(1999/C 348/183)	E-0789/99 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Falklandin saarien saama EU:n rahoitus	133
(1999/C 348/184)	E-0799/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Pakolaishankkeet	134
(1999/C 348/185)	P-0809/99 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Pohjois-Kreetan tieverkon pääväylän rakennustöiden edistyminen	135
(1999/C 348/186)	E-0821/99 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: ENELin voimalinja Valnerinassa	135
(1999/C 348/187)	E-0833/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Liuskekiviteollisuus ja yleinen tullietuusjärjestelmä	136
(1999/C 348/188)	E-0847/99 esittäjä: Glyn Ford ja Alan Donnelly komissiolle Aihe: Asiamies	137
(1999/C 348/189)	E-0848/99 esittäjä: Tony Cunningham komissiolle Aihe: Turkiskaupan raakalaismaisuus Kiinassa	138
(1999/C 348/190)	E-0849/99 esittäjä: Anne André-Léonard komissiolle Aihe: Vanhuuseläkkeiden pienentäminen tapauksissa, joissa eläkkeensaaja saa eläkettä myös toisesta jäsenvaltiosta	138
(1999/C 348/191)	E-0855/99 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Valmistevero	139

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 348/192)	E-0857/99 esittäjä: Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: Naisten syrjintä Murcian kaupunkiliikennettä hoitavassa yrityksessä (Espanja)	139
(1999/C 348/193)	P-0860/99 esittäjä: Marie-Paule Kestelijn-Sierens komissiolle Aihe: Kuulovammaispolitiikka	140
(1999/C 348/194)	P-0880/99 esittäjä: Werner Langen komissiolle Aihe: Naisten, perheiden ja iäkkäiden ihmisten tukeminen	141
(1999/C 348/195)	P-0904/99 esittäjä: Vincenzo Viola komissiolle Aihe: Epäilyt Banco di Sicilia SpA:lle maksetuista valtion tuista	142
(1999/C 348/196)	E-0918/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Direktiivi työpaikoille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista	143
(1999/C 348/197)	E-0922/99 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Laboratoires Boironm-yhtiö ja Mariano Parruccin tapaus	143
(1999/C 348/198)	E-0924/99 esittäjä: Christa Randzio-Plath komissiolle Aihe: EU:n liikkuvan kaupan harjoittajan lupakirja	144
(1999/C 348/199)	E-0942/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kanadan lainsäädäntöehdotus C-27	145
(1999/C 348/200)	E-0954/99 esittäjä: Eryl McNally komissiolle Aihe: EY-terminologia ja "kehitysvammainen"- ja "oppimisvaikeuksista kärsivä" -käsitteiden ero	145
(1999/C 348/201)	P-0975/99 esittäjä: Eluned Morgan komissiolle Aihe: Eläinten rituaaliteurastukset uskonnollisissa juhlissa	146
(1999/C 348/202)	E-0983/99 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Toimet tullien ulkopuolisten esteiden poistamiseksi Yhdysvaltain kanssa käytävältä kaupalta	146
(1999/C 348/203)	P-1024/99 esittäjä: Christine Oddy komissiolle Aihe: Komission tiedonanto kansanterveyspolitiikan kehittämistä ja naisten terveys	147
(1999/C 348/204)	P-1025/99 esittäjä: Rinaldo Bontempi komissiolle Aihe: Rajojen sulkeminen rauhanomaiselta mielenosoitukselta	147
(1999/C 348/205)	E-1054/99 esittäjä: Angela Billingham komissiolle Aihe: Eläkeläisten eurooppalainen alennuskortti rautateille	148
(1999/C 348/206)	E-1056/99 esittäjä: Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: Julkisten toimeksiantojen myöntäminen	149
(1999/C 348/207)	P-1062/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Maksut pellavanviljelijöille	150
(1999/C 348/208)	E-1065/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Marraskuun 18 päivänä annetut Ranskan lakia 97-1051 täydentävät säännökset merikalastuksesta ja vesiviljelystä ja niiden yhteensopivuus yhteisön lainsäädännön kanssa	150
(1999/C 348/209)	P-1073/99 esittäjä: Anne McIntosh komissiolle Aihe: Sosiaaliturvaan liittyvät vaatimukset	151

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(1999/C 348/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3365/98**esittäjä(t): Paul Lannoye (V) komissiolle***(4. marraskuuta 1998)**Aihe: GMO:en markkinointilupaa koskeva asiakirja C/NL/96/10 ja direktiivi 90/220*

Kasveja käsittelevä tiedekomitea on antanut kielteisen lausunnon Avebe-yhtiön siirtogeenisen perunan markkinointilupahakemukselle. Lausunnossa todetaan, että ilman geneettisesti muunnetuista kasveista ihmisiin, eläimiin ja ympäristöön tapahtuvan horisontaalisen geenien siirron mahdollisten seurauksien asianmukaista riskien arviointia ei ole mahdollista arvioida täysimääräisesti siirtogeenisten perunalajikkeiden turvallisuutta.

Voisiko komissio selvittää seuraavat asiat:

1. Onko todellisuudessa kyseessä sama asiakirja, jonka suhteen Ison-Britannian neuvoo-antava komitea ACRE tuli siihen johtopäätökseen, että ylimääräiset geenit eivät aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle ja ympäristölle?
2. Oliko molempien komiteoiden käytössä samat tiedot ja sovellettiinko samoja riskien arvioinnin perusteita?
3. Mistä antibiooteille vastustuskykyisistä geeneistä on kyse, sillä ACRE viittaa kanamysiiniin ja kasveja käsittelevä tiedekomitea amikasiiniin?
4. Katsooko komissio direktiivin 90/220 ⁽¹⁾ 19 artiklan 4 kohdan määräysten perusteella, joiden mukaan ennakoitavien, etenkin patogeenisten tai ekologista tasapainoa horjuttavien vaikutusten arviointia ei missään tapauksessa saa pitää luottamuksellisina, että on yleisen edun mukaista julkaista kokonaisuudessaan sekä markkinointilupahakemus että kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto?

⁽¹⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15.

**Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta
antama täydentävä vastaus***(6. toukokuuta 1999)*

Mitä tulee kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunnon julkaisemiseen kokonaisuudessaan, komissio oli lykännyt asiaa koskevaa vastaustaan, koska ilmoittaja oli vaatinut tekstin pitämistä luottamuksellisena. Tutkittuaan koko lausunnon julkaisemiseen liittyvät oikeudelliset näkökohdat (geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23. huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/EY 19 artikla ja tiedekomiteoiden perustamisesta kuluttajien terveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden alalla 23. heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/579/EY 10 artikla ⁽¹⁾) komissio katsoo, että lausunto voidaan nyt julkaista kokonaisuudessaan yhtä virkettä lukuun ottamatta. Lausunto laitetaan mahdollisimman pian saataville Internetiin.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 28.8.1997.

(1999/C 348/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3555/98**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle**

(1. joulukuuta 1998)

Aihe: S.Teresa di Lericin purjehduskoulu

Lericin kunnanvaltuusto hyväksyi 30. joulukuuta 1993 kyseistä purjehduskoulua koskevan hankkeen, joka rahoitettiin Ligurian aluehallinnon kautta EY:n RENEVAL-ohjelmasta.

Työ valmistui ja luovutettiin Lericin kunnalle 16. huhtikuuta 1997.

Tähän päivään mennessä, kun on kulunut viisi vuotta hankkeen rahoituksen hyväksymisestä ja puolitoista vuotta töiden valmistumisesta, kunta ei vielä ole saanut purjehduskoulua toimintaan. Lisäksi tilojen käyttöönoton viivästyminen pahentaa rakenteiden luonnollista rappeutumista, mitä vandalismi vielä lisää.

1. Tietääkö komissio, miksi tällaista valitettavaa viivästymistä on tapahtunut ja kuka on vastuussa asiasta?
2. Voiko se arvioida, kuinka töiden kustannukset ja myönnettyt varat vastaavat toisiaan?
3. Voiko komissio kertoa RENEVAL-ohjelmasta saadun rahoituksen määrän?
4. Onko asiaa koskevissa säännöksissä säädetty määräajasta varojen myöntämisen ja hankkeen toteuttamisen välillä? Jos on, mikä tämä määräaika on?
5. Jos määräaika ei noudateta, mitkä ovat seuraukset?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(5. maaliskuuta 1999)

1. Arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuoma tapaus kuuluu toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ennen kaikkea Italian viranomaisille. Komissio on Italian viranomaisilta saamiensa tietojen perusteella ymmärtänyt, että viive johtuu pääasiassa kahdesta syystä. Lericin kunnallishallinto muodosti ensinnäkin erityisen yhtiön vastaamaan rakennuksen hoitamisesta, ja rakennus piti luovuttaa sille muodollisesti. Tämä osoittautui kuitenkin aikaa vieväksi menettelyksi. Sen jälkeen heinäkuussa 1998 järjestettiin tarjouskilpailu purjehduskoulun vetäjän valitsemiseksi. Tarjouskilpailumenettely saatiin päätökseen syyskuussa 1998 kun vetäjäksi valittiin Capreran purjehdusseura.

2. ja 3. Hankkeen kustannuksiksi arvioitiin alunperin 1,26 miljardia liiraa (noin 651 000 euroa), josta 475 miljoonaa liiraa (noin 245 000 euroa) rakennerahastoista RENAVAL-ohjelman kautta. Lopulliset menot olivat 1,3 miljardia liiraa (noin 671 000 euroa), mutta rakennerahastojen osuus pysyi samana.

4. Tavanomainen määräaika hankkeiden maksujen suorittamiselle kokonaisuudessaan on kaksi vuotta ohjelman päättymisestä. Purjehduskouluhanke saatiin päätökseen määräajassa (31. joulukuuta 1996 mennessä). Hankkeen fyysinen toteutus (tässä tapauksessa tilojen kunnostaminen teollisuusalueella) ja sen lopullinen käyttö, joka edellä mainituista syistä viivästyi, on kuitenkin erotettava toisistaan.

5. Määräajan päättymisen jälkeen suoritettavat maksut eivät oikeuta rakennerahastojen tukeen.

(1999/C 348/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3561/98**esittäjä(t): Klaus Lukas (NI) komissiolle**

(1. joulukuuta 1998)

Aihe: YK:n Palestiinan pakolaisten avustus- ja työelin ja kadoksissa olevat EU-rahat

Kysymyksen tekijä on kuullut, että noin 12 miljoonan ecun summa EU-rahaa, joka oli annettu YK:n Palestiinan pakolaisten avustus- ja työelimerille, olisi kadoksissa.

- Voiko komissio vahvistaa, että noin 12 miljoonan ecun summa EU-rahaa, joka oli annettu YK:n Palestiinan pakolaisten avustus- ja työelimelle, on kadoksissa?
- Mihin toimiin komissio on ryhtynyt asiassa?
- Valvooko komissio sitä, tapahtuuko YK:n rahojen jako sääntöjen mukaisesti?
- Jos valvoo, miksi valvonta epäonnistui kyseessä olevassa tapauksessa?
- Jos ei valvo, miksi ei? Aikooko komissio muuttaa käytäntöään, jonka mukaan se antaa kansainvälisten järjestöjen käyttöön miljoonien suuruisia summia ilman valvontaa?
- Mitä maksuja (summittain eriteltyinä) EU on suorittanut YK:n toimielimille viimeisten 10 vuoden aikana?

**Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(20. huhtikuuta 1999)

Yhteisön UNRWA:lle (YK:n palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelin) suorittamat maksut perustuvat yhteisön ja UNRWA:n väliseen kolmivuotiseen yleissopimukseen, joka koskee yhteisön rahoitusosuutta UNRWA:n toimista koulutuksen ja terveydenhuollon aloilla sekä sosiaalialalla. Lisäksi tuetaan UNRWA:n erityishankkeita.

Komissio tekee tarkastuksia UNRWA:lle maksamansa rahoituksen asianmukaisen käytön varmistamiseksi. UNRWA:n kanssa tehdyn yhdeksännen yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään yhteisön UNRWA:n yleistä talousarviota varten antaman rahoituksen varainhoidon valvonnasta ja paikalla tehtävistä tarkastuksista.

Komissio ei tunne väitettä, jonka mukaan 12 miljoonaa euroa olisi kadoksissa. Arvoisa parlamentin jäsen viittaa mahdollisesti noin 12 miljoonan euron määrään, joka oli määrä maksaa UNRWA:lle yhdeksännen yleissopimuksen nojalla. Tämän määrän maksu jäädytettiin UNRWA:n rakennustoimintaan Libanonissa liittyvien väitteiden johdosta. Ehkäisevänä toimenpiteenä komissio keskeytti kaikki kyseiseen hankkeeseen liittyvät sekä yleiseen rahastoon kohdistetut maksut UNRWA:lle. Koska väitteille ei saatu vahvistusta, komissio päätti vuoden 1998 lokakuun lopulla vapauttaa vuoden 1998 toisen maksuerän. Kolmas maksuerä vapautettiin joulukuussa. Komission varainhoitoasetusten mukaisesti maksamatta on vielä viiden prosentin (1,83 miljoonaa euroa) erotus, joka pannaan maksuun sen jälkeen, kun loppukertomukset ja tilinpäätös on saatu ja hyväksytty.

Komissio lähettää suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön tiivistelmän maksuista, joita asianomaisille YK:n elimille (UNRWA ja UNHCR) on maksettu vuodesta 1992 lähtien.

(1999/C 348/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3825/98

esittäjä(t): Gérard Caudron (PSE) komissiolle

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Euroina suoritettavista maksuista perittävä provisio

Euron käyttöönotto on historiallinen edistysaskel Euroopan unionille.

Suurin osa kansalaisista näyttää suhtautuvan myönteisesti yhtenäisvaluuttaan. Tämä koskee sekä sen todennäköistä roolia taloudessa että sen käyttöä jokapäiväisenä maksuvälineenä.

Tietyt rahoituslaitokset näyttävät kuitenkin haluavan periä provisiota kaikista euroina maksetuista ostoksista, jos ostokset suoritetaan niiden toimipaikkana olevan jäsenvaltion ulkopuolella. Asiaan ei vaikuta valittu maksutapa, eli käytetäänkö sekkejä vai pankkikorttia.

Yleistyessään tällainen käytäntö herättäisi epäilyksen euron hyödyllisyydestä. Yksi pääargumenteista sen käyttöönoton puolesta onkin ollut, että yhtenäisvaluutta poistaa kaikki ulkomailla suoritettuihin ostoksiin liittyvät vaihtokurssiriskit.

Aikooko komissio siis ryhtyä toimiin vastustaakseen tällaisia toimia, jotka vääristävät euron merkityksen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa täysin samaa mieltä siitä, että yksi yhtenäisvaluutan käyttöönoton pääargumenteista oli valuuttakurssien poistaminen. Tavoite saavutettiin, kun osallistujavaluuttojen muuntokurssit vahvistettiin peruuttamattomasti 1. tammikuuta 1999 lähtien.

Arvoisa parlamentin jäsen on epäilemättä tietoinen komission huhtikuussa 1998 antamasta euromuuntamisen pankkimaksuja koskevasta suosituksesta 98/286/EY⁽¹⁾. 8. joulukuuta 1998 komissio julkisti lisäksi alustavan arvion,⁽²⁾ jonka mukaan pankit koko euroalueella aikovat panna suosituksen täytäntöön. Pankit eivät toisin sanoen peri maksua euroon osallistuvan jäsenvaltion oman rahayksikön määräisten tilien muuntamisesta euromääräisiksi (esim. Ranskassa frangeista euroihin). Ne eivät veloita asiakasta myöskään maksujen muuntamisesta kansallisesta valuutasta euroihin tai päinvastoin. Suosituksen mukaan pankit eivät myöskään voi periä erisuuruista maksua euroyksikön määräisestä palvelusta kuin muutoin samanlaisesta oman kansallisen rahayksikön määräisestä palvelusta. Tämä on merkittävä kansalaisten euroon tuntemaa luottamusta lisäävä tekijä.

Ei suositus eikä euron käyttöönottoon edellytä, että pankit lakkaisivat perimään maksuja tarjoamistaan palveluista. Kansainvälisten maksujen käsittely — olipa välineenä sekki, maksukortti tai tilisiirto — on palvelu, josta pankilla on oikeus periä maksu. Suosituksessa edellytetään kuitenkin, että muunnot ja vaihdot suoritetaan täysin avoimesti siten, että kiinteitten muuntokurssien soveltaminen esitetään selkeästi ja kaikki erilaiset maksut yksilöidään erikseen.

Ennen euron käyttöönottoa pankit saattoivat — ainakin osittain — piilottaa esimerkiksi valuutanvaihdosta tai muista vastaavista palveluista perimänsä maksut tapahtumassa sovellettuun (vaihtelevaan) muuntokurssiin. Toisin sanoen pankit pystyivät veloittamaan asiakkailtaan valuutanostokurssinsa ja -myyntikurssinsa erotuksen. Tällainen veloitus ei ole avointa, ja komissio onkin pitkään kehottanut pankkeja luopumaan siitä.

Euron käyttöönoton jälkeen pankit eivät enää pysty käyttämään maksujen määrittämiseen valuuttakurssimarginaalia silloin, kun kyse on euroon osallistuvien jäsenvaltioiden rahayksikköinä suoritettavista tapahtumista. Perusvaatimus on nimittäin, että euroalueeseen osallistuvien kansallisten rahayksiköiden kaikenlaiseen muuntamiseen ja vaihtoon sovelletaan kiinteitä muuntokursseja. Niinpä pankit joutuivat muuttamaan soveltamaansa maksu menetelmää viimeistään 1. tammikuuta 1999 lähtien.

12. helmikuuta 1999 komissio pyysi keskeisiä eurooppalaisia pankkiyhdistysten liittoja toimittamaan vertailutietoja palvelumaksutasoista ennen euron käyttöönottoa ja sen jälkeen.

15. helmikuuta 1999 komissio julkisti lehdistötiedotteen, jossa kehoitettiin pankkeja lisäämään toimintansa avoimuutta saattamalla julkisesti saataville tietoja siitä, miten euroalueen setelien vaihdosta sekä kansainvälisistä sekki- ja korttimaksuista ja tilisiirroista perittävien maksujen kokonaistaso on muuttunut (ennen ja jälkeen euron käyttöönoton). Euroalueen pankkeja pyydettiin ilmoittamaan tilanteesta komissiolle eurooppalaisten yhdistystensä välityksellä 31. maaliskuuta 1999 mennessä. Lisäksi komissio käynnisti hiljattain pankkien mahdollisia kilpailupolitiikan rikkomisia käsitteleviä tutkimuksia. Komissio pitää parlamentin mainituista raporteista ja tutkimuksista ajan tasalla. Komissio otaksuu kuitenkin, että puheena olevien maksujen yleistaso laskee, kun pankeille ei enää tule valuuttakurssiriskeihin liittyviä kustannuksia ja toiminnan avoimuus lisää rahoituslaitosten kilpailua. Komissio on parlamentin lailla huolissaan siitä, että ensivaiheen palaute ja pankkien toiminnan analyysi eräissä jäsenvaltioissa viittaa päinvastaiseen kehitykseen.

Tilisiirtojen osalta komissio tunnustaa, että palvelumaksuissa on edelleen huomattavia eroja sen mukaan, onko kyse kansainvälisestä vai maan sisäisestä tapahtumasta. Komissio uskoo, että eurosetelien ja -kolkoiden käyttöönottoon johtava siirtymäaika antaa mahdollisuuden luoda sellaiset olot, joissa kansainvälisiin siirtoihin liittyvät ongelmat voidaan ratkaista. Siksi on tehokkain toimin paikattava kansainvälisten maksujen suorittamiseen käytettävän infrastruktuurin heikkoudet ja poistettava muut kansainvälisen kilpailun rakenteelliset esteet. Rahoituslaitokset on saatava erityisesti vakuuttamaan, että on poliittisesti tärkeää ja liiketaloudellisesti kannattavaa lisätä investointeja kotimaan vähittäismaksujärjestelmien kansainvälisiin yhteyksiin. Jäsenvaltioiden ja yhteisön viranomaisten on paitsi vedottava rahoituslaitosten velvollisuuksiin myös osaltaan helpotettava niitä hallinnollisia vaatimuksia, jotka rasittavat pankkeja niiden käsitellessä puheena olevia pankkitapahtumia. Komissio pyrkii toimimaan kehityksen liikkeellepanijana ja aikoo julkaista keväällä 1999 tiedonannon maksujärjestelmiin talous- ja rahaliitossa liittyvästä politiikasta. Tiedonannossa esitetään yksityiskohtaiset puitteet, joilla pyritään luomaan yhtenäinen maksualue.

Tilanne paranee osittain, kun jäsenvaltiot panevat 14. elokuuta 1999 mennessä täytäntöön 27. tammikuuta 1997 rajojen yli suoritettavista tilisiirroista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/5/EY⁽¹⁾. Direktiivissä säädetään palvelumaksujen avoimuudesta, kielletään toimitusmaksujen periminen kahteen kertaan sekä veloitetaan rahalaitos maksamaan toimeksiantajalle hyvitys, mikäli tilisiirtoa ei ole toteutettu tietyn ajan kuluessa. Komissio kehotti 8. helmikuuta 1997 jäsenvaltioita pitämään kiinni sitoumuksestaan panna direktiivi täytäntöön ajallaan, sillä komissio ei pidä viivästymistä hyväksyttävänä.

Komission 5. helmikuuta 1999 julkistamassa lehdistötiedotteessa IP/99/90 on aiheesta lisätietoja.

⁽¹⁾ EYVL L 130, 1.5.1998

⁽²⁾ Saatavana Internet-osoitteessa <http://europa.eu.int/comm/dg15>.

⁽³⁾ EYVL L 43, 14.2.1997.

(1999/C 348/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3869/98

esittäjä(t): **Petrus Cornelissen (PPE) komissiolle**

(9. joulukuuta 1998)

Aihe: Tulliton ja veroton myynti

Euroopan parlamentti hyväksyi 3. huhtikuuta 1998 päätöslauselman, jossa komissiota pyydettiin tekemään riippumaton tutkimus tullittoman ja verottoman myynnin lopettamiseen liittyvistä sosiaalisista, taloudellisista, alueellisista ja verotuksellisista seurauksista EU:ssa sekä julkaisemaan sen tulokset 30. syyskuuta 1998 mennessä⁽¹⁾.

1. Voiko komissio ilmoittaa, julkistetaanko tämän tutkimuksen tulokset piakkoin?
2. Jos tuloksia ei julkisteta lähiaikoina, voiko komissio selittää, miten Euroopan parlamentin hyväksymän päätöslauselman toteuttamisesta kieltäytyminen käy yhteen komission puheenjohtajan toistuvasti antaman lupauksen kanssa tehdä hyvää yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa?
3. Onko myös komissio sitä mieltä, että verottoman myynnin lopettaminen ilman sen seurauksien perusteellista tutkimista ei anna myönteistä kuvaa EU:n instituutioista?
4. Voiko komissio edellä mainitun perusteella tiedustella neuvostolta, onko se valmis lykkäämään verottoman myynnin lopettamista jonkin aikaa yhä useamman jäsenvaltion, kuten Saksan, Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan, Kreikan ja Irlannin toivomuksen mukaisesti (ks. The Times, 2.12.1998)?

⁽¹⁾ EYVL C 138, 4.5.1998, s. 217.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 1999)

Komissio ei ole hyväksynyt Euroopan parlamentin 3. huhtikuuta 1998 antamassa päätöslauselmassa esittämää pyyntöä tehdä tutkimus yhteisön sisäisen tullittoman ja verottoman myynnin poistamiseen liittyvistä sosiaalisista, taloudellisista ja verotuksellisista seurauksista.

Komissiolta on jo kysytty useaan otteeseen, aikooko se tehdä tutkimuksen verottoman myynnin poistamisen vaikutuksista. Ensimmäisen kerran tätä kysyttiin jo vuonna 1991. Koska neuvostossa asiasta tämän jälkeen käydyissä keskusteluissa päästiin sopimukseen yli seitsemän vuotta kestävästä poikkeusjärjestelyn käyttöönotosta, tarve tutkimuksen tekemiselle poistui suurelta osin erityisjärjestelyn hyväksymisen yhteydessä. Tämä käy myös ilmi 16. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/680/ETY ja 25. helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY johdantokappaleista.

Komissio on edelleen vakuuttunut siitä, että tämä erityisjärjestely oli tarkoituksenmukainen ja konkreettinen vastaus parlamentin tuolloin ja hiljattain uudelleen esittämiin huolenaiheisiin. Komissio on tuonut tämän useaan otteeseen esille: 29. lokakuuta 1997 parlamentissa järjestetyn julkisen kuulemisen yhteydessä; 2. huhtikuuta 1998 vastauksessa Petrus A.M. Cornelissenin ja muiden parlamentin jäsenten esittämiin suullisiin kysymyksiin (B4-0279/98-0-0073/98); useissa vuonna 1998 järjestetyissä tapaamisissa talous- ja raha-asioita sekä teollisuuspolitiikkaa käsittelevän valiokunnan kanssa sekä 20. tammikuuta 1999 järjestetyssä tapaamisessa liikennevaliokunnan kanssa.

Lisäksi on todettava, että siirtymäkauden päätyminen 30. kesäkuuta 1999 on edellä mainittujen neuvoston hyväksymien direktiivien oikeusvaikutus eikä mielikuvakysymys. Keskustelun uudelleen avaamisella olisi päin vastoin haitallisia vaikutuksia, sillä se viivästyttäisi edelleen toimijoiden sopeutumista tullittoman myynnin poistumiseen.

Wienissä joulukuussa 1998 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota tarkastelemaan vuoden 1999 maaliskuuhun mennessä ongelmia, joita yhteisön sisäisen tullittoman kaupan poistamisesta voi aiheutua työllisyydelle. Tämän tarkastelun tulokset on esitetty komission 17. helmikuuta 1999 hyväksymässä tiedonannossa ⁽¹⁾. Komission tarkastelussa kävi ilmi, että tullittoman myynnin lopettamisella on todennäköisesti rajalliset, erityisluonteiset paikka- ja alakohtaiset vaikutukset työllisyyteen. Olisi kuitenkin todettava, että lyhytaikaiset kielteiset vaikutukset työllisyyteen voivat keskipitkällä aikavälillä johtaa uusien työpaikkojen syntymiseen.

Komissio lähettää tiedonannon neuvoston lisäksi parlamenttiin. Neuvosto keskusteli asiasta 15. maaliskuuta 1999 pidetyssä kokouksessaan.

⁽¹⁾ KOM(1999) 65.

(1999/C 348/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3959/98

**esittäjä(t): Raimo Ilaskivi (PPE), Marjo Matikainen-Kallström (PPE)
ja Jyrki Otila (PPE) komissiolle**

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Tasa-arvo eräissä palveluissa (jatkoa)

Komission jäsen Martin Bangeman on allekirjoittanut vastauksen kirjalliseen kysymykseen no. E-2554/98 ⁽¹⁾, jonka allekirjoittaneet parlamentin jäsenet ovat esittäneet. Vastaus, jonka komissaari toivottavasti on edes lukenut, on asiallisesti ja tyyllisesti ala-arvoinen. Se kehottaa kysyjä vain perehtymään jäsen Raimo Ilaskivelle annettuun vastaukseen no. E-3942/97 ⁽²⁾. Tässä vastauksessa ei kuitenkaan sanallakaan oteta kantaa uudessa kysymyksessä esiin nostettuun kesäasukkaiden ja vakituisten asukkaiden epätasa-arvoon mm. jätemaksujen ja kiinteistöveron määräämisen suhteen, josta kansalaisten tasa-arvoinen kohtelu on kaukana.

Toistamatta vastaamatta jäänyttä kysymystä, haluamme tietää,

- onko komission jäsen ennen vastauksen allekirjoittamista todella perehtynyt edellä viitatus uuden kysymyksen tekstiin kokonaisuudessaan, ja jos on
- pitääkö hän komission ja parlamentin välisten luottamuksellisten suhteitten kehittämisen kannalta asiallisena sitä vastausta, jonka ao. virkamies on hänelle esittänyt allekirjoitettavaksi, ja vielä
- onko komission jäsen sitä mieltä, että jos parlamentin jäsen esittää samaansa vastaukseen täydentäviä lisäkysymyksiä, niihin ei enää tarvitse ottaa kantaa vaan ylimielinen viittaus aiempaan vastaukseen on riittävä?

Lähetämme varmuuden vuoksi epävirallisen englanninkielisen käännöksen tästä kysymyksestä komission jäsen Bangemannille suoraan ja henkilökohtaisesti mahdollisten esiintyneitten kommunikaatiokatkosten välttämiseksi.

(¹) EYVL C 31, 5.2.1999, s. 149.

(²) EYVL C 223, 17.7.1998, s. 35.

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 1999)

Komissio käyttää tätä tilaisuutta vakuuttaakseen arvoisille parlamentin jäsenille, että se suhtautuu hyvin vakavasti perustamissopimuksen 140 artiklan mukaisen velvollisuuteensa vastata parlamentin kysymyksiin ja on pahoillaan, jos näyttää siltä, että johonkin kysymykseen ei ole annettu tyydyttävää vastausta.

Jokainen komissiolle esitetty kysymys jaetaan kaikille komission jäsenille, heidän kabineteilleen ja yksiköilleen. Kussakin asiassa toimivaltainen komission jäsen hyväksyy vastauksen ennen kuin koko komissio käsittelee sen. Komission luomien menettelytapojen tarkoituksena on varmistaa, että kaikkiin kysymyksiin annetaan kunnolliset vastaukset.

Valitettavasti komissiolla ei joidenkin kysymysten kohdalla ole mitään lisättävää siihen, mitä jo johonkin aikaisempaan kysymykseen vastattaessa on todettu. Viitattaessa aiempaan vastaukseen komission tarkoitus ei ole olla ylimalkainen, ja komissio on kovin pahoillaan, jos tällainen vaikutelma on päässyt syntymään.

Parlamentin jäsenen Raimo Ilaskiven kirjallisessa kysymyksessä E-2554/98 esittämien seikkojen osalta voidaan vain todeta, että jos asiassa ei pystytä osoittamaan kansallisuuden perusteella tapahtuvaa syrjintää, komissiolla ei ole perusteita puuttua asiaan.

(1999/C 348/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3967/98

esittäjä(t): Paul Rübiger (PPE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Euroopan säädösten taloudellisten vaikutusten arviointi

Sekä jäsenvaltioissa että Euroopan tasolla on hyväksytty, että konkreettiset säädökset on toteutettava heti, kun siihen on olemassa kiireellinen tarve. Toissijaisuus, SLIM ja Fiche d'Impact ovat avainsanoja, jotka auttavat parantamaan tehokkuutta ja avoimuutta.

Virtaviivaistettuun ja järkevään lainsäädäntöön kuuluu erityisesti tietyn toimen taloudellisten vaikutusten kattava arviointi sekä hallinnon että kulloisenkin lainsäädännön kohteiden osalta. Usein juuri ulkoiset kustannukset voivat olla huomattavia.

1. Onko komissio tyytyväinen sen lainsäädäntöehdotuksiin liittyvän rahoituspalveluksen tämänhetkiseen muotoon?
2. Onko olemassa suuntaviivoja tai yleisiä perusteita taloudellisten vaikutusten arvioimiseksi?
3. Miten lainsäädännön aiheuttamat taloudelliset vaikutukset voitaisiin tulevaisuudessa ottaa entistä paremmin huomioon?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 1999)

1. Rahoituspalvelus, josta on säädetty 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella N:o 2779/98 (¹), 3 artiklassa, on liitettävä jokaiseen komission ehdotukseen tai tiedonantoon, joka mahdollisesti vaikuttaa yhteisön talousarvioon. Näin lainsäädännön laatija voi arvioida, onko yhteisön toiminta asiassa tarpeen, onko se suhteessa tavoitteisiin ja onko täytäntöönpanosääntöjen kustannus-hyöty-suhde hyväksyttävissä. Komissio on toteuttanut SEM 2000 -aloitteen puitteissa joukon säännöksiä, joista useimmilla pyritään parantamaan tässä yhteydessä lainsäädäntö- ja budjettiviranomaisille toimitettujen tietojen sisältöä ja laatua.

2. ja 3. Komissio on arvioinut jo vuosien ajan lainsäädäntöehdotustensa vaikutuksia erityisesti kansalaisiin ja yrityksiin. Komissio onkin suosittanut yksiköilleen, että ne arvioisivat ehdotuksiaan hyväksymisprosessin lisäksi koko lainsäädäntöprosessin ajan ⁽²⁾.

Arviointitekniikan parhaita käytäntöjä koskevia tietoja on vaihdettu myös jäsenvaltioiden sekä yritysten ja erityisesti pk-yritysten kanssa.

Tässä yhteydessä voidaan muistuttaa kahdesta merkittävästä komission aloitteesta:

- a) Vaikutukset pk-yrityksiin. Selitykseen sisältyy ehdotuksia, jotka voivat vaikuttaa yrityksiin ja erityisesti pk-yrityksiin merkittävällä tavalla. Siihen kuuluu myös perusteellinen lainsäädännön analyysi, johon sisältyy mahdollisuuksien rajoissa kustannusanalyysi.
- b) Ensimmäinen, heinäkuussa 1998 käynnistetty pilottihanke, joka koskee yrityspaneelia. Se täydentää vaikutus selvitystä, ja sen tarkoituksena on arvioida — yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja kuulemalla yrityksiä suoraan — niitä kustannuksia ja hallinnollisia vaikutuksia, joita sisämarkkinoiden alalla ehdotetulla uudella lainsäädännöllä on. Hanke toimii tyydyttävällä tavalla, ja siitä on ilmoitettu parlamentille asianmukaisella tavalla (komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille: Yrityspaneeli: pilottihanke ⁽³⁾).

⁽¹⁾ EYVL L 347, 23.12.1998.

⁽²⁾ Ks. Lainsäädäntöpolitiikkaa koskevat komission yleiset suuntaviivat, Tiedote EU 1/2-1996, kohta 1.10.11.

⁽³⁾ KOM(98) 197 lopullinen.

(1999/C 348/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3970/98

esittäjä(t): **Juan Colino Salamanca (PSE) komissiolle**

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Melusaaste ja maantiet

Komission vihreässä kirjassa tulevaisuuden melupolitiikasta (KOM(96) 540 lopull.) käsiteltiin liikenteen aiheuttamaa meluongelmaa koko yhteisössä. Kirjasta voidaan päätellä, että Euroopan unioni rahoittaa rakenne- ja koheesiorahastojen sekä budjettikohdan "Euroopan laajuiset verkot" kautta erittäin korkealle asetettujen ympäristö- ja turvallisuusvaatimusten mukaisia tierakennushankkeita.

Voisiko komissio ilmoittaa, onko tämän vihreän kirjan pohjalta laadittu säännöksiä moottoriteiden liikenteen aiheuttamasta melusaasteesta kärsivien kansalaisten suojelemiseksi?

Mikäli näin ei ole, onko olemassa yhteisön säännöksiä, joilla jäsenvaltioita velvoitettaisiin käyttämään huokoista asfalttia tai rakentamaan meluvällejä moottoriteilleen?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Tulevaisuuden melupolitiikkaa koskevan vihreän kirjan jälkeen komissio on antanut ehdotuksen direktiiviksi ulkona käytettävien laitteiden melupäästöistä ⁽¹⁾. Parlamentti hyväksyi ehdotuksen toukokuussa 1998 ilman tarkistuksia, ja Saksan puheenjohtajuuskauden tavoitteena on saavuttaa yhteinen kanta neuvostossa kesäkuussa.

Lisäksi komissio on vihreän kirjan saaman vastaanoton perusteella aloittanut tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioita, teollisuutta, valtiosta riippumattomia järjestöjä ja paikallisia viranomaisia edustavien asiantuntijoiden kanssa työt ympäristömelua koskevan puitedirektiivin aikaansaamiseksi.

Yhteisössä ei ole jäsenvaltioita velvoittavia vaatimuksia käyttää huokoista asfalttia tai pystyttää meluntorjuntavällejä omissa tieverkoissaan. Tämäntapaisia erityisratkaisuja ei suunnitella myöskään tulevaan yhteisön lainsäädäntöön, sillä se ei komission mielestä olisi toissijaisuusperiaatteen mukaista.

⁽¹⁾ KOM(98) 46 lopullinen.

(1999/C 348/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4009/98**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Kreikan osallistuminen vanhuksille tarkoitettuun ohjelmaan

Eurooppalaisen vanhuksia varten perustetun verkon erityisjulkaisun mukaan (Eurolink Age) vanhukset ja heidän kanssaan työskentelevät järjestöt voivat hyötyä erilaisista eurooppalaisista ohjelmista kuten:

- terveyden edistäminen, budjettikohta B3-4300
- terveystilanteen valvonta, budjettikohta B3-4306
- Alzheimerin tauti, budjettikohta B3-4304
- työntekijöiden vapaa liikkuvuus ja toimet siirtolaisten hyväksi, budjettikohta B3-4110
- toimet pakolaisten integroimiseksi, budjettikohta B3-4113.

Komissiolta kysytään:

1. Onko Kreikka jättänyt hakemuksia edellä mainittuihin ohjelmiin osallistumisesta?
2. Mikäli se on näin tehnyt, mitä ohjelmia, mitä toimia ja minkä suuruista budjettia nämä hakemukset koskevat?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Komissiolle on tarjota arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä mainituista budjettikohdista seuraavat tiedot:

- Terveyden edistämistä koskeva ohjelma (B3-4300): Tukea on saanut kahdeksan kreikkalaista hanketta, joiden yhteenlaskettu talousarvio on 2 195 421 €. Komissio on tarjonnut yhteisrahoitusta 1 045 508 €.
- Alzheimerin tauti ja siihen liittyvät oireyhtymät (B3-4300, B3-4307 ja B3-4304): On valittu kolme kreikkalaista hanketta, joiden yhteenlaskettu talousarvio on 237 592 €. Komission yhteisrahoituksen osuus on 159 231 €.
- Komisso ei ole vielä tukenut terveystilanteen seurantaa koskevia hankkeita, joita olisivat ehdottaneet kreikkalaiset organisaatiot tai Kreikan kansalaiset (B-4306).
- Kreikkalaiset organisaatiot tai Kreikan kansalaiset eivät ole jättäneet hakemuksia, jotka koskisivat toimia iäkkäiden siirtolaisten hyväksi ja kuuluisivat ohjelmiin, jotka liittyvät työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen ja toimiin siirtolaisten hyväksi (B3-4110) tai toimiin pakolaisten integroimiseksi (B3-4113).

Komisso haluaa korostaa, että mikä tahansa jäsenvaltio tai organisaatio ja kuka tahansa yksityishenkilö voi hyödyntää eurooppalaisia kansanterveysohjelmia, jotka on hyväksytty EY:n perustamissopimuksen 129 artiklan mukaisesti. Komissio kuitenkin tarjoaa yhteisrahoitusta ainoastaan hankkeille, joissa on mukana useita jäsenvaltioita, mieluiten ne kaikki. Joissakin hakemuksissa hankkeen vetäjänä on ollut Kreikan kansalaisia ja kreikkalaisia organisaatioita, mutta kreikkalaiset ovat myös osallistuneet moniin muihin hankkeisiin, joiden vetäjänä on ollut muunmaalainen taho.

(1999/C 348/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4058/98**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle**

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Kaakkois-Englannin alueen saama Euroopan unionin rahoitus

Voiko komissio eritellä kaiken Yhdistyneen kuningaskunnan kaakkoisosien uudelle tukialueelle heinäkuun 1998 jälkeen annetun Euroopan unionin rahoituksen, mukaan luettuna rakenne- ja sosiaalirahastot, LIFE, sekä tutkimuksen rahoitus ja muu yhteisön rahoitus, niiden kohteet, rahamäärät ja yhteistyökumppanit sekä lyhyet hankekuvaukset?

**Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(9. kesäkuuta 1999)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(1999/C 348/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4072/98

esittäjä(t): Ralf Walter (PSE) komissiolle

(14. tammikuuta 1999)

Aihe: PHARE-CBC/INTERREG

Uuden PHARE-CBC -asetuksen luonnos on valmistunut jokin aika sitten. Se herättää seuraavat kysymykset:

Millainen alueellinen yhteistyö on tukikelpoista? Onko tukikelpoista ainoastaan EU:n jäsenvaltioiden ja jäsenehdokasmaiden raja-alueiden ja jäsenehdokasmaiden välisten raja-alueiden välinen yhteistyö vai myös Euroopan unionin tulevilla ulkorajoilla tehtävä yhteistyö?

Millainen osuus tuesta on varattu EU:n jäsenvaltioiden ja EU:n jäsenehdokasmaiden raja-alueilla ja jäsenehdokasmaiden välisillä raja-alueilla tehtävään yhteistyöhön? EU:n talousarvion selvitysosassa mainitaan asetus-ehdotuksesta poiketen 2/3–1/3 suhde.

INTERREG/PHARE-CBC:n menettelyt ja rahoitus kulkevat parhaillaan eri teitä. Parannuksista menneisiin vuosiin nähden ei ole merkkiäkään. Toistaiseksi on esitetty vain aikomuksia perustaa yhteisiä yhteistyökomiteoita ja yhteinen rajat ylittävä ohjelmointi.

Mihin konkreettisiin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä tällä alueella?

Miten varmistetaan, että yhteinen yhteistyökomitea saa yhteisen mandaatin?

Kuka laatii yhteiset rajat ylittävät ohjelma-asiakirjat?

Miten varmistetaan se, että toimintaansa jatkavat PHAREN ja INTERREGin päätöksentekuelimet panevat täytäntöön yhteisen yhteistyökomitean hankesuosituksen?

Mitä tapahtuu, jos nämä elimet tekevät poikkeavia päätöksiä?

Miten ratkaistaan INTERREGin monivuotisuudesta ja PHAREN vuotuisuudesta syntyvä ongelma?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 1999)

Komissio antoi 18. joulukuuta 1998 uuden asetuksen Phare-ohjelman yhteydessä täytäntöön pantavasta rajatylittävän yhteistyön ohjelmasta (komission asetus (EY) 2760/98 ⁽¹⁾), joka korvaa 4. heinäkuuta 1994 annetun asetuksen (EY) 1628/94 ⁽²⁾).

Uuden asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan tukikelpoisia raja-alueita ovat Keski- ja Itä-Euroopan maiden ja yhteisön väliset rajat sekä seuraavien hakijamaiden väliset rajat: Bulgaria, Latvia, Liettua, Puola, Slovakia, Slovenia, Romania, Tšekki, Unkari ja Viro. Asetuksen johdanto-osan yhdennentoista kappaleen mukaan myöhemmin ohjelman soveltamisala voidaan ulottaa koskemaan yhteisön avustusohjelmien soveltamisalaan kuuluvien maiden rajoja.

Budjettikohdan B7-502 mukaisista 180 miljoonan euron määrärahoista vuodelle 1999 kaksi kolmasosaa osoitetaan yhteisön raja-alueille ja yksi kolmasosa muille tukikelpoisille alueille, budjettikohdan selvitysosaa mukaisesti.

Todellisen raja-alueyhteistyön tukemiseksi asetuksen 7 artiklassa säädetään, että perustetaan kutakin raja-aluetta varten yhteistyösekkomitea, joka muodostuu kyseisten maiden edustajista sekä komission edustajista. Yhteistyösekkomitea laatii useampaa vuotta koskevan yhteisen asiakirjan ohjelmoinnista ja kerran vuodessa luettelon yhteisistä hankkeista ottaen huomioon mainitun asiakirjan rajatylittävän toiminnan ohjelmoinnista.

Lopullinen päätöksenteko hankkeiden valinnasta tehdään Phare- ja Interreg-ohjelmien sääntöjen mukaisesti. Phare-ohjelman osalta asetuksen 8 artiklassa säädetään, että komissio laatii jokaiselle raja-alueelle ohjelmaehdotuksen, joka perustuu ohjelmointia koskevaan yhteiseen asiakirjaan ja yhteistyösekkomitean antamiin suosituksiin, ja että avustus hyväksytään Phare-ohjelmasta annetussa asetuksessa kuvatussa menettelyn mukaan.

Vaikka talousarvion yleistä yksivuotisperiaatetta noudatetaan, asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että yhteinen ohjelmointia koskeva asiakirja laaditaan useampaa vuotta koskevaksi, mikä tukee Phare-ohjelman raja-alueyhteistyön ja Interreg-ohjelman parempaa yhteensovittamista.

(¹) EYVL L 345, 19.12.1998.

(²) EYVL L 171, 6.7.1994.

(1999/C 348/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4079/98

esittäjä(t): **Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle**

(14. tammikuuta 1999)

Aihe: Bensiinin toimittaminen Espanjassa

Espanjassa CLH-yhtiö toimittaa tärkeimmille öljy-yhtiöille polttoainetta, jota yhtiö myy vuorostaan bensiiniasemille ja yleisön käytössä oleville myyntipisteille.

Huolimatta siitä, että CLH myy tuotettaan öljy-yhtiöille 15 asteen vakioämpötilassa, eli määrättyssä tiheydessä ja tilavuudessa, öljy-yhtiöt eivät muunna bensiiniä tähän lämpötilaan toimittaessaan sitä asiakkailleen. Asiakkaille tämä merkitsee hintojen nousua heidän maksaessaan aineesta, jota ei ole olemassa, sillä tilavuus kasvaa lämpötilan noustessa ja sen myötä myös maksettavien bensiinilitrojen määrä.

Voiko komissio vahvistaa asiantilan, kun otetaan huomioon ylläolevat seikat ja se, että espanjalaiset öljy-yhtiöt maksavat veroa 15-asteisesta polttoaineesta?

Jos komissio vahvistaa asian, onko tämä menettely yhteisön direktiivien mukainen? Jos ei ole, mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Moottoriajoneuvoihin tarkoitettun bensiinin, kuten kaikkien nesteiden, tilavuus kasvaa lämpötilan noustessa. Jos nestettä myydään tilavuuden mukaan ja tilavuuden kasvu on merkittävää, myymällä tuotetta ostolämpötilaa korkeammassa lämpötilassa voidaan saada huomattavaa voittoa.

Lämpötilan mukaan tilavuudeltaan huomattavasti muuttuvat nesteet olisi mieluiten myytävä massan perusteella. Koska tuote ei ole kiinteässä olomuodossa, nesteen määrä on käytännön syistä perinteisesti kuitenkin määriteltävä mittaamalla nesteen tilavuus mittarein tai muilla keinoin. Tästä syystä nesteet yleensä myydään tilavuuden mukaan. Koska tilavuus riippuu lämpötilasta, mitattu tilavuus usein muunnetaan perusolosuhteita vastaavaksi arvoksi. Mittaustekniikka saattaa kuitenkin hyvinkin kehittyä tulevaisuudessa siten, että massan mittaamisesta tulisi kaupankäynnissä mahdollista automaattisen muuntamisen tai jopa massan suoran mittaamisen ansiosta.

Kivennäisöljyjen verotusta hallinnoidaan kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/81/ETY⁽¹⁾. Sen 3 artiklan 1 kohdassa vaaditaan, että jäsenvaltioiden on kannettava kivennäisöljyistä veroa sen tilavuuden mukaan, joka sillä on 15 °C:n lämpötilassa. On siis kyseisen direktiivin mukaista, että kivennäisöljyä kulutukseen toimittava yritys maksaa veron sen tilavuuden perusteella, joka vallitsee 15 °C:ssa.

Komissio ei ole tietoinen siitä, esiintyykö Espanjassa verotuksen jälkeisessä tuotantoketjussa järjestelmällistä väärinkäyttöä, joka johtuu bensiinin tilavuuden yhteydestä lämpötilaan. Komissio katsoo, että epäterveiden kaupan käytäntöjen torjuminen kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulle. Kahdessa tapauksessa toimenpiteitä voitaisiin kuitenkin toteuttaa yhteisön tasolla. Toinen olisi se, jos jäsenvaltiot rajoittaisivat teollisuustuotteiden, esimerkiksi bensiinimäärän määrittämiseen käytettävien mittausvälineiden, kauppaa sisämarkkinoilla. Toinen mahdollisuus on ottaa yhteisön sisäinen kauppa huomioon, jos jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden katsotaan olevan tähän tarkoitukseen riittämättömiä.

Koska kummankaan edellä esitetyistä tilanteista ei ole havaittu vallitsevan, komissio ei toistaiseksi aio toteuttaa toimia, jotka kohdistuisivat arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomiin kaupan käytäntöihin Espanjassa.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992.

(1999/C 348/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4100/98

esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle

(14. tammikuuta 1999)

Aihe: Duty-free-alan työllisyys

Voiko komissio ilmoittaa duty-free-tavaroiden varsinaiseen myyntipisteissä tapahtuvaan myyntiin liittyvien työpaikkojen lukumäärän EU:n eri jäsenvaltioissa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Verottoman myynnin alalla Euroopan yhteisössä työskentelevien henkilöiden määrä kuuluu sen selvitystyön piiriin, jota komissiossa Wienin Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti juuri tehdään.

Alan työllisyyttä koskevia selvityksiä sisältyi myös neuvostolle ja parlamentille annettuun komission tiedonantoon, joka hyväksyttiin 17. helmikuuta 1999. Tätä kysymystä käsitellään Ecofin-neuvostossa 15. maaliskuuta 1999.

(1999/C 348/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0003/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(19. tammikuuta 1999)

Aihe: Ohjelman rahoituksen viivästyminen

Euroopan unioni hyväksyi ohjelman "Management of insect pests and viruses of tobacco using ecologically compatible technologies" (numero 96/T/18). Ohjelma sisältyy maataloudesta vastaavan VI pääosaston toimialaan ja se käynnistyi maaliskuussa 1997. Huolimatta siitä, että ohjelman yhteensä viidestä vaiheesta on jo toteutettu kaksi vaihetta, joista koituvat menot ovat olleet huomattavia, Euroopan unioni ei ole toistaiseksi maksanut ohjelmaan varattuja määrärahoja lainkaan. Tämän seurauksena sekä kaikki hankkeiden rakennustöihin osallistuneet että kaikki tilattujen, asennettujen ja jo viime maaliskuusta lähtien toiminnassa olleiden laboratoriolaitteiden toimittajat eivät ole saaneet palkkioitaan.

Komissiolta kysytään seuraavaa:

1. Miksi ohjelmaan varattujen määrärahojen maksaminen on viivästynyt?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä rahoituseräsaamisten maksamiseksi välittömästi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Hanke 96/T/18, "Management of insect pests and viruses of tobacco using ecologically compatible technologies", on osa tupakka-alalla tehtävää tutkimustyötä. Näihin hankkeisiin liittyvien maksujen viivästyminen johtuu asianomaisten yksiköiden henkilöstön vähydestä. Komissio pyrkii löytämään ongelmaan ratkaisun, jotta maksut voitaisiin suorittaa mahdollisimman pian. Se myös ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle asiassa tapahtuneesta edistymisestä.

(1999/C 348/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0030/99

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(20. tammikuuta 1999)

Aihe: Komission virkamiehen pidättäminen virantoimituksesta

Komission varainhoidon valvontayksikön virkamies Paul van Buitenen pidätettiin virantoimituksesta sillä perusteella, että hän toimitti Euroopan parlamentille kertomuksen, joka sisälsi paljastuksia Euroopan komission eräiden yksiköiden EU-varojen hoidossa ilmenneistä taloudellisista epäselvyyksistä, ja se johti siihen, että parlamentti ei myöntänyt komissiolle vastuuvapautta varainhoitovuoden 1996 talousarvion toteuttamisesta.

Kyseiseltä hollantilaiselta virkamieheltä on evätty pääsy työpaikalleen, ja komission edustaja on vahvistanut rangaistustoimenpiteen täytäntöönpanon.

Miten komissio päätyi van Buitenenille määrättyyn ankaraan rangaistukseen, onko komission tekemä päätös kaikkien EU:n toimielinten toimintaa koskevan läpinäkyvyystavoitteen mukainen ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistamaan EU:n kansalaisten varojen rehellisen käytön?

(1999/C 348/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0042/99

esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE) komissiolle

(22. tammikuuta 1999)

Aihe: Komission virkamiehen virastapidättäminen

Uutistietojen mukaan Euroopan komissio on pidättänyt virasta virkamiehen, joka toimitti Euroopan parlamentille komission talousepäselvyyksiin, mm. ECHOn kautta välitetyn rahoituksen väärinkäyttöksiin, liittyviä tietoja.

Miten komissio perustelee päätöstään, jolla rangaistaan virkamiestä, joka on toimittanut Euroopan parlamentille, unionin korkeimmalle budjettivallan haltijalle, budjetin valvontaan liittyviä keskeisiä tietoja? Onko komissio sitä mieltä, että virastapidättämispäätös on sopuoinnussa EU-instituutioiden välisen yhteistyön periaatteiden ja etenkin unionin budjetin väärinkäyttöksiä vastaan tehtävän valvontatyön kanssa?

**Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0030/99 ja E-0042/99**

(19. maaliskuuta 1999)

Kurinpitoseuraamuksista, joita voidaan kohdistaa yhteisöjen virkamiehiin tai väliaikaisiin toimihenkilöihin, määrätään Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön

sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 86 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa sekä liitteessä IX. Ne voidaan määrätä toteutettaviksi vasta tarkoin säädelyn menettelyn jälkeen. Tällaisen menettelyn aloittamisen ehdoton edellytys on se, että virkamies tai väliaikainen toimihenkilö on laiminlyönyt henkilöstösääntöihin perustuvia velvoitteitaan.

Parlamentin jäsenen mainitseman tapauksen osalta komissio haluaa korostaa, että Paul Van Buitenenille ei tässä vaiheessa ole määrätty mitään kurinpitoseuraamusta. Hänen virantoimituksesta pidättämisensä on henkilöstösääntöjen 88 artiklan mukainen hallinnollinen varotoimi, jonka edellytyksenä on, että asianomaisen katsotaan tehneen vakavan virheen, kuten komissio tässä tapauksessa katsookin.

Komissio haluaa myös korostaa, että kurinpitomenettelyn aloittamisen syynä ei ole se, että kyseinen virkamies teki ilmoituksen petoksista. Syynä on se, että asianomainen on ilman lupaa ja henkilöstösääntöjen vastaisesti toimittanut ulkopuolisille muun muassa sellaisia asiakirjoja, jotka ovat komission aloitteesta käynnistetyn oikeudellisen tutkinnan kohteena. Tällöin hän on haitannut tutkintaa. Samoin hän on toimittanut ulkopuolisille alustavia tilintarkastusasiakirjoja, joita ei vielä ole esitetty tarkastuksen kohteena olevalle taholle huomautuksia varten, sekä asiakirjoja, joissa on perustelemattomia väitteitä hänen työtovereistaan.

Huomautettakoon, että kurinpitomenettelyjen käsittely kuuluu tutkinnan salassapitomenettelyn piiriin, jotta oikeus puolustautua, luottamuksellisuus ja menettelyn sujuvuus eivät vaarantuisi.

Komissio katsoo, että edellä mainitut toimenpiteet eivät ole mitenkään ristiriidassa avoimuuden periaatteen, toimielinten välisen hyvän yhteistyön tai petostentorjunnan kanssa.

Komission jo toteuttamista ja suunnittelemissa toimenpiteistä unionin kansalaisten varojen moitteettoman hoidon varmistamiseksi voidaan mainita vuonna 1995 käynnistetty SEM 2000 -aloite (Sound and efficient management), jonka tarkoituksena on komission varainhoidon kohentaminen ja jolla on jo ollut huomattavia vaikutuksia.

Komissio antoi 22. heinäkuuta 1998 tiedonannon, johon sisältyi muun muassa seuraavat määräykset teknisen avun toimistojen käytöstä uusien tai uusittujen ohjelmien yhteydessä: teknisen avun toimiston käyttämisen on perustuttava kyseistä ohjelmaa tai tointa koskevaan erityislainsäädäntöön, ja käyttötärpeestä on suoritettava ennakoarviointi. Valmisteilla on teknisen avun toimistoja koskeva käsikirja, johon sisältyvien sääntöjen ja menettelyjen noudattamista valvomaan on tarkoitus asettaa seurantakeskus ja sopimusten yhdenmukaisamisesta vastaava yksikkö.

Komission yksiköissä suoritettiin syksyllä 1998 kysely talousarvion osiin A ja B kuuluvien teknisen ja hallinnollisen avun eri muotojen inventoimiseksi. Tämä menettely toteutettiin vuoden 1999 talousarvion laadinnan yhteydessä. Talousarvioon normaalisti kuuluva selvitysosa ja kullekin budjettikohdalle asetetut enimmäismäärät tekevät tällaisen avun käytön täysin seurattavaksi.

Komissio hyväksyi heinäkuussa 1998 valmisteluasiakirjan, joka koski varainhoitoasetuksen uudistamista, ja kesäkuussa 1999 tehdään lainsäädäntöehdotus.

(1999/C 348/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0040/99

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE) komissiolle

(20. tammikuuta 1999)

Aihe: Kissojen ja koirien nahkoilla käytävä kauppa

Saksan RTL-televisioyhtiön kanavalla näytettiin 13. joulukuuta 1998 klo 22.55–23.45 dokumenttiohjelma ”Katzen und Hunde: der Pelz-Skandal, Verbraucher, Werbung und Tierquälerei” (Kissat ja koirat: turkiskandaali, kuluttajat, mainonta ja eläinräökkäys), jonka mukaan kissojen ja koirien nahkoilla käytävä kauppa lisääntyy jatkuvasti.

Näitä nahkoja käytetään turkiskauluksiin, pehmoleluihin, nahkatakkeihin, kenkiin, golfhansikkaisiin ja muihin nahkatuotteisiin.

Kyseessä ovat sadattuhannet nahkat, joita kaupataan mm. Saksassa, Itävallassa, Alankomaissa ja Sveitsissä.

Voisiko komissio ilmoittaa, onko kissojen ja koirien nahkoilla käytävä kauppa ja niiden jalostus laillista Euroopan unionin jäsenvaltioissa?

Voisiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan tällaisten nahkojen kauppa ja jalostus lisääntyy nopeasti?

Eikö komissio katsokin, että tällainen kehitys on valitettavaa jo senkin vuoksi, että koirat ja kissat ovat yleisesti pidettyjä lemmikkieläimiä ja että niiden nahkoilla käytävä kauppa lisää vapaana kulkevien lemmikkieläinten riskiä joutua tapetuksi salaa?

Onko komissio valmis yksinkertaisesti kieltämään tällaisten nahkojen kaupan ja jalostuksen unionissa, jotta kansalaisten ei tarvitse pelätä, että heidän lemmikkieläimensä vangitaan ja tapetaan tällaisen kaupan tarpeisiin?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema dokumenttiohjelma nahkojen tuotantoon käytettyjen kissojen ja koirien raa'oista tappamismenetelmistä eräissä Aasian maissa esitettiin Saksan RTL-televisioyhtiön kanavalla. Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että eläimiä ei saisi kohdella raa'asti.

Komissio ei kerää erityistä tietoa tällaisten nahkojen kaupasta ja jalostuksesta. Sen vuoksi ei voida vahvistaa väitettä, jonka mukaan tällainen liiketoiminta olisi lisääntymässä. Ei myöskään ole saatavilla tietoja siitä, johtaako koirien ja kissojen nahkojen kysyntä vapaana kulkevien lemmikkieläinten kasvavaan riskiin joutua varastetuksi.

Koirien ja kissojen tappamisen vähimmäisvaatimuksia koskevaa voimassaolevaa sitovaa kansainvälistä sopimusta ei ole olemassa. Maailman kauppajärjestön sääntöjen nykyisen tulkinnan mukaan eläinten hyvinvointia koskevia säännöksiä ei voida asettaa edellytykseksi kolmansista maista tapahtuvalle tuonnille. Maailman kauppajärjestön neuvotteluiden seuraavaa vaihetta koskevia yhteisön neuvottelutavoitteita määriteltäessä komissio tutkii kuitenkin mahdollisuutta huomioida eläinten hyvinvointia koskevia seikkoja yleisemmin.

(1999/C 348/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0053/99

esittäjä(t): Markus Ferber (PPE) komissiolle

(22. tammikuuta 1999)

Aihe: EU:n Baijerille myöntämät tuet vuosina 1994–1998

Voiko komissio ilmoittaa, minkä suuruisia ovat EU:n Baijerille vuosina 1994–1998 myöntämät

1. tuet Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta (EMOTR)?
2. tuet tavoitteen 2 alueille ja tavoitteen 5b alueille?
3. tuet tutkimuksesta ja kehityksestä (T&K)?
4. tuet seuraavista ohjelmista:
 - a) Sokrates
 - b) Leonardo
 - c) Kaleidoskooppi
 - d) Ystävyykskaupungit
 - e) Rafael?

**Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(10. kesäkuuta 1999)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(1999/C 348/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0061/99

esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Kaupunkialueet

Toukokuussa 1997 komissio julkaisi tiedonantonsa "Kohti kaupunkien toimintaohjelmaa Euroopan unionissa" (KOM(97) 0197 lopullinen). Tämä tiedonanto antaa hyvän yleiskuvan niistä tavoista, joilla paikallisviranomaiset käsittelevät kaupunkeihin liittyviä näkökohtia yhteisön politiikan eri alojen yhteydessä.

Euroopan parlamentin 2. heinäkuuta 1998 antamassa päätöslauselmassa A4-0172/98 ⁽¹⁾ kytketään kaupunkikysymykset tiiviisti yhteen taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ylläpitämisen ja vahvistamisen kanssa ja korostetaan rakennerahastoja koskevien asetusten uudistamisen merkitystä Euroopan kaupunkien toimintaohjelman ensimmäisenä vaiheena. Euroopan komission ehdotuksissa kaupunkikysymyksiä käsitellään tavoitteen 2 kelpoisuusedellytysten yhteydessä. Komissio on useaan otteeseen todennut, että kaupunkeihin liittyviä kysymyksiä voidaan lähestyä horisontaalisesti niiden toimintalinjojen ja ohjelmien yhteydessä, jotka liittyvät yhteisön tukikehyksiin ja tavoitteiden 1 ja 2 yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan. Miten komissio aikoo toteuttaa tätä lähestymistapaa?

Kaupunkeihin liittyvien näkökohtien horisontaalinen ulottuvuus tarkoittaa, että yhteisön eri toimintalinjat, erityisesti aluepoliittiset toimintalinjat, on koordinoitava tiiviisti keskenään ja samalla aikaansaattava synergiaa niiden välille, jotta niillä olisi vaikutusta kaupunkien kehitykseen. Onko komissio täsmentänyt, mitä täytäntöönpanotoimia ja rahoitusmekanismeja tarvitaan tällaisen koordinoinnin ja synergian varmistamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 226, 20.7.1998, s. 36.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Komissio hyväksyi 3.2.1999 valmisteluasiakirjan, joka koskee rakennerahastoja ja niiden yhteensovittamista koheesiorahaston kanssa ja on samalla luonnos ohjelmien suuntaviivoiksi ohjelmakaudelle 2000–2006 ⁽¹⁾.

Asiakirjassa todettiin, että rakennerahastojen tavoite 1 ja tavoite 2 -alueita koskeviin useisiin suunnittelua-siakirjoihin olisi otettava mukaan kaupunkien kehittämistä koskevat yhtenäistetyt toimenpiteet. Tämän vuoksi tavoitteen 2 perusteella erityiseen tukeen oikeutettujen epäsuotuisten kaupunkialueiden elvytys yhtenäistetyllä alueellisella lähestymistavalla, joka muistuttaisi kaupunkialoitteen yhteydessä kehitettyä lähestymistapaa, olisi yksi tapa käsitellä kaupunkien ongelmia uudella ohjelmakaudella.

Kaikilla näillä toimenpiteillä tuetaan voimakkaasti aluekehitystä ja muutosta koskevaa yhtenäistettyä lähestymistapaa.

Komissio hyväksyi äskettäin kaupunkiasioden horisontaaliseen ulottuvuuteen ja tiiviimpään koordinointiin liittyvän tiedonannon "Kaupunkien kestävä kehittäminen Euroopan unionissa: toimintakehys" ⁽²⁾. Asiakirjassa osoitettiin, että komission yksiköiden välinen ryhmä tarkastelee edelleen kaupunkiasioden vaikutuksia yhteisön politiikkaan ja välineisiin kaupunkiasioden tiedostamisen ja yhdentämisen lisäämiseksi. Ryhmä seuraa erityisesti toimintakehysten toteuttamista.

⁽¹⁾ SEK(1999)103.

⁽²⁾ KOM(98) 605 lopullinen.

(1999/C 348/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0064/99**esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE) komissiolle**

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Ydinvoimaa koskeva yhteisön näkökanta

Samanaikaisesti kun jotkut maat pyrkivät purkamaan ydinvoimalaitoksiaan osoittaen tällä tavoin tämän energianlähteen hiipumista länsimaissa, ydinvoiman puolustajat ennustavat sen väistämätöntä uudelleentulemistä ennen kuin kaksikymmentä vuotta on kulunut.

Enemmän tunteisiin kuin järkeen perustuva keskustelu vaikuttaa nykyhetkeen ja odotuksiin vähemmän saastuttavasta energianlähteestä kuin hiilellä, polttoaineella tai maakaasulla tuotettu sähkö.

Voiko komissio sille lainsäädännön nojalla kuuluvien ydinvoimaan liittyvien velvollisuuksien vuoksi kertoa, miten se on aikaisemmin ja miten se aikoo tulevaisuudessa selittää yhteisön kansalaisille ydinvoiman tarjoamat todelliset mahdollisuudet ja sillä ratkaistavat ongelmat, kun otetaan huomioon, että energian maailmanlaajuinen kysyntä on jatkuvassa nousussa?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 1999)

Komissio on tarkastellut siviilikäyttöisen ydinvoiman nykyistä ja tulevaa merkitystä yhteisön ja koko maailman energiantuotannon kannalta tiedonannossaan Euroopan unionin ydinenergiateollisuudesta (Euratomin perustamissopimuksen 40 artiklan mukainen ohjeellinen ydinenergiaohjelma) ⁽¹⁾.

Asiakirjassa tarkastellaan erityisesti ydinenergiateollisuuden pääpiirteitä ja tuodaan esiin haasteet, joihin sen on vastattava.

⁽¹⁾ KOM(97) 401 lopullinen.

(1999/C 348/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0068/99**esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle**

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Ruotsista Suomeen maksettujen eläkkeiden kaksoisverotus

Olemme yhdessä suomalaisen kansanedustajan Esko-Juhani Tennilän kanssa kirjoittaneet komissiolle ja pyytäneet sitä selvittämään, loukkaako Suomen viranomaisten verotuskäytäntö, jonka mukaan Ruotsista maksettavia eläkkeitä verotetaan, kansalaisten vapaata liikkuvuutta EU-alueella. Sen lisäksi olen tehnyt asiasta kaksi kirjallista kysymystä, joihin antamissaan vastauksissa komissio on ilmoittanut tutkivansa asiaa ja ilmoittavansa kantansa yksyllä 1998. Mitään vastausta ei ole vielä annettu. Mikä on komission kanta asiaan?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 1999)

Komissio ei ole havainnut mitään ristiriitaa yhteisön lainsäädännön ja sen tavan välillä, jolla Ruotsista maksettavia eläkkeitä on Suomessa aikaisemmin verotettu ja edelleen verotetaan. Verotuksen erillaisuus jäsenvaltioissa johtuu yleensä siitä, että yhteisön tuloverotus ei ole yhdenmukainen. Komission mielestä nämä erot eivät ole ristiriidassa henkilöiden vapaan liikkuvuuden kanssa, vaikkakin verorasitukset voivat mahdollisesti vaikuttaa kansalaisten päätökseen siitä, missä jäsenvaltiossa hän asuu.

Ruotsista eläkettä saavien Suomen kansalaisten osalta tilanne on käytännössä se, että näistä eläkkeistä vähennetään 25 prosentin lähdevero, jos eläke on suurempi kuin 40 000 Ruotsin kruunua (\pm 4.500 €). Pohjoismaiden sopimuksen tulo- ja varallisuusverosta 18 artiklan 1 kohdan (yhdenmukaiset vuosien 1989 ja 1996 versioissa) mukaan näitä eläkkeitä verotetaan ainoastaan Ruotsissa ja ne on näin ollen vapautettu

verotuksesta Suomessa. Kuitenkin kyseisen yleissopimuksen 25 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaan Suomi voi sisällyttää tämän eläkkeen Suomessa verotettavaan tuloon, mutta sen on hyväksyttävä kyseisestä eläkkeestä aiheutuva tuloveron osa vähennykseksi Suomen tuloverotuksessa. Tosiasiassa Suomen säännöistä aiheutuu niin sanottu ”progressiivinen verovapaus”. Tämä vastaa kansainvälisen verolainsäädännön ja erityisesti taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) tuloa ja varallisuutta koskevan malliverosopimuksen yleisesti hyväksytyjä periaatteita.

Vuoteen 1997 voimassa olleen aikaisemman lainsäädännön mukaisesti Suomi sovelsi täsmällisesti verotusta koskevaa yleissopimusta. Tämä johti kyseisten eläkeläisten epätydyttävänä pitämään tulokseen, koska Ruotsiin maksettu vero jäi eläkeläisen maksettavaksi, jos Ruotsin eläkkeestä kantama vero oli korkeampi kuin Suomen kantama vero siitä tulon osasta. Tilanteen korjaamiseksi muutettiin Suomen tuloverolain 136 pykälän 3 momenttia veronmaksajan eduksi vuonna 1997. Nyt Ruotsiin maksetun veron katsotaan sisältyvän kokonaisverovelvollisuuteen Suomessa niissä tapauksissa, joissa tähän asti maksettiin veroa Ruotsiin. Näin ollen yhdistetty Ruotsin ja Suomen verotaakka ei enää voi olla korkeampi kuin jos kaikki tulo olisi verotettavaa ainoastaan Suomessa.

Näissä olosuhteissa komissio ei katso aiheelliseksi puuttua Suomen viranomaisten toimintaan niiden harjoittaman käytännön tai sen perustana olevien periaatteiden kyseenalaistamiseksi oikeudellisin tai poliittisin perustein.

Suomi ei kuitenkaan hyvitä Ruotsin veroja niiden eläkeläisten osalta, joiden veronmaksuvelvollisuus on Suomessa alhaisempi kuin Ruotsin vero. Näissä tapauksissa Ruotsissa olevien suomalaisten eläkeläisten olisi ehkä vedottava yhteisöjen tuomioistuimen EY:n perustamissopimuksen tulkintaan sen 18. helmikuuta 1995 antamassa tuomiossa (asia C-279/93 – Schumacker) ja heitä olisi ehkä kohdeltava verotuksen osalta kuin he olisivat Ruotsin kansalaisia. Tässä suhteessa komissio on kirjoittanut Ruotsin viranomaisille pyytäen selvitystä siitä, millä tavalla Schumacker-tuomiossa määrättyjä periaatteita noudatetaan Ruotsin verolainsäädännössä.

Yhteisön lainsäädäntö kattaa tilanteet, joissa esiintyy ristiriitoja siitä, minkä jäsenvaltion toimivaltaan sosiaaliturvamaksujen periminen kuuluu. Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) 1408/71 sekä asetuksen (ETY) 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) 574/72 muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle 2 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) 118/97⁽¹⁾ mukaisesti työkyvyttömyys- tai vanhuuseläkettä saavilta eläkeläisiltä perittävien terveydenhuoltomaksujen osalta komissio on sitä mieltä, että tämä periminen olisi yhteisön lainsäädännön vastaista, jos sitä peritään Suomessa asuvalta eläkeläiseltä, joka ei saa Suomen lainsäädännön mukaista työkyvyttömyys- tai vanhuuseläkettä mutta saa muun jäsenvaltion lainsäädännön mukaista työkyvyttömyys- tai vanhuuseläkettä. Asetuksen säännösten mukaan suomalaisen laitoksen olisi sellaisessa tapauksessa pakko huolehtia eläkeläisen terveydenhuollosta ainoastaan toisen jäsenvaltion vastaavan laitoksen puolesta. Asetuksen säännökset eivät kuitenkaan estä Suomea perimästä sosiaaliturvamaksuja eläkeläisiltä, jotka saavat myös työkyvyttömyys- tai vanhuuseläkettä Suomen lainsäädännön mukaisesti, koska siinä tapauksessa Suomen laitos huolehtii etuuksista omalla kustannuksellaan.

⁽¹⁾ EYVL L 28, 30.1.1997.

(1999/C 348/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0069/99

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Maaseutumatkailua koskevien tukien epääminen pääomayrityksiltä Sisiliassa

Torresalsa turistica SpA -yritys on esittänyt Euroopan komissiolle valituksen, koska siltä on evätty maaseutumatkailun parissa Sisiliassa toimiville maatilayrittäjille myönnettävät tuet sillä perusteella, että kyseinen yritys on pääomayritys. Mainittuja tukia on kuitenkin myönnetty kaikille muille maatilayrittäjille – sekä yksityisille että yrityksille – osana yhteisön direktiivien edistämää kannustuspoliittikkaa.

Tämä johtaa väistämättä yritysten juridiseen muotoon perustuvaan eriarvoiseen kohteluun. Eriarvoista kohtelua harjoitetaan myös alueen perusteella, ottaen huomioon, että Italian muilla alueilla pääomayritykset voivat kuitenkin saada edellä mainittuja tukia.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ensimmäinen jaosto vahvisti 18. joulukuuta 1986 antamassaan vastaavanlaista tapausta koskevassa tuomiossaan, että jäsenvaltiot eivät voi evätä yhteisön direktiivin mukaista tukea juridiselta henkilöltä ainoastaan tämän juridisen muodon perusteella, koska se olisi vastoin perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua syrjimättömyyden periaatetta. Lisäksi on korostettava, että tällainen syrjintä ei perustu mihinkään lainsäädännölliseen tekstiin vaan pelkästään keinotekoiselta vaikuttavaan hallinnolliseen tulkintaan.

Tämä näkemys on myöhemmin vahvistettu EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan toiseen alakohtaan viitaten tuomioistuimen 15. lokakuuta 1992 antamassa tuomiossa C-162/91 sekä sen 6. marraskuuta 1997 antamassa tuomiossa C-164/96.

Voiko komission näin ollen kertoa:

1. Mihin toimiin se aikoo asiassa ryhtyä?
2. Mitä seurauksia Torresalsa turistica SpA -yrityksen esittämällä valituksella on ollut tai tulee olemaan?
3. Mikä on komission näkemys asiasta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 1999)

Komissio pyysi kyseiseltä yritykseltä täsmennyksiä, joiden jälkeen se lähetti kirjeen Italian viranomaisille. Kirjeessä esitetään yhteisön oikeuden mukaiset perusteet siihen, miksi Sisilian hallintoviranomaiset ovat väärässä katsoessaan, että pääomayrityksiltä on evättävä maatilamatkailua harjoittaville maatalousyrityksille myönnettävä tuki.

Komissio päättää menettelyn jatkamisesta Italian vastauksen perusteella. Valituksen tehneelle yritykselle on ilmoitettu komission tähänastisista menettelyistä.

(1999/C 348/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0072/99

esittäjä(t): Umberto Bossi (NI) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Italian Istituto Poligrafico

Italian Istituto Poligrafico on tarkastelun alaisena yhteisön antitrust-lakien mahdollisesta rikkomisesta.

Euroopan komissio selvittää parhaillaan pääomasiiroja, erityisesti vuoden 1996 alussa Cartiere Milianin (jossa Istituto Poligraficolla on 97,34 prosentin määräysvalta) hyväksi tehtyä pääomalisäystä, ja liiketoimintaan liittyviä etuja, joita Istituto Poligrafico on mahdollisesti saanut tekemällä yksinoikeussopimuksia Italian valtion kanssa. Tällainen toiminta on valtionapuja koskevien sääntöjen vastaista.

Euroopan komissio katsoo Italian hallitukselle osoittamassaan kirjeessä, että Poligraficolle ja sen hallinnassa olevalle yritykselle vuonna 1996 myönnettyyn 54 miljardin liiran pääomalisäykseen voi sisältyä valtionapuja.

Euroopan komission kilpailupolitiikasta vastaavan jäsenen selvitys kattaa myös vuonna 1998 hyväksytyyn 250 miljardin liiran pääomalisäyksen. Selvityksen mukaan Cartiere Miliani näyttää kirjanneen lähes 187 miljardin liiran tappiot vuonna 1997 ja käyttäneen loppuun koko osakepääomansa. Tähän uuteen toimenpiteeseen näyttää siten sisältyvän valtionapua, sillä se ei vaikuta sen tyyppiseltä investoinnilta, jonka yksityinen sijoittaja tekisi markkinataloudessa.

Kirjeen lopussa Euroopan komissio toteaa, että ilman tällaisia tukia Poligrafico ja sen hallinnassa olevat yritykset, Cartiere Miliani ja Verres, olisivat kirjanneet huomattavia tappioita.

Voiko komissio selvittää, millä perustein Italian valtio on oikeuttanut Italian Istituto Poligraficon taloudellisen toiminnan?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jos Istituto Poligraficon todetaan rikkoneen yhteisön antitrust-lakeja?

(1999/C 348/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0087/99

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Italian valtion painatuskeskus ja rahapaja

Komission jäsen Karel Van Miert on aloittanut rikkomusmenettelyn Italian valtion painatuskeskusta ja rahapajaa (IPSZ) vastaan Euroopan kilpailusäännösten vastaisesta toiminnasta. Myös Italiassa parlamentti, tiedotusvälineet ja Rooman syyttäjänvirasto ovat joutuneet yhä enemmän puuttumaan IPSZ:n katastrofaaliseen tilanteeseen. Vuonna 1997 sen tappiot olivat 614 miljardia noin 1000 miljardin liikevaihdosta.

Tappiot johtuvat suureksi osaksi entisen pääjohtajan Ruggerin ja johtajan Maggin toiminnasta. Yhdessä muiden johtajien kanssa he loivat 35 tytäryhtiön muodostaman yritysryppään, jota he käyttivät hyväkseen mielensä mukaan jättäen hallintoneuvoston kokonaan päätöksenteon ulkopuolelle. Hallintoneuvoston entinen jäsen Tribuni on antanut jo viiden vuoden ajan tietoja tästä tilanteesta valtionvarainministeriölle, mutta ainoastaan sillä tuloksella, että hänet erotettiin virastaan väärin perustein.

Tällaisen valvovan ministeriön mahdollisesti harjoittaman salailun syynä saattaa olla se, että väärennetyissä, mutta täsmälleen IPSZ:n aitojen obligaatioiden näköisissä valtion obligaatioissa on liikkeellä (näin myös muissa maissa) kymmeniä miljardeja liiroja

Voiko komissio näin ollen ilmoittaa

1. katsooko se välttämättömäksi IPSZ:n toiminnan tutkimisen?
2. mikä on sen yleinen näkemys asiasta?

**Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0072/99 ja E-0087/99**

(12. maaliskuuta 1999)

Komission on aloittanut Poligraficolle huhtikuussa 1997 myönnettyä valtiontukea koskevat tutkimukset. Italian viranomaisten komission pyynnöstä eri vaiheissa toimittamat tiedot eivät ole saaneet komissiota vakuuttuneeksi siitä, että kyseessä ei olisi valtiontuki.

Komissio on 28. lokakuuta 1998 päättänyt aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn. Tästä päätöksestä on ilmoitettu Italian hallitukselle 26. marraskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä. Italian hallitus on pyytänyt lisää aikaa huomautustensa esittämiseen ja pyydettyjen tietojen toimittamiseen.

Menettelyssä komissio voi päättää, onko Poligraficon määräysvallassa olevalla yhtiöllä Cartiere Miliani di Fabrianolle maksettuihin pääomankorotuksiin ja valtion Poligraficon kanssa tekemiin tuotteiden ja palvelujen toimittamista koskeviin yksinoikeussopimuksiin sisältynyt valtiontukea. Jos niihin sisältyy tukea, komissio arvioi tuen soveltuvuuden yhteismarkkinoille. Komissio tutkii lisäksi ne lisävaltiontuet, joita on myönnetty konsernin rakenneuudistukseen. Nämä toimenpiteet tutkitaan EY:n perustamissopimuksessa olevien valtiontukea koskevien määräyksien sekä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävistä valtiontuista annettujen suuntaviivojen perusteella.

Jos komissio toteaa, että toimenpiteet eivät sovellu yhteismarkkinoille, se vaatii tuensaajalle maksettujen määrien takaisinmaksua.

Komissiolla ei ole valtuuksia ottaa kantaa valtion arvopapereiden mahdolliseen väärentämiseen eikä siihen, liittykö Poligraficon entiseen johdon toimintaan rikosoikeudellisia näkökohtia.

(1999/C 348/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0086/99**esittäjä(t): Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle**

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Suurnopeusjunaradan Madrid–Zaragoza–Barcelona yksityinen rahoitus

Euroopan komissio mainitsee tiedonannossaan yksityisen ja julkisen sektorin yhteenliittymistä Euroopan laajuisissa liikennehankkeissa, että suurnopeusjunarata Madrid–Zaragoza–Barcelona rahoitetaan yksityisen ja julkisen sektorin yhteenliittymien avulla. Yksityinen rahoitus saa siis osallistua hankkeen rahoitukseen. Käytännössä tämä malli saattaa merkitä, että työt valmistuvat ja rata otetaan käyttöön suunniteltua aikaisemmin, koska julkinen rahoitus ei yksin määrää hankkeen toteutumista.

Onko komissio toteuttanut joitakin toimenpiteitä tämän suhteen? Onko Espanjan hallitus ilmaissut olevansa kiinnostunut tästä yhteistyön mallista, jossa julkinen ja yksityinen sektori toteuttavat hankkeen yhteistyössä?

Onko komissio tutkinut mahdollisuutta käyttää tämän tyyppisiä sopimuksia myös niihin unionin jäsenvaltioiden välisiin keskeisiin liikenneverkkohankkeisiin, jotka eivät kuulu 14 ensisijaisen hankkeen joukkoon? Niihin kuuluisivat esimerkiksi maantie- ja rautatiehankkeet Pyreneitten vuoriston läpi.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä Euroopan laajuisen liikenneverkon (T-TEN) hankkeissa koskevassa komission neuvostolle ja parlamentille antamassa tiedonannossa ⁽¹⁾ yksilöitiin useita mahdollisia PPP-hankkeita. Niihin kuului hankkeita, jotka eivät olleet niiden neljäntoista hankkeen joukossa, joille oli annettu ensisijainen asema T-TEN -ohjelmassa. Kuten komissio on luvannut, se keskustelee edelleen näistä hankkeista jäsenvaltioiden kanssa ja rohkaisee hallitusta soveltamaan julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä infrastruktuurihankkeisiin aina kun se on mahdollista ja asianmukaista.

Espanjan viranomaiset eivät ole tähän mennessä pyytäneet rahoitusta TEN-ohjelman budjetista tai muista yhteisön varoista julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä sisältävään hankkeeseen.

⁽¹⁾ KOM(97) 453 lopullinen.

(1999/C 348/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0104/99**esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle**

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Ulkosuhteiden yhteinen palvelu

Vastauksena aiempaan kirjalliseen kysymykseeni (E-3236/98) ⁽¹⁾, joka koski erityisesti PHARE- ja TACIS-sopimusten puitteissa tehdystä työstä suoritettavien komission maksujen myöhästymistä, komissio totesi, että uusi ulkosuhteiden yhteinen palvelu aikoo laatia selonteon teknisten avustussopimusten taloudellisesta rakenteesta ja maksusuunnitelmista sekä ryhtyä teknisten avustushjelmien toiminnan yhdenmukaistamiseen.

1. Kuinka pitkälle asiassa on edetty 1. syyskuuta 1998 jälkeen ja millaista aikataulua suunnitellaan selonteossa esille tulevien parannusten toteuttamiseksi?

2. Tutkitaanko selonteossa pullonkauloja, jotka aiheuttavat maksujen myöhästymistä maksuprosessin aikana?

3. Yritykset saavat tietyn koron maksuista, joita ei ole hoidettu 60 päivän kuluessa. Brittiläiset yritykset kärsivät siitä, että maan peruskorko on tällä hetkellä kaksinkertainen EKP:n asettamaan korkoon verrattuna. Voiko komissio ilmaista kantansa asiasta?

(¹) EYVL C 182, 28.6.1999, s. 53.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

1. Jäsenvaltioiden asiantuntijat käsittelevät parhaillaan vuoden 1998 lopulla laadittua sopimusmenettelyjen yksinkertaistamista, yhdenmukaistamista ja järjeistämistä koskevaa asiakirjaa. Se hyväksytään neuvoston ja komission toimivaltajaon mukaisesti asianmukaisia menettelyjä noudattaen. Tällä tavoin voidaan ottaa asteittain käyttöön yhdenmukaiset sopimusmenettelyt kaikkien yhteisön ulkopuolisten maiden avustusohjelmien osalta.

2. Uusien mallisopimusten ja maksusuorituksia nopeuttavien yksinkertaistettujen maksumenetelmien viimeistely on jo käynnissä. Koska toteutettava työ on juridisesti vaativa ja järjeistettäviä sopimuksia on useita, työ jatkuu koko vuoden 1999 ja vielä vuoden 2000 alussa.

Ulkosuhteiden pääosastojen käyttämät uudet sopimukset sekä tarjouspyyntöjen tarjouseritelmät tarkistetaan ja nykyaikaistetaan täysin vuoden 2000 kesään mennessä. Tällä tavoin maksumenettelyjä parannetaan huomattavasti jo kaikissa ensi vuonna tehtävissä uusissa sopimuksissa, vaikkakin voidaan odottaa, että huomattavaa parannusta tapahtuu asteittain jo vuonna 1999 sitä mukaa, kun järjeistämistyö edistyy eri alueilla.

Komissio muistuttaa, että se ei ole jäänyt odottamaan tämän yhdenmukaistamistyön tuloksia vaan se on jo vuonna 1998 pyrkinyt parantamaan erityisesti Phare- ja Tacis-ohjelmiin liittyvää laskujen käsittelyä. Tämä on parantanut tilannetta huomattavasti, ja se todennäköisesti normalistuu lähikuukausina. Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission vastauksiin, jotka se on antanut tässä asiassa tämän esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3236/98 ja parlamentin jäsenen Bryan Cassidy'n esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3500/98 (¹).

3. Komissio määrittää viivästyneisiin maksuihinsa sovellettavan koron saatavien perimisessä sovellettavan koron perusteella [tiettyjen 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (Euratom, EHTY, EY) N:o 3418/93 (²) 94 artikla]. Tällä kaikkien yhteisön sopimusten yhdenmukaisella kohtelulla varmistetaan yhteisössä saatavien yhtäläinen kohtelu. Kaupallisiin saataviin sovellettavien korkojen erot olisi poistettava lähitulevaisuudessa annettavalla maksuviivästydirektiivillä (³).

(¹) EYVL C 320, 6.11.1999, s. 51.

(²) EYVL L 315, 16.12.1993.

(³) KOM(98) 126 lopullinen.

(1999/C 348/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0109/99

esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Italialaisten pankkien euron käyttöönoton jälkeen perimät laittomat vaihtokomissiot

Euroopan komissio hyväksyi 23. huhtikuuta 1998 kolme euroa koskevaa suositusta, joista yhdessä käsitellään pankkien muuntomaksuja ja taataan eurooppalaisten rahayksiköiden vaihdon, tulevien ja lähtevien maksujen muuntamisen sekä kansallisen rahayksikön määräisten tilien muuntamisen maksuttomuus siirtymäkauden lopussa.

Euron käyttöönottoa juhlittiin yksissä tuumin merkittävänä askeleena kohti Euroopan yhtenäismarkkinoiden toteutumista ja tuettiin laajoin tiedotuskampanjoin, mutta vain muutama päivä euron käyttöönoton jälkeen kävi ilmi, että italialaiset pankit ja jotkin eurooppalaiset pankit laskuttavat edelleen asiakkailtaan pankkimak-

sut, jotka Italiassa ovat 5 000–10 000 liiraa, vaihdettavasta summasta laskettavan prosentuaalisen vaihtomaksun lisäksi. Tämä rikkoo yhteistä sitoumusta, jonka perusteella luottolaitokset olivat taanneet, että ne eivät millään tavoin lisääisi kustannuksia, jotka aiheutuvat euroalueen kansallisten rahayksiköiden vaihtamisesta.

Muita säännönvastaisuuksia on havaittu liittyen rajat ylittäviin maksuihin tai siirtoihin, joiden käsittely edelleen poikkeaa kansallisissa rahayksiköissä suoritetuista maksuista, koska niistä on maksettava ylimääräisiä kustannuksia.

Ensimmäisten päivien optimismin säilyttämiseksi on olennaisen tärkeää, että euroon siirtymisen kustannuksia ei säilytetä kuluttajille.

- Voiko komissio varmistaa tällaisten pankkimaksujen säilyneen ja mahdollisesti selvittää, rikkooko tämä yhtenäismarkkinoita koskevia yhteisön sääntöjä?
- Voiko komissio selvittää, onko tämä pankkien toiminta Rooman sopimuksen vastaista mitä tulee salaisiin sopimuksiin tai yhteisiin käytäntöihin sekä hallitsevan aseman väärinkäyttöön?
- Eikö komissio katso, että kuluttajien oikeuksia on epäoikeudenmukaisella tavalla rikottu ja että sen seurauksena asiassa on viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 1999)

Euromuuntamisen pankkimaksuista 23 päivänä huhtikuuta 1998 annetussa komission suosituksessa 98/286/EY ⁽¹⁾ määritellään hyvä veloituskäytäntö, joka koskee pääasiassa kansallisten rahayksiköiden muuntamista euroiksi ja päinvastoin. Lähtevien ja tulevien maksujen muuntaminen kansallisesta rahayksiköstä euroyksiköksi ja tilien muuntaminen omasta kansallisesta rahayksiköstä euroyksiköksi on kyseisen suosituksen 2 artiklan mukaan tehtävä maksuitta.

Hyvä käytäntö ei kuitenkaan koske euroalueen rahayksiköiden (setelien ja kolikoiden) vaihtamista keskenään. Suosituksessa määritellään vain yleinen täyden avoimuuden periaate. Pankkien tulisi siirtymäkauden aikana soveltaa vain virallisia muuntokertoimia ja ilmoittaa niihin liittyvät maksut erikseen. Pankit suorittavat muunnon veloituksetta vasta 1. tammikuuta 2002 alkaen ja tietyin ehdoin (vain omille asiakkailleen, yksityiskäyttöön vaihdettavat määrät, muunnot vain kansallisesta rahayksiköstä euroiksi jne.).

Ennen euron käyttöönottoa pankit saattoivat ainakin osittain piilottaa esimerkiksi seteleiden vaihtamisesta perimänsä maksut soveltamalla (vaihtelevaa) valuuttakurssia. Pankit saattoivat toisin sanoen veloittaa asiakkailtaan valuuttojen osto- ja myyntikurssin välisen ”eron”. Kurssieron käyttö ei ollut avoin tapa periä maksuja, ja komissio on pitkään kehottanut pankkeja luopumaan siitä.

Euron käyttöönoton myötä pankit eivät enää voi määrittää kulujaan osto- ja myyntikurssin eron avulla vaihtaessaan euroalueeseen osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttoja. Tämä johtuu perusvaatimuksesta, jonka mukaan euroalueeseen osallistuvien valtioiden kansallisten rahayksiköiden vaihtamiseen ja muuntamiseen sovelletaan kiinteitä muuntokursseja.

Yhteisön alueella toimivat pankit ovat antaneet siirtymäkauden alusta alkaen tietoja valuutanvaihdosta perimistään maksuista. Tämä uusi käytäntö on osoittanut maksujen olevan yllättävän suuria, mikä on ymmärrettävästi herättänyt voimakkaita tunteita suuren yleisön keskuudessa Euroopassa. Pankkien arvellaan yrittävän paikata valuutanvaihdosta saamiensa tulojen menetykset nostamalla muita maksuja. Valuuttakurssiriski, jota ei enää ole euroalueeseen kuuluvien rahayksiköiden välillä, ei ollut koskaan pääperuste määritettäessä valuutanvaihdosta perittäviä maksuja. Käytettävissä olevien tietojen perusteella valuuttakurssiriskin osuus kustannuksista oli noin 20 prosenttia, ja suurin osa kuluista johtui rahan käsittely- ja yleiskustannuksista (kuljetuskustannukset suurten ulkomaanvaluuttamäärien kuljettamisesta sekä tehtävien työvoimavaltaisuus, koska valuutanvaihto ei sovellu automaateilla hoidettavaksi).

Komissio kuitenkin uskoo, että euroalueeseen kuuluvien maiden valuuttojen vaihtamisesta perittävät maksut alenevat siirtymäkauden aikana, koska kurssiriskiä ei enää ole.

Italialaisten pankkien valuutanvaihtotapahtumiin soveltamalle käytännölle on todennäköisesti perusteensa, mutta se saattaa heikentää kuluttajien luottamusta yhteiseen rahaan ja vähentää suuren yleisön hankkeelle osoittamaa tukea. Kuten Euroopan tärkeimmille pankkialan järjestöille tammikuussa 1999 lähetetyssä kirjeessä painotetaan, komissio pitää äärimmäisen tärkeänä, että kansalaisten luottamusta euron käyttöön-ottoon ja koko pankkijärjestelmän uskottavuutta ei heikennetä sillä, että rahoituslaitokset hankkivat aiheettomia etuja perimällä korotettuja maksuja euroalueeseen kuuluvien maiden entisten kansallisten valuuttojen vaihtamisesta.

Komissio julkisti 5. helmikuuta 1999 lehdistötiedotteen, jossa kaikkia pankkeja kehoitettiin saattamaan julkisesti saataville tietoja siitä, miten euroalueen setelien vaihdosta sekä kansainvälisistä sekki- ja korttimaksuista ja tilisiirroista perittävät maksut ovat kokonaisuudessaan muuttuneet euron käyttöönoton myötä. Euroalueen pankkeja pyydettiin ilmoittamaan tilanteesta komissiolle eurooppalaisten yhdistyksiensä välityksellä 31. maaliskuuta 1999 mennessä.

Lehdistötiedotteessa myös pyydettiin rahoituspalvelujen käyttäjiä ilmoittamaan komissiolle, mikäli pankit eivät noudata euroon liittyvää lainsäädäntöä tai komission suositusta pankkimaksujen avoimuudesta. Ilmoitukset voidaan tehdä tarkoitusta varten avattuun sähköpostiosoitteeseen tai faksinumeroon. Komissio tutkii saamansa tiedot ja ryhtyy tarvittaviin toimiin estääkseen kuluttajien etujen vastaiset käytännöt.

Komissio suunnittelee myös tekevänsä tutkimuksen euroalueen setelien vaihtoon liittyvistä pankkien perimistä maksuista ennen ja jälkeen euron käyttöönoton sekä rajat ylittävien pankkitapahtumien kuluista (sekit, tilisiirrot ja maksukortit).

Kansainväliset tilisiirrot ovat edelleen kalliimpia kuin kotimaiset, mutta se ei ole sinänsä sääntöjen vastaista eikä liity suoraan euron käyttöönottoon. Rajat ylittävien tilisiirtojen toteuttaminen on kotimaisia tapahtumia monimutkaisempaa, ja niihin liittyvät kustannukset ovat korkeammat. Tähän on syynä se, että ulkomaansiirtoja varten ei ole tehokkaita järjestelmiä vaan niiden osalta joudutaan tukeutumaan yhteistyöpankkeihin. Useimmissa jäsenvaltioissa kotimaiset tilisiirrot hoidetaan automaattisesti kotimaiset luottolaitokset yhdistävän clearing-järjestelmän avulla. Kansalaiset eivät voi kuitenkaan euron käyttöönoton jälkeen ymmärtää, miksi kansainväliset tilisiirrot ovat edelleen huomattavasti kotimaisia kalliimpia. Tämän vuoksi kaikkien osapuolten (pankit, jäsenvaltiot, komissio) on yhteistoimin pyrittävä maksujen alentamiseen.

Komissio julkaisee keväällä 1999 tiedonannon maksujärjestelmien tulevaisuudesta yhteismarkkinoilla. Tiedonanto toimii perustana kokonaisvaltaiselle politiikalle, jolla pyritään luomaan yhtenäinen maksualue. Tiedonannossa tutkitaan rajat ylittävien tilisiirtojen nykyisiä esteitä ja ehdotetaan konkreettisia toimenpiteitä niiden poistamiseksi. Komissio yrittää erityisesti kannustaa yhteisön alueella toimivia pankkeja luomaan mahdollisimman pikaisesti entistä tehokkaammat yhteydet kansallisiin vähittäismaksujärjestelmiin.

Komissio on vastikään käynnistänyt salaisiin sopimukseen ja yhdenmukaisiin menettelytapoihin liittyvän tutkimuksen, jossa tutkitaan, ovatko pankit rikkoneet kilpailusääntöjä. Mikäli rikkomisia havaitaan, komissio puuttuu asiaan viipymättä.

(¹) EYVL L 130, 1.5.1998.

(1999/C 348/028)

KIRJALLINEN KYSYMYKSI E-0123/99

esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Lentoliikenteen saasteet

Aikooko komissio antaa direktiiviehdotuksia lentokoneiden ympäristöä saastuttavien päästöjen vähentämiseksi? Lentoliikenteen aiheuttaman saasteongelman merkitys kasvaa, mutta komissio ei ole puuttunut siihen.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Komissio on ilmaissut useaan otteeseen olevansa syvästi huolissaan lentokoneiden päästöjen aiheuttamista negatiivisista ympäristövaikutuksista. Koska tällaiset päästöt vaikuttavat maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin, kuten ilmastonmuutokseen ja otsonikatoon, merkittävämpiä tuloksia voidaan saavuttaa jos lentokoneiden päästöjä koskevat sääntelytoimet toteutetaan kansainvälisellä tasolla. Asia otettiin selkeästi esille perusteluissa komission 3. joulukuuta 1997 tekemälle ehdotukselle neuvoston direktiiviksi siviilisuihkukoneiden typpioksidipäästöjen rajoittamisesta ⁽¹⁾.

Kansainvälisellä tasolla on tällä hetkellä voimassa olevia savupäästöjä, palamattomia hiilivetypäästöjä, hiilimonoksidipäästöjä ja typen oksidipäästöjä koskevia pakollisia sertifiointistandardeja, jotka on kirjattu kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteen 16 II niteeseen. Kaikki yhteisön jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet sopimuksen ja kansainväliset standardit koskevat kaikkia jäsenvaltioita.

Kuten käy ilmi komission kertomuksesta kansainvälisen siviili-ilmailujärjetön (ICAO) 32. Yleiskokouksen keskeisistä tuloksista sekä niiden vaikutuksista Euroopan yhteisöön ⁽²⁾ komissio aikoo osallistua aktiivisesti IACO:n ilmailun ympäristönsuojelukomitean toimintaan, jotta lentokoneista aiheutuvien päästöjen negatiivisia ympäristövaikutuksia voitaisiin jatkuvasti vähentää.

Komissio aikoo tarkastella lentokonemoottorien päästöjen vähentämistä lisää neuvostolle ja parlamentille annettavassa ilmailun ja ympäristön yhteyksiä käsittelevässä tiedonantoehdotuksessa.

Komissio ei siis ole vaiennut lentokoneista aiheutuvasta ympäristön saastumisesta, eikä tule sitä jatkossakaan tekemään.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.1998.

⁽²⁾ KOM(98) 677 lopullinen.

(1999/C 348/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0137/99

esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Energiakasvien viljelyn edistäminen yhteisössä

Pellot, jotka on vedetty pois ravinnon tuotannosta, voidaan panna kesannolle tai vaihtoehtoisesti niitä voidaan käyttää energiakasvien viljelyyn ja säilyttää samalla oikeus yhteisön tukeen.

Energiakasvien viljely biopolttoaineiden tuottamiseksi on tärkeä vaihtoehto niille maanomistajille, joiden pelloilla ei enää tuoteta ravintoa.

Voiko komissio ilmoittaa, mitä energiaviljelmiä koskevia aloitteita EU:lla on, mitä toimia on toteutettu kyseisen viljelyn levittämiseksi ja miten komissio aikoo edistää energiakasvien viljelyä niiden maanomistajien keskuudessa, joiden pelloilla ei tuoteta ravintoa?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Komissio suunnittelee uusiutuviin energialähteisiin liittyvää strategiaa ja toimintasuunnitelmaa koskevassa valkoisessa kirjassaan ⁽¹⁾, että biomassalla tuotetun energian osuutta yhteisön koko energiankulutuksessa

lisätään huomattavasti siten, että se nousisi tämänhetkisistä 45 miljoonasta öljykvivalenttitonnista 135 miljoonaan öljykvivalenttitonniin vuoteen 2010 mennessä. Tätä varten on saatava lisää maa- ja metsätalousmaata muuhun kuin elintarviketuotantoon, varsinkin energiakasvien viljelyyn.

Komissio on myös vastannut 22.–26. kesäkuuta 1998 kokoontuneen maatalousasioita käsittelevän neuvoston pyyntöön ja laatinut valmisteluasiakirjan muusta kuin elintarviketuotannosta Agenda 2000 -ohjelman yhteydessä ⁽²⁾. Esitellessään tätä asiakirjaa maatalousasioita käsittelevälle neuvostolle 15. joulukuuta 1998 komissio korosti, että kyse oli ensimmäisestä yrityksestä käsitellä muun kuin elintarviketuotannon tukitoimia.

Asiakirjassa ei ehdoteta konkreettisia ratkaisuja tässä vaiheessa, mutta siinä avataan keskustelu ja pyydetään asiasta kiinnostuneita jäsenvaltioita esittämään omia käsityksiään.

Komissio kiinnittää tähän asiaan paljon huomiota Agenda 2000:ta koskeissa neuvotteluissa.

⁽¹⁾ KOM(97) 599 lopullinen.

⁽²⁾ SEK(98) 2169.

(1999/C 348/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0151/99

esittäjä(t): José Barros Moura (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Naudanlihan vientikiellon vaikutus härkätaistelussa käytettävien lide-härkien vientiin

Liittyn kysymykseni E-3620/98 aiheeseen komission olisi otettava huomioon seuraava 15.12.1998 ilmestyneessä "Toros" -aikakauslehden numerossa 23 julkaistu Ana Fernandez Gracianin artikkeli:

"Viime vuonna taivas antoi arvokasta apua epätoivoisille karjankasvattajille suomalla heille ihmeellisen runsaasti sateita. Tänä vuonna taas espanjalaisten lide-härkien kasvattajat hyötyvät kilpailun vähenemisestä tuotteidensa myynnissä, koska Portugalin rajan sulkeminen "hullun lehmän" taudin vuoksi merkitsee härkien kokonaistarjonnan huomattavaa vähenemistä."

Salliiko yhteisön lainsäädäntö tällaisen "ihmeen", joka on vastoin yhtenäismarkkinoiden kilpailua koskevia sääntöjä ja jonka avulla ihmisten terveyden suojelemiseksi tarkoitettu toimenpide muuttuikin sellaiseksi, jolla suojellaan espanjalaisten karjankasvattajien taloudellisia etuja, mikä on kaikkien säännösten, esimerkiksi EY:n perustamissopimuksen 30 (ent. 36) artiklan vastaista?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Kuten arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3620/98 ⁽¹⁾ annetussa vastauksessa todetaan, Portugalissa esiintyvän naudan tarttuvan enkefalopatian takia tarpeellisista kiireellisistä suojoitoimenpiteistä 18 päivänä marraskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/653/EY ⁽²⁾ tarkoituksena on ihmisten ja eläinten terveyden suojeleminen. Jos elävien härkien siirtämistä Portugalin ulkopuolelle koskevasta kiellosta haetaan poikkeusta härkätaistelussa käytettäville härille, tätä on tutkittava ottamalla huomioon, kuinka eläinten päätyminen ihmisten tai eläinten ravintoketjuun estettäisiin ja kuinka petoksia voitaisiin torjua.

Komissio ei ole samaa mieltä kysyjän kanssa siitä, että kyseisen jäsenvaltion kaupan rajoittamisen syynä olisivat kaupalliset tarkoitukset.

⁽¹⁾ EYVL C 320, 6.11.1999, s. 60.

⁽²⁾ EYVL L 311, 20.11.1998.

(1999/C 348/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0156/99**esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Euroopan lääkearviointiviraston uusi menettely, jolla ilmoitetaan keskitetysti hyväksytyjen lääketuotteiden saattamisesta samanaikaisesti markkinoille

Kun otetaan huomioon äskettäin julkaistu menettely, jolla ilmoitetaan keskitetysti hyväksytyjen lääketuotteiden samanaikaisesta markkinoille saattamisesta (EMEA-H-HB-37678-1998), voiko komissio selittää, millä tavalla kunkin tuotetyypin kutakin ilmoitusta kohti perittävät 3 000 ecun hallinnolliset kulut on laskettu? Onko komissio tietoinen siitä, että tämänsuuruinen maksu on paitsi liiallinen, kun sitä verrataan kansallisille sääntelyviranomaisille maksettavaan summaan kansallisen luvan PL(PI) myöntämisen yhteydessä, se myös on farmaseuttisten tuotteiden vapaan liikkumisen esteenä, koska jotkut tuotteet eivät saa tarpeellista voittomarginaalia ehdotettujen vuotuisten hallinnollisten kulujen kattamiseksi.

(Huomautus: Esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa maahantuojia maksaa tällä hetkellä 1 000 puntaa sellaista tuotetta kohden, jolle hän hakee lupaa tuontia ja samanaikaista markkinoille saattamista varten. Lupa on voimassa viisi vuotta eikä vain yhtä vuotta, kuten Euroopan lääkearviointivirasto ehdottaa. Uusimismaksu on 250 puntaa viideksi vuodeksi.)

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Euroopan lääkearviointivirasto EMEA tarkistaa lääkkeiden markkinoille saattamista koskevista yhteisön lupamenettelyistä annetun komission tiedonannon⁽¹⁾ D osaston mukaisesti, ovatko tuotteet yhteisön markkinoille saattamista koskeviin lupiin liittyvien ehtojen mukaiset, kun kyse on keskitetyn menettelyn mukaisesti luvan saaneiden tuotteiden rinnakkaisjakelusta.

EMEA:n keskitetyn menettelyn mukaisesti luvan saaneiden tuotteiden rinnakkaisjakelua koskevien ilmoitusten tarkistamisesta perimällä 3 000 euron maksulla katetaan kaikki yhden vuoden aikana tehdyt muutokset. Maksun määrä on vahvistettu tasolle, joka vastaa kustannuksia ja on vaadittavien tarkastusten laajuuden ja määrän mukaan täysin perusteltu (monikielisiä tuotetietoja muutetaan keskimäärin kolmesta neljään kertaa vuodessa). EMEA:n rinnakkaisjakelua koskevasta ilmoituksesta perimät hallintokulut ovat huomattavasti alhaisemmat kuin 5 000 euron mahdollinen enimmäismäärä, joka on vahvistettu Euroopan lääkearviointiviraston maksullisista palveluista annetun neuvoston asetuksen (EY) 297/95 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) 2743/98⁽²⁾ 8 artiklan 2 kohdassa. Kansallisten viranomaisten rinnakkaistuonnin yhteydessä perimät maksut kattavat tarkistukset ainoastaan yhdellä kielellä ja yleensä yhdestä toimesta.

Maksua, jonka EMEA perii keskitetyn menettelyn mukaisesti luvan saaneiden tuotteiden rinnakkaisjakelua koskevien ilmoitusten tarkistamisesta, arvioidaan uudelleen vuoden 1999 lopussa menettelyn toiminnasta saatujen käytännön kokemusten mukaisesti. Komissio ei ole vakuuttunut siitä, että 3 000 suuruinen maksu on perusteltu, ja on tämän vuoksi pyytänyt EMEA:n hallintoneuvostoa olemaan jatkamatta kyseistä maksua.

⁽¹⁾ EYVL C 229, 22.7.1998.

⁽²⁾ EYVL L 345, 19.12.1998.

(1999/C 348/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0157/99**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Yhteisön lainsäädännön sisällyttäminen Kreikan lainsäädäntöön

Voisiko komissio ilmoittaa minulle kuinka monta asetusta ja direktiiviä Kreikka ei ole sisällyttänyt kansalliseen lainsäädäntönsä ja luetella kyseiset asetukset ja direktiivit?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Asetukset ovat jäsenvaltioissa suoraan sovellettavia, eikä niiden siirtäminen osaksi jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä siten edellytä erillisiä lainsäädäntötoimia.

Direktiivien osalta oli Kreikkaa vastaan maaliskuun 1999 alussa käynnissä 64 menettelyä siitä, että Kreikka ei ollut ilmoittanut yhteisön direktiivin siirtämisestä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Arvoisa parlamentin jäsen voi halutessaan hakea lisätietoja yhteisön oikeuden soveltamista koskevasta XVI kertomuksesta, jonka komissio antaa parlamentille lähiviikkoina.

Sitä odoteltaessa on mahdollista tutustua XV kertomukseen (1997) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 250, 10.8.1998.

(1999/C 348/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0164/99

esittäjä(t): Ludivina García Arias (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Direktiivin 96/92/EY tulkintaa koskevat asiakirjat, joita ei ole toimitettu Euroopan parlamentille

Voiko Euroopan komissio vahvistaa tiedon siitä, että komission yksiköt ovat jo antaneet asiakirjoja, joilla selvennetään direktiivin 96/92/EY ⁽¹⁾ 24 artiklan tulkintaa? Voiko komissio ilmoittaa, mitkä sen yksiköistä ovat laatineet tällaisia asiakirjoja ja minkälainen on asiakirjojen oikeudellinen sitovuus? Milloin komissio aikoo toimittaa asiakirjat tai antaa tietoja niiden sisällöstä Euroopan parlamentille? Direktiivihän annettiin yhteispäätösmenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

(1999/C 348/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0165/99

esittäjä(t): Ludivina García Arias (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Direktiivin 96/92/EY tulkinta

Pitääkö paikkansa, että komissio on laatinut direktiivin 96/92/EY ⁽¹⁾ antamisen jälkeen asiakirjoja, joiden nojalla voidaan tulkita, että tietyillä kilpailua koskevilla siirtymäjärjestelyillä on tarkoitus mahdollistaa sellaisten kustannusten kattaminen, jotka johtuvat ennen direktiivin voimaantuloa tehdyistä sitoumuksista tai annetuista toimintatakeista ja joiden kattamisen yhteisön säädöksen soveltaminen tekee mahdottomaksi? Voisiko komissio toimittaa tällaiset asiakirjat kysyjälle?

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

(1999/C 348/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0166/99

esittäjä(t): Ludivina García Arias (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Yritysten saavutetut oikeudet, jotka perustuvat sääntelyn muuttamiseen ja toimialan vapauttamiseen

Eräät eurooppalaiset sähköyhtiöt vetoavat sähköhuollon siirtymisestä kilpailun piiriin syntyvien kustannusten yhteydessä saavutettuihin oikeuksiin, joiden menettäminen on korvattava kuluttajien kustannuksella. Eikö komissio katso, että tällaisen oikeudellisen perustelun käyttäminen on vakava ennakkotapaus kaikkiin vapautettuihin toimialoihin nähden, koska perustamissopimuksissa vahvistetaan muun muassa yhtäläisen kohtelun periaate.

**Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0164/99, E-0165/99 ja E-0166/99**

(12. huhtikuuta 1999)

Komissio on todellakin laatinut keskusteluasiakirjan Siirtymäkausijärjestelyjen suuntaviivat — direktiivin 96/92/EY 24 artikla. Asiakirjasta neuvoteltiin jäsenvaltioiden kanssa sähködirektiivin 96/92/EY täytäntöönpanon seurantaryhmän kokouksessa 13. toukokuuta 1998. Asiakirjan on laatinut energian pääosasto (DGXVII) tiiviissä yhteistyössä kilpailun pääosaston (DGIV) ja oikeudellisen yksikön kanssa. Se ei velvoita komissiota mihinkään direktiivin 24 artiklan eikä perustamissopimuksen 92 artiklan mukaisiin päätöksiin. Tämän huomioon ottaen parlamentin jäsenet voivat saada asiakirjan.

Direktiivin 24 artiklassa käsitellään hukkakustannuksia eli kilpailuun siirtymisen aiheuttamia kustannuksia suhteessa niihin sitoumuksiin tai toimintatakeisiin, jotka ovat peräisin direktiivin voimaantuloa edeltäneeltä ajalta ja joita ei voida noudattaa direktiivin säännösten vuoksi; tällöin voidaan myöntää poikkeuksia direktiivin luvuissa IV, VI ja VII esitetyistä säännöksistä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jättää käyttämättä oikeutensa poikkeusmenettelyyn eli olla viivyttämättä markkinoiden vapauttamista. Sen sijaan jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiivin säännöksiä kokonaisuudessaan ja korvata menetykset sähköalan yrityksille siirtomaksuin. Komissio katsoo, että tällaiset toimenpiteet eivät ole poikkeuksia direktiivin täytäntöönpanosta vaan maksuja sähköalan yrityksille, joten ne olisi myös tutkittava valtionapuseisäntöjen mukaisesti.

(1999/C 348/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0167/99

esittäjä(t): Ludivina García Arias (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Pk-yrityksille ja kotitalouskuluttajille tarjottavan sähkön keskipitkän ja pitkän aikajänteen hinnan kiinnittämisen laillisuus

Hyväksyykö komissio tulkinna, jonka mukaan sähköyhtiö voi määrittää keskipitkällä ja pitkällä aikajänteellä ilmenevän tulojensa alenemisen, joka aiheutuu siirtymisestä vapaan kilpailun piiriin, ja kiinnittää kuluttajahintansa tai -tariffinsa ottamatta huomioon niitä kustannusvaikutuksia, joita lähivuosina voi olla energia-tuotteiden hintakehityksen ja vesivoiman saatavuuden muutoksilla, valuuttakurssi- ja korkovaihteluilla sekä kysynnän ja tarjonnan kasvulla tai supistumisella? Onko tämä tulkinta perustamissopimuksissa vahvistettujen vapaiden markkinoiden periaatteiden mukainen?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentinjäsenen kysymys käsittelee myyntihinnan kiinnittämistä sähköyrityksessä.

Yleensä avoimilla ja kilpailuun perustuvilla markkinoilla yritys määrää myyntihinnan tuotantokulujensa mukaan, jotka muodostavat tavallisesti alarajan, ja kilpailijoiden myyntihintojen mukaan, jotka muodostavat tavallisesti ylärajan. Usein osa tuotantokuluista muodostuu varauksista, jotka on tehty sellaisten tulevien tunnistettujen tapausten varalta, joiden määrästä ei ole vielä tarkkaa tietoa tai joita ei ole vielä varmistettu.

Näiden varausten valintakriteerit eivät ole yhteneviä kaikissa jäsenvaltioissa, mutta yleensä tällaisia ennustettuja tai vain mahdollisia, mutta määrältään epätarkkoja tapauksia ei voida ottaa lukuun.

Yleisen varovaisuusperiaatteen mukaisesti yhteisön lainsäädäntö, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25. kesäkuuta 1978 perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla annettu neljäs neuvoston direktiivi 78/660/ETY⁽¹⁾, kansalliset tilinpäätöksiä koskevat lait ja kansainväliset kirjanpito-periaatteet vaativat näiden varausten asettamista, kun taas niiden taloudellisten vaikutusten arvioiminen kuuluu yrityksen hallinnon vastuulle.

Tuntematta paremmin mainittujen asioiden yksityiskohtia komissio ei voi ottaa kantaa arvoisan parlamentinjäsenen ehdottamaan tulkintaan.

(¹) EYVL L 222, 14.8.1978.

(1999/C 348/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0179/99

esittäjä(t): Irene Soltwedel-Schäfer (V) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: BSE-tutkimus — lajien välisen rajan ylittyminen

1. On tieteellisesti todistettu, että BSE-tauti voi siirtyä naudasta ihmiseen. Koska spongiforminen enkefalopatia esiintyy useissa eläinlajeissa (lajien välisen rajan ylittyminen), on olemassa vaara, että BSE-tauti siirtyy sikoihin ja kanoihin ja näin myös ihmisen ravintoketjuun.

- a) Mitä tutkimusohjelmia Euroopan unionissa on ollut vuoden 1991 jälkeen sen tutkimiseksi, miten BSE-tauti voi siirtyä muihin maatalouden tuotantoeläimiin?
 - b) Mitkä yliopistot missä maissa ovat keskittyneet näihin kysymyksiin?
2. Mitä tutkimustuloksia asiassa on saatu?
3. Kuinka paljon ja minkä tyyppisiä määrärahoja talousarviosta on osoitettu tutkijoille?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 1999)

1. a) Vuodesta 1991 yhteisö on tukenut tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) alalla 54 tutkimushanketta yhteensä 46,2 miljoonalla eurolla. Näitä toimia on täydennetty tai täydennetään tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen neljanteen puiteohjelmaan kuuluvilla yhteisön erityisohjelmilla biolääketiede ja terveys (Biomed), biotekniikka (Biotech) sekä maatalous ja kalastus (Fair).

Mainituista 54 hankkeesta 11 hanketta tuetaan osana Biomed-, Biotech- ja Fair-ohjelmien eri ehdotuspyyntöjä. Jäljelle jäävät 43 hanketta ovat syntyneet komission kesäkuussa 1996 käynnistämän TSE-tutkimusta koskevan toimintasuunnitelman tuloksena.

Lisäksi yhteinen tutkimuskeskus (YTK) on komission puolesta ja yhteistyössä riippumattomien asiantuntijoiden kanssa osallisena kolmessa BSE-tautiin liittyvässä hankkeessa: kasviperäisessä rehussa olevan nautaeläinten kudoksista saadun jauhon määrittäminen, eläinperäisten jauhojen asianmukaisen lämpökäsittelyn määrittäminen ja BSE-taudin post mortem -kokeiden arviointi. Hankkeille on osoitettu määrärahoja noin miljoona euroa.

BSE-taudin siirtymistä lajista toiseen tarkastellaan eri näkökulmista seitsemässä hankkeessa; niistä kahdessa tutkitaan BSE-taudin tartuntamekanismeja ja lajiestettä, yhdessä on tarkoitus arvioida BSE-taudin siirtymismahdollisuutta naudoista sikoihin ja yhdessä pyritään kehittämään esikliininen testi lampailla esiintyvän kutkataudin (scrapie) ja BSE-taudin tartunnan erottamiseksi toisistaan. Lisäksi kolmessa hankkeessa pyrittiin vähentämään siirtymisriskiä kehittämällä menetelmiä lihan saastumisen estämiseksi, parantamaan rehukäyttöön tarkoitettujen eläinproteiinien tuotannossa käytettäviä sterilisointimenetelmiä ja kehittämään menetelmiä TSE-taudinaiheuttajien inaktivoimiseksi. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön lähetetään yhteenveto hankkeista.

1. b) Parlamentin jäsenelle ja pääsihteeristöön lähetetään myös luettelo laitoksista, jotka ovat osallisina edellä mainituissa hankkeissa.

2. Kaikki BSE-taudin siirtymistä koskevat hankkeet on aloitettu vuoden 1998 aikana, joten tässä vaiheessa on liian aikaista ennakoita niiden tuloksia.
3. Tässä mainituille toimille on myönnetty määrärahoja yhteensä noin 7,6 miljoonaa euroa.

(1999/C 348/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0184/99
esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Elintarvikkeet, jotka eivät sisällä geneettisesti muunnettuja ainesosia

Komission jäsen Bonino on todennut viime aikoina useaan otteeseen, että komissio suosii – biodynaamisesti viljellyn ravinnon ohella – sellaisen ravintosektorin perustamista, jossa ei käytetä geenitekniikkaa.

Voiko komissio kertoa:

1. Mitä käytännön toimenpiteitä se toteuttaa rohkaistakseen tällaisen tuotannonalan kehittymistä?
2. Millaista rahallista tukea tarjotaan tämän kehityksen tukemiseksi?
3. Millaisten arviointiperusteiden käyttöönottoa se ehdottaa varmistaakseen, että geenitekniikkaa ei käytetä viljely- tai tuotantoprosessin aikana?
4. Aikooko se uusielintarvikkeista annetun asetuksen 258/97 ⁽¹⁾ johdanto-osan 10 kappaleen mukaisesti ehdottaa standardoitua sanamuotoa niiden tuotteiden etiketteihin, jotka eivät sisällä geneettisesti muunnettuja ainesosia?

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Toistaiseksi ei ole erityismääräyksiä, joilla säänneltäisiin geneettisesti muunneltuja organismeja (GMO) sisältämättömien tuotteiden tuotantoketjua tai asian mainintaa GMO:eja sisältämättömien elintarvikkeiden merkinnöissä.

Uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27. tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) 258/97 johdanto-osan 10 kappaleessa sanotaan kuitenkin, että ”mikään ei estä tavaran toimittajaa ilmoittamasta kuluttajalle elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan merkinnässä, että kyseinen tuote ei ole tässä asetuksessa tarkoitettu uusielintarvike, tai että 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja uusielintarvikkeiden valmistustekniikoita ei ole käytetty kyseisen elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan valmistuksessa”. Näin ollen mahdollisuutta käyttää vapaaehtoisia merkintöjä, joista kuluttajalle tässä tapauksessa kävisi ilmi, ettei elintarvike ole geneettisesti muunneltu eikä sisällä GMO:eja, säännellään kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18. joulukuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 79/112/ETY ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Erityisesti tulee kyseeseen periaate, jonka mukaan merkinnät eivät saa olla omiaan johtamaan kuluttajaa harhaan; periaatteen soveltaminen kuuluu jäsenvaltioiden viranomaisten toimivaltaan ja vastuulle.

Komissio selvittää kuitenkin paraikaa mahdollisuutta säännellä yhteisön tasolla vastaavan maininnan käyttöä, mutta ei voi tässä vaiheessa antaa tarkempia tietoja asiasta.

⁽¹⁾ EYVL L 33, 8.2.1979.

(1999/C 348/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0192/99**esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Ariane-ohjelma

Aikooko komissio hyväksyä Ariane-ohjelman puitteissa, josta on päätetty äskettäin, hakemuksia, jotka koskevat hankkeita, joiden tarkoituksena on kirjojen ja lukemisen tekeminen paremmin soveltuviksi sokeille ja näkövammaisille?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 1999)

Euroopan parlamentin ja neuvoston 24 päivänä lokakuuta 1997 hyväksymän Ariane-ohjelman (Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2085/97/EY, tehty 6 päivänä lokakuuta 1997, kirjan ja lukemisen alaa koskevasta kääntämisen kattavasta tukiohjelmasta (Ariane) ⁽¹⁾) tavoitteena on edistää jäsenvaltioiden välistä kirjan ja lukemisen alan yhteistyötä sekä tukea ja täydentää jäsenvaltioissa alalla toteutettavaa toimintaa myötävaikuttamalla jäsenvaltioiden kulttuurien kehittymiseen ja pitämällä arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta. Tavoitteena on myös lisätä Euroopan kansojen kirjallisuuden ja historian tuntemusta ja levittämistä sekä Euroopan kansalaisten mahdollisuuksia päästä osallisiksi niistä erityisesti kirjallisten teosten, näyttämöteosten ja tietoteosten kääntämiselle annettavan tuen, kumppanuuden pohjalta toteutettavien yhteistyöhankkeiden tuen ja alan ammattilaisten täydennyskoulutuksen avulla.

Kirjallisten teosten, näyttämöteosten ja tietoteosten kääntämiselle annettavaa tukea koskevassa toiminnassa 1 edellytetään, että hankkeissa käännetään vähintään yhdelle muulle Euroopan unionin kielelle. Tästä johtuen toiminnasta 1 ei voida tukea hanketta, johon ei liity kääntämistä toiselle unionin kielelle, vaan joka keskittyy muutoksiin, joilla kirjalliset teokset muunnetaan sokeiden ja näkövammaisten luettavaan muotoon.

Kuitenkin kaikki toiminnan 2 (sellaisille kumppanuuden pohjalta toteutettaville yhteistyöhankkeille myönnettävä tuki, joiden tarkoituksena on edistää kirja-alaa ja lukemista ja kansalaisten mahdollisuuksia päästä osallisiksi niistä) osalta tehdyt hakemukset voivat sisältää hankkeita, joilla kirjallisia teoksia pyritään saattamaan niin sokeiden ja näkövammaisten kuin muidenkin luettavaan muotoon. Tällaisten hankkeiden on luonnollisesti täytettävä kelpoisuusedellytykset, erityisesti eurooppalaista ulottuvuutta koskeva edellytys.

Toiminnan 3 (ammattilaisten täydennyskoulutuksen tukeminen) osalta tehdyt hakemukset voivat liittyä sekä sokeisiin että näkövammaisiin sillä edellytyksellä, että muut osallistumiselle asetetut edellytykset täytetään.

(¹) EYVL L 291, 24.10.1997.

(1999/C 348/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0193/99**esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Harmaavalaiden suojelualue Meksikossa

Euroopan unioni käy parhaillaan neuvotteluja Meksikon hallituksen kanssa laaja-alaisesta ja kauaskantoisesta taloudellista kumppanuutta ja poliittista yhteistyötä koskevasta sopimuksesta. Ehdotuksessa neuvoston päätökseksi KOM(97) 527 lopullinen ⁽¹⁾ todetaan, että vuonna 1992 annetun Rion ympäristö- ja kehitysjulistuksen toimintasuunnitelmassa nro 21 vahvistettujen kestävän kehityksen periaatteiden täytäntöönpano on tärkeää molemmille osapuolille. Lisäksi neuvoteltavana olevan ehdotuksen 34 artiklassa osapuolet sitoutuvat ympäristön tasapainon ja ekologisen tasapainon säilyttämiseen oman toimivaltansa puitteissa. Koska EU:n ja Meksikon väliseen vapaakauppasopimukseen ei vielä liity ympäristöä koskevaa sopimusta, jollainen kuuluu Pohjois-Amerikan vapaakauppasopimukseen (NAFTA), on vaarana, että Meksikon ympäristölakeja ja -asetuksia ei panna täysimääräisesti täytäntöön eikä toteuteta, mikä johtaa epäoikeudenmukaiseen kauppaetuu EU:n ja Meksikon välillä.

Onko komissio tietoinen Meksikon hallituksen ja japanilaisen Mitsubishi-yhtymän hankkeesta rakentaa teollinen suolantuotantolaitos Kalifornian niemimaalla sijaitsevan puhtaan laguunin, Laguna San Ignacion, välittömään läheisyyteen. Alue on harmaavalaiden lisääntymispaikka, ja Meksiko julisti sen valaiden rauhoitusalueeksi vuonna 1976. Sitä suojellaan vuonna 1988 annetulla presidentin asetuksella osana Vizcainon biosfäärialuetta. Lisäksi laguuni on kansainvälisesti suojeltu, koska 159-jäseninen maailmanperintökonventio nimesi sen YK:n maailmanperintökohteeksi vuonna 1993. Kyseinen hanke on ristiriidassa sopimusluonnoksen hengen ja kirjaimen kanssa, erityisesti sen 29 ja 34 artiklan kanssa.

Sopimusluonnoksen 13 artiklassa viitataan säännölliseen vuoropuheluun ja tietojen vaihtoon. Onko komissio valmistautunut keskustelemaan ESSA-yhtymän rakentamasta Laguna San Ignacion suolantuotantolaitoksesta ja haitoista, joita se aiheuttaa harmaavaloille sekä muulle eläimistölle ja kasvistolle, muun muassa uhanalaisille hanka-antiloopeille, sekä siitä, että ei ole hyväksyttävää perustaa suurta teollisuuslaitosta maailmanperintökohteen läheisyyteen? Aikooko komissio pyytää Meksikon hallitusta kieltämään tämän suolantuotantolaitoksen?

Jos Meksikon hallitus antaa ESSAn jatkaa toimintaansa, aikooko komissio harkita sopimusluonnoksen 5 artiklan k kohdan mukaisesti keskeyttävänsä suolan tuonnin Meksikosta EU:hun, jotta voitaisiin estää tuotantolaitoksen rakentaminen?

Jos Meksikon hallitus antaa ESSAn jatkaa toimintaansa, aikooko komissio harkita tämän asian käsittelemistä niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka kuuluvat maailmanperintökonventioon ja pyytää niitä esittämään maailmanperintökomitealle, että Unescon MAB-ohjelmaan (Man and the Biosphere Programme) kuuluva El Vizcainon biosfäärialue, missä San Ignacion laguuni sijaitsee, lisätään uhanalaisten maailmanperintökohteiden luetteloon?

(¹) EYVL C 350, 19.11.1997, s. 6.

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä tämän kysymyksestä ja osoittamasta kiinnostuksesta San Ignacion laguunin kohtaloa kohtaan. Komissio on tietoinen ehdotetusta hankkeesta, joka koskee alueelle rakennettavaa aurinkoenergialla haihduttamiseen perustuvaa suolantuotantolaitosta.

Arvoisa parlamentin jäsen mainitsee tärkeitä ympäristöä koskevia määräyksiä, jotka sisältyvät yhteisön, niiden jäsenvaltioiden ja Meksikon joulukuussa 1997 allekirjoittamaan sopimukseen taloudellisesta kumppanuudesta sekä poliittisesta yhteensovittamisesta ja yhteistyöstä. Vaikka osa jäsenvaltioista on jo ratifioinut sopimuksen, muiden jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin (joka on aloittanut menettelyn) ja Meksikon on saatettava loppuun vaadittavat menettelyt, jotta sopimus oikeudellisine määräyksineen tulisi voimaan. Tämän tilanteen estämättä komissio antaa parlamentin esille tuomat huolenaiheet Meksikolle tiedoksi asianmukaisessa yhteydessä, jotta maa tulee tietoiseksi tämän kysymyksen nostattamasta vahvasta yleisestä mielipiteestä.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille tuoman kysymyksen johdosta, että tulevaan vapaakauppasopimukseen otettaisiin poikkeus meksikolaisen suolan tuonnin osalta, on huomattava, että koska yhteisö myöntää jo nyt tullittoman pääsyn Meksikosta peräisin olevalle tällaiselle suolalle (CN-koodi 25010000) Maailman kauppajärjestössä (WTO) tekemänsä monenvälisen sitoumuksen perusteella, joka koskee tullitonta markkinoillepääsyä suosituimmuuskohtelun (MFN) perusteella, poikkeus kahdenvälisissä suhteissa ei soveltuisi, sillä ei ole enää mitään tariffia, jonka voisi vielä poistaa.

Yhteisö on lisäksi tähän mennessä johdonmukaisesti torjunut turvautumisen yksipuolisiin kaupan toimiin ympäristönsuojelu- ja säilyttämistavoitteisiin pyrkimiseksi kahdesta syystä. Ensiksi, tällaiset toimet ovat osoittautuneet erittäin tehottomiksi tällaisten kysymysten käsittelemisessä. Toiseksi, kun otetaan huomioon, että WTO-säännöissä jäsenten ei sallita rajoittaa tuontia tuotteiden jalostus- ja tuotantomenetelmien (PPM) perusteella, yhteisö voisi rikkoa omia velvoitteitaan WTO:n jäsenenä, jos se toteuttaisi tällaisia toimia kyseisin perustein.

Arvoisan parlamentin jäsenen ehdotusta asian esilletuomisesta maailmanperintökonvention puitteissa voidaan harkita siinä yhteydessä, kun yhteisö harkitsee laajemman kannan ottamista monenvälisesti hyväksytyyn toiminnan puolesta.

(1999/C 348/041)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0199/99**esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Häviääkö susi Espanjan Asturiasista?

Alueellisissa tiedotusvälineissä on äskettäin kerrottu susikomitean päätöksestä hävittää susi Picos de Europa -luonnonpuiston siitä osasta, joka kuuluu Asturiasiin. Komitea väittää, että suden tärkein ja perinteinen elinympäristö sijaitsee Leonin maakunnassa ja vaatii siksi kaikkien Asturiasiin pysyvästi asettuneiden yksittäisten susien hävittämistä.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta, kun muistetaan, että Espanja on eräs suden viimeisistä turvapaikoista Länsi-Euroopassa.

Susi kuuluu tehokasta suojelua tarvitseviin, yhteisön edun mukaisiin eläinlajeihin. Direktiivissä 92/43/ETY⁽¹⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on kiellettävä susien tahallinen tappaminen paitsi erityistapauksissa, joissa ei ole tyydyttävää vaihtoehtoa ja jos tappamisella ei uhata susikannan säilymistä. Katsooko komissio, että myrkkujen ja ansojen mielivaltaisen käyttö ja toimivaltaisten viranomaisten haluttomuus hoitaa näin arkaluontoista asiaa rikkovat direktiivin asianmukaista soveltamista?

Mitä toimia Espanja on toteuttanut sisällyttääkseen suden direktiivin 92/43/ETY liitteeseen II?

Miten Espanjan viranomaiset ovat sisällyttäneet direktiivin 92/43/ETY kansalliseen lainsäädäntöön?

Voiko komissio antaa selvityksen toimista, joita on toteutettu tämän asian suhteen?

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esiin nostamista seikoista.

Asturiasissa (Dueron pohjoispuolella) elävä susilaji sisältyy luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY liitteeseen V a) yhteisön tärkeänä pitämänä eläinlajina, jonka ottaminen luonnosta ja hyväksikäyttö voi vaatia hyödyntämisen sääntelyä. Komissio ei ole tietoinen yhdestäkään tapauksesta, jossa olisi käytetty myrkyä tai ansoja, jotka periaatteessa kielletään edellä mainitun direktiivin 15 artiklassa. On kuitenkin muistettava, että direktiivin 16 artiklassa säädetään mahdollisuudesta poiketa 12–15 artiklan säännöksistä.

Dueron eteläpuolella elävät susipopulaatiot sisältyvät direktiivin 92/43/ETY liitteeseen II yhteisön tärkeinä pitäminä eläinlajeina, joiden suojelemiseksi on osoitettava erityisten suojelutoimien alueita. Parlamentin jäsenen tarkoittama susipopulaatio kuuluu kuitenkin liitteeseen V, koska kyseinen populaatio elää Dueron pohjoispuolella, kuten edellä jo mainittiin.

Espanja on saattanut luontotyyppien suojelua koskevan direktiivin 92/43/ETY osaksi kansallista lainsäädäntöään 7. joulukuuta 1995 antamallaan säädöksellä Real Decreto 1997/1995, jossa vahvistetaan toimenpiteet luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi ja takaamiseksi suojelemalla luontotyyppijä sekä metsien eläimistöä ja kasvistoa. Asetusta on muutettu 12. kesäkuuta 1998 annetulla säädöksellä Real Decreto 1193/1998.

Koska nyt esiin tulleet seikat eivät viittaa siihen, että yhteisön säännöksiä olisi millään tavalla rikottu, komissio ei aio käynnistää erityistä menettelyä Espanjan viranomaisten suhteen.

(1999/C 348/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0204/99**esittäjä(t): Manuela Frutos Gama (PSE) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Pienten ja keskisuurten sähkönkuluttajien puolustaminen energia-alan vapauttamisen seurauksena

Sähkölainsäädännön soveltamisen tuloksena on, että ensi vuosikymmenellä Espanjassa yritykset ja hallinto ovat sopineet pk-yrityksiä ja kotitalouksia koskevien hintojen alentamisen rajoitukseksi 1–2 % ja että hintojen kiinteä korotus on 4,5 % kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten hyvittämisestä riippumatta energiamarkkinoiden muiden parametrien kehittymisestä. Katsooko komissio, että tämä on johdonmukaista perustamissopimuksen kanssa?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Sähkölainsäädännön vapautetaan asteittain parlamentin ja neuvoston 19 päivänä joulukuuta 1996 sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä antaman direktiivin 96/92/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Vaatimukset täyttävien eli sähköntuottajansa valitsemaan oikeutettujen asiakkaiden osuuden on vastattava alkuvaiheessa vähintään yhteisön keskiarvoa teollisuuden suurista energiankuluttajista, joiden vuosittainen kulutus on yli 40 gigawattituntia. Jatkossa myös pienkuluttajien osuus kasvaa. On totta, että asteittaisen aloitusvaiheen aikana markkinoiden vapauttaminen hyödyttää enemmän niitä asiakkaita, jotka ennestäänkin täyttävät vaatimukset. Komissio odottaa kuitenkin, että vaatimukset täyttävien asiakkaiden kiintiön ulottuessa myös pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä vaatimukset täyttävien jakelijoiden ja uusien sähköntoimittajien ja -myyjien tullessa mukaan pienetkin kuluttajat alkavat hyötyä yhä enemmän markkinoiden vapauttamisesta.

Tätä taustaa vasten Espanjan sähkölainsäädäntö noudattaa täysin direktiivissä esitettyä markkinoiden avautumisen suunnitelmaa ja menee vielä pitemmälle myöntäessään alennuksia pienasiakkaille. Markkinoiden avautumisen edetessä komissio toivoo kotitalouksien hyötyvän siitä suuremmassa määrin.

Kilpailuun siirtymisestä Espanjassa aiheutuviin kustannuksiin liittyen komissio tutkii edelleen sekä direktiivin 24 artiklassa (hukkakustannukset) että perustamissopimuksen valtionapua koskevissa säännöksissä tarkoitettua tilannetta. Tässä vaiheessa komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission antamiin vastauksiin Izquierdo Colladon tekemään suulliseen kysymykseen H-161/99 ja Garcia Ariasin tekemään suulliseen kysymykseen H-162/99 parlamentin maaliskuun 1999 istunnon jälkeisellä kyselytunnilla.

(¹) EYVL L 27, 30.11.1992.

(1999/C 348/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0205/99**esittäjä(t): Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Viemärijärjestelmien rahoitus Aragónissa

Koheesiorahastoja käsittelevässä komission kertomuksessa vuodelta 1997 todetaan, että Aragónin autonomia sai rahoitusta yhdeksälle viemärijärjestelmälle yhteensä 29 miljoonan ecun arvosta.

Voiko komissio kertoa, mitkä nämä hankkeet, kuinka paljon kukin hanke sai rahoitusta ja missä vaiheessa kukin hanke on tällä hetkellä?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 1999)

Mainitut yhdeksän viemärijärjestelmää koskevat Alcañizin, Barbastron, Calatayudin, Ejea de los Caballerosin, Binéfarin, Calamochan, Cariñenan, Fragan ja Taragonan kaupunkien viemärien ja vedenpuhdistuslaitosten rakentamista.

Hankkeita toteutetaan parhaillaan, ja työt on tarkoitus saada päätökseen marras–joulukuussa 1999. Koheesiorahaston osarahoitusosuus on 23,43 miljoonaa euroa 29,29 miljoonan euron kokonaisinvestoinnista.

Hankkeisiin liittyvät tunnustuslomakkeet toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön.

(1999/C 348/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0206/99

esittäjä(t): Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Tavoitteeseen 1 kuuluville alueille myönnettävät tuet Espanjassa

Edinburghin huippukokouksessa tehtyjen päätösten mukaisesti tavoitealueelle 1 kuuluvien rakenne- ja koheesiorahastojen maksusitoumusmäärärahojen on mahdollistettava, että yhteisön rahoitustuki tavoitealueelle 1 kasvaa reaaliarvoltaan kaksinkertaiseksi.

Koheesiorahastosta osoitettiin vuosien 1993 ja 1999 välillä 7,95 miljardia ecua Espanjalle.

Voiko komissio eritellä, miten tämä summa jakaantui hankkeittain?

Katsooko komissio, että Espanjan hallitus on noudattanut sitoumusta kaksinkertaistaa tavoitealueelle 1 suunnattujen tukien reaaliarvo kanavoimalla koheesiorahaston tuet tavoitteeseen 1 kuuluville autonomioille?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 1999)

Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään ja Euroopan investointipankin toiminnan sekä muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) 2052/88 muuttamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 2081/93 (1) 12 artiklan 3 kohdassa säädetään, että "rakennerahastojen maksusitoumusmäärärahojen kasvun on kaikkien niiden neljän jäsenvaltion osalta, joita koheesiorahoitusväline koskee, voitava taata, että tavoitetta 1 ja koheesiorahoitusvälinettä koskevat maksusitoumukset kaksinkertaistuvat reaaliarvoltaan vuosien 1992 ja 1999 välisenä aikana". Tällä artiklalla toteutetaan Edinburghissa pidetyn Euroopan neuvoston päätelmät, joissa todettiin myös, että niiden neljän jäsenvaltion osalta, joita koheesiorahoitusväline koskee, tämä tarkoittaa noin 85 miljardin euron suuruista määrää ohjelmakautena 1993–1999.

Komissio on ottanut edellä mainitut säännökset ja poliittiset päätökset huomioon päättäessään sekä koheesiorahastosta myönnettävästä rahoitustuesta että kyseisille neljälle jäsenvaltiolle tavoitteen 1 perusteella myönnettävistä rakennerahastojen maksusitoumusmäärärahoista. Näin ollen rahoitustuen kaksinkertaistaminen vuosina 1992–1999 koskee kyseisiä neljää jäsenvaltiota yhteensä. Jäsenvaltioilla ei sen sijaan ole velvollisuutta kaksinkertaistaa rakennerahastojen ja koheesiorahaston varoja tavoite 1 -alueilla.

Komissio toimittaa suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle koheesiorahastosta Espanjassa vuodesta 1993 alkaen yhteisrahoitettujen hankkeiden luettelon, josta pyydytetyt tiedot selviävät.

Jos halutaan saada selville, onko koheesiorahastosta myönnettyt varat tosiasiallisesti suunnattu tavoite 1 -alueille, komission mielestä asiaa olisi tiedusteltava Espanjan hallitukselta.

(¹) EYVL L 193, 31.7.1993.

(1999/C 348/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0207/99

esittäjä(t): Heidi Hautala (V) komissiolle

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Maksatus kansalaisjärjestöille

Euroopan yhteisön kansalaisjärjestöille suunnattujen avustusten maksatuksissa on ongelmia. Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antamassa vastauksessa E-2156/98 (10.9.1998) todetaan, että avustuksista määrätään lainsäädännöllisin perustein sekä viime kädessä komission antamien ohjeiden ja suuntaviivojen mukaan. Vastauksessa kehoitetaan neuvottelemaan sen yksikön kanssa, joka on päättänyt avustuksesta.

Kansalaisjärjestöjen on vaikeaa saada tietoa, miksi maksatus viipty, vaikka järjestön lopputilitys ja -raportti on hyväksytty komissiossa. Lukuisat yhteydenotot postitse, faksitse ja puhelimitse eivät tuota tulosta. Viive saattaa kestää jopa vuoden eikä järjestö saa tietoa, miksi luvattua rahoitusta ei tule. Kansalaisjärjestöille tämä aiheuttaa ongelmia paitsi projektin hoitamisessa myös tilinpidossa.

Voiko projektia hoitanut ja valvonut komission osasto seurata ja jouduttaa rahoitusosaston toimia? Miten komissio valvoo rahoitusyksikön maksatuksia? Voiko komissio toimittaa projektirahoitusta koskevat ohjeet ja suuntaviivat?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Talousarviota toteuttaessaan komissio noudattaa periaatetta, jonka mukaan toisistaan erotetaan tulojen ja menojen hyväksyjän, tilinpitäjän sekä varainhoidon valvojan tehtävät. Tämän periaatteen mukaisesti kyseiset tehtävät jakautuvat eri pääosastojen kesken ja komission eri jäsenten vastuualueisiin. Tulojen ja menojen hyväksynnästä vastaavat yksiköt tai toiminnasta vastaavat pääosastot ovat vastuussa hankkeiden hallinnoinnista, ja niillä on toimivalta kohdentaa menoja ja antaa maksumääräyksiä. Tulojen ja menojen hyväksyjien on saatava varainhoidon valvojan hyväksymismerkintä määrärahojen käyttämiseen. Hyväksymismerkinnällä vahvistetaan määrärahojen käytettävissäolo, toimenpiteiden sääntöjenmukaisuus ja varainhoidon moitteettomuus. Vasta maksaminen vapauttaa toimielimen velvoitteistaan velkojia kohtaan; maksatuksen suorittaa tilinpitäjä.

Viime vuosina komissio on osana SEM 2000 -aloitetta (moitteeton ja tehokas varainhoito) tehnyt useita eri aloitteita, joiden tarkoituksena on mahdollisuuksien mukaan poistaa viivästykset yhteisön tuen maksatuksissa.

Komissio seuraa tarkkaan, miten yksiköt suoriutuvat maksuille asetetuista määräajoista. Esimerkiksi varainhoitovuonna 1998 maksatuksiin kului keskimäärin kaikkiaan 55,1 päivää. Mitattu määräaika alkaa päivänä, jona lasku tai asianmukainen maksupyyntö otetaan vastaan, ja päättyy päivänä, jona komission käyttämä pankki välittää maksun tuensaajalle. Sisäiset tilastot osoittavat, että pahimmat viivästykset johtuvat yksiköistä, jotka vastaavat tulojen ja menojen hyväksynnästä. Kaikista komission maksuista yhteensä 74 prosenttia suoritetaan 60 päivän kuluessa ja 15 prosenttia vie yli 90 päivää. Komissio on asettanut yksiköillensä tavoitteeksi sen, että 95 prosenttia maksuista suoritetaan alle 60 päivässä. Komissio aikoo jatkossakin pitää huolen siitä, että tavoite saavutetaan.

Sisäiset tilastot osoittavat myös, että maksut suoritetaan vakiintuneen kauppatavan kannalta kohtuullisissa määräajassa lukuun ottamatta tapauksia, joissa viivästykset johtuvat tuensaajista (virheelliset pankkiyhteystiedot, puutteelliset perustelut, tositteiden puuttuminen kokonaan tai osittain tai sopimusehtojen laiminlyönti).

Lisäksi komissio antoi 10. kesäkuuta 1997 tiedonannon ⁽¹⁾, joka koskee komission maksuviivästyksiä ja viivästyskorkoja. Siinä komissio veloitetaan tuensaajan pyynnöstä maksamaan viivästyskorkoa, jos maksuja ei suoriteta hyvän kauppatavan kannalta asianmukaisessa määräajassa (60 päivässä), edellyttäen että tuensaaja on noudattanut voimassaolevia sopimusehtoja. Tiedonannon antamispäivästä alkaen kyseinen velvollisuus on mainittava kaikissa komission kanssa tehtävissä sopimuksissa. Komissio on myös tehnyt ehdotuksen varainhoitoasetuksen ja sen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen muuttamisesta ⁽²⁾ siten, että niissä säädetään velkojan oikeudesta saada maksujen viivästyessä viivästyskorkoja.

Komissio on hiljattain tilannut maksuviivästyksiin liittyvän ulkoisen tutkimuksen, joka on juuri saatu vietyä loppuun. Lähiaikoina komissio antaa tiedonannon tutkimukseen perustuvista tuloksista ja suosituksista.

Käytännön tasolla komissio on jatkuvasti pyrkinyt tehostamaan varainhoitoa mm. ottamalla käyttöön uuden atk-pohjaisen kirjanpitojärjestelmän (Sincom²). Kun järjestelmä on täydessä toimintakunnossa, maksut voidaan sen avulla suorittaa luotettavasti ja aiempaa tehokkaammin.

Talousarvion toteuttamista koskevat säännöt sisältyvät varainhoitoasetukseen ja sen soveltamista koskeviin sääntöihin.

⁽¹⁾ SEK(97) 205.

⁽²⁾ SEK(98) 1228 lopullinen.

(1999/C 348/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0215/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Lento-onnettomuudet

Suulliseen kysymykseeni (H-0036/98) ⁽¹⁾, joka koski pysyvän lento-onnettomuuksien seurantaelimen perustamista, sain vastauksen, jonka mukaan "Kreikan hallitus on toimittanut ehdotuksen presidentin asetukseksi, ja tämän asetuksen täytäntöönpano tulee ratkaisemaan ongelmat", kun taas 15. tammikuuta 1998 esittämäni kirjalliseen kysymykseen (P-0001/98) ⁽²⁾ koskien kolmansien maiden lentokoneissa suoritettavia tarkastuksia, komissio vastasi, ettei se tiennyt, "suoritetaanko sellaisia tarkastuksia Kreikassa".

Komissiolta kysytään:

1. katsooko se, että lento-onnettomuuksien seurantaelimen asiassa on edistytty, ja
2. suoritetaanko Kreikassa kolmansien maiden lentokoneiden tarkastuksia?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin keskustelut (helmikuu 1998).

⁽²⁾ EYVL C 196, 22.6.1998, s. 106.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

1. Kuten arvoisan parlamentin jäsenen helmikuun 1998 osaistunnossa ⁽¹⁾ esittämään suulliseen kysymykseen H-36/98 annetussa vastauksessa todetaan, komissio katsoi tarkkaan harkittuaan, että kyseessä oleva asia ei ollut edistynyt tyydyttävällä tavalla ja EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti komissio antoi syyskuussa 1998 Kreikan hallitukselle perustellun lausunnon.

2. Parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen P-0001/98 ⁽²⁾ antamassaan vastauksessa komissio toimitti luettelon jäsenvaltioista, jotka jo osallistuivat seisontapaikkatarkastuksia koskevaan tiedonvaihtoon. Kreikka on myös lähettänyt useita raportteja niistä tutkimuksista, joita on suoritettu sen lentokentillä.

⁽¹⁾ Parlamentin keskustelut (helmikuu 1998).

⁽²⁾ EYVL C 196, 22.6.1998.

(1999/C 348/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0223/99**esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI) komissiolle**

(3. helmikuuta 1999)

Aihe: World Vision Austria -järjestön varojen väärinkäyttö

Vastauksessaan kysymykseeni P-3879/98 ⁽¹⁾ komissio ei käsitellyt monipuolisesti ja yksityiskohtaisesti esille ottamiani asioita. Sen vuoksi yritän uudelleen selvittää ja laajentaa kysymyksiäni World Vision Austria -järjestön varojen väärinkäytöstä.

1. Komission jäsen Bonino toteaa vastauksessaan, että komissio on tutustunut asiaan, mutta että sillä ei ole edellytyksiä vahvistaa tässä asiassa esitettyjä väitteitä. Onko komissiolle tällä välin uusia "edellytyksiä", jotka ovat johtaneet uusiin tuloksiin tässä asiassa ja onko komission hallussa olevien tietojen määrässä tapahtunut muutosta viime kysymykseni jälkeen? Jos on: millä tavalla, jos ei ole: miksi ei?
2. Onko komissio tehnyt suunnatun tutkimuksen sen jälkeen, kun World Vision Austria -järjestön varojen väärinkäyttö selvisi, tai aikooko se tehdä tällaisen tutkimuksen?
3. Toteutettiin toimenpiteitä, käytiinkö alustavia keskusteluja tai esitettiin muita kyselyjä EU:n Bosnian apuhankkeen toteuttamisesta World Vision Austria -apujärjestön välityksellä?
4. Kuka Itävallassa tai komissiossa valvoi hankkeiden asianmukaista toteuttamista paikan päällä?
5. Eräessä toisessa tapauksessa EU:n jäsenen Karl Habsburgin vaimo kertoi Itävallan televisiossa, että hänen miehensä voi solmia hyödyllisiä suhteita EU:hun varojen keräämiseksi hankkeille. Liittyikö tällaisia suhteita tai keskusteluja EU:n tuesta Bosnialle tähänkin World Vision Austria -tapaukseen?
6. Onko suunniteltu, että EU:n tilintarkastustuomioistuin tai komission sisäiset valvontayksiköt tarkastavat hankkeiden asianmukaisen täytäntöönpanon ja toteuttamisen? Jos on, milloin nämä kertomukset esitetään? Jos ei ole, miksi ei?

⁽¹⁾ EYVL C 207, 21.7.1999, s. 140.

(1999/C 348/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0313/99**esittäjä(t): Klaus Lukas (NI) komissiolle**

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: World Vision Itävalta

Saamamme tiedon mukaan World Vision Itävalta on tehnyt 3,8 miljoonan ecun arvosta sopimuksia komission kanssa Phare- ja Tacis-hankkeista Bosniaan, Romaniaan ja Mongoliaan.

Onko näiden hankkeiden yhteydessä ilmennyt epäselvyyksiä, petos- tai lahjontaepäilyksiä?

Onko komissio tehnyt tilintarkastukset?

Onko oletetusti suoritettuja töitä käyty tarkastamassa paikan päällä?

Peruutettiin hankkeita viivästykseltä ja vaadittiin peruutuksien yhteydessä varojen palauttamista? Jos jonkin hankkeen kohdalla tapahtui näin, minkä suuruinen oli palautettu summa?

Tehtiinkö hankkeiden yhteydessä rikosilmoituksia? Jos rikosilmoituksia tehtiin, ketä vastaan ja miksi? Jos rikosilmoituksia ei tehty, miksi?

Ilmoittiko Itävallan piirisyttäjän virasto komissiolle meneillään olevista World Vision Itävaltaa koskevista tutkimuksista? Milloin ilmoittaminen tapahtui? Mitä Itävallan piirisyttäjän virasto on saanut tietoonsa EU:n rahoittamista hankkeista?

(1999/C 348/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0559/99**esittäjä(t): Karl Habsburg-Lothringen (PPE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU:n varojen mahdollinen väärinkäyttö (World Vision)

Erityisesti Itävallan tiedotusvälineissä on kerrottu useampaan otteeseen EU:n varojen väärinkäytöstä World Visionin avustushankkeen yhteydessä ja EU:n parlamentaarikkojen sekaantumisesta asiaan. Onko Itävallan World Vision -järjestö käyttänyt EU:n varoja väärin vai asianmukaisesti? Ovatko EU:n parlamentaarikot sekaantuneet asiaan, ja jos ovat, keitä nämä parlamentaarikot ovat?

**Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-0223/99, E-0313/99 ja P-0559/99**

(20. huhtikuuta 1999)

Kuultuaan World Vision Austria -järjestöä (WVA) vastaan aloitetuista oikeudellisista toimenpiteistä marraskuun 1998 lopulla komissio otti yhteyttä Itävallan oikeusviranomaisiin ja tarjoutui yhteistyöhön yhteisön varoja koskevissa kysymyksissä. Komissio pyysi myös, että sille ilmoitettaisiin näitä kysymyksiä koskevista päätöksistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Itävallan oikeusviranomaisten suostumuksella tehtiin tammikuussa 1999 varainhoidon valvontaa koskeva vierailu WVA:n Sarajevossa toimivan toimeenpanevan yhteistyökumppanin (World Vision International BiH) päätoimipaikkaan, jossa yhteisön rahoittamia tukihankkeita koskevia asiakirjoja säilytetään. Tilintarkastus rajattiin komission (Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston ECHOn) rahoittamien toimenpiteiden valvontaan ja tutkimiseen. Siitä, miten tämä valtioista riippumattoman järjestö oli käyttänyt ECHOn varoja, ei löydetty minkäänlaisia väärinkäytöksiä.

Humanitaaristen hankkeiden osalta komissio ja WVA olivat ennen hankkeiden toteuttamista, toteuttamisen aikana ja toteuttamisen jälkeen yhteydessä toisiinsa World Vision -järjestön Bosnian ja Hertsegovinan toimistojen ja komission (ECHOn) Sarajevon toimiston kautta. Yhteydet liittyivät puhtaasti toimintaan. Mitään mainitun kaltaisia suhteita ei käytetty WVA:n Bosniassa tukemien hankkeiden humanitaarisen rahoituksen turvaamiseksi. WVA:n ehdotuksia arvioitiin niiden omien ansioiden perusteella ja asianmukaisten perusteiden mukaisesti. Hankkeiden toteutuksen valvonnasta vastasi komission (ECHOn) Sarajevon toimisto asianomaisen kansainvälisen johtoryhmän (IMG) teknisellä tuella.

Kolmesta WVA:n kanssa tehdystä sopimuksesta komissio suoritti kahdessa tapauksessa lopullisen maksun WVA:lle syyskuussa 1998 (38 900 euroa) ja lokakuussa 1998 (30 383 euroa). Tämä tapahtui vähän ennen kuin komissio sai tiedon oikeudenkäynneistä. Tämän jälkeen Itävallan viranomaiset jäädyttivät WVA:n pankkitilit. Lisävalvontatoimena komissio kirjoitti WVA:n oikeudelliselle neuvonantajalle kysyäksään maksujen tilasta ja siitä, oliko neuvonantaja tietoinen sellaisista väärinkäytöksistä, jotka saattaisivat vaikuttaa yhteisön varoihin. Varotoimenpiteenä WVA:n kanssa tehdyn kolmannen sopimuksen mukaisen noin 100 000 euron suuruisen loppumaksun suorittamista lykättiin. Lykkäystä jatketaan, kunnes oikeudellinen neuvonantaja vastaa selvitysten kera.

Humanitaarisen avun alaan kuuluvien hankkeiden lisäksi WVA on saanut Obnova-, Phare- ja Tacis-ohjelmiin hankkeisiin kuuluvia sopimuksia Bosniassa, Romaniassa ja Mongoliassa seuraavasti:

(euroa)

Ohjelma	Toimi	Sopimuksen määrä
Obnova	Yhtenäinen paluuhjelma pakolaisten ja kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden palauttamiseksi Maglajin ja Zavidovicin kunnissa Bosniassa	3 539 370
Phare: kumppanuus	Kylän kunnostaminen Romaniassa	57 480
Phare: kumppanuus	Paikallisen yhteisön mikroyritykset (Romania)	118 480
Phare: kumppanuus	Mikroyritysten koulutus ja neuvonta (Romania)	153 000
Tacis: kumppanuus ja yhteistyö	Paikallisen yhteisön metsänhoidon kehittäminen, Mongolia	118 160

Obnova-ohjelmaan kuuluvalla hankkeella pyritään tukemaan pakolaisten ja kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden (418 bosnialaista, 266 Bosnian serbiä ja 91 Bosnian kroaattia) paluuta omiin kuntiinsa asuntokannan kunnostamisen ja sosioekonomisen ympäristön elävöittämisen avulla. Sopimusta hallinnoi komission Sarajevon edustusto. Hankkeen säännöllinen seuranta on osoittanut, että hankkeen toteutus etenee teknisesti moitteettomasti ja että hankkeen rahoituspuoli vaikuttaa olevan kunnossa. Komissio maksoi World Vision Austria -järjestölle ennakkomaksuna 1 695 890 euroa 6. toukokuuta 1998. Muita maksuja ei ole suoritettu. Nykyisen hankkeen oli määrä päättyä 1. huhtikuuta 1999, mutta komissio päätti keskeyttää sen ja arvioida kattavasti sen toteutusta, vaikka se ei ole saanut mitään näyttöä hankkeeseen liittyvistä petoksista.

Ensimmäinen Phare-hanke saatiin päätökseen kesäkuussa 1998, ja riippumattomien neuvonantajien toukokuussa 1998 tekemä valvontakäynti osoitti, että tulokset olivat myönteisiä. Loppumaksua, jonka suuruus on 8 622 euroa, ei ole vielä maksettu. WVA ei ollut hankkeessa johtavana yhteistyökumppanina. Toinen Phare-hanke on saatettu päätökseen. Senkin vaikutuksia arvioivat riippumattomat neuvonantajat joulukuussa 1998 tekemällään valvontakäynnillä, ja he totesivat ne yleisesti ottaen myönteisiksi. Loppumaksu, 17 772 euroa, on kuitenkin pidätetty hankkeen kustannuksia koskevan tilintarkastuksen ajaksi. Viimeinen Phare-hanke peruutettiin heti kun komissio kuuli WVA:n (entisen) henkilöstön jäsenen pidätyksestä, ja ensimmäinen (ja ainoa) maksu (61 000 euroa) on peritty takaisin.

Tacis-sopimus keskeytettiin marraskuussa 1998 sen jälkeen, kun kansainvälisen puheenjohtajan toimisto World Vision ilmoitti, että WVA erotettaisiin kansainvälisestä verkostosta. Kyseisen sopimuksen nojalla ei ole suoritettu mitään maksuja.

(1999/C 348/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0237/99

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE) komissiolle

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Italian salaisen palvelun raportti rahanpesussa käytetystä eurosta

Onko komissio tietoinen SISMI:n (Italian salainen sotilastiedustelupalvelu) raportista, jonka *Il Messaggero* -sanomalehti julkaisi 25. tammikuuta 1999 ja jonka mukaan euroa olisi käytetty "pesemään" laittomia pääomia, jotka eivät vielä ole tulleet rahaliikenteeseen ja pankkeihin?

Aikooko komissio pyytää Italian hallitukselta SISMI:n raporttia?

Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa estääkseen, että rikollista toimintaa voidaan harjoittaa tietojärjestelmien ja internetin kautta?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Komissio on kiinnittänyt huomiota *Il Messaggero* -lehdessä ja muualla lehdistössä esiintyneisiin artikkeleihin, mutta se ei ole saanut haltuunsa yhtään Italian salaisen palvelun raporttia. Komissio onkin kiinnostunut saamaan tietoonsa kaiken tähän tärkeään aiheeseen liittyvän aineiston, jonka jäsenvaltiot ovat valmiita sille toimittamaan, ja tulee ilmoittamaan Italialle kannastaan.

Komissio on jo jonkin aikaa tutkinut euron käyttöönoton vaikutuksia rahanpesun torjumiseen. Komissio tapasi jäsenvaltioita rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY⁽¹⁾ mukaisesti perustetun yhteyskomitean puitteissa 1 päivänä maaliskuuta 1999. Keskusteluissa käsiteltiin rahanpesun torjuntatoimia, jotka liittyvät euron käyttöönottoon sekä euroseteleihin ja -kolikoihin siirtymiseen 1. päivästä tammikuuta 2002 lähtien. Yhteisymmärrys vallitsi siitä, että rahanpesun torjuntaa koskevan jäsenvaltioiden nykyisen lainsäädännön pitäisi riittää torjumaan siirtymäkauden synnyttämät vaaratilanteet. Todettiin kuitenkin, että kysymys on tärkeä, ja sitä tulisi seurata säännöllisesti.

Mitä tulee elektroniseen rahajärjestelmään ja Internetin käyttöön, komissio seuraa tarkasti tekniikan kehittymistä ja mahdollista altistumista rahanpesuun liittyviin väärinkäytöksiin. Rahoitusalan työryhmän asiantunti-

jat (maailman johtava rahanpesun torjuntaan keskittyvä elin) eivät ole vielä törmänneet rahanpesutapauksiin, joissa olisi käytetty apuna elektroniseen rahaan liittyvää teknologiaa. He ovat kuitenkin tietoisia järjestelmän mahdollisista vaaroista ja seuraavat tilannetta.

(¹) EYVL L 166, 28.6.1991.

(1999/C 348/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0241/99

esittäjä(t): Ulf Holm (V) komissiolle

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Bangladeshille myönnetty tulvien jälkeinen tuki

Bangladeshia vuoden 1998 heinäkuun lopulla kohdanneet erittäin mittavat tulvat vaativat lähes 1 400 ihmishenkeä, jättivät yli 30 miljoonaa ihmistä kodittomaksi, ja vesi peitti maasta kaksi kolmasosaa.

Kuinka paljon tukea EU myönsi Bangladeshille tulvien vuoksi?

Mille alueille ja keille tätä tukea myönnettiin?

Onko EU:n myöntämästä tuesta tehty mitään arviota? Jos on, mikä oli arvion tulos?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 1999)

Komissio myönsi tukea Bangladeshille vuonna 1998 tapahtuneiden tulvien vuoksi yhteensä 40,2 miljoonaa euroa. Tuen yksityiskohdat annetaan seuraavassa.

Välittömänä kriisiapuna komissio myönsi syyskuussa 1998 1 miljoonan euron arvoisen humanitaarisen apupaketin ja lokakuussa 1998 2 miljoonaa euroa elintarvikkeisiin, lääketieteelliseen apuun, veden puhdistukseen ja saniteettitilojen rakentamiseen. Joulukuussa 1998 komissio myönsi vielä 5,45 miljoonaa euroa, jolla pysyttiin auttamaan välittömästi 50 000 perhettä kaikkein pahiten kärsineillä alueilla. Apu suunnattiin pääasiassa vähentämään riippuvuutta hätäavusta sadon parantamisen kautta, edullisten asuntojen rakentamiseen asuntojen kokonaan menettäneille, ammatillisen kuntoutuksen järjestämiseen tulojen saamiseksi sekä puhtaan veden ja käymälöiden hankkimiseen. Komission tulvan uhreille myöntämä tuki vuonna 1998 oli yhteensä 8,45 miljoonaa euroa.

Kyseinen humanitaarinen apu koski koko maata. Komission toteuttamiskumppanit määrittelivät avunsaajat ja aluekohtaiset määrät ilmenneiden tarpeiden mukaisesti yhteistyössä paikallisten viranomaisten kanssa. Komission edustaja tarkkailee kyseisiä kumppaneita, jotka raportoivat säännöllisesti kunkin toimen edistymisestä ja vaikutuksista. Mitään virallista arviointia ei kuitenkaan ole tehty.

Komissio myönsi lisäksi yli 31,75 miljoonaa euroa elintarviketurvaan ja elintarvikeapuun, jota annettiin viljana suunnilleen 175,000 metristä tonnia sekä muuta rahoitusapua. Elintarvikeapu on suunnattu kaikkein heikoimmassa asemassa oleville ryhmille sekä "ruokaa työstä" -kuntoutusohjelmaan. Apu annettiin elintarviketurvaohjelmien kehittämiseen lokakuussa 1998 annetun 21 miljoonan euron lisäksi. Kansainvälisen kehityksen osaston ja yhteisön yhteisen arvioinnin "ruokaa heikoimmassa asemassa oleville ryhmille" -hätäohjelmasta, johon yhteisö osallistuu, odotetaan valmistuvan huhtikuussa 1999.

Jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittaman humanitaarisen avun määrä vuoden 1998 elokuusta joulukuuhun oli suunnilleen 10,4 miljoonaa euroa.

(1999/C 348/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0244/99**esittäjä(t): Ulf Holm (V) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n kestävän kehityksen tavoitteet

Amsterdamin sopimuksessa säädetään, että kestävä kehitys on yksi EU:n tavoitteista. Tavoite sinänsä merkitsee väistämättä dramaattisia muutoksia monella EU:n politiikan alalla. Tämän vuoksi tiedustelisin komissiolta seuraavaa:

Aikooko komissio tutkia järjestelmällisesti EU:n politiikkaa varmistaakseen, että se on yhdenmukainen kestävän kehityksen kanssa?

Mitä komissio aikoo tehdä kestävän kehityksen saavuttamiseksi?

Miten komissio aikoo varmistaa, että EU:n rahoittamat investoinnit ja tuet esimerkiksi infrastruktuurien parantaminen eivät lisää ympäristökuormitusta, vaan johtavat kestäväan kehitykseen?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

Amsterdamin sopimuksessa on huomioitu, miten tärkeää on, että kaikki yhteisön politiikat osallistuvat ympäristönsuojeluun ja kestävän kehityksen saavuttamiseen.

Antaakseen lausunnonle konkreettista pohjaa komissio esitteli Cardiffissa vuoden 1998 kesäkuussa kokoon-tuneessa Eurooppa-neuvoston istunnossa asiakirjan "Integraatioon tähtäävä kumppanuus" ⁽¹⁾, jossa osoitetaan miten tärkeä ja varteenotettava päämäärä on sekä kehotetaan valtionpäämiehiä osoittamaan tukensa. Tähän valtionpäämiehet vastasivat aloittamalla menettelyn, jossa jokaista neuvoston kokoonpanoa pyydetään valmistelemaan strategioita ympäristöasioiden saattamiseksi osaksi sen vastuulla olevaa politiikan alaa. Energia-, liikenne- ja maatalousneuvostoja pyydettiin ensimmäiseksi ryhtymään toimeen, jonka jälkeen Wienin Eurooppa-neuvosto on pyytänyt kehitysyhteistyö-, yhtenäismarkkina- ja teollisuusneuvostoja aloitta-maan asian tarkastelun. Komissio toimii aktiivisesti useiden neuvostojen kanssa tukeakseen näitä ajatuksia laatimalla tiedonantoja ja valmisteluasiakirjoja.

Helsingin Eurooppa-neuvoston kokouksessa edistymisestä tehdään yleiskatsaus Wienin Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti. Yleisen arvioinnin rinnalla komissio valmistelee parhaillaan viidettä ympäristöä koskevaa toimintaohjelmaa. Näillä toimilla on tärkeä osa, kun valitaan seuraavan komission suuntalinjoja ja sen noudattamaa lähestymistapaa, kun se laatii kestäväää kehitystä ja ympäristöä koskevia ohjelmia ensi vuosikymmenelle.

Yhteisön rahoittamissa hankkeissa ja ohjelmissa painotetaan yhä enemmän aiempia ympäristöarviointeja. Komissio ehdottaa, että sekä alueiden ympäristömahdollisuudet että vuosien 2000–2006 uusien rakennera-hastojen yhteydessä arvioitaisiin suunniteltujen strategioiden ja toimenpiteiden suorat sekä välilliset ympä-ristövaikutukset. Komission ja jäsenvaltioiden kumppanuus toteutetaan usealla eri tasolla valmistelu-, rahoitus-, seuranta- ja arviointivaiheessa ja sillä edistetään kestäväää kehitystä.

Kun yhteisöltä haetaan tukea erityisiin hankkeisiin, vaaditaan direktiivin 85/337/ETY ⁽²⁾ ja sitä muuttavan direktiivin 97/11/EY ⁽³⁾ mukainen arviointi ympäristövaikutuksista, johon on liitetty sopivat ennaltaehkäisevät tai korvaavat toimenpiteet.

⁽¹⁾ KOM(98) 333 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽³⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

(1999/C 348/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0248/99**esittäjä(t): Paul Rübige (PPE) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Welsin läntinen liittymä

Eurooppaan on tarkoitus rakentaa yhtenäinen tieverkko Pohjanmereltä Kreikkaan asti. Hampurin ja Belgradin välinen reitti, jonka pituus on 1 600 kilometriä, on rakennettu valmiiksi lukuun ottamatta kahta Itävallassa sijaitsevaa osuutta. Welsin läntisen liittymän on tarkoitus yhdistää moottoritie A8 (Innkreisautobahn) Welsin kaupungin kohdalla Phyrnin moottoritiehen A9. Toistaiseksi kaukoliikenteen ajoneuvot kulkevat pitkää kiertotietä tai Welsin itäistä ohitustietä tiheään rakennetun alueen läpi.

Welsin läntinen liittymä parantaa liikenneturvallisuutta huomattavasti: Ajettujen kilometrien määrä vähenee vuosittain sadalla miljoonalla ja ajoaika noin 900 000 tunnilla. Kansantaloudellisen hyödyn arvioidaan olevan lähes puoli miljardia Itävallan shillinkiä. Ympäristön kuormitus vähenee. Polttoaineen kulutus 5 000 ajoneuvoa kohti laskee vuodessa 10 000 tonnilla.

Welsin läntinen liittymä on edelleen hankkeen tasolla. Kuinka komissio aikoo tukea ja nopeuttaa hankkeen toteutusta?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 1999)

"Westspange Wels" tiehanke on määritelty yhteistä etua koskevaksi hankkeeksi yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23. heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Nämä suuntaviivat muodostavat yleisen viitekehyksen, jonka tarkoituksena on rohkaista kyseessä olevia jäsenvaltioita toteuttamaan niiden määrittelemiään yhteistä etua koskevia hankkeita.

Päätös kyseessä olevan tiehankkeen toteuttamisesta, sekä sen rahoitus kuuluvat Itävallan hallituksen vastuulle.

Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 18. syyskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) 2236/95⁽²⁾ mukaisesti yhteisö voi tukea hanketta mikäli se täyttää tietyt ehdot ja kriteerit. Kyseessä olevan jäsenvaltion täytyy itse jättää kaikki taloudellista tukea koskevat hakemukset. Tukea myöntäessään yhteisö kiinnittää huomiota esimerkiksi seuraaviin kriteereihin: hankkeen määräaika, rahoituksen luotettavuus ja ympäristövaikutukset. Itävallan hallitus ei ole tähän mennessä pyytänyt yhteisöltä taloudellista tukea "Westspange Wels" hankkeelle.

Hanke ei kuulu Itävallan rakennerahastojen piiriin, koska kyseessä oleva alue ei ole siihen sopiva.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 9.9.1996.

⁽²⁾ EYVL L 228, 23.9.1995.

(1999/C 348/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0254/99**esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Spea Autostrade -hanke ja MonteBeni (Firenze)

Spea Autostrade esitteli äskettäin lopulliset suunnitelmansa, jotka koskevat suurta infrastruktuurihanketta MonteBenin lähellä Firenzuolan kunnassa (Firenze).

Tämä hanke vaikuttaa olevan ristiriidassa alueen ympäristön säilyttämistä koskevien tavoitteiden kanssa. Kaivuualue ulottuu 1260 metrin korkeuteen (vuori on 1263 metriä korkea), ja lisäksi alueelle on odotettavissa runsaasti raskaiden ajoneuvojen liikennettä. Työmaa-alue on laaja verrattuna vanhaan kaivoskeskukseen, ja tämä johtaa useiden eläinten elinalueiden häviämiseen.

Jo nyt MonteBenin alueella on monia rajoituksia hydrogeologisiin, maisemallisiin ja metsäkysymyksiin liittyen. MonteBeni on luokiteltu B-, C- ja D-tyyppin ja osittain A-tyyppin suojelualueeksi alueneuvoston päätöksellä.

MonteBeni on maakunnallisessa aluesuunnittelussa luokiteltu ympäristöksi, johon voidaan perustaa puistoja, rauhoitusalueita ja luonnonsuojelualueita, joilla on paikallista mielenkiintoa. Lisäksi sitä on ehdotettu yhteisön suojelualueeksi ja se on luokiteltu maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä suojatuksi kohteeksi.

Spea Autostraden esittämä hanke vaikuttaa alueen tavoitteisiin nähden tuhoisalta ja ristiriitaiselta.

Aikooko komissio kiireellisesti puuttua tähän asiaan yhteisön säännöt huomioon ottaen ja estää tämän ympäristön ja eläimistön kannalta arvokkaan alueen tuhoamisen?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 1999)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY⁽¹⁾ ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY⁽²⁾ saattaisivat olla merkityksellisiä arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman hankkeen kannalta.

Komission ei kuitenkaan ole mahdollista käytettävissä olevien tietojen pohjalta määritellä hankkeen luonnetta tarkasti, eikä se näin ollen voi arvioida arvoisan parlamentinjäsenen kuvaamaa tilannetta. Tällä hetkellä komissio voi vain vahvistaa, että Monte Beni (tunnus IT5140002 "Sasso di Castro e Monte Beni") on alue, jota Italian viranomaiset ovat direktiivin 92/43/ETY 4 artiklan nojalla ehdottaneet yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi.

Edellä esitetyt näkökohdat huomioon ottaen komissio aikoo ryhtyä tarvittaviin toimiin saadakseen hankkeesta yksityiskohtaisia tietoja ja varmistakseen sen, että yhteisön säännöksiä noudatetaan.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(1999/C 348/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0258/99

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(5. helmikuuta 1999)

Aihe: Euroopan sosiaalirahaston varojen käyttöä koskeva petosepäily Kataloniassa

Katalonian korkein oikeus on päättänyt ottaa käsiteltäväksi kanteen, joka koskee epäilystä Euroopan sosiaalirahaston varojen toistuvasta väärinkäytöstä Kataloniassa.

Mitä tietoja komissiolle on tästä asiasta? Onko jokin sen yksiköistä, erityisesti petosten torjunnan koordinoituyksikkö toteuttanut kyseisiin petosepäilyihin liittyviä toimenpiteitä?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio voi nyt täydentää 3. maaliskuuta 1999 antamaansa vastausta⁽¹⁾ seuraavilla tiedoilla.

Komissio on lehdistön kautta saanut tietää kahdesta kanteesta, joihin liittyvät Katalonian autonomisen yhteisön hallitus ja yksi Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ohjelmien vetäjistä.

Komissio on tämän seurauksena ottanut yhteyttä Madridissa toimivaan ESR:n hallintoyksikköön (UAFSE), joka toteutti Barcelonassa tarkastuksen 30.11.—3.12.1998. Tarkastuksen mukaan Generalitat ei ollut menetellyt virheellisesti ESR:n yhteisrahoittamien varojen hallinnassa ja myöntämisessä. Raportista käy kuitenkin ilmi, että joitakin tukien myöntämiseen liittyviä taloudellisia kriteerejä ja määräyksiä on selvennettävä ja ne on julkaistava.

Petostentorjunnan koordinoinnin erityisryhmä (UCLAF) on ottanut yhteyttä Espanjan oikeusviranomaisiin ja tarjoutunut yhteistyöhön niiden kanssa. Tutkimukset ovat tässä vaiheessa salaisia. UCLAF antaa kyseisten viranomaisten käyttöön kaikki tiedot, joista voi olla hyötyä tutkimuksen toteuttamisessa.

Komissio on myös ilmoittanut kirjeitse suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle, että UCLAF aikoo pyytää Espanjan hallintoviranomaisia ilmoittamaan asioiden kulusta komissiolle rakennepolitiikan rahoituksen epäsäännönmukaisuuksista ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperinnästä sekä tätä alaa koskevan tiedotusjärjestelmän perustamisesta 11. heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) 1681/94⁽²⁾ säännösten mukaisesti. Tämä pyyntö on nyt esitetty kyseisille viranomaisille.

Komissio on myös pyytänyt Madridin UAFSE:a ilmoittamaan komissiolle, minkälaisesta ESR:n rahasummasta kyseisen hankkeen vetäjän kohdalla on kyse.

Komissio on lisäksi ilmoittanut, että koulutuskeskuksilta vaadittuihin edellytyksiin liittyvistä kriteereistä sekä tukien laskentaan sovellettavista taloudellisista määräyksistä on esitettävä lisäselvityksiä, että niitä on sovellettava tiukasti ja että ne on julkaistava.

⁽¹⁾ EYVL C 207, 21.7.1999, s. 175.

⁽²⁾ EYVL L 178, 12.7.1994.

(1999/C 348/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0288/99

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: LEADER-yhteisöaloitteesta rahoitettujen hankkeiden maksujen viivästymiset Kataloniassa

Monet Katalonian alueen kuntien johtajat ovat valittaneet LEADER-yhteisöaloitteesta rahoitettujen hankkeiden maksujen huomattavista viivästymisistä. Heidän mukaansa saattaa kestää yli kaksi kuukautta ennen kuin Brysselissä maksetut rahat saapuvat edunsaajille.

Onko komissio tietoinen näistä viivästymisistä? Onko komissio todennut epäsäännöllisyyksiä tai laiminlyöntejä Espanjan valtion tai Katalonian viranomaisten taholta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Leader II -yhteisöaloitteen toteuttamiseen liittyvät rakennerahastojen maksut maksetaan Espanjan valtion kassaan. Maatalousministeriö antaa maksumääräykset yhteisön varojen siirrosta valtion kassasta paikallisille toimijoille, jotka ovat tämän yhteisöaloitteen edunsaajia. Komissiolle ei ole ilmoitettu erityisestä ongelmasta tällä alalla. Se tarkkailee kuitenkin ohjelman toimeenpanoa paikalla ja käytettävissä olevien yhteisön määrärahojen käyttöastetta.

Katalonian yhteisöaloitteen toteuttamista koskevista kertomuksista ei käy ilmi, että kansallisten tai autonomisten yhteisöjen viranomaisten varojen hoito olisi sääntöjen vastaista tai että siinä olisi tapahtunut laiminlyöntejä. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema kahden kuukauden määräaika on asetuksen (ETY) 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) 4253/88 muuttamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 2082/

93 ⁽¹⁾ (21 artiklan 1 kohta) vahvistetun määräajan mukainen komissiolta jäsenvaltiolle maksettavien maksujen osalta. Siinä säädetään, että maksut suoritetaan "pääsääntöisesti viimeistään kahden kuukauden kuluessa asetetut edellytykset täyttävän hakemuksen vastaanottamisesta".

⁽¹⁾ EYVL L 193, 31.7.1993.

(1999/C 348/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0294/99
esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) komissiolle

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Sairaaloiden energiansäästömahdollisuudet

1. Kuinka suuriksi komissio arvioi eurooppalaisten sairaaloiden energiansäästömahdollisuuksia?
2. Voiko komissio antaa tietoja siitä, kuinka monta sairaalaa on yksittäisissä jäsenvaltioissa?
3. Onko komissiolla tietoja siitä, miten sairaaloiden energiankulutusta mitataan ja arvioidaan?
4. Voiko komissio arvioida yksittäisissä sairaaloissa tai jäsenvaltioissa energian säästämistä seuraavaa ympäristön kuormituksen (CO₂, NO_x, SO₂) vähenemistä?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 1999)

Sairaaloissa on mahdollista säästää paljon energiaa, koska niiden toimintaan tarvitaan paljon tiloja. Energiansäästömahdollisuuksia on kuitenkin hyvin vaikeaa laskea. Sairaaloiden ensisijainen tehtävä on antaa potilaille laadukasta hoitoa ja taata heidän hyvinvointinsa, ja energia on vain yksi keino päästä haluttuihin tuloksiin. Energiansaantia ei voida missään tapauksessa vaarantaa, koska sillä voisi olla hengenvaarallisia seurauksia.

Talouden kannalta on korostettava, että energia muodostaa keskimäärin vain 2,5 prosenttia sairaaloiden toimintabudjetista (vaihteluväli 1,5–5 %). Energiaa kulutetaan sairaaloissa monenlaisiin asioihin, muun muassa seuraaviin: lämmitys ja ilmastointi (50–65 %), lämmin vesi (15–28 %), keittiö (5–8 %), pesula (4–8 %) sekä valaistus ja muu sähkön erityiskäyttö (6–12 %).

Sairaaloiden toimintaa valvovat hyvin erilaiset viranomaiset, ja siksi on vaikeaa toteuttaa nimenomaan sairaaloihin liittyviä erityistoimia.

Komissiolla ei ole sairaaloiden lukumäärää koskevia tietoja, mutta se toimittaa suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön taulukon jäsenvaltioiden sairaalapaikoista.

Komissiolla ei ole erillisiä tietoja sairaaloiden tavoista laskea ja arvioida energiankulutustaan. Sähkön ja maakaasun kulutus on helppo laskea. Kiinteiden ja nestemäisten polttoaineiden kulutusta on sitä vastoin paljon hankalampi laskea, ja useimmat sairaalat tyytyvät pitämään kirjaa toimituslaskuista. Vuonna 1993 kulutuksen voidaan arvioida olleen noin 6 475 000 öljykvivalenttitonnia vuodessa (EU 12).

On mahdotonta antaa lukuja siitä, miten paljon ympäristön pilaantumista voidaan vähentää kunkin sairaalan toteuttamien energiansäästötoimenpiteiden ansiosta. Kaiken kaikkiaan voidaan odottaa 1–1,5 öljykvivalenttitonnin suuruista energiansäästöä ja noin neljän miljoonan tonnin suuruista hiilidioksidipäästöjen vähennystä.

Rikkidioksidipäästöjen vähentäminen riippuu kulutettujen nestemäisten ja kiinteiden polttoaineiden laadusta. Typen oksidien vähentämistä puolestaan ei voida käsitellä makrotalouden tasolla, koska polttamisolot vaikuttavat merkittävästi syntyvien oksidien määrään.

(1999/C 348/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0295/99**esittäjä(t): Dagmar Roth-Behrendt (PSE) komissiolle***(17. helmikuuta 1999)**Aihe:* EU:n varat, tiedot Berliinin saamasta EU:n tuen määrästä vuonna 1998

Kuinka paljon Berliini sai vuonna 1998 yhteisön varoja seuraavien hankkeiden tai rahastojen välityksellä:

1. Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR)
2. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto (EMOTR), ohjaus- ja tukiosasto
3. Euroopan sosiaalirahasto (ESR)
4. yhteisön tutkimusohjelmat
5. yhteisön energiaohjelmat
6. yhteisön ympäristöohjelmat
7. yhteisön liikenneohjelmat
8. yhteisön koulutus- ja nuoriso-ohjelmat
9. yhteisön terveysohjelmat
10. yhteisön sosiaaliohjelmat
11. kansalaisjärjestöohjelmat
12. kulttuuriohjelmat
13. kolmansien valtioiden (KIE- ja IVY-maat) kanssa käytävään yhteistyöhön liittyvät ohjelmat
14. ystävyysskaupunkiohjelmat
15. muut yhteisön ohjelmat.
16. Millaiseksi EU arvioi toimenpiteiden onnistuneisuutta?

**Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta
antama vastaus***(9. kesäkuuta 1999)*

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(1999/C 348/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0314/99**esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle***(19. helmikuuta 1999)**Aihe:* Läpäisyperiaate Euroopan komissiossa

Onko komissio tietoinen sukupuolten epätasapainosta tietyissä pääosastoissaan (esimerkiksi maataloudesta sekä tullista ja välillisestä verotuksesta vastaavat pääosastot) tasa-arvoisten mahdollisuuksien politiikastaan huolimatta?

Onko komissiolla erityisiä suunnitelmia tämän hälyttävän tilanteen torjumiseksi?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 1999)

Koska komissio on tietoinen sukupuolten epätasapainosta henkilökuntansa keskuudessa, se on vuodesta 1995 alkaen vahvistanut vuosittaiset tavoitteet naisten ottamiseksi palvelukseen hyväksymänsä naisten ja miesten tasa-arvoisia mahdollisuuksia Euroopan komissiossa vuosina 1997–2000 koskevan kolmannen toimintaohjelman ⁽¹⁾ mukaisesti. Vuosittaisten tavoitteiden tarkoituksena on lisätä naisten määrää ura-alueella A sekä johtotehtävissä.

Komissio seuraa tavoitteiden toteutumista eri yksiköissä. Seurannan tulokset toimitetaan säännöllisesti yhtäläisiä mahdollisuuksia käsittelevälle komission jäsenten ryhmälle sekä pääjohtajille ja toimialajohtajille.

Lisäksi on kiinnitetty erityistä huomiota sen varmistamiseen, että rekrytointikilpailuissa sukupuolella ei ole merkitystä.

Pääosastot VI (maatalous) ja XXI (verotus ja tulliliitto) eivät sukupuolten tasapainon suhteen eroa muista komission yksiköistä. Arvoisaa parlamentin jäsentä saattaa kuitenkin kiinnostaa tieto, että pääosasto VI:ssa on äskettäin nimitetty naispuolinen johtaja ja naispuolinen pääjohtajan avustaja. Komissio lähettää parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle taulukon täsmällisistä luvuista.

Tarkempia tietoja on myös komission vastauksessa Hiltrud Breyerin kirjalliseen kysymykseen E-3951/98 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(98) 770 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 289, 11.10.1999, s. 107.

(1999/C 348/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0325/99

esittäjä(t): Luigi Moretti (NI) komissiolle

(10. helmikuuta 1999)

Aihe: Lentoliikenteen oikeudenmukainen jakautuminen Malpensas ja Linaten välillä

Lentoyhtiö Alitalia on poistanut 1. helmikuuta 1999 alkaen yhdessä Meridianan kanssa hoitamansa klo 20.55 lennon Fiumicinosta Malpensaan. Näin ollen klo 17.55 jälkeen Roomasta Milanoon lähtevät lennot menevät ainoastaan Linateen.

Merkitseekö tämä komission mukaan lentoliikenteen oikeudenmukaista jakautumista Malpensas ja Linaten välillä?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 1999)

Kuten yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksen (ETY) 2408/92 ⁽¹⁾ 8 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa määräyksiä lentoliikenteen jakautumisesta lentoliikennejärjestelmänsä eri lentokenttien kesken. Komissio valvoo tällaisten määräysten lainmukaisuutta varmistaakseen, että ne ovat täysin syrjimättömyysperiaatteen mukaisia, eli eivät suosi tiettyjä tai tietyn kansallisuuden omaavia lentoliikenteen harjoittajia, ja että ne ovat palveluntarjoannon vapautta koskevien yhteisöoikeuden periaatteiden mukaisia.

Malpensas ja Linaten lentokenttien osalta liikenteen jakautumista koskevat säännöt sisältyvät Italian hallituksen 9. lokakuuta 1998 antamaan asetukseen, jonka mukaan yhteisön ilmaliikenteen harjoittajat voivat 25. lokakuuta 1998 lähtien ja siihen saakka, kunnes kulkuyhteydet Malpensas lentokentälle ovat huomattavasti parantuneet, edelleen käyttää Linaten lentokenttää 34 prosenttiin asti kansainvälisen lentokuljetusliiton IATAn määrittelemän edellisen kauden käyttömäärästä. Tällaista liikenteen jakautumista Linaten ja Malpensas lentokenttien välillä voidaan pitää tasapainoisena. Jakautumassa otetaan huomioon Malpensas lentokentän nykyisten tie- ja rautatieyhteyksien huono kunto, mutta samalla se mahdollistaa kyseisen lentokentän normaalin toiminnan liikenteen solmukohtana. Tässä tilanteessa ja yhteisöoikeuden – erityisesti syrjimättömyysperiaatteen – mukaisesti yhteisön lentoliikenteen harjoittajat

voivat täysin vapaasti tarjota tiettyä palvelua joko Linaten tai Malpensen lentokentällä, kunhan ne noudattavat edellä mainittua 34 prosentin rajaa. Komissio ei siis katso, että Alitalian päätös olla tarjoamatta tiettyä palvelua Malpensen lentokentällä olisi ristiriidassa tavoitteen kanssa, joka koskee lentoliikenteen tasapainoista jakautumista Malpensen ja Linaten lentokenttien välillä.

(¹) EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8, suomenk. erityispainos, alue 7, nide 4, s. 123.

(1999/C 348/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0334/99

esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Siipikarjanlannanpolttolaitos

Forlín maakunta on Italian tärkein siipikarjankasvatusalue, jonne siipikarjankasvatus on keskittynyt siinä määrin, että se on täysin muuttanut viljelysmaan, kasvatettujen eläinten pääluvun ja alueen asukkaiden välisen suhteen. Tästä on aiheutunut suuria ympäristöllisiä ja terveydellisiä vaikutuksia.

Maakunnan neljä suurinta kasvattajaa ovat sopineet lintujen ulosteen hävittämisestä rakentamalla polttolaitoksen, jonka kapasiteetti olisi 220 000 tonnia vuodessa.

Nykyisin lanta hävitetään hautaamalla se suoraan maaperään orgaanisena lannoitteena. Ikävä puoli tässä on paha haju, josta voitaisiin päästä eroon pienten kompostointilaitosten avulla, joiden ympäristövaikutukset olisivat vähäisiä ja jotka voitaisiin rakentaa kasvattamojen läheisyyteen. Lannan polttaminen veisi maataloudelta tärkeän lannoitelähteen, joka pitäisi korvata käyttämällä kemiallisia lannoitteita. Tästä aiheutuisi ympäristövaikutusten lisääntymistä alueella, jota viljellään runsaasti, ja maaperän köyhtymistä orgaanisen aineksen jatkuvan vähenemisen vuoksi. Cesenan kunta hylkäsi hankkeen, mutta se on jo esitetty Soglianon kunnalle, Emilia-Romagnan aluehallinnolle sekä teollisuus-, terveys- ja ympäristöministeriöille.

Katsooko komissio, että tällaisen hankkeen on mahdollista sopia yhteen niiden yhteisön tavoitteiden kanssa, jotka koskevat maaperän suojelua köyhtymistä vastaan, ja ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY (¹) kanssa?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

Parlamentin jäsenen esittämien tietojen perusteella kysymyksessä mainittu hanke (jätteidenpolttolaitos, jonka käsittelykapasiteetti on 200 000 tonnia vuodessa) näyttää kuuluvan tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (¹) soveltamisalaan ja nimenomaan direktiivin II liitteessä lueteltuihin hankeluokkiin. Tällaisista hankkeista on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi (YVA), jos jäsenvaltiot katsovat niiden laadun sitä vaativan. Jäsenvaltioiden on kuitenkin tehtävä alustava arvio ja päätettävä, onko tällaisista hankkeista tarpeen tehdä ympäristövaikutusten arviointi.

Kysymyksessä mainittua jätteenpolttohanketta on pidettävä direktiivin 85/337/ETY mukaisena. Jos hankkeesta tehdään ympäristövaikutusten arviointi tai alustava arvio sen määrittämiseksi, täytyykö siitä tehdä ympäristövaikutusten arviointi, yhteisön lainsäädäntöä ei rikota. Parlamentin jäsenen esittämät muut kohdat eivät näyttäisi liittyvän tähän asiaan.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985.

(1999/C 348/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0335/99**esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle***(23. helmikuuta 1999)*

Aihe: OPM-hankkeet: kestävän matkailun kehittäminen ja edistäminen ja vanhojen lammastreittien suojeleminen

Lammastreitit ovat ruohopeittoisia 60–110 metriä leveitä väyliä, joita on tuhansien vuosien ajan käytetty lammaskatraidan siirtämiseen Abruzzon ja Molisen vuoriseuduilta Apuliaan Tavolieren laaksoihin. Kyseessä on luonnonperintö, jolla on korvaamatonta historiallista ja arkeologista arvoa niiden lukuisten vaikutusten johdosta, joita näillä reiteillä on ollut alueen käytölle ja kehitykselle (niitä koskee laki nro 1089/39 historiallisesti, taiteellisesti ja ympäristöllisesti arvokkaiden kohteiden suojelusta), sekä ympäristölliseltä ja ekologiselta kannalta, koska kyseessä ovat alueet, joilla on suurta biologista ja kasvitieteellistä merkitystä (biodiversiteetin säilyttäminen).

Molisen aluehallitus määritteli päätöksessään nro 304 (16.3.1998) prioriteetit näiden lammastreittien suojelemiseksi. Molisen aluehallinto on aloittamassa OPM-pilottihanketta ”Tavoitteen 1 alueiden kestävän matkailun kehittäminen ja edistäminen – Toimenpide 3 – Alueiden väliset kulttuurireitit – Siirtymisreitit laitumelta toiselle vuodenaikojen mukaan”.

Valitettavasti tätä hanketta suunnittelivat vain sähköinsinööri ja arkkitehti, toisin sanoen mukana ei ollut lainkaan henkilöä, joka olisi ollut asiantuntija tällaisten alueiden teknisten ja ekologisten ongelmien suhteen, esimerkiksi agronomian, kasvitieteen, biologian, metsänhoidon tai arkeologian alalla. Lisäksi paikalliset ekologiset ryhmät ovat ilmoittaneet Campobasson tilintarkastustuomioistuimen yleiselle syyttäjälle useista mahdollisista säännönmukaisuudesta sopimusten ja urakoiden tekemisen yhteydessä.

Katsooko komissio, että näin herkkiä ympäristöjä koskevia hankkeita rahoitettaessa olisi syytä määrätä ennakkotutkimuksista ja valita asiantuntijat, jotka ovat päteviä tieteellisesti ja teknisesti, jotta vältettäisiin, että suojelemissa olevat alueet jäävät saavuttamatta, kuten ympäristöyhdistykset tässä tapauksessa ovat ilmoittaneet?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(27. huhtikuuta 1999)*

Ministerineuvoston puheenjohtajiston yhteydessä toimiva Italian matkailuhallinto vastaa hankkeiden toteuttamisesta monia alueita koskevan toimenpideohjelman ”Kestävän matkailun kehittäminen ja edistäminen tavoite 1-alueilla” yhteydessä.

Italian matkailuhallinto ilmoitti komissiolle, että matkailureitin ”Siirtymisreitit laitumelta toiselle” toteuttamisesta Molisessa on tehty matkailuhallinnon ja Molisen alueen välinen sopimus. Molisen aluehallintoviranomaiset antoivat Isernian ja Campobasson maakuntien tehtäväksi toiminnan koordinoinnin omilla alueillaan.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema konsultit antoivat teknistä apua kyseisille maakunnille. Tämä apu rajoittui kunnallishallinnon kanssa toteutettuun suunnitteluun ja koordinointiin sekä erityisen tunnus- ja opastehankkeen valmisteluun.

Komission käytössä olevien tietojen mukaan kuntien voimassa olevien tarjouskilpailusääntöjen mukaisesti valitsema ulkopuoliset konsultit suunnittelivat muut kunnalliset hankkeet.

(1999/C 348/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0339/99**esittäjä(t): Edith Müller (V) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Komission sisäisiä tutkimuksia koskevien kertomusten toimittaminen eteenpäin

Komission puheenjohtaja ilmoitti 9. lokakuuta 1998 päivätyllä kirjeellä parlamentin puhemiehelle, että komission lopulliset sisäisiä tutkimuksia koskevat kertomukset välitetään vastaisuudessa talousarvion valvontavaliokunnalle ennen kuin ne toimitetaan eteenpäin asiasta vastaavalle oikeusviranomaiselle. Komissio toimitti kuitenkin 23. marraskuuta 1998 valintamenettelyn COM/A/8-12/98 epäselvyyksiin liittyvän sisäisiä tutkimuksia koskevan kertomuksensa Belgian oikeusviranomaisille ilmoittamatta tästä parlamentille.

1. Voiko komissio kertoa, miksi komission puheenjohtajan lausunnosta huolimatta asiasta ei ilmoitettu parlamentille?
2. Milloin kertomus toimitetaan talousarvion valvontavaliokunnalle?
3. Mihin yksikköön tutkimuksen suorittaneet virkamiehet kuuluivat?
4. Osallistuiko petosten vastaisen toiminnan koordinoituyksikkö (UCLAF) tähän tapaukseen? Jos ei osallistunut, miksi?
5. Sisältääkö kertomus suosituksia kurinpitomenettelyn aloittamiseksi tiettyjä virkamiehiä vastaan?
6. Onko kurinpitomenettelyitä aloitettu tai virkamiehiä pidätetty virantoimituksestaan? Jos näin on menetelty, kuinka monta näitä tapauksia on ja mitä niistä on seurannut? Jos näin ei ole menetelty, miksi ei?
7. Voiko komissio vahvistaa, että sillä on tietoa siitä, että yhden tai useamman komission jäsenen kabinetin henkilökuntaa olisi sekaantunut näihin epäselvyyksiin?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 1999)

Vastauksena arvoisan parlamentinjäsenen kysymykseen komissio haluaa täsmentää, että 14. syyskuuta 1998 järjestetyn kilpailun yhteydessä todettujen sääntöjenvastaisuuksien johdosta nimittävä viranomainen antoi välittömästi määräyksen hallinnollisen tutkimuksen aloittamisesta asian selvittämiseksi.

Hallinnollisen tutkimuksen tulosten perusteella nimittävä viranomainen teki asian vakavuuden vuoksi 28. lokakuuta 1998 päivätyllä kirjeellä Brysselin yleiselle syyttäjälle "X:ää" vastaan osoitetun kantelun, joka koskee avoimen kilpailun COM/A/12 yhteydessä havaittuja petoksia ja sääntöjenvastaisuuksia. Hallinnollisessa tutkimuksessa ei tullut esiin riittävästi todisteita, joiden perusteella voitaisiin aloittaa jotakuta virkamiestä koskeva kurinpitomenettely.

Kyseisten tapahtumien perusteella ei liioin katsottu tarpeelliseksi aloittaa petostentorjunnan koordinoinnista vastaavan erityisryhmän (UCLAF) tutkimuksia. Nimittävän viranomaisen pyynnöstä hallinnollisen tutkimuksen suoritti kuitenkin eräs UCLAFin virkamies.

Brysselin oikeusviranomaisten pyynnöstä kyseistä asiaa olisi käsiteltävä mahdollisimman luottamuksellisesti, jotta parhaillaan käynnissä olevat oikeudelliset tutkimukset voitaisiin suorittaa häiriöttä. Oikeusviranomaiset ovat niin ikään pyytäneet asiaa koskevien komission sisäisten tutkimusten keskeyttämistä, kunnes oikeusviranomaiset ovat valmiit puuttumaan asiaan.

Henkilöstöasioista vastaava komission jäsen ilmoitti tilanteesta parlamentille talousarvion valvontavaliokunnan istunnossa 25. marraskuuta 1998.

Komission tiedossa ei ole, että tutkimuksissa olisi missään vaiheessa tullut esiin jonkun komission jäsenen kabinetin henkilöstön olleen osallisena jutussa.

Komissio antaa parlamentille täyden selonteon asiasta heti kun parhaillaan vireillä olevat menettelyt on saatettu päätökseen.

(1999/C 348/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0358/99**esittäjä(t): Paul Rübige (PPE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tutkimus eurooppalaisten kaupunkien suurikokoisuudesta

Äskettäisestä Itävallan, Saksan ja Sveitsin suurikokoisuudesta tehdystä tutkimuksesta ilmenee, että rikosten määrät ovat Wienissä selvästi alhaisemmat kuin vastaavat määrät Saksan tai Sveitsin kaupungeissa. Esimerkiksi vuonna 1997 tehtiin 100 000 Wienin asukasta kohti 3,9 murhaa. Myös ryöstöjen määrä – 82 tapausta 100 000 Wienin asukasta kohti – on selvästi alhaisempi kuin muissa suurkaupungeissa.

Onko kaikista Euroopan unionin suurkaupungeista olemassa kattava tutkimus, josta ilmenee, mitkä kasvukeskukset on otettava erityisesti huomioon EU:n kansalaisten turvallisuuden kannalta? Jos ei ole olemassa, milloin komissio aikoo teettää tällaisen tutkimuksen?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Toistaiseksi komissio ei ole aloittanut sen tyyppistä tutkimusta, jonka arvoisa parlamentin jäsen mainitsee. Jäsenvaltiot ovat päättäneet, että järjestäytyneen rikollisuuden eri ilmenemismuotojen torjunta on yksi EU-politiikan painopistealueita. Rikollisuutta on sen vuoksi pyritty tarkastelemaan vain tältä näkökannalta. Yksi esimerkki tarkastelun tuloksista on järjestäytyneen rikollisuuden tilaa Euroopassa koskeva neuvoston vuosikertomus, joka toimitetaan Euroopan parlamentille.

Jäsenvaltioissa kerättyjen tilastotietojen vertailussa vaikeaa on mm. se, että kyseiset tiedot eivät vastaa toisiaan, koska ei ole yhteisiä arviointiperusteita, joilla tiettyjä rikollisuuden ilmenemismuotoja voitaisiin mitata. Ala kaipaa varmasti tutkimista. Tätä voitaisiin täydentää selvityksillä alttiudesta tietyn tyyppiseen rikollisuuteen, joka juontaa juurensa eri sosiaalisiin tai kulttuurisiin taustoihin. Tällaiset tutkimukset voisivat tarvittaessa saada rahoitustukea komissiolta.

Komissio on täysin tietoinen tarpeesta saada käyttöön keinot, joiden avulla rikollisuuden ilmenemismuotoja voidaan vertailla tilastollisesti, ja aikoo kesään mennessä ehdottaa monivuotista ohjelmaa, jolla on tarkoitus edistää rikostilastoihin perehtyneiden asiantuntijoiden välistä yhteistyötä mm. pyrkimällä laatimaan tilastoja rikollisuudesta Euroopassa.

(1999/C 348/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0359/99**esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (V) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Aluekehitykseen myönnettyjen EAKR:n varojen käyttäminen Mecklenburg-Vorpommernin moottoritie A20:n kokoojateiden rakentamiseen

Komissio totesi vastauksessaan kyseisestä aiheesta 16.4.1998 esittämäni kysymykseen (E-0518/98) (1), että sillä ei ole minkäänlaista tietoa siitä, että EAKR:n varoja olisi käytetty perusinfrastruktuuria koskeviin toimiin Mecklenburg-Vorpommernissa millään hallinnollisella tasolla. Komissio totesi myös, että yleisiä infrastruktuuria koskevia toimia ei voida tukea EAKR:n varoista.

Mecklenburg-Vorpommernin talousministeri Rolf Eggertin antamista julkisista lausunnoista taas ilmenee, että tällä hetkellä ollaan aloittamassa suunnitelmia Rügen-saaren yhdistämiseksi moottoritie A20:en, ja että tämän hankkeen tukemiseen käytetään 272 miljoonaa DM:a (eli runsas kolmannes alustavasta 724 miljoonan DM:n kokonaissummasta) EAKR:n varoja.

1. Onko komissio sitä mieltä, että EU:n varoja käytetään tässä tapauksessa tarkoituksenmukaisesti, säästävaisesti ja tehokkaasti, erityisesti kun otetaan huomioon niiden vaikutus työllisyyteen ja pk-yritysten edistämiseen? Jos komissio on tätä mieltä, mitä työllisyysvaikutuksia komissio odottaa tästä seuraavan ja kuinka monta työpaikkaa voitaisiin tosiasiaa luoda suoraan ja välillisesti?

2. Kuultiinko komissiota ennen aluekehitykseen myönnettyjen EAKR:n varojen käyttämistä perusinfrastruktuuria koskeviin toimiin Mecklenburg-Vorpommernissa? Jos komissiota kuultiin, hyväksyikö komissio varojen käyttämisen? Jos komissiota ei kuultu, mitä komissio aikoo tehdä EAKR:n varojen väärinkäytön ehkäisemiseksi?

(¹) EYVL C 402, 22.12.1998, s. 13.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Komissiolle ei ole tiedotettu virallisesti Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) yhteisrahoitushankkeesta, jolla rakennetaan kokoojatie Rügen-saaren yhdistämiseksi moottoritie A20:en. Vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen Böschin laatimaan kirjalliseen kysymykseen E-518/98 komissio selitti, että tällainen hanke ei voi saada EAKR:n yhteisrahoitusta yhteisön tukikehystä (YTK) koskevien voimassa olevien säännösten mukaisesti kyseisten tavoite 1 -alueiden osalta Saksassa ohjelmakaudella 1994–1999. Ottaen huomioon kyseisten ohjelmien edistyminen sekä menojen sitoutumisen aste yhteisön avustus tälle hankkeelle on itse asiassa suljettava pois laskuista nykyisen ohjelmakauden aikana.

Tulevan ohjelmakauden (2000–2006) osalta EAKR:a koskevan asetuksen luonnoksessa (¹) säädetään infrastruktuureihin tapahtuvien investointien yhteisrahoituksen mahdollisuudesta edesauttamalla tavoite 1-alueiden taloudellisten varojen lisäämistä, kehittämistä, rakenteellista mukauttamista ja kestävä työllisyyttä. Yhteisön kaikkein epäsuotuisimmilla alueilla ja erityisesti syrjäisillä alueilla ja saarialueilla kuljetusinfrastruktuurien kehittäminen voi itse asiassa olla yritysten kilpailukyvyyn ja alueellisen hyvinvoinnin oleellinen osa (vrt. 14. tammikuuta 1999 annettu komission tiedonanto) (²). Näin ollen komissio kiinnittää erityistä huomiota Euroopan laajuisten verkostojen (TEN) yhteyksiin ja niiden välisiin yhteyksiin, joihin rakenteilla oleva moottoritie A20 kuuluu.

Kun uudet rakennerahastoja koskevat asetukset on annettu, kansallisten viranomaisten on päätettävä haluavatko ne jättää Rügen-saaren kokoojatien, joka yhdistää saaren moottoritiehen A20, rakennushankkeen komission ratkaistavaksi Mecklenburg-Vorpommernin rakennerahastoista rahoitettavien tukitoimien ohjelmamenettelyn yhteydessä. Komissio voi tarkastella hankkeen kustannustehokkuutta, ympäristövaikutuksia, taloudellisia seurauksia ja työllisyysvaikutusta alueella vasta sen jälkeen, kun viranomaiset ovat antaneet hankkeen komission ratkaistavaksi. Itse asiassa hankkeille, joiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat yli 50 miljoonaa euroa, olisi tehtävä komission erityinen hyväksymismenettely kyseisen jäsenvaltion toimittamien erittäin täsmällisten tietojen perusteella (vrt. rakennerahastojen yleisistä säännöksistä annetun asetuksen luonnoksen 24 ja 25 artikla1).

Budjettivarojen suotuisan vaikutuksen maksimoimiseksi komissio asettaa etusijalle mahdollisuuksien rajoissa julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyön, jonka tarkoituksena on tukien ja lainojen muodossa annetun yhteisön avustuksen (Euroopan investointipankin kanssa) ja yksityisen rahoituksen yhdistäminen.

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998.

(²) KOM(98) 806 lopullinen.

(1999/C 348/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0361/99

esittäjä(t): James Moorhouse (ELDR) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ihmisoikeuksien rikkominen Myanmarissa

Ottaen huomioon, että Myanmarin hallitus toteuttaa jatkuvasti etnisiin vähemmistöihin kohdistuvaa tuomitavaa politiikkaa, joka ilmenee etnisenä puhdistuksena ja kansanmurhana, mihin toimiin Euroopan unioni on ryhtynyt Myanmaria vastaan?

Komission jäsenen Mario Marínin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 1999)

Komissio seuraa edelleen tarkasti sotilashallituksen Burman kansaa vastaan käyttöön ottamia sortotoimenpiteitä.

Komissio tukee täysin Euroopan unionin Burmaa koskevan yhteisen kannan jatkuvaa ja johdonmukaista soveltamista. Viimeaikaiset tapahtumat Burmassa eivät oikeuta unionin yhteisen kannan muuttamiseen, ja unionin Burman vastaiset toimenpiteet ovat siten edelleen voimassa.

(1999/C 348/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0368/99

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Arcipelago Toscano -luonnonpuiston ja Elban saaren suojelu

Arcipelago Toscano -luonnonpuiston ja Marcianon kunnan edustajat ovat antaneet kielteisen lausunnon Eurit–Eurelba -kaivoksen toiminnasta, sillä yritys sijaitsee alueella, jolla on erityistä arvoa luonnon ja maiseman kannalta.

Kaivoksista vastaava Firenzen aluetoimisto (Italian valtion alainen elin) on kuitenkin vaatinut kaivoksen toiminnan jatkamista vielä viiden vuoden ajan. Eikö tämä aloite, josta aiheutuu vakavaa haittaa alueelle, ole komission mielestä ristiriidassa Elban saaren suojelua koskevien Euroopan ympäristömääräysten kanssa?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella näyttää siltä, että parlamentin jäsenen mainitsema asia ei kuulu tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan. Kaivoksista vastaavan viraston Firenzen aluetoimiston pyyntö jo olemassa olevan kaivoksen toiminnan jatkamisesta ei näytä olevan direktiivin soveltamisalaan kuuluva hanke.

Hanke voi sitä vastoin kuulua luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ soveltamisalaan mikäli mainitussa tilanteessa voidaan soveltaa direktiivin 6 artiklan 2 kohdan säännöstä: "Jäsenvaltioiden on toteutettava erityisten suojelutoimien alueilla tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin."

Direktiivin 92/43/ETY säännöstä sovelletaan tällä hetkellä luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY⁽³⁾ mukaisesti yksilöityihin erityissuojelualueisiin. Parlamentin jäsenen mainitsema alue ei ole direktiivin 79/409/ETY mukainen erityissuojelualue. Se on kuitenkin Kansainvälisen lintujensuojeluneuvoston kokoamassa Euroopan tärkeiden lintualueiden luettelossa tarkoitettu tärkeä lintualue. Periaatteessa alue olisi pitänyt arvioida erityissuojelualueeksi direktiivin 79/403/ETY mukaisesti.

Edellä mainittujen asioiden valossa Italian viranomaisille on lähetetty kirje, jossa pyydetään tietoja asiasta. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet taatakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽³⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

(1999/C 348/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0372/99**esittäjä(t): Yvonne Sandberg-Fries (PSE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Eurooppalaiset asuntomessut

On suunniteltu, että Malmössä Ruotsissa pidetään eurooppalaiset asuntomessut vuonna 2001. Messut toteutetaan Ruotsin ja Tanskan välisellä yhteistyöllä, ja molempien maiden hallitukset tukevat niitä. Asumisesta vastaavat eurooppalaiset ministerit kehottivat Grazissa lokakuussa 1998 pitämässään kokouksessa komissiota tukemaan messuja. He korostivat erityisesti messujen merkitystä rakennusalan yhteisten markkinoiden luomisessa, mikä edistäisi Euroopan työllisyyttä. Messujen tärkein osa on siksi nk. "eurooppalainen kaupunki". Siinä kaikki Euroopan maat pystyttävät oman ihannetalonsa, joka noudattaa EU:n direktiivejä. Tanskassa, Ruotsissa, jäsenvaltioiden asiantuntijoiden keskuudessa sekä komissiossa on tehty paljon työtä näiden tärkeiden messujen toteuttamiseksi. Toistuvista kyselyistä huolimatta komissio ei ole vielä antanut mitään selvää tietoa siitä, miten se aikoo tukea eurooppalaisia asuntomessuja. Päätöksen viipymisestä voi nyt aiheutua vakava ongelma, koska kutsut Euroopan maille pitäisi lähettää viimeistään tämän vuoden helmimaaliskuun vaihteessa.

Onko komissio valmis ilmoittamaan pian, miten se aikoo tukea eurooppalaisia asuntomessuja, jotka suunnitellaan pidettäväksi Malmössä Ruotsissa vuonna 2001?

(1999/C 348/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0500/99**esittäjä(t): Niels Sindal (PSE) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Asuntomessut

Ruotsi ja Tanska sekä niiden hallitukset ovat suunnitelleet asuntomessujen pitämistä Malmössä vuonna 2001. Hanke saa tukea eurooppalaisilta asuntohallinnoilta, jotka ovat kannustaneet komissiota tukemaan messuja, jotta se siten auttaisi luomaan eurooppalaiset rakennusmarkkinat lisätäkseen työllisyyttä Euroopassa. Messuilla on myös kulttuurillinen tavoite, koska osasto "eurooppalainen kaupunki" on messujen tärkeä osa. Sinne kaikki Euroopan maat pystyttävät talon omien ihanteidensa pohjalta. Monet ihmiset kaikkialla EU:ssa ovat ponnistelleet suuresti tämän hankkeen toteuttamiseksi. Monista kyselyistä huolimatta komissio ei vielä ole selkeästi ilmoittanut, aikooko se tukea hanketta.

Siksi kysyn komissiolta, onko se valmis tukemaan Malmössä vuonna 2001 pidettäviä eurooppalaisia asuntomessuja?

**Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-0372/99 ja E-0500/99**

(13. huhtikuuta 1999)

Myös komission mielestä eurooppalaiset asuntomessut voivat olla hyödyksi rakennusalan yhteismarkkinoiden perustamisessa, mikä samalla edistäisi työllisyyttä Euroopassa. Messujen pitämiseen suhtaudutaan siis myönteisesti, ja niiden voidaan katsoa olevan tärkeä hanke, jolla on Euroopan laajuista merkitystä. Komissio kannattaa messuja, kuten todetaan Ruotsin sisäministerille jo syyskuussa 1997 lähetetyssä kirjeessä ja useissa järjestäjien kanssa pidetyissä kokouksissa, ja komissio on luvannut tukea niitä. EU-tunnuksen käyttäminen hankkeen yhteydessä on jo aikaisemmin selvitetty komission kanssa.

Messujen ja erityisesti eurooppalaisen kaupungin valmistelut ovat pitkällä, ja komissio toimii läheisessä yhteistyössä järjestäjien kanssa erityisesti rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettuun neuvoston direktiiviin 89/106/ETY⁽¹⁾ liittyvissä asioissa.

(¹) EYVL L 40, 11.2.1989.

(1999/C 348/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0375/99**esittäjä(t): Karla Peijs (PPE) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Direktiivin 94/62/EY täytäntöönpano

1. Voisiko komissio ilmoittaa, missä määrin direktiivi 94/62/EY ⁽¹⁾ on otettu kansallisten lainsäädäntöjen osaksi?
2. Voisiko komissio ilmoittaa, missä määrin jäsenvaltioissa on perustettu (keräys)järjestelmiä, jotta viimeistään 30. kesäkuuta 2001 oltaisiin tavoitteessa kerätä talteen vähintään 15 prosenttia markkinoille saatetuista puisista pakkauksista ja käyttää ne uudestaan raaka-aineena? Voisiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan tietyissä maissa (Tanska, Yhdistynyt kuningaskunta, Ranska, Espanja, Portugali ja Italia) ei vielä ole perustettu puisten pakkausten, kuten kuormalavojen, kierrätysjärjestelmiä?
3. Katsooko komissiokin, että sillä, että direktiiviä 94/62/EY ei ole pantu täytäntöön, on kilpailua vääristäviä vaikutuksia, mikä haittaa niitä yrityksiä, jotka ovat panneet sen täytäntöön?
4. Voisiko komissio eurooppalaisen lainsäädännön suojelijana ryhtyä toimiin niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät vielä ole ryhtyneet asianmukaisiin toimiin direktiivin tavoitteen toteuttamiseksi? Jos komissio ryhtyy toimiin, mitkä nämä toimet ovat?

⁽¹⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 1999)

1. Komissio seuraa hyvin tarkasti pakkauksista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY ⁽¹⁾ täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Toistaiseksi kymmenen jäsenvaltiota on pannut direktiivin täytäntöön kokonaisuudessaan ja viittä jäsenvaltiota (Belgia, Saksa, Kreikka, Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta) vastaan on aloitettu rikkomismenettely, koska ne eivät ole ilmoittaneet kansallisista täytäntöönpanotoimistaan.
2. Direktiivin 7 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet järjestelmien käyttöönottamiseksi pakkausten ja pakkausjätteen palauttamista, keruuta ja uudelleenhyödyntämistä varten direktiivin tavoitteiden, erityisesti kierrätys- ja uudelleenkäyttötavoitteiden, saavuttamiseksi. Tällaiset järjestelmät koskevat kaikkia pakkauksia ja pakkausjätteitä, myös puupakkauksia. Yleisesti ottaen velvoitteet koskevat kutakin yksittäistä yritystä, ellei vastuuta ole sopimuksella koottu yhdelle organisaatiolle. Tämä merkitsee, että yritysten on itse järjestettävä yhteistyönsä, elleivät olemassa olevat järjestelmät kata puupakkauksia, kuten mahdollisesti parlamentin jäsenen mainitsemissa jäsenvaltioissa. Muussa tapauksessa kunkin yrityksen on yksin toteutettava keruujärjestelmänsä.

Helmikuun 3. päivänä 1997 tehdyssä komission päätöksessä 97/138/EY ⁽²⁾ todetaan, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle täytettyinä pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevaan tietokantajärjestelmään liittyvät taulukot. Lasia, muoveja, paperia, kartonkia ja metalleja koskevat tiedot ovat pakollisia. Puuta koskevien tietojen antaminen on vapaaehtoista. Taulukot on täytettävä aloittaen vuoden 1997 tiedoista, ja ne on toimitettava 18 kuukauden kuluessa tarkasteltavan vuoden päättymisestä. Toistaiseksi taulukoita ei ole toimitettu, joten tietoja ei vielä ole saatavilla.

3. Direktiivi kattaa kaikki pakkaukset ja pakkausjätteet, ja järjestelmät on suunniteltava niin, että ne eivät aiheuta kaupan esteitä tai kilpailun vääristymiä.

4. Jos jäsenvaltio ei ryhdy tarvittaviin toimenpiteisiin direktiivin säännösten noudattamiseksi, komissio voi aloittaa EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen rikkomismenettelyn.

(¹) EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10, suomenk. erityispainos, alue 15, nide 13, s. 266.

(²) EYVL L 52, 22.2.1997, s. 22.

(1999/C 348/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0387/99

esittäjä(t): **Karl von Wogau (PPE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Saksalaisen yliopistotutkinnon tunnustaminen Espanjassa

Tietääkö komissio, että Berliinin yliopiston "diplomiekonomin" tutkinnon tunnustamiseksi Espanjassa vaaditaan, että todistuksen virallisen käännöksen ja asiakirjan laillisuuden todistamisen lisäksi esitetään kaikissa yksittäisissä oppiaineissa koko opiskeluaikana saadut arvosanat. Mikäli jokaisen yksittäisen aineen arvosanaa ei esitetä, vaaditaan opintojen täydentämistä. Ilman näitä lisävaatimuksiakin hyväksymismenettely kestää 10–12 kuukautta.

Onko komissio samaa mieltä siitä, että tämä ei ole tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevien Euroopan unionin säännösten mukaista? Mitä komissio aikoo tehdä, jotta tätä periaatetta noudatettaisiin myös käytännössä?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Komissio on tietoinen siitä, että yliopistotutkintojen tunnustaminen vie usein jonkin aikaa. Onko se tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevien yhteisön säännösten mukaista, riippuu viime kädessä tunnustamisen tarkoituksesta.

Akateemisten tutkintojen tunnustaminen on jäsenvaltioiden vastuulla. Yhteisön tehtävänä on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 149 artiklan (ent. 126 artikla) mukaisesti lähinnä tukea ja rohkaista. Neuvosto voi siinä tarkoituksessa antaa suosituksia ja päätöksiä, mutta ei yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden lakeja ja säädöksiä. Tässä tapauksessa on kyse tutkintotodistusten tunnustamisesta lisäpätevyyksien hankkimista varten, joten on todettava, että yhteisön laissa ei ole tätä koskevia erityissäännöksiä (¹).

Vastaus saattaisi olla erilainen, jos tutkinnon tunnustamisen tarkoituksena olisi säännellyn ammatin harjoittaminen (ja mahdollisesti sitä vastaavan ammattinimikkeen käyttö). Tässä tapauksessa voitaisiin ehkä soveltaa neuvoston direktiiviä 89/48/ETY (²). Direktiivin nojalla vastaanottava jäsenvaltio voi tarkistaa, onko hakijan kotivaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion koulutuksessa olennaisia eroja. Säännellyn ammatin harjoittamista koskeva hakemus on tutkittava mahdollisimman pian ja ratkaisu on ilmoitettava toimivaltaisen viranomaisen perustelevana päätöksenä viimeistään neljän kuukauden kuluessa kaikkien asiakirjojen esittämisestä. Seurantakomitean valmisteluasiakirjan mukaan vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia asiakirjoista virallisia käännöksiä.

Kyseisen direktiivin soveltaminen edellyttää ennen kaikkea, että ammatin harjoittaminen on säänneltyä vastaanottavassa jäsenvaltiossa (eli kyseisen ammatin harjoittaminen asianomaisessa jäsenvaltiossa edellyttää tutkinnon tunnustamista koskevia oikeudellisia tai hallinnollisia toimenpiteitä). Lisäksi soveltaminen edellyttää, että hakija on pätevä harjoittamaan ammattia kotijäsenvaltiossaan tai, jos ammatin harjoittaminen ei ole säänneltyä kyseisessä jäsenvaltiossa, hänellä on vähintään kahden vuoden asiaankuuluva työkokemus. Määräaikaan voidaan vedota vain, jos nämä kaksi ehtoa täyttyvät.

Ammatilla, jota maahanmuuttaja on harjoittanut tai jota hänellä on ollut lupa harjoittaa kotivaltiossaan, on siten ratkaiseva merkitys, kuten myös ammatilla, jota hän haluaa harjoittaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa ⁽³⁾. Jos komissiolle toimitetaan lisätietoja ja osoitetaan, että asiassa on sovellettava direktiiviä 89/48/ETY, komissio ottaa yhteyttä toimivaltaisiin Espanjan viranomaisiin.

- ⁽¹⁾ Toisessa jäsenvaltiossa myönnetyn akateemisen tutkintotodistuksen osalta yhteisöjen tuomioistuin on 31.3.1993 antamassaan tuomiossa katsonut, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 48 ja 52 artiklan (Amsterdamin sopimuksen jälkeen 39 ja 49 artikla) nojalla ainoa tarkoitus jatko-opintojen perusteella myönnetyn akateemisen tutkintotodistuksen tunnustamista koskevalle hallinnolliselle menettelylle on tarkistaa, että jatko-opinnoilla saatu tutkintotodistus (myös tohtorin tutkinto) on oikein myönnetty (asia C-19/92, Dieter Kraus v. Baden-Württembergin osavaltio, Kok. 1993, s. I-1663).
- ⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 89/48/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä, EYVL L 19, 24.1.1989.
- ⁽³⁾ Jos esimerkiksi saksalainen ekonomin tutkinnon suorittanut haluaa harjoittaa Espanjassa säänneltyä "economistan" ammattia, jota suoraan vastaavaa ammattia ei ole Saksassa, täytyy kyseisen henkilön aiemmin Saksassa harjoittaman ammatin laajuus ja luonne tarkistaa.

(1999/C 348/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0389/99**esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Eu-varojen myöntämisen valvonta

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen, että EU-varoja myönnettäessä Baijerille estetään korruptio?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 1999)

Komission mielestä yhteisön varojen asianmukainen käyttö sekä lahjonnan estäminen koko yhteisössä ovat äärimmäisen tärkeitä.

Komissio haluaisi korostaa, että syyskuussa 1996 laadittiin Euroopan unionin perustamissopimuksen mukaisesti Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista koskevaan yleissopimukseen liittyvä pöytäkirja ⁽¹⁾. Sen tarkoituksena on määritellä lahjuksen antaminen ja ottaminen sekä tehdä rangaistavaksi sellainen lahjonta, jossa on osallisina kansallisia sekä yhteisöjen virkamiehiä ja joka vahingoittaa tai on omiaan haittaamaan Euroopan yhteisöjen taloudellisia etuja. Saksa on ratifioinut tämän pöytäkirjan ⁽²⁾.

Jos arvoisa parlamentin jäsen on saanut tietoonsa erityisiä Baijeria koskevia lahjontatapauksia, komissio haluaisi tutustua niitä koskeviin tietoihin petostentorjuntaa koordinoivan erityisryhmänsä kautta. Komissiolla on tarvittaessa oikeus käynnistää omat tutkimuksensa yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi myös lahjontatapauksissa.

⁽¹⁾ EYVL C 313, 23.10.1996.

⁽²⁾ BGBl II 1998.

(1999/C 348/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0395/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Huumeiden käytön ehkäisyä ja vieroitushoitoa koskevien ohjelmien edistyminen

Huumeiden käyttäjille ja entisille käyttäjille tarjottava hoito, psykologinen tuki sekä myös mahdollisuus perustaitojen kohentamiseen ja ammatillisen pätevyyden parantamiseen auttavat heitä palaamaan perheidensä

ja yhteiskunnan pariin sekä välttymään syrjäytymiseltä. "Yhteiskunnallinen syrjäytyminen" -nimisen ohjelman 3. alaohjelman 5. toimen sekä ohjelman "Terveys-sosiaalihuolto" 2. alaohjelman ("Sosiaalihuolto") 4. toimen tavoitteena on tarjota ratkaisuja huumeiden käyttäjien ja entisten käyttäjien ongelmiin Kreikassa.

Koska näille alaohjelmille on laadittu konkreettinen aikataulu, komissiolta kysytään:

1. Kuinka edellä mainitut alaohjelmat ovat edistyneet ja mitkä toimet ovat edenneet?
2. Onko määrärahojen käyttöönotto viivästynyt ja jos näin on tapahtunut, mitkä ovat viivästymisten tärkeimmät syyt?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Työmarkkinoilta syrjäytymisen torjuntaa koskevan toimintaohjelman (Kreikkaa koskeva yhteisön tukikehys 1994–1999) 3 alaohjelman 5 toiminnon mukaisesti on toteutettu integroituja toimia, joihin kuuluu valmentavaa koulutusta, ammatillista koulutusta sekä liitännäis- tai tukitoimia. Näillä toimilla pyritään kohentamaan entisten huumeiden käyttäjien perustaitoja ja auttamaan heitä integroitumaan uudelleen yhteiskunnan toimintaan ja työmarkkinoille.

Vuosina 1994–1999 käytettiin tätä erityistä kohderyhmää varten varatusta kokonaisbudjetista noin 27 % (noin 9 miljoonaa euroa). Suhteellisen alhainen käyttöaste liittyy lähinnä toimintaohjelman täytäntöönpanossa vuosina 1994–1997 esiintyneisiin ongelmiin, joita aiheuttivat innovatiivinen lähestymistapa, epäasianmukaiset hallinnolliset ja johtorakenteet, täytäntöönpanosta vastaavien tahojen puuttuminen sekä hyväksyntään liittyvät puutteet.

Koska kyseisen kohderyhmän hyväksi toteutettuja toimia oli niin vähän, komissio kehotti Kreikan viranomaisia tehostamaan toimiaan, jotta ohjelmalla tavoitettaisiin mahdollisimman suuri määrä entisiä huumeiden käyttäjiä, niin että he voisivat täysimääräisesti käyttää hyväkseen toimintaohjelman tarjoamia mahdollisuuksia.

Toimintaohjelman "Terveys ja sosiaalihuolto" (Kreikkaa koskeva yhteisön tukikehys 1994–1999) sosiaalihuoltoa koskevan alaohjelman yhteydessä suunnitellaan huumausaineita väärinkäyttävälle vangeille tarkoitettua vieroitushoitokeskuksen perustamista.

Tämän toimenpiteen toteuttamista varten Kreikan viranomaiset (oikeusministeriö) ovat hankkineet asianmukaisen kiinteistön Voiotiksen prefektuurin lähistöltä. Muutostyöt, jotka ovat tarpeen keskuksen turvallisuuden takaamiseksi, ovat käynnissä suunnitellun aikataulun mukaisesti. Töiden valmistuttua keskuksen kapasiteetti on 360 paikkaa, ja keskusta voidaan tarvittaessa laajentaa.

(1999/C 348/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0397/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Suojelualueella sijaitsevan kaivoksen toimintalupa

Ympäristöjärjestöjen esittämien syytösten mukaan marmorikaivokselle on annettu lupa toimia Pieria-vuorilla "Marmaro Sentoukia" nimisellä Pierian läänin alueella, lähellä valtion omistamaa Vrian metsää. Alue on tunnettu merkittävästä ekosysteemistään, se kuuluu Natura 2000 -alueiden verkkoon luokiteltuna A-aluetyypiksi ja sen arkeologisen alueen kunnostamista on ehdotettu otettavaksi Leader-2-ohjelman piiriin.

Komissiolta kysytään:

1. Onko ympäristövaikutuksista tehty vaadittavat tutkimukset, joissa on otettu huomioon kaikki kaivoksen toiminnan vaikutukset?
2. Aikooko komissio pyytää kreikkalaisilta viranomaisilta päätöksen perumista, jotta ympäristön tasapaino ja alueen poikkeuksellinen kauneus säilytettäisiin?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

1. Kreikan viranomaiset ovat todellakin ehdottaneet aluetta ("Pieria Ori"), johon parlamentin jäsen viittaa, yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ mukaisesti. Tällä alueella on jonkin verran ensisijaisia luontotyyppisiä ja lajeja ja direktiivin perusteella se pitäisi automaattisesti ottaa mukaan Natura 2000 verkkoon. Näin ollen jäsenvaltion tulee ryhtyä alueen tulevaisuuden huomioon ottaen tarkoituksenmukaisiin toimiin alueen turmeltumisen estämiseksi. Edellä esitetyn perusteella komissio ottaa yhteyttä Kreikan viranomaisiin tarkistaakseen, ovatko tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽²⁾ mukaisissa vaikutustutkimuksissa, jotka pitäisi toteuttaa kyseessä olevan suunnitelman puitteissa, otettu tarpeeksi huomioon kyseessä olevan alueen luonnonarvot.

2. Kyseessä olevan toiminnan hyväksyminen, kuten sen hylkääminen kuuluu jäsenvaltion yksinomaiseen toimivaltaan. Komissio voi puuttua asiaan vain jos kyseessä oleva toiminta on selvästi yhteisön oikeuden vastainen.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

(1999/C 348/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0399/99

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Paloturvallisuus

Voiko komissio laatia luettelon valtioista, jotka ovat vastanneet ranskalaisen CETEN-APAVE-yrityksen toteuttamaan tutkimukseen EU:n vuonna 1986 laatimien paloturvallisuussuositusten täytäntöönpanosta?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

CETEN-APAVE toteutti vuonna 1996 hotellien paloturvallisuudesta tutkimuksen, joka perustui kyselyyn. Kyselyyn tuli vastaus kahdeksalta jäsenvaltiolta (Belgiasta, Kreikalta, Ranskalta, Irlannilta, Italiasta, Alankomailta, Portugalilta ja Yhdistyneeltä kuningaskunnalta).

(1999/C 348/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0404/99

esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Toimenpiteet euron väärentämisen estämiseksi

Rahanväärennystä torjuvien asiantuntijoiden mielestä eurokolikkojen ja -seteleiden liikkeellelaskua silmällä pitäen olisi hyvä perustaa monikansallinen virasto, joka koordinoisi kunkin maan poliisivoimia ja liikkeellelaskusta vastaavien pankkien valvontajärjestelmiä. Lisäksi tähdennetään, että on jo harkittu sellaisen euroopalaisen keskusviraston perustamista, jossa keskittyneesti vastataan kunkin maan antamista tiedoista koostuvasta tietokannasta.

Euroalueen tiettyjen maiden viranomaisten mielestä olisi myöskin hyvä yhdenmukaistaa euron väärentämistä koskeva lainsäädäntö ja väärentäjien rangaistukset, millä estettäisiin, että joissakin maissa väärentämisestä saatu rangaistus olisi lievempi kuin toisissa. Mikäli näin ei tehdä, on mahdollista, että rikolliset sijoittavat laittomat painokoneensa niihin maihin, joissa lainsäädäntö on väljintä, vaikka väärennetyn setelin vaikutus on sama kaikkialla.

Voiko komissio kertoa, mitkä ovat sen suunnitelmat ja aikooko se ehdottaa yhdenmukaista lainsäädäntöä kaikille asiaan liittyville maille, jotta euron väärentämistä torjuttaisiin tehokkaasti?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Euron suojelua ja väärentämisen torjuntaa koskevan 22. heinäkuuta 1998 annetun tiedonannon ⁽¹⁾ laatimisen yhteydessä komissio perusti vuonna 1997 euron väärentämistä käsittelevän asiantuntijaryhmän. Ryhmä koostuu jäsenvaltioiden poliisiviranomaisten, Euroopan keskuspankin (EKP), Euroopan poliisiviraston (Euro-pol) ja Kansainvälisen rikospoliisijärjestön (Interpol) edustajista.

Komissio määritteli tiedonannossa väärentämisen torjuntaa koskevan strategian, johon sisältyy ennaltaehkäisy ja koulutus yhteisön tasolla, asianomaisten kansallisten viranomaisten ja unionin toimielinten sekä yhteisön ulkopuolisten maiden ja unionin välistä yhteistyötä koskeva sääntelykehys, kansallisten lainsäädäntöjen lähentäminen rikosten määrittelyyn, rangaistusten ja oikeusasioissa annettavan keskinäisen avun osalta sekä väärentämiseltä suojaamisesta vastaavien viranomaisten välisen standardoidun tiedonvaihtojärjestelmän luominen. Järjestelmä merkitsee strategisia ja toiminnallisia tietoja sisältävän tietokannan luomista (väärennosten tekniset ominaispiirteet kattavan erillisen tietokannan sijasta) ja tiedonvaihdon sääntöjen määrittämistä. Se edellyttää myös, että jäsenvaltiot ajantasaisesti ajantasaisesti järjestelmää jatkuvasti.

Työskentelyssä on edistytty tekniseltä, strategiselta ja toiminnalliselta kannalta. Teknisellä puolella Euroopan keskuspankki on jo päättänyt setelirahan väärennosten analysointikeskuksen perustamisesta sekä teknisen tietokannan ylläpitämisestä väärennosten osalta. Toiminnassa käytetään tiedonvaihtoverkostoa. Kolikoiden osalta jäsenvaltiot ovat tehneet ja Euroopan keskuspankki on hyväksynyt päätöksen, jonka mukaan EKP:n ylläpitämään tietokantaan talletetaan väärennettyihin kolikoihin liittyviä teknisiä tietoja. Suunnitelmien mukaan on myös määrä perustaa väärennettyjen kolikoiden tieteellis-tekninen tutkimuskeskus.

Strategisella ja toiminnallisella puolella komissio on vuodesta 1998 lähtien järjestänyt asiantuntijatapaamisia petostentorjunnan koordinoinnin neuvoo-antavan komitean puitteissa. Toimenpiteiden tarvetta on arvioitu yksityiskohtaisesti kahdessa komission valmisteluasiakirjassa. Kun asiantuntijoiden jo suorittama työ otetaan huomioon, neuvoston odotetaan lähiaikoina laajentavan Europolin mandaattia setelirahan ja kolikoiden väärentämisen torjuntaan.

Komission ensisijaisena ja välittömänä tehtävänä on tutkia yhteistyössä EKP:n kanssa, onko kansalliset keskuspankit ja jäsenvaltiot lainsäädännön avulla velvoitettava osallistumaan väärentämisen torjuntaa koskevaan tiedonvaihtoon ja yhteistyöhön. Komissio pitää kansainvälistä yhteistyötä ensisijaisen tärkeänä, jotta väärentämistä voidaan torjua tehokkaasti.

⁽¹⁾ KOM(98) 474 lopullinen.

(1999/C 348/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0405/99

esittäjä(t): Riitta Myller (PSE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Sortavalan jätevedenpuhdistamon peruskorjaushanke

Sortavalan jätevedenpuhdistamon peruskorjaus on ensiarvoisen tärkeää Sortavalan kaupungille Laatokan veden laadun parantamiseksi. Hanketta varten on luvattu Tacis-rahoitusta kaksi miljoonaa ecua jo vuonna 1996. Hankkeen aikataulu on kuitenkin pitkittynyt. Viime vuoden syyskuussa asiantuntijaryhmä kävi tutustumassa hankkeeseen ja kartoittamassa sen tarpeita. Tällöin myös asiakirjat tehtiin uudelleen ja luvattiin, että hanke menee kansainväliseen tarjouskilpailuun. Tämän jälkeen asiasta ei ole kuulunut mitään.

Kysyn komission asianomaiselta jäseneltä, miksi hanke on viivästynyt, onko tarjouskilpailu käyty ja mitkä ovat jatkotoimenpiteet sekä aikataulu?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(12. huhtikuuta 1999)*

Sortavalan jätevedenpuhdistamon peruskorjaus on tärkeää sekä Sortavalan kaupungin että Laatokan veden laadun parantumisen kannalta. Hankkeella pyritään parantamaan jätevesien puhdistamista ja uudistamaan ja tarpeen vaatiessa rakentamaan uudestaan, jos varoja on käytettävissä, Sortavalan jätevedenpuhdistamo niin, että se palvelee koko kaupungin väestön tarpeita.

Hankkeen täytäntöönpano on viivästynyt, koska on ollut vaikeaa määritellä hankkeeseen osallistuvien kolmen osapuolen eli komission, Suomen valtion ja Sortavalan kaupungin tarkat tehtävät.

Tarjouspyyntö julkaistiin vuonna 1997 sen jälkeen, kun ohjelma oli hyväksytty Tacis-komitean puoltavan lausunnon jälkeen. Tarjouskilpailu oli avoinna lokakuuhun 1998 saakka. Lyhyt luettelo parhaimmista hakijoista rajoitettua tarjouspyyntömenettelyä varten laaditaan piakkoin. Tarjouseritelmä on kuitenkin vielä saatava yksityiskohtaisesti valmiiksi, ja edunsaajan (Sortavalan kaupungin) muodollinen hyväksyntä (hyväksymislausunto) puuttuu vielä. Kaikki tarpeelliset menettelyt saadaan toivottavasti päätökseen kahden–kolmen kuukauden aikana. Paljon riippuu siitä, miten nopeasti osapuolten suostumukset voidaan saada.

(1999/C 348/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0408/99**esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle***(1. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Neuvottelut EU:n ja Etelä-Afrikan tulevasta kauppasopimuksesta

Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan, mukaan lukien portviinin tuottajien yhdistys "Associação empresarial do Vinho do Porto", Etelä-Afrikan kauppaministeri ja komission jäsen Deus Pinheiro olisivat laatineet luonnoksen sopimukseksi, joka koskee EU:n ja Etelä-Afrikan kauppasuhteiden tulevia puitteita.

Tämän luonnoksen mukaan kyseinen Afrikan maa saisi edelleen tuottaa viiniä nimityksellä "PORTO" ja/tai "PORT" ja/tai "PORTWINE" sisäisille markkinoilleen (joihin kuuluvat lisäksi Botswana, Lesotho, Namibia ja Swazimaa) 12 vuoden ajan. Asiaa on määrä tarkastella uudelleen tämän ajan kuluttua, so. alunperin ei ole asetettu sellaista ehtoa, että näiden 12 vuoden jälkeen olisi kiellettyä tuottaa viinejä, joilla olisi nämä alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät.

1. Voiko komissio vahvistaa, että Euroopan unionin ja Etelä-Afrikan välille luonnosteltu sopimus sallisi eteläafrikkalaisen viinin markkinoinnin nimityksellä "PORT" ja/tai "PORTO" ja/tai "PORTWINE" koko Etelä-Afrikan sisämarkkinoilla 12 vuoden ajan ilman että olisi olemassa määräystä tämän mahdollisuuden kieltämisestä kyseisen ajan umpeuduttua?

2. Voiko komissio vahvistaa, sisältääkö tämä markkinointioikeus mahdollisuuden käyttää jotakin seuraavista alkuperänimityksistä "PORTO", "PORT" tai "PORTWINE", jotka kaikki antaisivat etiketissä ymmärtää, että kyseessä olisi Portugalissa tuotettu portviini?

(1999/C 348/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0409/99**esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle***(1. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Luonnos EU:n ja Etelä-Afrikan väliseksi kauppasopimukseksi

Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan, mukaan lukien portviinin tuottajien yhdistys "Associação empresarial do Vinho do Porto", Etelä-Afrikan kauppaministeri ja komission jäsen Deus Pinheiro olisivat laatineet luonnoksen sopimukseksi, joka koskee EU:n ja Etelä-Afrikan kauppasuhteiden tulevia puitteita.

Mainitusta luonnoksesta käy ilmi, että Etelä-Afrikka ei saisi viiden vuoden siirtymäajan jälkeen käyttää nimityksiä "PORTO" ja/tai "PORT" ja/tai "PORTWINE" kolmansiin maihin vietävissä viineissä.

1. Voiko komissio vahvistaa, että Euroopan unionin ja Etelä-Afrikan välille luonnosteltu sopimus kieltäisi vasta viiden vuoden kuluttua alkuperänimityksellä "PORTO" ja/tai "PORT" ja/tai "PORTWINE" varustettujen eteläafrikkalaisten viinien viennin?
2. Voiko komissio vahvistaa, kattaako tämä kieltö kaikki nämä kolme alkuperänimitystä?

(1999/C 348/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0410/99

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Etelä-Afrikan tulevassa kauppasopimuksessa sovitut vastaerät

Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan Etelä-Afrikan kauppaministeri ja komission jäsen Deus Pinheiro olisivat laatineet luonnoksen sopimukseksi, joka koskee EU:n ja Etelä-Afrikan kauppasuhteiden tulevia puitteita.

Tämän luonnoksen mukaan kyseinen Afrikan maa voisi edelleen tuottaa viiniä nimityksellä "PORT" ja/tai "PORTO" ja/tai "PORTWINE" sisäisille markkinoilleen 12 vuoden ajan. Asiaa on määrä tarkastella uudelleen tämän ajan kuluttua, so. alunperin ei ole asetettu sellaista ehtoa, että näiden 12 vuoden jälkeen olisi kiellettyä tuottaa viinejä, joilla olisi nämä alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät.

Mainitusta luonnoksesta käy lisäksi ilmi, että Etelä-Afrikka ei saisi viiden vuoden siirtymäajan jälkeen käyttää nimityksiä "PORTO" ja/tai "PORT" ja/tai "PORTWINE" kolmansiin maihin vietävissä viineissä.

Toisaalta "Agence Europe" kertoi 4. helmikuuta, että korvaukseksi näistä myönnytyksistä Etelä-Afrikka saisi tariffietuja muuntyyppisille viineille, joita se tuo yhteisön markkinoille, ja erät näistä olisivat täysin tullittomia.

1. Voiko komissio vahvistaa, että luonnos sisältää tämäntyyppisiä vastaeria Etelä-Afrikalle? Jos näin on, katsooko komissio, että on kohtuullista myöntää tällaisia vastaeria vain sen vuoksi, että kunnioitetaan eurooppalaista alkuperänimitystä, minkä pitäisi olla itsestään selvä asia?
2. Voiko komissio toimittaa luettelon eteläafrikkalaisista viineistä, joita saa jo tuoda tullitta yhteisön markkinoille?

**Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0408/99, E-0409/99 ja E-0410/99**

(30. huhtikuuta 1999)

Berliinissä 24. maaliskuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi Euroopan yhteisön ja Etelä-Afrikan tasavallan kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen.

Portviiniä ja sherryä koskevassa kysymyksessä hyväksyttiin lopulta seuraava sovitteluratkaisu:

1. Etelä-Afrikka vahvistaa uudelleen, että Etelä-Afrikasta Euroopan yhteisöön suuntautuvassa viennissä ei tuotteista käytetä eikä tulla käyttämään nimiä "portviini" ja "sherry".
2. Etelä-Afrikka lopettaa asteittain nimien "portviini" ja "sherry" käytön kaikilla vientimarkkinoilla 5 vuoden kuluessa lukuun ottamatta Eteläisen Afrikan tulliliittoon (SACU) kuulumattomia Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön (SACD) maita, joihin sovelletaan 8 vuoden siirtymäaika.
3. Viinejä ja alkoholijuomia koskevaa sopimusta sovellettaessa Etelä-Afrikan kotimarkkinoiden määritelmään sisältyy SACU (Etelä-Afrikka, Botswana, Lesotho, Namibia ja Swazimaa).
4. Eteläafrikkalaisia tuotteita voidaan pitää kaupan "portviininä" ja "sherrynä" Etelä-Afrikan kotimarkkinoilla 12 vuoden siirtymäkauden ajan. Tämän jälkeen Etelä-Afrikka ja Euroopan yhteisö sopivat yhdessä kyseisistä tuotteista Etelä-Afrikan kotimarkkinoilla käytettävistä nimistä.

5. Tämän sopimuksen voimaantulosta Euroopan yhteisö varaa viineille tullittoman kiintiön, joka kattaa Etelä-Afrikasta yhteisöön suuntautuvan viennin nyky määrän eli 32 miljoonaa litraa; kiintiötä voidaan myös suurentaa lähitulevaisuudessa.
6. Etelä-Afrikan kehittämissuunnitelmassa, jonka rahoittamiseen Euroopan yhteisö osallistuu, vahvistettujen päätavoitteiden tukemisen lisäksi yhteisö tukee 15 miljoonalla eurolla Etelä-Afrikan viini- ja alkoholijuoma-alan rakenneuudistusta sekä Etelä-Afrikan viinien ja alkoholituotteiden markkinointia ja jakelua. Avun antaminen alkaa viinejä ja alkoholijuomia koskevan sopimuksen voimaantulosta.
7. Etelä-Afrikan ja Euroopan yhteisön viinejä ja alkoholijuomia koskeva sopimus tehdään mahdollisimman pian ja viimeistään syyskuussa 1999 sen varmistamiseksi, että kyseinen sopimus tulee voimaan viimeistään tammikuussa 2000.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämistä erityiskysymyksistä todettakoon seuraavaa:

Kohdassa 4 mainitaan siirtymäaika ja todetaan, että kyseisten tuotteiden uusista nimistä on sovittava yhdessä. Sanamuodosta käy selvästi ilmi, että kyseisten nimien käyttö Etelä-Afrikan kotimarkkinoilla lopetetaan.

Etelä-Afrikka ei markkinoi eikä tule markkinoimaan tuotteita nimillä "portviini" ja "sherry" yhteisön markkinoilla (kohta 1). Muiden kolmansien maiden markkinoista määrätään selvästi kohdassa 2.

Yhteisö ei voi sallia sitä, että eteläafrikkalaiset tuottajat jatkaisivat nimien "portviini" ja "sherry" käyttämistä Etelä-Afrikan kotimarkkinoilla sovittujen siirtymäkausien jälkeen.

Kohdassa 5 mainittu kiintiö koskee CN-koodeja 2204 21 79 / 80 / 83 / 84 ja 94. Tarjottu kiintiö on selvästi pienempi kuin Etelä-Afrikasta tällä hetkellä yhteisöön suuntautuvan viennin määrä, ja se koskee ainoastaan pullotettua viiniä.

(1999/C 348/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0412/99

esittäjä(t): **Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: "PORT"-nimityksen käyttö Yhdysvalloissa tuotetuissa viineissä

Portugali ja Yhdysvallat ovat kuulemma tehneet vuonna 1910 kahdenvälisen sopimuksen, joka kieltää "PORTO"-nimityksen käytön Yhdysvalloissa tuotetuissa viineissä. Näyttää myös olevan niin, että Yhdysvallat käyttäessään "PORTO"-nimityksen sijasta nimitystä "PORT" katsoo noudattavansa Portugalin kanssa tekemäänsä sopimusta, vaikka se käyttääkin yleisnimeä muistuttavaa nimeä (maantieteellistä merkintää tuotteessa, joka ei peräisin ilmoitetulta seudulta).

Toisaalta teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevan TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 4 kohdan mukaan on mahdollista jatkaa maantieteellisten merkintöjen käyttämistä viineissä, jotka eivät ole peräisin kyseiseltä maantieteelliseltä seudulta, jos näitä merkintöjä on käytetty vilpittömässä mielessä ja/tai vähintään kymmenen vuoden ajan ennen 15. huhtikuuta 1994.

1. Onko komissio tietoinen edellä mainitusta Portugalin ja Yhdysvaltojen kahdenvälisestä sopimuksesta? Katsooko komissio, että termin "PORT" käyttö "PORTO"-nimityksen sijasta on TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 4 kohdassa mainitun käsitteen "vilpittömässä mielessä" mukainen?
2. Sisältyykö TRIPS-sopimukseen jonkinlainen siirtymäaika, jonka umpeuduttua 24 artiklan 4 kohdan mukaista mahdollisuutta ei enää ole olemassa? Jos asia on näin, kuinka pitkä siirtymäaika koskee Yhdysvalloissa "PORT"-nimityksellä tuotettuja viinejä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

1. Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamasta Portugalin ja Yhdysvaltojen kahdenvälisestä sopimuksesta vuodelta 1910. Komissio vahvistaa, että nimitys "Porto" on Yhdysvalloissa varattu kyseiseltä Portugalin alueelta peräisin oleville viineille. Nimitys "Port" (ilman o-kirjainta) sitä vastoin katsotaan Yhdysvaltojen lainsäädännössä yleisnimeä muistuttavaksi nimeksi, jota voidaan käyttää muista kuin

Portugalista peräisin olevista tuotteista. Yhdysvallat on ilmoittanut, että tätä yleisnimeä muistuttavaa nimeä käytetään maassa teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS) 24 artiklan mukaisesti erityisesti arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamien edellytysten mukaisesti.

2. TRIPS-sopimuksessa ei aseteta siirtymäkautta sopimuksen 24 artiklan 4 kohdan mukaiselle nimitysten käytölle. On kuitenkin muistettava, että komissio on valmis neuvottelemaan Yhdysvaltojen kanssa kahdenvälisestä suojelusopimuksesta, jolla lisättäisiin maantieteellisten merkintöjen ja viinin alkuperänimitysten suojelua ja luovuttaisiin kaikesta yhteisön merkintöjen yleisnimien ja yleisnimiä muistuttavasta käytöstä.

(1999/C 348/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0413/99

esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle

(19. helmikuuta 1999)

Aihe: Italian maksu-tv-alan kilpailun lainvastainen rajoittaminen

Tässä kysymyksessä viitataan kysymykseen E-3876/98 ⁽¹⁾. Italian hallituksen hiljattain antamalla säädöksellä kielletään kaikkia yleisradiotoimiluvan haltijoita tai yleisradiotoimintaan oikeutettuja hankkimasta "yli kuusikymmentä prosenttia" yksinoikeudesta lähettää A-sarjan jalkapallo-otteluita koodattuina.

Tämä säädös on vain näennäisesti kielto, koska se sallii niiden toimiluvan haltijoiden, joilla jo nyt on yli 60 prosenttia oikeuksista, säilyttää tämän edun ja vakiinnuttaa hallitsevan asemansa. Säädös mahdollistaa lisäksi osuuden korottamisen silloin kun "markkinoilla vallitsevat olosuhteiden vuoksi oikeudet haluaa vain yksi ostaja"; tällöin yksinoikeuksia koskevat kauppasopimukset voidaan tehdä kuitenkin vain korkeintaan kolmeksi vuodeksi.

Italiassa maksu-tv-alaa hallitsee tunnetusti kaksi yhtiötä, Telepiù ja Stream, ja mitä jalkapallo-ottelujen lähetysoikeuksiin tulee, Telepiùlla on selvästi hallitseva asema, koska se on tehnyt sopimuksia yksinoikeudesta lähettää A- ja B-sarjan tärkeimmät ottelut.

Tiedustelen tässä yhteydessä komissiolta:

1. Eikö komissio katso, että Italian hallituksen säädös on ristiriidassa niiden EU:n keskeisimpien kilpailua ja vapaata markkinoita koskevien säännösten (EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artikla) kanssa, joissa kielletään sopimukset ja hallitsevan aseman väärinkäyttö, koska säädös suosii sellaisia markkinoita jo olevia yhtiötä kuten Telepiù, joilla on yhteys julkiseen yleisradioyhtiöön ja selkeä monopoliasema?
2. Eikö komissio ole sitä mieltä, että Italian hallitus, joka säädöksellään puuttuu vielä kehitysvaiheessa olevien markkinoiden toimintaan ja antaa 60 prosentin ylärajan kaltaisia sitovia määräyksiä, saattaa karkottaa uudet investoijat ja jarruttaa Italian maksu-tv-markkinoiden kehitystä?
3. Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä palauttaakseen tavanomaiset markkina- ja kilpailuolosuhteet ja suojellakseen kuluttajien oikeutta vapaaseen valintaan, erityisesti kun otetaan huomioon kysymykseen E-3876/98 annettu vastaus, jossa vakuutetaan, että komissio seuraa tiiviisti Italian maksu-tv-markkinoiden kehitystä ja valvoo, että yhteisön säädöksiä noudatetaan alalla asianmukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL C 320, 6.11.1999, s. 84.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Komissio huomauttaa ensinnäkin, että 30. tammikuuta 1999 annettua Italian hallituksen asetusta n:o 15/99, joka kieltää hankkimasta yli 60 % yksinoikeudesta lähettää A-sarjan jalkapallo-otteluita koodattuina, ei ole vielä lopullisesti hyväksytty ja, että lopullinen teksti voi olla hyvin erilainen kuin tämänhetkinen teksti. Tämä näyttää hyvinkin todennäköiseltä jo tehtyjen muutosten valossa, joissa pyritään tunnustamaan jokaisen klubin omistusoikeus niiden omien ottelujen koodattuihin lähetysoikeuksiin sekä myöntämään Italian kartelliviranomaiselle oikeus myöntää poikkeuslupa 60 %:n kynnyksärajan ylittämiseksi. Tässä tapauksessa komissio tulee varmasti arvioimaan lopullisen lakitekstin erityisesti sisämarkkinoita ja palvelujen vapaata liikkumista koskevien sääntöjen valossa.

1. Tarkasteltuaan alustavasti asiaa komissio ei voi kuitenkaan yhtyä arvoisan parlamentin jäsenen kantaan siitä, että asetus olisi EU:n kilpailusäännösten vastainen. Asetuksen päämäärään on tarjota markkinoille pääsymahdollisuuksia kolmansille yrityksille estämällä kaikkien oikeuksien kasaantuminen yhdelle operaattorille. Jos kävisi niin, että yksi operaattori saisi kaikki oikeudet, sopimusten voimassaoloaika ei voisi ylittää tiettyä rajattua aikaa.
2. Komissio on ensi näkemältä sitä mieltä, että urheilutapahtumien lähetysoikeuksien jakaminen usean operaattorin kesken, mihin Italian asetus pyrkii, auttaisi tasapainottamaan Italian maksu-tv-markkinoita.
3. Komissio seuraa tarkasti markkinoiden kehitystä taatakseen, että asetuksessa säädetty urheilutapahtumien lähetysoikeuksien jakaminen ei karkota kolmansia yrityksiä markkinoilta tarvittavien investointien vuoksi ja jarruta siten Italian maksu-tv-markkinoiden kehitystä, mihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

(1999/C 348/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0419/99

esittäjä(t): Markus Ferber (PPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Euroopan patenttinviraston rakennusten sisäilman kuormitus

Euroopan patenttinviraston työntekijät ovat valittaneet jo vuosien ajan, että ilmastointilaitteet ja toimistoissa ilmenevät vaaralliset aineet vahingoittavat heidän terveyttään. Patenttinvirasto teetti erilaisia tutkimuksia sen jälkeen, kun useat työntekijät olivat tehneet tästä asiasta valituksia, mutta tutkimustuloksia ei ole useimmissa tapauksissa julkisesti saatavilla.

1. Mihin toimiin komissio ryhtyy saadakseen Euroopan patenttinviraston saattamaan hiukkaskuormituksia koskevat tutkimustulokset kyseisten virkailijoiden ja muiden työntekijöiden saataville?
2. Voiko komissio pyytää patenttinvirastoa ilmoittamaan, onko rakennusten ilmastointilaitteita puhdistettu aiemmin erilaisilla kemikaaleilla (ja mitä kemikaaleja tällöin on käytetty)?
3. Mitä komissio aikoo tehdä saadakseen patenttinviraston teettämään kaikille rakennuksessa työskenteleville standardoidun kyselyn nk. sick building -oireyhtymästä?
4. Aikooko komissio ryhtyä tarvittaviin toimiin luodakseen "invaliditeettikomitea" ja sen menettelyjä koskevaa lainsäädäntöä?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Kansainvälisiä työhygieniää ja työturvallisuutta koskevia lakeja sovelletaan tällaisiin elimiin kuten muihinkin toimielimiin.

Siksi komissiolla ei ole tässä asiassa toimivaltaa, sillä elimet ovat itsenäisiä organisaatioita. Komissio ei siis voi vastata arvoisan parlamentin jäsenen tekemään kysymykseen.

(1999/C 348/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0420/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Vuoden 2000 Euroopan kulttuurikaupunkien valmistelutoimien rahoitus

Vertauskuvallista vuotta 2000 ajatellen Euroopan unioni on päättänyt ensimmäistä kertaa, että kyseisenä vuonna kulttuurikaupunkihanke toteutetaan yhdeksässä eurooppalaisessa kaupungissa (Avignon, Krakova,

Reykjavik, Santiago de Compostela, Helsinki, Bergen, Bologna, Bryssel ja Praha). Näin viisi kaupunkia unionin jäsenvaltioista ja neljä kaupunkia muista eurooppalaisista valtioista (kolme pohjoista kaupunkia, kolme keskieurooppalaista kaupunkia ja kolme Etelä-Euroopan kaupunkia) osallistuvat yhteiseen kulttuurihankkeeseen tavalla, jota ei ole aiemmin Euroopassa toteutettu. On selvää, että näin merkittävän ja kunnianhimoisen hankkeen onnistuminen vaatii erityistä tukea ja riittävää rahoitusta. Onnistuminen voi, ja sen täytyykin, merkitä yhteisen eurooppalaisen kulttuurihankkeen näkymistä kaikkialla Euroopassa ja suhteiden vahvistamista.

Vastauksessaan aikaisemmin tekemääni kysymykseen E-2872/98 ⁽¹⁾ komissio vahvisti, että "Komissio myönsi vuoden 2000 Euroopan kulttuurikaupunkien yhteisiin valmisteluihin konkreettisten hanke-ehdotusten perusteella vuonna 1997 200 000 ecua ja vuonna 1998 250 000 ecua. Vuoden 1999 osalta komissio ei voi sitoutua rahoitukseen ennen kuin yhteisön talousarvio vuodeksi 1999 on virallisesti hyväksytty".

Kun vuoden 1999 talousarvio on muodollisesti jo hyväksytty, voiko komissio ilmoittaa, kuinka suuren määrärahan se aikoo myöntää vuonna 1999 tärkeisiin ja runsaasti varoja tarvitseviin valmisteluihin, jota näin kunnianhimoisen koko Eurooppaa koskeva hanke vaatii erityisesti tänä viimeisenä vuotta 2000 edeltävänä vuotena?

⁽¹⁾ EYVL C 118, 29.4.1999, s. 156.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Komissio myönsi poikkeuksellisesti Kaleidoskooppi-ohjelman yhteydessä tukea vuoden 2000 yhdeksän Euroopan kulttuurikaupungin yhteisille valmisteluille.

Tämä tuki myönnettiin näiden kaupunkien esittämien konkreettisten hankkeiden perusteella, ja sen määrä oli 200 000 euroa vuonna 1997 ja 250 000 euroa vuonna 1998.

Kaleidoskooppi-ohjelmaa jatkettiin vuodella ja siihen sisällytettiin vuosi 1999, jonka talousarvio on sama kuin vuonna 1998.

Lisäksi vuonna 1999 tuetaan puiteohjelmaan liittyviä kokeellisia toimia budjettikohdasta B3-2005 ja talousarvion toteuttamisesta ja oikeusperusteista 13. lokakuuta 1998 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ mukaisesti.

Komissio aikoo tukea vielä kerran, kolmantena peräkkäisenä vuotena, yhdeksän kaupungin yhdessä toteuttamia valmisteluja. Komissio yrittää antaa mahdollisuuksien mukaan enemmän tukea kuin vuonna 1998, mutta sen on otettava huomioon kulttuurille myönnetyn talousarvion rajat sekä muut käynnissä olevat kulttuurihankkeet.

Vuonna 2000, joka on näiden yhdeksän kaupungin esittämän ohjelman toteuttamisvuosi, komissio toivoo voivansa tukea toimintaa Kulttuuri 2000 -ohjelman kautta. Ohjelman pitäisi olla käynnissä siihen mennessä, kunhan toimielimet ovat tehneet siihen liittyvät päätökset.

⁽¹⁾ EYVL C 344, 12.11.1998.

(1999/C 348/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0425/99

esittäjä(t): Mary Banotti (PPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Henkilökortit

Kirjalliseen kysymykseen E-3070/98 ⁽¹⁾ annetun vastauksen johdosta kysyn, voiko komissio kertoa, mitkä jäsenvaltiot vaativat kansalaisiltaan henkilökortin omistamista?

⁽¹⁾ EYVL C 289, 11.10.1999, s. 21.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3070/98 annetun komission vastauksen täydentämiseksi voidaan sanoa, että uusimpien komission käytettävissä olevien tietojen perusteella seuraavat jäsenvaltiot vaativat kansalaisiltaan henkilökortin omistamista: Belgia, Saksa, Kreikka, Espanja, Italia ja Portugali.

Aikaisempaan kysymykseen annetun vastauksen täydentämiseksi ja asiassa tällä välin saatujen lisätietojen pohjalta voidaan mainita, että Ranskassa ei lain mukaan ole pakko hankkia tai pitää mukana henkilökorttia. Tosiasiallisesti henkilökortti kuitenkin vaaditaan monissa käytännön tilanteissa, kuten hallinnollisten muodollisuuksien täyttämässä.

Saksa on lisätty listaan, koska siellä henkilökortti on hankittava, mutta sitä ei komission tietojen mukaan tarvitse pitää mukana, toisin kuin muissa mainituissa jäsenvaltioissa.

(1999/C 348/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0438/99

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Riittämätön avoimuus Euroopan keskuspankin henkilöstön työhönnotossa

Vastauksessaan 8.2.1999 Euroopan keskuspankin henkilöstön työhönottoa koskevaan kirjalliseen kysymykseeni E-3485/98 ⁽¹⁾ komission jäsen de Silguy totesi, että kysymys kuuluu yksinomaan Euroopan keskuspankin vastuualueeseen.

Euroopan keskuspankkia rahoitetaan kuitenkin yhteisön talousarviosta, se on vastuussa euron ongelmattomasta käyttöönotosta, johon komissio pyrkii erityisellä peräänantamattomuudella, ja komissio tukee sen taloudellista tukea koskevia vaatimuksia, vaikka sen henkilöstön työhönnotolle ja toiminnalle ominaista riittämätöntä avoimuutta on usein puitu parlamentissa ja sen ulkopuolella.

Miten komissio aikoo varmistaa, että Euroopan keskuspankin henkilöstön työhönnotossa noudatetaan riittävää avoimuutta ja vältetään epämääräisiä menettelyjä, jotka herättävät EU:n kansalaisissa ymmärrettävää epäluuloisuutta?

⁽¹⁾ EYVL C 207, 21.7.1999, s. 76.

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguy'n komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Euroopan keskuspankin työhönottoon puuttuminen ei kuulu komission toimivaltaan. Euroopan keskuspankkia ei rahoiteta yhteisön talousarviosta. Euroopan keskuspankin päätöksiä voidaan tarkastella uudelleen ja yhteisöjen tuomioistuin voi tulkita niitä.

(1999/C 348/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0440/99

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Lobbausta koskevat määräykset

Aikooko Euroopan komissio kehottaa yrityksiä EU:ssa sisällyttämään vuosikertomuksiinsa yksityiskohtia niiden harjoittamasta lobbauksesta ja sen aiheuttamista kustannuksista? Näin voitaisiin yhdenmukaistaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen lobbausta koskevaa lainsäädäntöä.

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 1999)

Se, että amerikkalaiset yritykset ovat velvollisia ilmoittamaan lobbaustoiminnastaan ja siihen tarkoitetuista määrärahoista, perustuu rekisteröintijärjestelmään, jota sovelletaan kaikkiin Yhdysvaltojen liittovaltion eri elimissä lobbausta harjoittaviin järjestöihin.

Rekisteröintijärjestelmä ei kuitenkaan vastaa komission näkemystä, jonka mukaan järjestelmän on oltava avoin kaikille eturyhmille, taattava yhdenvertainen kohtelu ja perustuttava itsesääteelyyn.

Komissio ei aio tässä yhteydessä toteuttaa toimenpiteitä, jotka vaatisivat sitä perustavalla tavalla poikkeamaan noudattamastaan linjasta.

(1999/C 348/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0444/99

esittäjä(t): José Valverde López (PPE) komissiolle

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Pienten ja keskisuurten yritysten määrittelyn mukauttaminen

Euroopan komissio on ehdottanut direktiiviä pienten ja keskisuurten yritysten määrittelyssä käytettyjen rahoituskattojen mukauttamiseksi tilipitoa koskevien yhteisön direktiiveihin yhteydessä.

Sen perusteella jäsenvaltiot voisivat myöntää yhä useammalle pienelle ja keskisuurelle yritykselle poikkeuksia varainhoitoon liittyvässä pakollisessa tiedottamisessa.

Voisiko komissio kertoa, mihin pienten ja keskisuurten yritysten sekä käsityöläisten työmarkkinaedustajiin ja -järjestöihin on otettu yhteyttä tätä ehdotusta valmisteltaessa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY⁽¹⁾ mukaan jäsenvaltiot voivat vapauttaa pienet ja keskisuuret yritykset joistakin direktiivissä asetetuista vaatimuksista.

Pienet ja keskisuuret yritykset on direktiivissä määritelty kolmen tekijän perusteella, jotka ovat taseen loppusumma, nettoliikevaihto ja työntekijöiden keskimääräinen lukumäärä tilikauden aikana. Taseen loppusumma ja nettoliikevaihto ilmaistaan euroina. Direktiivin 53 artiklan 2 kohdan mukaan neuvosto arvioi komission ehdotuksen pohjalta joka viides vuosi euroina ilmaistut rahamäärät ja tarvittaessa muuttaa niitä.

Koska direktiivissä säädetään, että tämä viiden vuoden välein tehtävä tarkistus perustuu ”yhteisön talouskehitykseen ja rahaolojen kehitykseen”, työmarkkinaosapuolten ja pk-yrityksiä edustavien järjestöjen kanssa ei ole tarvetta neuvotella erikseen. Tarkistus on luonteeltaan puhtaasti tekninen ja perustuu tilastotietoihin.

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978.

(1999/C 348/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0450/99

esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Viterbon vanhojen muurien sortuminen

Tammikuussa ja maaliskuussa 1997 kahdesta kohtaa useiden kymmenien metrien matkalta sortuneiden vanhojen muurien jälleenrakennustyöt ovat aiheuttaneet kiivasta erimielisyyttä Viterbossa. Useita kuukausia

on jo kulunut, eikä jälleenrakennustöitä ole käytännöllisesti katsoen edes aloitettu, mikä aiheuttaa lisävahinkoja (mm. huonon sään ja veden tunkeutumisen turmiollisista vaikutuksista johtuen) koko valtavalle muurirakennelmalle. On syytä huomauttaa, että Viterbossa, vanhassa ja arvokkaassa "paavien kaupungissa", sijaitsee yksi koko Euroopan laajimmista historiallisesti merkittävistä kohteista.

Voiko komission näin ollen vastata seuraaviin kiistaan liittyviin kysymyksiin:

1. Onko totta, että Euroopan unionin varoja on suunnattu jo sortuneiden sekä sortumisuhan alaisten tärkeiden osien jälleenrakentamiseen, ja jos näin, kuinka suuresta summasta on kyse, ja mikä italialainen elin on hyötynyt tästä tuesta tammikuun ja joulukuun 1997 välisenä aikana?
2. Onko Italia toteuttanut virallisia toimia asian suhteen tänä samana ajanjaksona, ja jos rahoituspyyntöjä on esitetty, kuka niiden takana on?
3. Eikö komissio pidä tarpeellisena ryhtyä itsenäisesti ja ripeästi asianmukaisiin, erityisesti rahoituksellisiin toimiin, sen jälkeen kun on paikan päällä arvioitu vahinkojen laajuus ja todettu kyseessä olevan kulttuuriperinnön merkitys, jotta voidaan auttaa tätä kaupunkia, jonka olisi saatava kaikki mahdollinen tuki kyetäkseen säilyttämään historiallisesti ja kulttuurisesti merkittävät muistonsa, sillä kyseessä on yksi Euroopan ja näin ollen maailman, tärkeimmistä ja merkittävimmistä historiallisista alueista?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Koska Viterbon kaupunki ei kuulu rakennerahastoista annettavaan taloudelliseen tukeen oikeutettuihin alueisiin, arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan hankkeeseen ei ole voitu antaa mitään taloudellista tukea.

Kulttuuriperinnön säilyttämistä ja suojaamista edistävästä komission ohjelmasta ei annettu vuonna 1997 mitään taloudellista tukea Viterbon historiallisille muureille. Paikalliset, alueelliset tai kansalliset viranomaiset eivät jättäneet vuonna 1997 mitään yllä mainittua hanketta koskevia hakemuksia Raphael-ohjelman yhteydessä. Kaiken lisäksi kyseisenä vuonna Raphael-ohjelmassa käsiteltiin aiheita, jotka eivät liittyneet kyseiseen hankkeeseen.

EY:n perustamissopimuksen 128 artiklan mukaisesti komission toimet ja ohjelmat kulttuurin ja kulttuuriperinnön alalla perustuvat toissijaisuusperiaatteeseen, ja niillä voidaan ainoastaan rohkaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, sillä jäsenvaltiot ovat yksin vastuussa kulttuuriperintönsä säilyttämisestä ja suojaamisesta.

(1999/C 348/090)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0452/99

esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Swine vesicular -tautiepideemia

Italiassa, tarkemmin sanottuna Mantovan maakunnassa, ilmeni tammikuun lopussa kolme swine vesicular -tautipesäketä, mikä johti noin 10 000 sian teurastukseen. Vesicular-taudin oireet eivät ole kovin merkittäviä ja vaikka sairastumisprosentti on suuri, oireet häviävät muutamassa päivässä aiheuttamatta erityisiä seurauksia sairastuneille eläimille, lukuunottamatta epäsäännöllisesti ilmenevää kynsien irtoamista. Suolistoviruksen aiheuttaman vesicular-taudin oireet ovat hyvin samankaltaisia kuin suu- ja sorkkataudissa, jonka aiheuttamat vahingot eläimille ovat kuitenkin huomattavia (tauti tarttuu myös nautoihin). Swine vesicular -taudin vuoksi teurastettujen sikojen liha toimitettiin eläintekniseen käyttöön.

Tällä hetkellä karjankasvattajat eivät aina, voimassa olevien terveydellisten toimien ankaruudesta johtuen, ilmoita swine vesicular -taudista. Toisin kuin aikaisemmin, nykyisin käytössä olevat diagnostivälineet mahdollistavat, että eron tekeminen vesicular-tautiviruksen sekä suu- ja sorkkatautiviruksen välillä käy paljon nopeammin.

Katsooko komissio, että nykyisiä terveystarkistuksia olisi tarkistettava siten, että vesicular-taudin ilmoittamisvelvollisuus poistetaan? Eivätkö teurastukset ole komission mielestä järjestettäviä suhteessa sairauden vakavuuteen? Paljonko nykyisiä diagnostivälineitä käyttäen tarvitaan aikaa siihen, että erotetaan, onko kyseessä vesicular-tautivirus vai suu- ja sorkkatautivirus? Eikö se, että tartunnan saaneiden eläinten liha käytetään jauhosten valmistukseen, ole ristiriidassa yhteisön hullun lehmän kriisin jälkeisten säännösten kanssa? Kuinka paljon karjankasvattajille on viime vuosina kaikkiaan maksettu korvauksia? Onko nykyisistä ennaltaehkäisevistä toiminna laadittu tarkkaa kustannus- ja hyötyanalyysiä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Nykyiset swine vesicular -tauti (SVD) koskevat säännökset on annettu yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä 17 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/119/ETY⁽¹⁾, joka annettiin sen huomioonmiksi, että mainittu tauti on luokiteltu Maailman eläintautijärjestön (OIE) eläintautien luetteloon A. Tämä elin on mainittu Maailman kauppajärjestön eläinten ja kasvien terveyttä koskevien toimenpiteiden soveltamisesta tehdyssä sopimuksessa tekniseksi lähteeksi kansainvälisten eläinten terveyttä koskevien standardien, suuntaviivojen ja suositusten kehittämiseksi ja edistämiseksi elävien eläinten ja eläintuotteiden kaupan osalta. Luetteloon A kuuluvat eläntaudit, joiden puhkeamisesta on ilmoitettava välittömästi niiden suuren taloudellisen vaikutuksen ja nopean leviämisen vuoksi. Tämän vuoksi oleelliset muutokset yhteisön swine vesicular -taudin kaltaisten eläintautien politiikassa ovat mahdollisia vain, jos OIE:n nykyistä luokitusta muutetaan.

Yksi syy siihen, että swine vesicular -tauti on lisätty OIE:n luetteloon A on se, että se on suu- ja sorkkataudin kaltainen. Viime aikoina on kehitetty uusia diagnoosivälineitä, joiden avulla nämä taudit voidaan erottaa toisistaan nopeasti, yleensä 24 tunnin kuluessa.

Muiden kuin märehitöiden ruokintaan käytetyille nisäkkäiden lihaluujauholla on yhteisön voimassaolevan lainsäädännön mukaisesti tehtävä erityinen lämpökäsittely nautojen spongiformista enkefalopatiaa sisältävän aineksen tuhoamiseksi. Swine vesicular -taudin vuoksi teurastettujen sikojen ruhojen käyttö lihaluujauhon valmistukseen ei ole näiden säännösten vastaista.

Kolmen viime vuoden aikana swine vesicular -tauti on puhjennut yhteisössä ainoastaan Italiassa. Siiankasvat-
tajille maksettiin korvauksia vuonna 1997 havaittujen tautitapausten vuoksi 8 833 miljoonaa Italian liiraa (4,6 miljoonaa euroa). Italian viranomaiset eivät ole vielä toimittaneet komissiolle vuotta 1998 koskevia lukuja, mutta teurastettujen sikojen lukumäärän perusteella voidaan sanoa, että määrä on suunnilleen sama kuin vuonna 1997.

Komissio ei ole tehnyt kustannus-hyötyanalyysiä swine vesicular -taudin voittamiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Nykyisen hävittämispolitiikan hyötyjen arvioimiseksi on otettava kuitenkin huomioon, että tämän taudin esiintyminen saattaa olla vakava haitta elävien sikojen ja niistä saatujen tuotteiden yhteisön sisäiselle kaupalle ja viennille kolmansiin maihin.

⁽¹⁾ EYVL L 62, 15.3.1993.

(1999/C 348/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0453/99

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Korean rahoituskriisi ja sen vaikutus yhteisön laivanrakennusteollisuuteen

Vastauksessaan 23. helmikuuta 1998 kysymykseen P-0134/98⁽¹⁾ komissio ilmaisi olevansa huolissaan Aasian rahoituskriisin mahdollisista seurauksista laivanrakennusteollisuudelle. Komissio totesi, että "Korean hyväksymässä Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) suunnitelmassa määrätään ainoastaan rahoitus- ja pankkijärjestelmän sortumiselta pelastavasta rahoitustuesta, eikä varojen myöntämisestä teollisuuden aloille (...) IMF:n vaatimien rakenneuudistusten... erittäin tiukkojen edellytysten ansiosta voidaan varmasti välttää niiden virheiden toistaminen, jotka saivat Korean telakat investoimaan liiallisesti ja ajoivat monet niistä konkurssiin (...)".

On kuitenkin käynyt toisin kuin komission edellä olevassa vastauksessa sanottiin. Vuoden 1998 aikana Korean rahoituslaitokset ja pankit antoivat anteeksi valtavia maansa telakoille myöntämiään lainoja ja/tai antoivat takuita sen varmistamiseksi, että Korean laivanrakennusteollisuuden ylimääräistä kapasiteettia voidaan käyttää.

Näin ollen Korea sai noin 30 prosentin osuuden uusista tilauksista, pääasiallisesti tämän alan maailmanlaajuisen hintatason kasvaneen vääristymisen vuoksi. Tästä Korean laivanrakennuskapasiteetin kasvusta voi olla peruuttamattomia seurauksia yhteisön laivanrakennusteollisuudelle.

1. Mitä komissio aikoo tehdä tämän Korean harjoittaman teollisuus- ja kauppapolitiikan yhteisön laivanrakennusteollisuudelle aiheuttamien seurausten arvioimiseksi?
2. Katsooko komissio, että nykyisten yhteisön laivanrakennusteollisuutta koskevien säännösten mukaan toimivat yhteisön telakat pystyvät säilyttämään kilpailukykynsä Koreaan nähden? Jos vastaus on kielteinen, mitä muutoksia komissio ehdottaa näihin säännöksiin?
3. Mitä muita kaikkia maita koskevia toimenpiteitä komissio aikoo ehdottaa yhteisön laivanrakennusteollisuuden hyväksi ja maailmanlaajuisen terveen kilpailun takaamiseksi?

(¹) EYVL C 304, 2.10.1998, s. 36.

Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Kuten komissio on jo vastauksissaan Jarzembowskin (¹) E-134/98 ja Cabezon Alonson (²) E-265/99 esittämiin kirjallisiin kysymyksiin muistuttanut, sen mielestä Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) avustuksien tehtävänä ei ole tukea erityisesti minkään teollisuudenalan toimintaa eikä näin myöskään erityisesti laivanrakennusteollisuutta.

Ne viennin takuujärjestelmät, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, kuuluvat tämänhetkiseen käytäntöön, joka on voimassa myös Euroopan yhteisössä. Nämä järjestelmät eivät kuitenkaan muodosta niin suurta osaa kuin laittomat tukitoimet. Korean viranomaisilta saatujen tietojen mukaan takuita on myönnetty kaupallisiin perusteisiin, markkinasääntöjen mukaisesti. Velkojen anteeksiantamisesta samat viranomaiset ovat todenneet, että järjestely oli tuloksena tuomioistuinten päätöksistä, jotka olivat yhteneviä velkojien vaateiden kanssa, ja jotka tehtiin kansallisen konkurssin koskevan lainsäädännön mukaisesti ja puhtaasti kaupallisiin perusteisiin.

Komissio seuraa tarkasti näiden järjestelyjen maksuehtoja ja tarkkoja määräaikoja todetakseen, noudatetaanko kansainvälisiä sääntöjä. Samalla tavoin se seuraa myös jäsenvaltioiden kanssa tarkkaan, kuinka IMF:n Korealle asettamat uudistukset toteutuvat. On kuitenkin korostettava, että asian varsinainen valvonta kuuluu IMF:lle eikä komissiolle.

Laijojen maailmanmarkkinahintojen tilanteen suhteen voidaan ajatella, että wonin devalvaation vaikutusten pitäisi heikentyä Korean valuutan arvon kohotessa uudelleen ja tilanteen parantuminen olisi näin mahdollista.

Lopuksi, koska Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) ei ole päässyt asiasta sopimukseen, nykyiset laivanrakennusteollisuuden avustuksia koskevat säännökset tähtäävät yhteisön teollisuuden kilpailukyyn parantamiseen, jotta se pystyisi vastaamaan kansainvälisen kilpailun haasteisiin. Ne tuotantotuet, jotka säilyvät vuoden 2000 loppuun saakka 9 % kattotasolla, myöskin antanevat teollisuudelle mahdollisuuden valmistautua yhä kiristyvään kilpailuympäristöön. Kuitenkin vuoden 1999 lopussa komissio laatii neuvostolle seurantakertomuksen laivanrakennusteollisuuden maailmanlaajuisesta tilasta. Selonteosta käy ilmi, vaikuttavatko epärehelliset käytännöt yhteisön telakoiden toimintaan ja siinä ehdotetaan tarpeen vaatiessa asianmukaisia toimenpiteitä.

Terveen kilpailun palauttamista maailmanlaajuisesti estää OECD:n sopimuksen toimeenpanon puuttuminen, koska USA ei ole vielä ratifioinut sitä. Kun otetaan huomioon USA:n marginaalinen painoarvo tällä teollisuuden alalla, yhtenä ratkaisuna olisi ollut soveltaa OECD:n sopimusta neljään osapuoleen, ilman USA:ta. Tämä näkemys ei kuitenkaan toistaiseksi ole saanut yhteisön teollisuudelta ja tietyiltä jäsenvaltioilta tarvittavaa tukea.

Näistä epäsuotuisista olosuhteista huolimatta komissio jatkaa yrityksään saada aikaan kansainvälinen järjestys tällä sektorilla. Sillä välin komissio on valmis tutkimaan kaikki yhteisön teollisuuden esittämät tukien vastaiset valitukset tai kaikkien muiden epärehellisiin käytäntöihin liittyvien kauppapolitiikan välineiden käyttö, jos sille toimitetaan asiasta riittävää näyttöä.

(¹) EYVL C 304, 2.10.1998.

(²) EYVL C 341, 29.11.1999, s. 77.

(1999/C 348/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0454/99

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Meia Serran (Madeira) kiinteiden jätteiden käsittelylaitoksen rakentaminen

Uutta kiinteiden jätteiden käsittelylaitosta suunnitellaan rakennettavaksi Meia Serraan, joka sijaitsee Santa Cruzin kuntaan kuuluvassa Camachan yhdyskunnassa Madeiralla.

Tavallisesti tällaisen hankkeen hyväksymiseen vaaditaan, että sitä koskevan hakemuksen yhteydessä on esitetty hankkeen ympäristövaikutuksia koskeva riippumaton ja luotettava arviointi.

1. Pyydettiinkö yhteisöltä tätä hanketta varten yhteisrahoitusta? Milloin? Jos pyydettiin, onko komissio jo tehnyt kyseistä hanketta koskevan tukipäätöksen?
2. Jos Portugalin hallitus on jo esittänyt hanketta koskevan hakemuksen, mitä komissio aikoo tehdä sen varmistamiseksi, että ympäristövaikutuksista tehtävä arviointi, joka olisi pitänyt liittää jo hanketta koskevaan hakemukseen, on todella riippumaton ja luotettava?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Portugalin viranomaiset ovat toukokuussa 1996 esittäneet komissiolle koheesiorahastosta yhteisrahoitettavan hankkeen, joka koskee Madeiran saaren kiinteän jätteen käsittelyä.

Komissio tarkastelee hankkeen ympäristövaikutusten arviointia, jonka Portugalin viranomaiset ovat antaneet tiedoksi tammikuussa 1999, heti sen jälkeen, kun ympäristöviranomaisten asianmukaisesti hyväksymä edellä mainitun hankkeen arviointikomitean lausunto ja kertomus mielipidetutkimuksen tuloksista on toimitettu sen käyttöön.

Koska hanke on edelleen tarkasteltavana, komissio ei pysty tässä vaiheessa antamaan tarkempia tietoja.

(1999/C 348/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0455/99

esittäjä(t): Carlo Ripa di Meana (GUE/NGL) komissiolle

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Suurnopeuksinen rautatierata välillä Lyon–Torino–Milano–Venetsia–Trieste

Essenin Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt suurnopeuksisen rautatieradan rakentamisen välille Lyon–Torino–Milano–Venetsia–Trieste. Hanke on osa Euroopan laajuisten yhdistettyjen verkkojen ”liikennekäytävää 5” ja se takaisi yhteyden EU:n jäsenyyttä hakeneisiin Sloveniaan ja Unkariin. Hankkeeseen sisältyisi välille Venetsia–Trieste rakennettava toinen rata, joka alkaisi eteläisestä Ronchista tunnelin läpi ja kulkisi Gorizia–Monfalconen alueen läpi Karstissa, mukaan lukien pienen Mucille-järven alue ja Pietrarossa-järven merkittävät ympäristönsuojelualueet. Rata jatkuisi tämän jälkeen Karstin alueen läpi vahingoittaen muita arvokkaita alueita Triesten lähetyillä. Tällaiset hankkeet saattavat merkitä sitä, että ympäristön suojeluun sekä matkailun ja käsityöläisammattien edistämiseen Pietrarossa-järven alueella tarkoitettu Konver II -ohjelman mukainen EU:n rahoitus perutaan. Mainitun rautatiehankkeen vaikutukset olisivat vahingollisia paitsi Italian ja Slovenian välisen Karstin alueen ekosysteemille, joka on hydrogeologisilta ominaispiirteiltään

erityislaatuinen, myös Mucille- ja Pietrarossa-järvistä, Sablicin ja Lisertin kosteikkoalueilta, Doberdó-järvestä ja Karstin itäiseltä alueelta lähtöisin olevien vesien yhtymäkohdan aikaansaamien lähteiden vesistösystemille. Teknisesti olisi kuitenkin mahdollista noudattaa alkuperäistä ratasuunnitelmaa, jonka mukaan nykyistä Gorizian kaupungin läheltä kulkevaa rataa nykyaikaistettaisiin ja laajennettaisiin, välttämällä edellä mainittuja merkittäviä ympäristönsuojelualueita, ja jolloin pääsy Triesten satamaan voidaan kuitenkin taata.

1. Eikö komissio näin ollen pidä tarpeellisena kieltää tällainen hanke, jossa usean maan ympäristöön suhtaudutaan ylimielisen piittaamattomasti, ottaen huomioon, että hanke koskee sekä eräiden EU-maiden että jäsenyyttä hakeneiden maiden alueita?
2. Eikö komissio katso, että näinkin voimakkaasti Karstin alueen maisemaa ja koko alueen lähdevesistysteemiä vahingoittava hanke on ristiriidassa EU:n Konver II -ohjelman kautta rahoittamien ympäristönsuojelua sekä matkailun ja käsityöläisammattien edistämistä koskevien tavoitteiden kanssa?
3. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että edellä mainitun rautatieinfrastruktuurin rakentaminen toteutetaan Karstin alueen maisemaa ja ekosysteemiä mahdollisimman pitkälle suojelemaan?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Yhdistettyjä kuljetuksia palvelevan suurnopeusradan rakennusprojekti välillä Lyon—Torino—Milano—Venetia—Trieste mainitaan yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY⁽¹⁾. Rata mainitaan omana ehdotuksenaan päätöksen liitteessä III. Päätöksen 8 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on hankkeita toteuttaessaan otettava huomioon ympäristönsuojelu arvioimalla ympäristövaikutukset tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽²⁾ mukaisesti ja soveltamalla luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/43/ETY⁽³⁾.

Komissio rahoitti vuonna 1997 Euroopan laajuisen liikenneverkon budjettikohdasta toteutettavuustutkimusta, jossa pyritään löytämään tulevalle suurnopeusradalle reitti, joka antaa parhaan sosiaalisen ja taloudellisen tuloksen pienimmillä ympäristöhaitoilla. Komissio ei vielä voi antaa lausuntoa ratakannan vaikutuksista, sillä tutkimus on vielä kesken eivätkä ratavaihtoehtoja koskevat tulokset ole vielä tiedossa.

Komission käytössä olevien tietojen mukaan Monfalconen kunnan hyväksi toteutettava Konver-hanke etenee normaalisti, eikä sen rahoitusta ole asetettu kyseenalaiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 9.9.1996.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽³⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(1999/C 348/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0460/99

esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Nautojen, sikojen ja lampaiden tuonti Sisilian ilman eläinten terveydentilaa koskevia todistuksia

Komissio vastasi osittain saman esittäjän aiemmin tästä aiheesta laatimaan kysymykseen (E-1182/97)⁽¹⁾. Caltanissetan yleisen syyttäjävirston tutkimukset ovat nyt paljastaneet, että ihmisravinnoksi tarkoitettuja karjaeläimiä on tuotu maahan ilman valvontaa ei ainoastaan Belgiasta, vaan myös Ranskasta ja Iso-Britanniasta. Vuonna 1997 todettujen 72 ja vuonna 1998 havaittujen 18 luomistautitapauksen vuoksi käynnistetyn tutkinnan päätteeksi lopetettiin yli kymmenen karjatilaa ja yhden lääkevaraston toiminta.

Virallisen syyttäjän sijainen Massimo De Cesare vahvisti 19. tammikuuta 1999 paikallisessa lehdessä, että "syyttäjävirston viranomaiset eivät voineet tukeutua niiden hallinnollisten viranomaisten yhteistyöhön, joiden

tehtävänä olisi ollut valvoa yrityksiä (...). Nautakarjaa tuotiin Italiaan soveltamatta laissa määrättyjä tarkastuksia hullun lehmän tapauksesta huolimatta. Sen jälkeen kun puutuimme asiaan, suuri määrä eläimiä tuhottiin, mutta monet niistä olivat jo päätyneet kuluttajien lautasille.”

Ovatko Italian viranomaiset tiedottaneet komissiolle tästä asiasta, joka koskee myös muita unionin maita?

Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa asiaan liittyen?

(¹) EYVL C 21, 22.1.1998, s. 31.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen toimittamien tietojen mukaan kyseessä ovat useista jäsenvaltiosta lähtöisin olevien elävien eläinten laittomat kuljetukset Italiaan (Sisiliaan).

Komissio ei ole saanut asiaa koskevia tietoja Italian viranomaisilta. Calabrian ja Sisilian eläinlääkintäpalvelujen rakenteita koskevat ongelmat havaittiin äskettäin kyseisille alueille suuntautuneella virkamatkalla, jolla valvottiin pienten märehitijöiden luomistautia. Italian viranomaisilta vaaditaankin tilanteen ratkaisemiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista. Pysyvän eläinlääkintäkomitean lähiaikojen kokouksessa työjärjestykseen otetaan kohta selvitysten saamiseksi kyseisten jäsenvaltioiden edustajilta.

(1999/C 348/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0464/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(24. helmikuuta 1999)

Aihe: Euroopan unionin ja Argentiinan tasavallan välinen kalastussopimus

Euroopan unionin ja Argentiinan kalastussuhteet ovat vakavasti heikentyneet, koska Argentiina on muuttanut kalastussäännöksiään siten, että ne selvästi loukkaavat voimassa olevan EU:n ja Argentiinan välisen kalastussopimuksen määräyksiä, niin kuin Euroopan komissiokin on todennut. Maaliskuun 4. ja 5. päivänä aiotaan pitää EU:n ja Argentiinan sekakomission kokous. Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa puolustaakseen yhteisön kalastusasetuksia, jotka ovat vakavasti uhattuina Argentiinan lainsäädäntöön tehtyjen muutosten takia? Muutokset ovat tärkeiden kansainvälisten säädösten, kuten voimassa olevan EU:n ja Argentiinan välisen kalastussopimuksen vastaisia.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(30. maaliskuuta 1999)

Saatuun tietää arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista muutoksista Argentiinan lainsäädännössä komissio lähetti heti kalastusasioista vastaavalle Argentiinan alivaltiosihteerille kirjeen, jossa se ilmoitti eriyvän mielipiteensä sekä näihin toimenpiteisiin liittyvistä menettelyistä että niiden sisällöstä. Komissio kutsui myös koolle EY–Argentiina-sekakomitean, joka kokoontui 4.–5. maaliskuuta 1999 Buenos Airesissa. Tässä kokouksessa käsiteltiin pääasiassa puheena olevaa kysymystä.

Parlamentin pyynnöstä komissio myös antoi 15.–16. maaliskuuta 1999 selvityksen kalatalousvaliokunnan jäsenille.

(1999/C 348/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0475/99**esittäjä(t): Paul Rübige (PPE) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Työllisyysaloitteen vaikutukset

Euroopan parlamentti asetti vuoden 1998 talousarvion painopisteeksi niin kutsutun työllisyysaloitteen, jolle varattu kokonaissumma on 150 miljoonaa euroa. Tätä strategiaa jatkettiin myös tämänvuotisessa talousarviossa, ja se konkretisoituu pk-yritysten toiminnan edistämiseen tarkoitettussa budjettikohdassa B5-512.

1. Miten komissio arvioi työllisyysaloitteen tähänastista onnistumista Luxemburgin huippukokouksen päätelmien valossa?
2. Kuinka monta työpaikkaa näillä varoilla luotiin tai turvattiin?
3. Millaista budjettipolitiikkaa Euroopan unionin olisi tulevaisuudessa harjoitettava, jotta voitaisiin tukea jäsenvaltioiden kohdennettua ja tehokasta työllisyyspolitiikkaa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Kun otetaan huomioon kasvua ja työllisyyttä koskevan ohjelman valmistelun ja käynnistämisen vaatima aika, on liian varhaista arvioida ohjelman vaikutusta yritysten toimintaan. Kaikkia kolmea asiaan liittyvää rahoitusjärjestelmää on joka tapauksessa onnistuttu kehittämään.

Euroopan teknologian rahoitusjärjestelmän (European technology facility, EFT) käynnistys on rahoitettu rahastoista, joita on kolmessatoista viidestätoista jäsenvaltiosta. Rahoituksen välittäjät on nimetty kahdessa jäsenvaltiossa, ja seitsemän muuta rahastoa neuvottelee parhaillaan Euroopan investointirahaston (EIR) kanssa. Arvioitavia ehdotuksia on yli viisikymmentä.

Euroopan investointirahasto on ottanut yhteyttä kaikkiin jäsenvaltioiden viranomaisiin valittaessa kansallisia rahoituksen välittäjiä pienten ja keskisuurten yritysten takuurahastolle. Kaksi jäsenvaltiota on allekirjoittanut sopimukset antaen jo takuita. Lisäksi kuudessa jäsenvaltiossa neuvotellaan parhaillaan tiiviisti rahoituksen välittäjien kanssa.

Eurooppalaisen yhteisyritysohjelman (Joint European Venture, JEV) yhteydessä komissio on hyväksynyt 31. maaliskuuta 1999 lähtien 18 hanketta, joihin osallistuu 36 yhteisössä toimivaa pientä ja keskisuurta yritystä. Puolet hankkeista liittyy tuotantoon, ympäristöön tai tietotekniikkaan. Ohjelmaan osallistuvien pk-yritysten tekemien ennusteiden mukaan kunkin hankkeen odotetaan luovan keskimäärin 15 uutta työpaikkaa.

Rahoitusjärjestelmien seurannassa ja arvioinnissa pyritään selvittämään myös uusien työpaikkojen kokonaismäärä ja mikäli mahdollista sisällyttämään tämä tieto komission vuosittain parlamentille ja neuvostolle laatimaan kertomukseen. Ensimmäinen kertomus ilmestyy myöhemmin tänä vuonna.

Työllisyysstrategian avulla määritetään painopisteet ja keskitytään jäsenvaltioiden ja yhteisön tulevaan työllisyyspolitiikkaan. Päävastuu on jäsenvaltioilla. Työllisyyttä koskevien suuntaviivojen kohteet ja tavoitteet määräävät jäsenvaltioiden toiminnan. Yhteisön pääasiallinen tuki ohjataan uudistettujen rakennerahastojen, etenkin Euroopan sosiaalirahaston kautta.

(1999/C 348/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0483/99**esittäjä(t): Gianfranco Fini (NI) ja Cristiana Muscardini (NI) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Laajentuminen ja Välimeren alue

Monet tahot ovat ilmaisseet pelkonsa siitä, että laajentumisen Keski- ja Itä-Eurooppaan edellyttämä EU:n talousarvion kasvu aiheuttaa vahinkoa Välimeren alueelle. Toiset puolestaan ovat sitä mieltä, että laajentuminen tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden Itä-Euroopan ja Välimeren alueen maiden kaupankäynnille, sillä se auttaa, kohdennettujen taloudellisten investointien avulla, vähentämään työttömyyttä ja sääntelemään paremmin siirtolaisvirtoja.

1. Onko komissio samaa mieltä jälkimmäisestä väittämästä?
2. Jos on, mitä se aikoo tehdä tällaisten suhteiden vaalimiseksi ja säännöllisten kauppavirtojen luomiseksi tähänastisen epäsäännöllisen kaupankäynnin tilalle?
3. Eikö komissio, edellä mainitut seikat huomioon ottaen, aio harkita laaja-alaisiin liikenneinfrastruktuuri-hankkeisiin ryhtymistä, jotta voidaan helpottaa matkustaja- ja tavaraliikennettä Itä-Euroopan ja Välimeren maiden välillä?
4. Eikö komissio katso, että molemminpuolisen matkailun, sekä taide- ja kulttuurimatkailun että loma-ajan matkailun, lisääntyminen tarjoaa uusia kehittämismahdollisuuksia?
5. Mitä ohjelmia se aikoo käynnistää pk-yritysten ja käsityöläisyriyten tukemiseksi, jotta taataan, etteivät ne laajentumisen ja rajojen avautumisen jälkeen pyyhkiydy pois teollisuusjättien ja suurten jakeluverkostojen tieltä?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Kuten Agenda 2000 -asiakirjassa selitetään, Euroopan yhteisön laajentuminen Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaihin lisää sekä niiden alueiden kokoa että niiden väestönosien merkitystä, joita yhteenkuuluvuutta ja rakenteellista lähentymistä ajavat politiikat koskettavat (vaikuttavuustutkimus § 3.3). Samanaikaisesti syntyy uusia markkinoita ja työpaikkoja, joiden myötä sisämarkkinat laajenevat (vaikuttavuustutkimus § 2). Tämä kaksitahoinen kehitys luo aiempaa suurempia kilpailupaineita alueilla, joilla on toisinaan vaikeuksia hyödyntää välittömästi tässä tilanteessa niille tarjoutuvia etuja.

Kaikki riippuu siitä, miten siirtymävaihe järjestetään. Tästä syystä yhteisö on pannut täytäntöön liittymisstrategian, jossa eri muuttajat on otettu huomioon. On korostettava sitä, että laajentuminen mahdollistaa hakijamaiden väestön elintason nostamisen, minkä myötä heidän ostovoimansa kasvaa, mistä puolestaan hyötyvät kaikki jäsenvaltiot. Kehityksellä on luonnollisestikin muuttovirtoja hillitsevä vaikutus. Edelleen siitä olisi seurauksena kauppavirtojen kasvaminen kaikissa jäsenvaltioissa.

Suuret Euroopan laajuiset verkot ulotetaan hakijamaihin. Jo nyt liittymistä valmisteleavan avun yhteydessä näiden verkkojen kehittämiselle ja niiden yhdistämiselle annetaan huomattavaa tukea. Lisäksi osana Bulgarian ja Kreikan sekä Italian ja Slovenian välisiä rajayhteistyöohjelmia tuetaan investointeja infrastruktuuriin.

Yhteisön avautuminen Keski- ja Itä-Euroopan maille on jo nyt synnyttänyt uusia varsin merkittäviä matkailijoiden virtoja tiettyihin Välimeren maihin.

Yhteisö on 1990-luvun alusta alkaen osallistunut Phare-ohjelman kautta pienten ja keskisuurten yritysten kehittämiseen jäsenyyttä hakeneissa maissa. Pk-yritysten kehittämisen tukeminen on edelleen yksi yhteisön painopistealueista ja määritelty sellaiseksi kunkin Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaan kanssa solmitussa liittymiskumppanuudessa. Kansallisten Phare-ohjelmien avulla pk-yritysten hyväksi tehtyjen merkittävien toimien lisäksi ohjelman avulla edistetään Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaiden osallistumista kolmanteen monivuotiseen ohjelmaan pk-yritysten hyväksi (yhteisön alakohtainen ohjelma). Jo nyt seitsemän hakijamaata osallistuu ohjelmaan ja kolmen Keski- ja Itä-Euroopan maan, jotka eivät vielä osallistu siihen, ja Kyproksen mukaan ottamisesta on tarkoitus päättää vielä tämän vuoden kuluessa. Hakijamaiden osallistuminen kolmanteen monivuotiseen ohjelmaan lujittaa yhteisön ja hakijamaiden yritysten ja organisaatioiden välistä yhteistyötä sekä alan poliittista vuoropuhelua.

(1999/C 348/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0484/99**esittäjä(t): Jan Lagendijk (V) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Eurooppalaisten laivojen romuttaminen Intiassa

Eurooppalaisia laivoja romutetaan Intian Alangissa ilman, että työntekijöiden tai ympäristön suojeluun kiinnitetään huomiota. Tämä eurooppalaisia myrkyllisiä aineita sisältävien laivanromujen romuttaminen tapahtuu siellä usein paljain käsin. Myrkylliset aineet joutuvat käsittelemättöminä luontoon. Tilannetta ei voida hyväksyä sekä sosiaalisista että ympäristöllisten syistä johtuen⁽¹⁾. Onko komissio tietoinen tavasta, jolla eurooppalaisia laivoja romutetaan Intiassa? Katsooko komissiokin, että tällaisen häpeällisen toiminnan on loputtava?

Kuinka komissio selittää, että tätä käytäntöä noudatetaan yhä, vaikka Baselin yleissopimus tuli 1. tammikuuta 1998 sitovaksi myös Euroopan unionin osalta? Mihin toimiin komissio ryhtyy Baselin yleissopimuksen täytäntöönpanemiseksi? Kuinka komissio sovittaa vanhojen eurooppalaisten laivojen Intiassa tapahtuvan romuttamisen yhteen vaalimansa läheisyysperiaatteen kanssa? Mitä komissio aikoo tehdä läheisyysperiaatteen konkreettiseksi toteuttamiseksi eurooppalaisten laivojen romuttamisessa?

Kun nyt on olemassa oivallinen direktiivi loppuunkäytetyistä ajoneuvoista⁽²⁾, kysymyksen esittäjä pyytää komissiota tekemään aloitteen samanlaisen direktiivin antamiseksi loppuun käytetyistä laivoista sen edistämiseksi, että Euroopan unionista peräisin olevien laivojen romuttaminen tapahtuisi ympäristön kannalta ja sosiaalisesti vastuullisella tavalla. Direktiivin keskeisenä ajatuksena on, että laiva annetaan korvauksetta yritykselle, joka romuttaa sen ympäristön ja ihmisten suhteen vastuullisella tavalla. Kustannukset voidaan hoitaa korottamalla uusien laivojen hintaa tietyllä summalla asianmukaisen kierrätyksen takaamiseksi tulevaisuudessa. Onko komissio valmis tekemään aloitteen tällaista direktiiviä varten?

⁽¹⁾ Ks. (Alankomaiden) Greenpeacen tiedote nro 1, 1999.

⁽²⁾ KOM(97) 0358 lopullinen – EYVL C 337, 7.11.1997, s. 3.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Komissio on viime kuukausien aikana ryhtynyt pohtimaan ongelmaa, joka liittyy eurooppalaisten laivojen vientiin laivaromuttamoille Aasiaan, eritoten Intiaan, Bangladeshiin ja Pakistaniin. Komissio on tietoinen tavasta, jolla romuttaminen tapahtuu. Se on yhtä mieltä siitä, että olosuhteita, joissa laivojen romuttaminen kyseisissä maissa tapahtuu ja jotka uhkaavat työntekijöiden terveyttä ja ympäristöä, ei voi hyväksyä. Tämä romutustoiminta on kuitenkin tärkeää näiden maiden talouselämälle, mikä pitäisi ottaa huomioon kaikissa kyseisen ympäristöongelman hyväksi toteutettavissa toimenpiteissä.

Yksi tässä yhteydessä esiin tullut kysymys on se, kuuluuko laivojen vienti romutettavaksi edellä mainittuihin maihin Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1. helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 259/93⁽¹⁾ ("jättekuljetusasetus") soveltamisalaan. Tässä yhteydessä komissio haluaa kehottaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, jotka annettiin Peter William Skinnerin tekemään kirjalliseen kysymykseen P-462/99⁽²⁾.

Kuten parlamentin jäsen oikein huomauttaa, asetus perustuu läheisyys- ja omavaraisuusperiaatteiden toteutumiseen jätteidenkäsittelyssä. Näitä periaatteita ei kuitenkaan sovelleta, kun jätteitä kuljetetaan hyödyntämistä varten. Näin ollen niillä ei ole merkitystä silloin kun vanhoja laivoja kuljetetaan hyödyntämiskäyttöön, jota on esimerkiksi näistä laivoista talteen otetun romumetallin kierrätys terästehtailla.

Jättekuljetusasetus on kuitenkin yhteisöä oikeudellisesti sitova säädös, jonka avulla käytöstä poistettuja laivoja valvotaan ja seurataan tarkasti. Komissio tutkii tällä hetkellä useita kysymyksiä, jotka liittyvät näiden sääntöjen tehokkaaseen noudattamiseen, niin yhteisön lainsäädännön yhteydessä kuin Baselin yleissopimuksen nojalla.

Tämän lisäksi asia on otettu Kansainvälisen merenkulkujärjestön esityslistalle. Tässä yhteydessä on tärkeä huomata, että tehokas ja kapasiteetiltaan suuri laivanromutusteollisuus on välttämätöntä, jotta valtameriltä saataisiin pois vanhat, huonokuntoiset laivat. Nämä laivat ovat jo sinällään vakava ympäristöuhka, sillä ne kasvattavat onnettomuusriskiä merellä, mikä voi johtaa meren vakavaan saastumiseen ja ihmishenkien menetykseen. Tämä olisi vastoin merikuljetusten laatuun liittyvää kampanjaa, johon komissio ja jäsenvaltiot ovat jo sitoutuneet.

Parlamentin jäsen pyysi komissiota laatimaan käytöstä poistettuja laivoja koskevan direktiiviehdotuksen, joka vastaisi komission ehdottamaa ja parhaillaan käsiteltävänä olevaa direktiiviä loppuun käytetyistä ajoneuvoista. Komissio kuitenkin epäilee, olisiko tämä tehokas keino ratkaista käsillä oleva ongelma. Merenkulku on maailmanlaajuisuista toimintaa ja vanhojen laivojen romuttaminen on maailmanlaajuinen ongelma. Ratkaisussa pitäisi ottaa huomioon tämä kansainvälinen ulottuvuus.

Komissio on täysin tietoinen turvallisuus-, terveys- ja ympäristöongelmista niissä kolmansissa maissa, joissa laivojen romuttaminen tapahtuu. Se on täysin sitoutunut tutkimaan kaikkia käytettävissä olevia mahdollisuuksia löytää järkevä ratkaisu näihin ongelmiin.

(¹) EYVL L 30, 6.2.1993.

(²) EYVL C 325, 12.11.1999, s. 116.

(1999/C 348/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0485/99
esittäjä(t): Wilfried Telkämper (V) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Bougainville

1. Mitä toimia komissio on tähän mennessä toteuttanut Bougainvillen rauhanprosessin tukemiseksi?
2. Onko komissio solminut suhteita Bougainvillen konfliktin osapuoliin? Ellei, aikooko se tehdä niin tulevaisuudessa?
3. Aikooko komissio tarjoutua tarkkailijaksi Bougainvillen suunnitteilla oleviin vaaleihin? Onko se ryhtynyt vaalitarkkailun edellyttämiin valmisteluihin?
4. Onko komissio tukenut demokraattisten instituutioiden luomista Bougainvilleen, tai aikooko se tehdä niin tulevaisuudessa?
5. Mitä avustustoimia EU on toteuttanut sodan tuhoaman Bougainvillen jälleenrakentamiseksi ja kehittämiseksi, tai mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 1999)

1. Komissio on toimittanut Bougainvilleen huomattavan määrän hätä- ja kunnostusapua, joka on osa sen väestölle myönnettävää niin kutsuttua "rauhan osingonjakoa". Tärkeimpänä tavoitteena on talouden toiminnan uudelleenkäynnistäminen, millä osoitetaan, että rauha tuo mukanaan myös aineellista hyötyä. Komission Bougainvilleen suuntaamien, sotatoimien päättymisen jälkeen jo toteutettujen tai hyväksytyjen hankkeiden kokonaisarvo on 8,5 miljoonaa euroa eli noin 50 euroa asukasta kohti. Tämän lisäksi komissio on hyödyntänyt konfliktientorjuntaverkkoa hankkiakseen asiantuntijoiden laatiman arvion Bougainvillen tilanteesta.
2. Komissio on ollut useita kertoja yhteydessä konfliktin osapuoliin erityisesti AKT-valtioiden ja EY:n yhteisen edustajakouksen vieraillessa Bougainvillessä helmikuussa 1998 ja komission johtavien virkamiesten käydessä siellä syyskuussa 1998. Yhteydenpito jatkuu varsinkin siitä syystä, että se on välttämätöntä eri hankkeiden sujuvan toteuttamisen varmistamiseksi.
3. Tuleviin vaaleihin valmistautumisen tilanne on epäselvä. Vaaleille ei ole vahvistettu selvää aikataulua. Yksikään bougainvilleläinen osapuoli ei ole pyytänyt komissiota toimimaan tarkkailijana vaaleissa. Muut avunantajat ovat ilmoittaneet, että ne ovat valmiita avustamaan Bougainvilleä vaalien järjestämisessä.

Komissio voi puolestaan harkita teknisen vaaliavun antamista, edellyttäen että seuraavat kaksi ehtoa täyttyvät:
a) osapuolet sopivat yksimielisesti vaalien järjestämisestä ja b) ne pyytävät vaaliapua ja/tai vaalien tarkkailijoita.

4. Komissio ei aio tässä vaiheessa antaa lisätukea Bougainvillelle demokraattisten instituutioiden rakentamiseksi. On olemassa joukko syitä, joiden perusteella on epätodennäköistä, että komissiosta tulisi keskeinen osapuoli instituutioiden rakentamisessa. Ensiksikin muut osapuolet, myös komission kanssa samannimiset avunantajat, osallistuvat merkittävästi tähän hankkeeseen. Toiseksi on tärkeää, että varmistetaan ”rauhan osingonjakoon” liittyvien toimien toteuttaminen ottaen huomioon Bougainvillessä vallitsevat olosuhteet. Komissio on asettanut rajat käytettävän henkilöstön määrälle ja sen on asetettava toimet huolellisesti tärkeysjärjestykseen. Kolmanneksi, vaikka on totta, että komissio ja yhteisö ovat Bougainvillen konfliktin osalta puolueettomia ja että konfliktin kaikki osapuolet ovat tätä mieltä, myös useat alueen maat ovat konfliktin osalta puolueettomassa asemassa. Tämän vuoksi komissio katsoo, että tässä vaiheessa yhteisön toimimisesta konfliktin sovittelijana ei todennäköisesti olisi merkittävää suhteellista etua verrattuna sovitte luun jo osallistuviin alueellisiin toimijoihin. Viimeksi mainituilla on huomattavaa etua läheisestä kulttuuri-taustastaan. Lisäksi on tunnustettu tosiasia, että Papua-Uusi-Guinea on parlamentaarinen demokratia, jolla on jo omat pitkäikäiset demokraattiset perinteet.

Komissio kuitenkin harkitsee parhaillaan, olisiko hyödyllistä lähettää tunnusteluvaltuuskunta selvittämään, olisiko ylimääräinen kohdistettu apu tarpeen erityisesti perinteisen sovittelun jatkamiseksi yhdessä tiettyjen jäsenvaltioiden kanssa, koska tätä pidetään tärkeänä rauhanprosessin lujittamiseksi.

5. Komission Bougainvilleen kohdistamien toimien arvo on tällä hetkellä noin 8,5 miljoonaa euroa. Tähän sisältyy hätäapu, maatalouden kuntoonpano, joka kohdistuu erityisesti kaakaonviljelyyn, maatalouden kannalta tärkeän maantieverkoston kunnostaminen, ympäristönäkökohdat huomioon ottava metsätalous, koska puutavaraa tarvitaan jälleenrakennusta varten, keski-asteen opetuksen parantaminen ja maaseudun vesihuollon järjestäminen. Tämän lisäksi tietyt jäsenvaltiot ovat toimittaneet erityisesti hätäapua.

Yhdistynyt kuningaskunta on antanut kahdenvälistä apua Bougainvillelle, ja Suomi on tukenut naisten ryhmiä, mikä on huomattavalla tavalla helpottanut rauhanprosessin edistymistä.

Lisäavun toimittamista Bougainvilleen harkitaan.

(1999/C 348/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0486/99

esittäjä(t): Wilfried Telkämper (V) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Toistuvat uutiset vaarallisista häiriöistä elsassilaisessa Fessenheimin ydinvoimalassa (Haut-Rhin, Ranska)

Elsassilaisen ydinvoimalan molemmat tuotantoyksiköt suljettiin vuonna 1998 (toinen elokuussa 1998 ja toinen 11.12.1998), mutta nyt useat järjestöt ja eri tiedotusvälineet ovat jälleen tiedottaneet kahdesta ydinvoimalaan liittyvästä vaaratekijästä:

1. Ykkös- ja kakkosreaktoreiden turvallisuusjärjestelmässä oleva booraton veden määrä ei vastaa voimassa olevia määräyksiä. Tämän veden avulla voidaan onnettomuustapauksessa pysäyttää ydinreaktorit.
2. Radioaktiivista tritiumia on virrannut pohjaveteen. Tritiumpitoisuuden todettiin olevan 60 becquerelliä vesilitraa kohden.

Mitä mieltä komissio on Fessenheimin ydinvoimalan toistuvista häiriöistä sekä niiden laajuudesta ja seurauksista, ja erityisesti siitä, että pohjavesi on radioaktiivisen tritiumin saastuttamaa? Katsooko se tarpeelliseksi, että perustetaan riippumaton asiantuntijakomitea? Pitääkö se välttämättömänä toimiin ryhtymistä ympäristön ja väestön terveyden suojelemiseksi?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

Booriveden määrään liittyvät toiminnalliset näkökohdat Fessenheimin ydinvoimalassa eivät kuulu komission vastuualueeseen. Yhteisön yleinen toimivalta ydinturvallisuutta koskevissa asioissa on määritelty Euratomin perustussopimuksessa ja se kattaa pääasiassa säteilysuojauksen. Ranskan turvallisuusviranomaiset ovat vastuussa ydinvoimalaitosten luvista ja turvamääräysten noudattamisesta Ranskassa.

Komissio ei ole vielä saanut virallista tietoa tritiumin valumisesta ympäristöön. 60 becquerellin aktiivisuuspitoisuus yhtä vesilitraa kohden (Bq/l) on ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY⁽¹⁾ liitteen I osan C osoitinmuuttujan arvon alapuolella. Tämän tritiumipitoisen veden pitkäaikainen käyttö juomavetenä altistaisi sen käyttäjät säteilylle, joka on 0,1 % perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13. toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin N:o 96/29/Euratom⁽²⁾ mukaisesta vuosittaisesta rajasta. Näin ollen komission ei tarvitse toteuttaa lisätoimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 330, 5.12.1998.

⁽²⁾ EYVL L 159, 29.6.1996.

(1999/C 348/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0488/99

esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: EAKR:sta espanjalaisille pk-yrityksille myönnettyjen tukien viivästyminen

Espanjan pk-yritykset saavat tänä vuonna 19 000 miljoonaa pesetaa tukea, josta 70 prosenttia rahoitetaan Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) ja loput 30 prosenttia jää maksettavaksi kansallisesta talousarviosta. Kyseinen tuki on tarkoitettu yhteistyöhankkeisiin uusien markkinoiden, tiedottamisen, rahoituksen, innovaation ja muotoilun aloilla.

Saamieni tietojen mukaan eräät hyväksytyt hankkeet eivät ole saaneet tukia, koska 5 625 miljoonan pesetan siirto EAKR:sta on myöhässä.

Voiko komissio vastata tämän johdosta seuraaviin kysymyksiin:

1. Mistä viivästyminen johtuu?
2. Onko siirto jo tehty?
3. Mitä tapahtuu hyväksytyille hankkeille, jotka eivät ole saaneet tukea?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamat viiveet varojen siirtämisessä johtuvat siitä, että pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä) koskevan yhteisöaloiteohjelman toimenpidekokonaisuuksien rakenteita ja rahoitustaulukkoja on muutettu Espanjan osalta Espanjan viranomaisten pyynnöstä ja seurantakomitean suostumuksella. Muutokset olivat välttämättömiä vuosina 1996 ja 1997 toteutettun hallinnon uudelleenjärjestelyn vuoksi; tässä uudistuksessa toimivalta jaettiin uudelleen ja pk-yrityksille annettavan tuen soveltamisalan hallintoelimet vaihdettiin.

Maksusitoumukset ja maksut on nyt jo käynnistetty uudelleen ja Espanjan viranomaisten vastuulla oleva varojen käyttö on huomattavasti lisääntynyt.

Komissio muistuttaa, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti sen toimialaan kuuluu vain ohjelmien täytäntöönpanossa noudatettavien valintaperusteiden hyväksyminen. Hankkeiden täytäntöönpanosta vastuussa olevat kansalliset viranomaiset valitsevat ohjelmien yhteydessä rahoitettavat hankkeet. Arvoisan parlamentin jäsenen olisi käännyttävä kyseisten viranomaisten puoleen saadakseen tietoja hyväksytyistä hankkeista.

(1999/C 348/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0489/99**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle***(5. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Jänisten kasvatus Aragonissa Espanjassa

Maatalousalan ammattijärjestön ASAJAn mukaan jänisten kasvatus on vakavissa vaikeuksissa Aragonissa, josta tämän kysymyksen esittäjäkin on kotoisin. Järjestö kertoo, että Aragonissa alalla toimii yli 600 tilaa, jotka ovat olleet hintakriisissä vuoden 1998 lopulta. Kilohinta on laskenut alle 200 pesetan, joka on yli 60 pesetaa alle tuotantokustannusten. Tästä huolimatta hinta kuluttajille ei ole laskenut. ASAJA:n mielestä se on merkinnyt välittäjien perusteetonta rikastumista tuottajien kustannuksella. Tähän on lisättävä vielä jänisten massiivinen tuonti kolmansista maista, muun muassa Kiinasta. Näiden tuontijänisten tuotantokustannukset ovat alhaiset ja ne myydään yhteisön markkinoille pilkkahinnalla.

Voiko komissio ilmoittaa, onko se tutkinut mahdollisuuksia rajoittaa halpojen kanien tuontia kolmansista maista?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(1. huhtikuuta 1999)*

Kanin lihan yhteisöön tuontiin sovelletaan runsasta yhteisön säännöstöä.

Tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 827/68 ⁽¹⁾ säädetään myös kanin lihasta. Kyseisessä asetuksessa säädetty välineet ovat kolmansia maita koskeva yhteinen tullijärjestely, määrällisten rajoitusten kieltäminen, suojalauseke sekä EY:n perustamissopimuksen kilpailua ja vapaata liikkuvuutta yhteisön alueella koskevien artiklojen soveltaminen.

Kanin lihaan sovellettava tulli on 7,6 prosenttia 1.1.1999–30.6.1999 ja seitsemän prosenttia 1.7.1999–31.12.1999.

Kanin lihan tuontiin sovellettavat terveyttä koskevat vaatimukset annetaan eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja taudinaiheuttajien osalta direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset, 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/118/ETY ⁽²⁾ liitteessä I olevassa 11 luvussa. Tässä direktiivissä annetaan luettelo kolmansista maista ja hyväksytyistä tarkastuslaitoksista sekä malli kanin lihan tuontiin sovellettavasta eläinten terveystodistuksesta.

Asetuksen (ETY) 827/68 3 artiklassa säädetään, että kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan soveltaa aiheellisia toimenpiteitä, jos tilanne uhkaa häiritä EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamista. Jos arvoisan parlamentin jäsenen kuvaama tilanne on kuvatus kaltainen, se voi aiheuttaa suojalausekemenettelyn alullepanon. Yksikään jäsenvaltio ei toistaiseksi ole esittänyt tällaisia vaatimuksia. Lisäksi komission käytettävissä olevat ulkomaankaupan tilastot osoittavat, että Espanjaan tuotiin sekä vuonna 1997 että vuonna 1998 tonni kanin lihaa. Kiina ei missään tapauksessa ole kyseisen tuontilihan alkuperämaana.

⁽¹⁾ EYVL L 151, 30.6.1968.

⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993.

(1999/C 348/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0495/99
esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Eläinten hyvinvointi teurastuksessa

Vastauksessaan 10. heinäkuuta 1998 esittämäni tätä aihetta käsittelevään kirjalliseen kysymykseen E-2088/98 ⁽¹⁾ komissio totesi, että se aikoo antaa "lähitulevaisuudessa" kaksi kertomusta — toisen neuvostolle ja toisen pysyvälle eläinlääkintäkomitealle — useista aiheista, jotka voivat edistää eläinten hyvinvointia teurastuksessa.

Komissio totesi nimenomaisesti, että sen tarkoituksena on sisällyttää ehdotukseen vaatimus siitä, että tainnutetuista eläimistä on laskettava veri pistämällä molempiin kaulavaltimoihin tai suoniin, joista kaulavaltimot lähtevät, jotta saadaan aikaan nopea verenlasku ja kuolema. Lisäksi ehdotukseen on tarkoituksena sisällyttää säännöksiä, joissa säädetään eri eläinlajien tainnutuksessa tarvittavan sähkövirran vähimmäisvoimakkuudesta.

Milloin komissio aikoo esittää kertomukset ja ehdotukset, joihin se on viitannut aiemmissa vastauksissaan?

⁽¹⁾ EYVL C 13, 13.1.1999, s. 146.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että sen jälkeen kun komissio antoi vastauksen tämän kirjalliseen kysymykseen E-2088/98, eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedekomitea ⁽¹⁾ on antanut lausunnon kaasujen (hiilidoksidi, typpi ja happi) käyttämisestä siipikarjan tainnuttamisessa tai lopettamisessa. Komissio ottaa lausunnon huomioon ehdotuksessaan, jonka se esittää lähitulevaisuudessa.

⁽¹⁾ XXIV/B3/AHAW/RO4/1998 lopullinen.

(1999/C 348/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0496/99
esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Työntekijöiden lähettäminen

Euroopan komissio antoi vuonna 1994 tehtäväksi laatia tutkimuksen asetuksen 1408/71 ⁽¹⁾ säännösten soveltamisesta työntekijöitä lähetettäessä. Tämän tutkimuksen tulokset esiteltiin Kreetassa pidetyn konferenssin yhteydessä. Ensimmäistä kertaa pystyttiin esittämään todellisia lukuja työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lähettämisestä ja saatiin käsitys siitä, miten jäsenvaltiot noudattavat työntekijöiden lähettämistä koskevia sääntöjä. Eräs raportin päätelmistä oli, että lähetettyjen työntekijöiden määrän ja tämän mukana työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien vapaan liikkuvuuden voidaan selkeästi todeta nousseen.

Työntekijöiden lähettämisen poliittinen merkitys on kasvanut. Neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat antaneet uusia direktiivejä, joissa työntekijöiden lähettämisen on tärkeä osuus, kuten direktiivit 96/71/EY palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon ja 98/49/EY yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta.

1. Katsooko komissiokin, että koska työntekijöiden lähettämisen merkitys on lisääntynyt henkilöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien vapaata liikkuvuutta koskevassa yhteisön politiikassa, aiemmin mainittu tutkimus on välttämätöntä suorittaa uudestaan niin, että huomiota kiinnitetään erityisesti

- työntekijöiden lähettämistä koskevien lukujen kehitykseen
- työntekijöiden lähettämistä käsittelevän hallintokomitean viimeaikaisen lainsäädännön ja päätösten (mm. päätös 162 ja itsenäisten ammatinharjoittajien lähettämistä koskeva lainsäädäntö) vaikutukseen jäsenvaltioiden työntekijöiden lähettämistä koskevien säännösten täytäntöönpanossa.

2. Jos komission mielestä tutkimus tulee suorittaa uudestaan, milloin tämä katsoo voivansa aloittaa sen?
3. Mikä on syynä, jos komissio ei pidä uutta tutkimusta tarpeellisena?

(¹) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta tutkimuksesta, joka käsittelee työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon, keskusteltiin jäsenvaltioiden kanssa siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallinto-toimikunnassa (CASSTM) erityisesti osana toiseen jäsenvaltioon työhön lähetettyihin työntekijöihin sovellet-tavaan lainsäädäntöön liittyvän neuvoston asetuksen (ETY) 1408/71 14 artiklan 1 kohdan ja 14 b artiklan 1 kohdan tulkinnasta 31. toukokuuta 1996 tehdyn CASSTM:n päätöksen N:o 162 (¹) valmistelutöitä. Tutki-muksesta oli hyötyä myös yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinhar-joittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta 29. kesäkuuta 1998 annetun direktiivin 98/49/EY (²) laadinnassa. Kyseistä direktiiviä sovelletaan erityisesti sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14. kesäkuuta 1971 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 1408/71 (³) tarkoitettuihin "lähetettyihin työntekijöihin".

Komissio aikoo tietojen saattamiseksi ajan tasalle pyytää jäsenvaltioita toimittamaan yhteisön alueella toiseen valtioon työhön lähetettyjen työntekijöiden lukumääriä koskevat tuoreimmat tiedot.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä voidaan todeta, että tuomioistuimessa on vireillä työntekijöiden työhön lähettämistä koskeviin asetuksen (ETY) 1408/71 säännöksiin liittyviä asioita, ja komissio odottaa näiden asioiden ratkaisua ennen kuin käynnistää mitään uutta arviointia tämän alan oikeuskäytännöstä.

Komissio toimittaa direktiivin 98/49/EY mukaisesti 25. heinäkuuta 2004 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa käsitellään tämän direktiivin soveltamista ja ehdotetaan tarvittaessa muutok-sia.

(¹) EYVL L 241, 21.9.1996.

(²) EYVL L 209, 25.7.1998.

(³) EYVL C 6, 10.1.1998.

(1999/C 348/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0498/99

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(25. helmikuuta 1999)

Aihe: Direktiivin 93/119/ETY määräysten rikkominen Ranskassa Eid-el-Kabir -festivaalin aikana

Komissio on useaan otteeseen tehnyt selväksi, että direktiivin 93/119/ETY (¹) mukaan kouluttamattomat henkilöt eivät saa suorittaa rituaaliteurastuksia. Siitä huolimatta Ranskassa teurastetaan vuosittain tuhansia lampaita rituaalimenoin Eid-el-Kabir -festivaalin aikana.

Siksi kysyn komissiolta:

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä saadakseen Ranskan viranomaiset toteuttamaan direktiiviä 93/119/ETY niin, että tämän vuoden Eid-el-Kabirin aikana ei suoriteta uskonnollisia teurastuksia?
2. Aikooko komissio käynnistää EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen menettelyn, koska Ranska ei ole täyttänyt velvoitteitaan direktiivin 93/119/ETY toteuttamisessa?
3. Aikooko se määrätä eläinlääkintäyksikkönsä seuraamaan tämänvuotista Eid-el-Kabir -festivaalia Rans-kassa ja arvioimaan ongelman luonnetta ja laajuutta?

(¹) EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(30. maaliskuuta 1999)*

1. ja 2. Komission puututtua asiaan Ranska vahvisti, että eläinten suojelusta lopettamis- tai teurastus- hetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu direktiivi 93/119/EY on pantu asianmukaisesti täytäntöön sen alueella. Ranskan viranomaiset myönsivät kuitenkin, että tiettyjen kaupunkialueiden, joilla on runsaasti muslimiväestöä, teurastamokapasiteetti ei riitä Eid-el-Kabir -festivaalien aikana tarvittavien suurten eläin- määrien teurastamiseen kaikkien sovellettavien lainsäädännöllisten vaatimusten mukaisesti.

Useat paikalliset viranomaiset ovat yleisen järjestyksen ja kansanterveyden vuoksi katsoneet tarpeelliseksi nimetä tiettyjä teurastamojen ulkopuolella sijaitsevia alueita festivaalien viettopaikoiksi.

Ottaen huomioon, että asia on erityisen arkaluontoinen, komissio on ottanut sen esille pysyvässä eläin- lääkitäkomiteassa. Useimmat jäsenvaltiot ovat korostaneet, että ne ovat panneet direktiivin täytäntöön kieltäen teurastukset teurastamoiden ulkopuolella. Komissio aikoo kuitenkin keskustella tuloksista pysyvässä eläinlääkitäkomiteassa uudelleen ja tehdä päätelmänsä sen jälkeen.

3. Komissiolla on näyttöä siitä, että festivaalia on vietetty teurastamoiden ulkopuolella, eikä Ranska ole kieltänyt, etteikö tätä festivaalia olisi vietetty tietyillä kaupunkialueilla. Nykyisessä tilanteessa tarkastuksia ei katsota toistaiseksi tarpeellisiksi.

(1999/C 348/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0503/99**esittäjä(t): Susan Waddington (PSE) komissiolle***(5. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Eritrean ja Etiopian välisen kiistan rauhanomainen ratkaisu

Mitä toimia yhteisö toteuttaa edistääkseen Etiopian ja Eritrean välillä pitkään kestäneen kiistan rauhanomaista ratkaisua?

(1999/C 348/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0634/99**esittäjä(t): Roberto Speciale (PSE) komissiolle***(12. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Etiopian ja Eritrean välinen rajakiista

Etiopian tasavallan ja Eritrean valtion meneillään oleva rajakiistoihin perustuva konflikti on jo aiheuttanut monen siviiliväestöön kuuluvan kuoleman ja pakottanut osan väestöstä maanpakoon.

Kun otetaan huomioon, että väkivaltaisuuksien lisääntymisellä alueella saattaisi olla kielteisiä vaikutuksia koko alueella ja vakavia seurauksia koko Afrikan sarven alueella, ja että pitkittynyt sota saattaisi heikentää paikallisen väestön jo entuudestaan vaikeita elinoloja, Euroopan yhteisön toimielimet ja Italiassa sijaitsevat eritrealaiset ja etiopialaiset yhteisöt (erityisesti Ligurian ja Lombardian alueella) ovat jo ilmaisseet huolestu- neisuutensa tämänhetkisten vihamielisyyksien takia.

Tiedustelisin komissiolta seuraavaa:

1. Minkälaisia poliittisia paineita on kohdistettu Etiopian ja Eritrean hallituksiin ja minkälaisia sovittelu- tarjouksia Euroopan yhteisö ja alueella työskentelevät kansainväliset järjestöt ovat tehneet konfliktin lopettamiseksi mahdollisimman pian?
2. Ovatko kyseessä olevat maat aloittaneet diplomaattiset neuvottelut tämän konfliktin ratkaisemiseksi rauhanomaisesti, kuten Euroopan parlamentti suositti Etiopian ja Eritrean välistä konfliktia koskevassa päätöslauselmassaan ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998.

**Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0503/99 ja E-0634/99**

(14. huhtikuuta 1999)

Unioni, komissio mukaan luettuna, on ilmaissut molempien maiden hallituksille syvän huolestuneisuutensa konfliktista ja maiden välisellä rajalla käytävistä taisteluista. Unioni on vedonnut voimakkaasti molempiin osapuoliin vihollisuuksien ja taistelujen lopettamiseksi. Se on hyödyntänyt kaikkia käytettävissään olevia diplomaattisia keinoja painostaakseen molempia osapuolia mahdollisimman paljon. Toimiin on ryhdytty sekä Addis Abebassa että Asmerassa. Tämän lisäksi unionin puheenjohtajavaltio on vedonnut voimakkaasti kumpaankin hallitukseen kirjeitse ja unioni on antanut asiasta useita lausuntoja. Presidentti Isaiaksen vieraillessa Brysselissä vuoden 1999 tammikuun lopussa komissio toisti, kuinka välttämätöntä on ratkaista konflikti rauhanomaisesti, ja vetosi Eritreaan, jotta tämä hyväksyisi Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU) puitesopimuksen. Komissio osallistui 19.-20. helmikuuta 1999 troikan vierailuun ja tapasi OAU:n edustajia, Etiopian ulkoministerin sekä Eritrean presidentin. Yhteydenpito on ollut säännöllistä myös komission edustuston ja kyseisten maiden hallitusten välillä sekä komission ja kyseisten maiden suurlähetystöjen välillä Brysselissä.

Useita sovitteluyrityksiä on tehty. Näistä pitkälle menevin on OAU:n aloite. OAU:n valtion- ja hallitusten päämiehet tekivät molempien maiden hallituksille 7.–8. marraskuuta 1998 esityksiä puitesopimukseksi, joka sisältäisi vihollisuuksien lopettamisen, joukkojen vetämisen alueelta sekä alueen demilitarisoimisen ja rajan määrittämisen. Etiopia hyväksyi esitykset vuoden 1998 marraskuussa, mutta Eritrea halusi tarkennuksia useisiin kohtiin ja vaati esityksiin muutoksia. Kysymys Eritrean joukkojen vetämisestä pois miehitettyiltä alueilta pysyi edelleen kompastuskivenä. Eritrea sai (epävirallisesti) OAU:lta vaatimansa täsmennykset vuoden 1999 helmikuun alussa. Sen jälkeen, kun Etiopian joukot olivat hyökänneet Batmen rintamalla, myös Eritrea hyväksyi 27. helmikuuta 1999 OAU:n puitesopimuksen. Niin ikään turvallisuusneuvosto on antanut tukensa OAU:n esityksille, ja Yhdistyneiden Kansakuntien erityislähettiläs Mohamed Sahnoun on käynyt alueella. Kuten edellä mainittiin, myös troikka vieraili alueella 19.–20. helmikuuta.

Unioni on ilmaissut varauksettoman tukensa OAU:n ponnistuksille konfliktin ratkaisemiseksi rauhanomaisesti. Se tukee voimakkaasti OAU:n puitesopimusta ja katsoo, että rauhanomainen ratkaisu on löydettävissä vain, jos molemmat osapuolet hyväksyvät sopimuksen ratkaisun perustaksi.

(1999/C 348/108)

**KIRJALLINEN KYSYMYS E-0504/99
esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Leonardo-ohjelma

Komissio ei jatkanut Leonardo-ohjelman puiteissa teknisen tuen toimistona toimineen Agenor -nimisen yrityksen sopimusta.

1. Miksi komissio on itsepintaisesti torjunut kaikki Leonardo -ohjelman hallinnointia koskevat syytökset ja mahdolliset kyselyt?
2. Kuinka komissio tuli siihen tulokseen, että Leonardon hallinnoinnissa esiintyneet säännönvastaisuudet eivät olleet rikosoikeudellisesti merkittäviä, vaikka petosten vastaisen toiminnan koordinoituyksikkö UCLAF on todennut yhteisölle aiheutuneen huomattavia tappioita?
3. Mitä mieltä komissio on nyt syntyneestä vaikutelmasta, että sen toiminta Leonardo -ohjelman teknisen tuen toimistoa tarkastettaessa ei ollut riittävän huolellista?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

1. Tilaava pääosasto tarkasti Leonardo da Vinci -ohjelman teknisen tuen toimiston tilit vuosittain, minkä vuoksi menoja, jotka eivät ole tukikelpoisia, ei korvata. Myös komission varainhoidon valvoja tarkasti toimiston tilit, minkä johdosta varainhoidon valvoja suositteli, että Agenor -yrityksen kanssa tehtyä sopimusta

ei uudistettaisi ilman Leonardo da Vinci -ohjelman teknisen tuen toimiston hallinnon perinpohjaista muutosta (johtajan vaihdos mukaan lukien). Yrityksen kanssa tehtyä sopimusta oli jatkettu lisälausekkein vain kaksi kertaa neljän kuukauden jaksoiksi, joista viimeinen päättyi 31. tammikuuta 1999. Tilintarkastukset eivät kyseenalaistaneet itse ohjelmaa, vaan komissiota avustaneen toimiston sisäisen toiminnan.

2. Varainhoidon valvojan tilintarkastuskertomus ja tilaavan pääosaston vastaukset valmistuivat joulukuussa 1998. Komissio ei tullut samaan tulokseen kuin arvoisa parlamentin jäsen. Komissio saattoi asian oikeusviranomaisten käsiteltäväksi (Parquet de Bruxelles) 10. helmikuuta 1999 ilmoittaakseen heille neljästä tapauksesta, joista mahdollisesti voitaisiin määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia (kahdessa tapauksessa tilaava pääosasto oli jo kieltäytynyt suorittamasta korvauksia tilintarkastustensa johdosta).

3. Tilaava pääosasto teetti kahtena ensimmäisenä vuotena tilintarkastuksen, jonka johdosta Agenorille ei korvattu aiheettomiksi katsottuja kuluja. Kolmannen vuoden tilintarkastuksen suoritti komission varainhoidon valvoja. Näiden jälkitarkastusten johdosta komissio oli Agenorin sopimusta ensimmäistä kertaa väliaikaisesti pidennettäessä tiukentanut useita sopimusmääräyksiä. Komissio ei uusinnut sopimusta neljänneksi vuodeksi eikä olisi uusinnut 31. tammikuuta 1999 päättynyttä sopimusta kuin siinä tapauksessa, että Leonardo da Vinci -ohjelman teknisen tuen toimisto olisi uudistettu, kuten Agenorille oli ehdotettu, ja että komissio olisi siten voinut olla varma häiriöiden poistumisesta.

(1999/C 348/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0505/99

esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE) komissiolle

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Avoimet kilpailut

Euroopan komissio järjesti viime vuonna Itävallan kansalaisille tarkoitetun yleisen hallinnon ja julkishallinnon alojen johtavien hallintovirkamiesten (A4/A5) avoimen kilpailun KOM/A/3/98 (EYVL C 30A).

Voiko komissio kertoa, kuinka monta itävaltalaisista ilmoittautui 14. maaliskuuta 1998 mennessä edellä mainittuun kilpailuun, ja minkä vuoksi hakuaikaa pidennettiin? Vahvistaako komissio tiedon, että kilpailu muodostui ainoastaan yhdestä haastattelusta? Kuinka moni alkuperäisistä hakijoista kutsuttiin tähän haastatteluun?

Mitä tarkkoja perusteita, esim. työkokemus ja sen kesto sekä kielitaito, komissio käytti perusteina, joiden mukaan hakijat kutsuttiin haastatteluun? Kuinka monta hakijaa otettiin tämän haastattelun jälkeen varallaololuetteloon, ja kuinka moni on nimitetty virkaan?

Voiko komissio vahvistaa, että yhtään muodollisesti vaatimukset täyttävää hakijaa ei suljettu pois haastattelusta? Voiko komissio kertoa varmasti, että kilpailun yhteydessä ei tapahtunut säännönvastaisuuksia?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 1999)

Komissio julkaisi ⁽¹⁾ arvoisan kysyjän mainitseman kilpailun laatiakseen itävaltalaisia johtavia hallintovirkamiehiä (A5/A4) koskevan varallaololuettelon. Kilpailussa haettiin viiden eri alan asiantuntijoita: alat olivat yleishallinto, julkishallinto, oikeustiede, talous- ja tilastotiede sekä varainhoito ja tilintarkastus. Komissio halusi löytää korkeakoulutuksen saaneita erittäin päteviä henkilöitä, joilla olisi vähintään kahdentoista vuoden työkokemus ja jotka pystyisivät työskentelemään eri aloilla.

Myöhemmin julkaistiin oikaisu ⁽²⁾, jossa ilmoitettiin, että työkokemuksena otettaisiin huomioon myös harjoittelu-, koulutus- ja täydennyskoulutusjaksot. Hakemusten jättämislle asetettua määräaika, joka alun perin oli 13. maaliskuuta 1998, jatkettiin oikaisun vuoksi 27. maaliskuuta 1998 asti.

Kilpailu KOM/A/3 perustui henkilöstösääntöjen 28 artiklan d alakohdan mukaisesti tutkintotodistuksiin ja suulliseen kokeeseen. Suullisen kokeen järjestämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt käyvät ilmi kilpailuilmoituksen kohdasta VII.1–2.

Hakemusten jättämiselle asetettuun määräaikaan mennessä saatiin 602 hakemusta. Näiden perusteella vain 225 hakijaa täytti kaikki kilpailuilmoituksen kohdassa III.B mainitut edellytykset, ja näin ollen heidät hyväksyttiin kilpailun osanottajiksi.

Henkilöstösääntöjen 30 artiklassa säädetään, että jokaista kilpailua varten nimetään valintalautakunta. Valintalautakunta vastaa yksin kilpailujen sisällöstä, hakijoiden arvioinnista ja varallaololuettelon laatimisesta.

Kilpailuilmoituksen kohdassa IV.B.1–2 todetaan, että hakijat hyväksytään suulliseen kokeeseen parhaiden tutkintotodistusten perusteella. Valintalautakunta laati suulliseen kokeeseen pääsyä koskevat edellytykset kilpailussa vaaditun työkokemuksen luonteen ja painoarvon perusteella. Kilpailuun hyväksytyistä 225 hakijasta valintalautakunta otti suulliseen kilpailuun vertailevan selvityksen perusteella 82 hakijaa, joista 72 osallistui suulliseen kokeeseen.

Kilpailuilmoituksen kohdan VIII mukaan valintalautakunta kirjasi suullisen kokeen perusteella varallaololuetteloon 44 parhaiten menestynyttä hakijaa. Näistä seitsemän osalta on vireillä palveluksenottomenettely.

Kilpailun valintalautakunta on noudattanut kilpailuilmoituksessa esitettyjä edellytyksiä, eikä komissiolla ole aihetta epäillä, etteikö kilpailu olisi sujunut sääntöjen mukaisesti.

(¹) EYVL C 30, 28.1.1998.

(²) EYVL C 58, 24.2.1998.

(1999/C 348/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0509/99

esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE) komissiolle

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Viron televiestintämarkkinat

Viron hallitus ja AS Eesti Telefon ovat tehneet yksinoikeudellisen toimilupasopimuksen, jolla AS Eesti Telefonille myönnetään täydet yksinoikeudet tarjota perustavanlaatuisia telepalveluja Virossa 30. joulukuuta 2000 saakka.

Kun otetaan huomioon Viron kanssa tehty Eurooppa-sopimus, erityisesti 63 ja 65 artikla sekä osapuolten yhteinen julistus:

1. Onko Virolla ollut 1. tammikuuta 1998 alkaen velvollisuus taata vapaa kilpailu televiestintämarkkinoiltaan? Pitääkö komissio Viron toimintaa tässä suhteessa kiitettävänä?
2. Onko Virolla ollut 1. tammikuuta 1998 alkaen velvollisuus olla tekemättä tai pitämättä voimassa sopimuksia, joiden tehtävänä ja tarkoituksena on rajoittaa kilpailua televiestintämarkkinoilla? Miten komissio arvioi Viron toimintaa tässä suhteessa?
3. Onko Virolla velvollisuus taata AS Eesti Telefonia valvovan valvontaviranomaisen itsenäinen työskentely? Pitääkö komissio Viron toimintaa tässä suhteessa kiitettävänä?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 1999)

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Viron tasavallan assosiaation perustavan assosiaatiosopimuksen 65 artiklan mukaan assosiaationeuvosto huolehtii siitä, että julkisiin yrityksiin tai yrityksiin, joille on myönnetty erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia, liittyviä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 90 artiklassa esitettyjä periaatteita noudatetaan 1. tammikuuta 1998 alkaen.

Eurooppa-sopimukseen liitetyn yhteisen julistuksen nro 6 perusteella Viron hallituksen ja Viron puhelinyhtiön välinen toimilupasopimus on yhteensopiva Eurooppa-sopimuksen (65 artikla) säännösten kanssa edellyttäen, että yritysverkostoilla ja suljetuilla käyttäjäryhmillä on kohtuullisen ajan kuluessa mahdollisuus käyttää

hakemuksesta äänipuhelin- ja datapalveluja tarjoavia vuokrattuja linjoja 1. tammikuuta 1998 alkaen ja että sääntelystä vastaa riippumaton elin 1. tammikuuta 1998 alkaen.

Viron hallitus on hiljattain hyväksynyt televiestintälain luonnoksen. Laki tulee sisältämään alaa koskevat kehysäännökset, ja erityisesti säännökset riippumattoman sääntelyelimen perustamiseksi. Luonnos valmistui suunniteltua myöhemmin, mutta se näyttää olevan yhdenmukainen yhteisön tätä alaa koskevan lainsäädännön kanssa. Komissio odottaa, että laki annetaan viipymättä hiljattain valitun Viron parlamentin aloitettua työnsä.

Ei ole syytä uskoa, ettei Viro täyttäisi sille Eurooppa-sopimuksen 63 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita. Ei vaikuta todennäköiseltä, että uuden sääntelyelimen perustamista voitaisiin jouduttaa Eurooppa-sopimuksen 65 artiklan nojalla. Komissio kuitenkin seuraa tiiviisti Viron edistymistä alalla maan liittymistä yhteisöön koskevien neuvottelujen ja liittymistä valmisteleavan strategian yhteydessä.

(1999/C 348/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0510/99

esittäjä(t): Ludivina García Arias (PSE) komissiolle

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kuluttajansuoja sähkömarkkinoiden vapauttamisen yhteydessä

Sähkömarkkinoiden vapauttamista koskevissa parlamentaarisisa keskusteluissa ja vastauksina parlamentin jäsenten kysymyksiin kilpailusta ja sähköpolitiikasta vastaavat komission jäsenet ovat toistuvasti esittäneet, että lupia voidaan saada sellaisille ns. kilpailuun siirtymisen kustannuksille, jotka aiheutuvat julkisiin palveluihin liittyvien velvollisuuksien mukaisista todella tehdyistä investoinneista, joista on määrätty aiemmissa asetuksissa ja joita ilmeisesti ei voida maksaa takaisin.

Eikö komission mielestä ole taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvaisuuden periaatteen vastaista, että kotitaloudet ja pk-yritykset, jotka keskipitkällä aikavälillä eivät saa hyötyä markkinoiden vapauttamisesta, joutuvat pakosta maksamaan julkisiin palveluihin liittyviin velvollisuuksiin perustuvat investoinnit?

(1999/C 348/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0511/99

esittäjä(t): Ludivina García Arias (PSE) komissiolle

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Muiden kuin kilpailullisten investointien arviointiperusteet Euroopan tulevilla sähkömarkkinoilla

Mitä perusteita Euroopan komissio aikoo hyväksyä arvioidessaan Euroopan sähköalan tekemiä muita kuin kilpailullisia investointeja, jotka kuuluvat julkisiin palveluihin liittyviin velvoitteisiin, joista on säädetty sähköalan vapauttamista koskevaa direktiiviä 96/92(EY) ⁽¹⁾ edeltäneissä asetuksissa. Aikooko komissio ottaa huomioon vain yritysten ja jäsenvaltioiden toimittamat taloudelliset tiedot vai aikooko se verrata niitä itsenäisiin tilintarkastuksiin, joissa otetaan huomioon myös markkinoiden määrittämät arvot? Onko Euroopan komissiolla riittävästi hallintokapasiteettia selvittääkseen, onko osa näistä investoinnista rahoitettu aikanaan julkisista varoista?

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

**Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0510/99 ja E-0511/99**

(12. huhtikuuta 1999)

Komissio tutkii parhaillaan eri jäsenvaltioiden ilmoituksia järjestelyistä, joita nämä jäsenvaltiot aikovat panna täytäntöön sellaisten ”hukkakustannusten” hoitamiseksi, jotka aiheutuvat sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19. joulukuuta 1996 annetusta parlamentin ja neuvoston direktiivistä 96/92/EY ⁽¹⁾.

Soveltaessaan kyseistä direktiiviä ja tarvittaessa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklaa komissio tulee päätöksä tehdessään ottamaan huomioon kaikki sähkömarkkinoiden moitteettomaan toimintaan vaikuttavat tekijät kuluttajansuoja luonnollisesti mukaanlukien.

Koska on kyse täysin uudesta alueesta, komissio pyrkii parhaillaan määrittelemään hukkakustannusten tarkat arviointiperusteet valtionapuja varten. Kyseisistä perusteista on myös neuvoteltava jäsenvaltioiden kanssa. Esimerkinomaisesti voidaan kuitenkin sanoa, että tuen pitää kattaa tarkoin määritellyt kustannukset, jotka ovat aiheutuneet toimenpiteistä, joihin on sitouduttu ennen direktiivin voimaantuloa, että se voidaan myöntää ainoastaan välttämättömissä tapauksissa, että se ei saa johtaa kansallisten markkinoiden sulkemiseen ulkopuoliselta kilpailulta ja että tukea pitäisi laskea kohtuullisen ajan kuluessa. Tässä vaiheessa on ennenaikaista sanoa tarkemmin, tarvitaanko näiden tekijöiden analysoimisessa ulkopuolisten asiantuntijoiden tukea. Komissio katsoo, että komission asiantuntemus on periaatteessa riittävä tämän asian moitteettomaan tutkimiseen.

Arvoisa parlamentin jäsen voi tukeutua vastaukseen, jonka komissio on antanut parlamentin jäsenen esittämään suulliseen kysymykseen H-0162/99 parlamentin kyselytunnilla maaliskuussa 1999 ⁽¹⁾, sekä komission vastauksiin parlamentin jäsenten Frutos Gaman ⁽²⁾ ja Cabezón Alonson ⁽⁴⁾ kirjallisiin kysymyksiin E-204/99 ja E-264/99.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997.

⁽²⁾ Parlamentin istunnot (maaliskuussa 1999).

⁽³⁾ Katso sivu 35.

⁽⁴⁾ EYVL C 341, 29.11.1999, s. 76.

(1999/C 348/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0516/99

esittäjä(t): **Jens-Peter Bonde (I-EDN) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Petokset

Jos komission työntekijä kääntyy kansan valitseman edustajan puoleen ja antaa tälle tietoja petoksista, pitääkö komissio tätä irtisanomisperusteena, ja aikooko komissio varmistaa, että asiantuntijakomitealla ja talousarvion valvontavaliokunnalla on oikeus tutustua poikkeuksetta kaikkiin asiakirjoihin?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa ilmeisesti Paul Van Buitenin tapaukseen. Komissio on jo todennut vastauksissaan useisiin parlamentin jäsenten esittämiin kirjallisiin kysymyksiin (Nikitas Kaklamanisin kysymys E-30/99 ja Kirsi Pihan kysymys E-42/99 ⁽¹⁾ ja Lucio Maniscon kysymys E-58/99 ⁽²⁾), että Van Buitenin pidättäminen virantoimituksesta on henkilöstösääntöjen 88 artiklan ensimmäisen alakohdan mukainen suojoitoimi, johon on ryhdytty käynnissä olevan kurinpitomenettelyn vuoksi. Päätös pohjautuu kaikkia virkamiehiä koskevan salassapitovelvollisuuden rikkomiseen.

Mitä tulee riippumattoman asiantuntijakomitean oikeuteen tutustua komission asiakirjoihin, komissio vakuuttaa toimittaneensa komitealle kaikki tämän pyytämät asiakirjat. Talousarvion valvontavaliokunnan tiedonsaannin osalta komissio viittaa toimielinten väliseen sopimukseen. Kyseisessä sopimuksessa, joka on jätetty parlamentille hyväksymistä varten, käsitellään luottamuksellisten tietojen toimittamista parlamentille vastuuvapauden myöntämismenettelyn yhteydessä tai muussa tarkoituksessa valvottaessa komission täytäntöpanovallan käyttöä talousarvion toteuttamisessa ja hallinnossa.

⁽¹⁾ Katso sivu 13.

⁽²⁾ EYVL C 341, 29.11.1999, s. 41.

(1999/C 348/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0517/99**esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (I-EDN) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Eläinlääkärin tarkastukset

Aikooko komissio sallia, että jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön rajoilla suoritettavat eläinlääkärin tarkastukset välttyäkseen sikarutolta ja muilta sairauksilta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Tavaroiden, eläimet ja eläintuotteet mukaan lukien, vapaa liikkuvuus on yksi yhteisön keskeisistä tavoitteista. Vapaan sisämarkkina-alueen toteuduttua eläinten ja eläintuotteiden eläinlääkärintarkastuksia ei enää tehdä jäsenvaltioiden välisillä rajoilla.

Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamiseksi 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾ mukaisesti tarkastukset, jotka ovat välttämättömiä sen varmistamiseksi, että eläimet ja eläintuotteet täyttävät yhteisön eläinlääkintälainsäädännön vaatimukset, on ensisijaisesti tehtävä lähetyspaikassa lähetettävän jäsenvaltion vastuulla. Määräjäsenvaltiossa olisi kuitenkin voitava tehdä määräpaikassa eläinlääkärintarkastuksia pistokokein ketään syrjimättä. Tietyissä olosuhteissa eläinlääkärintarkastuksia voidaan tehdä myös kuljetuksen aikana tai muissa paikoissa kuten markkinapaikoilla.

Tuotaessa eläimiä ja eläintuotteita kolmansista maista eläinlääkärintarkastukset on tehtävä jokaisen jäsenvaltion rajatarkastusasemilla kunkin jäsenvaltion omalla vastuulla yhteisön suojelemiseksi klassisen sikaruton kaltaisten eläintautien leviämiseltä.

Komissio ei aio ehdottaa yhteisön lainsäädäntöön muutoksia, jotka saattavat olla yhteisön nykyisen eläinlääkintätarkastusjärjestelmän periaatteiden vastaisia.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990.

(1999/C 348/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0518/99**esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: PHARE- ja TACIS -ohjelmien tuki vesivoimaloiden kehittämiseen

Olen kuullut, että vesivoimaloiden uudistamiseen ja niiden tehokkuuden parantamiseen sekä vaihtoehtoisten energialähteiden kehittämiseen Keski- ja Itä-Euroopan maissa ei myönnetä mitään tukea.

Siksi kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Onko totta, että vesivoimaloiden uudistamiseen ja niiden tehokkuuden parantamiseen tai vaihtoehtoisten energialähteiden kehittämiseen ei myönnetä PHARE- ja TACIS -ohjelmien puitteissa lainkaan varoja?
2. Minkä perusteiden mukaisesti energiahankkeita tuetaan PHARE- ja TACIS -ohjelmien puitteissa?
3. Mitkä energiamuodot (vesi-, hiili-, kaasu- tai ydinvoima) kuuluvat rahoitustuen piiriin?
4. Kuinka varat jaetaan eri energiamuotojen kesken?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(28. huhtikuuta 1999)*

Tacis

Tacis-ohjelmasta rahoitetaan lukuisia hankkeita tehokkaan energiankäytön edistämiseksi uusissa itsenäisissä valtioissa ja Mongoliassa. Tacis-varoista käytettiin (vuosina 1991–1997) keskimäärin 10 prosenttia energia-alaan sekä 20 prosenttia ydinturvallisuuteen ja ympäristöasioihin. Tacis-varoista useissa kumppanimaissa rahoitettavissa strategisissa energiasuunnitelmissa korostetaan voimakkaasti kotitalouksien ja yritysten kulu- tuksen vähentämistä ja vaihtoehtoisten energialähteiden kehittämistä. Tähän yhdistyy perinteisen tuotanto- sektorin rakenneuudistuksen tukeminen. Esimerkiksi vuosina 1996–1998 käytettiin viisi miljoonaa euroa hiilialan rakenneuudistukseen Ukrainassa.

Tacis-ohjelman sisällä voidaan energiahankkeet jakaa (erillisestä ohjelmasta hallinnoitavaa ydinvoima-alaa lukuun ottamatta) kahteen ryhmään: a) energiasuunnittelu ja -tehokkuus (mukaan lukien perinteisten alojen rakenneuudistus ja vaihtoehtoisten lähteiden kehittäminen). Näitä rahoitetaan maakohtaisista toimintaohjel- mista, ja b) energian jakeluverkostojen kehittäminen (kaasu- ja öljyputket), jota rahoitetaan Taciksen valtioiden välisestä ohjelmasta (Inogate-ohjelma).

Kaikki energiamuodot tulevat kyseeseen: vesi-, hiili-, kaasu- ja ydinvoima. Kumppanimaat ovat määritelleet aikaisemmin kysynnän mukaan suuntautuneen Tacis-ohjelman tärkeysjärjestyksen neuvotteluissaan yksi- tai kaksivuotisista toimintaohjelmistaan. Tämän ohjelmanlaatumisprosessin tuloksena yksittäisten energiamuo- tojen osuus vaihtelee maakohtaisesti. Ukrainassa painotetaan hiili- ja ydinvoimaa, kun taas Uzbekistanissa yksittäisistä tuotannonaloista keskeisiä olivat vuosina 1996–1998 kaasu ja sähkö.

Phare

Phare-ohjelmasta tuetaan energiapolitiikan, johon sisältyy myös tehokas energiankäyttö, kehittämistä maa- kohtaisten Phare-ohjelmien sekä useampia maita koskevien ohjelmien, mukaan lukien vuonna 1996 aloitettu Pharen useita maita koskeva energiaohjelma, välityksellä. Phare-varojen jakamisesta EU:n jäsenyyttä hakenei- siin maihin päätetään lyhyen ja keskipitkän aikavälin ensisijaisten tavoitteiden perusteella, jotka on määritelty liittymiskumppanuuksissa. Jos näihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyy energia-asioita tai energiaan liittyviä kysymyksiä kuten hiiliteollisuuden rakenneuudistus Puolassa ja Romaniassa tai ydinturvallisuuden paranta- minen Liettuassa ja Bulgariassa, Phare-varoja voidaan periaatteessa käyttää.

Vaihtoehtoiset energialähteet

Uusiutuvien energiamuotojen kehittelyyn on Phare- ja Tacis-ohjelmista annettu runsaasti tukea, josta on ollut hyötyä energiankäyttöä koskevan hajautetun lähestymistavan kannalta. Useilla Keski- ja Itä-Euroopan maissa sekä uusissa itsenäisissä valtioissa toteutetuilla hankkeilla on helpotettu näitä energialähteitä koskevien investointihankkeiden yksilöimistä. Tällaisia energialähteitä voidaan kehittää kuitenkin ainoastaan silloin, jos taloudellinen tilanne sen sallii ja energian hinta kestää kilpailun. Pharen ja Taciksen lisäksi näiden energiamuotojen kehittelyä on tutkittu ja edistetty muista yhteisön ohjelmista.

(1999/C 348/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0522/99**esittäjä(t): Françoise Grossetête (PPE) komissiolle***(8. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkei- denvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun direktiivin 90/434/ETY soveltamis- ala

Kirjalliseen kysymykseen E-3558/96 ⁽¹⁾ saadun komission vastauksen perusteella näyttää siltä, että ”sisä- markkinoita ja ympäristöasioita lukuun ottamatta yhteisöoikeuden muilla aloilla ei ole havaittu mitään huomattavia ongelmia”. Voisimmeko tämän lisäksi saada vielä vahvistuksen sille, että mainittua direktiiviä 90/ 434/ETY ⁽²⁾, jota kutsutaan myös ”fuusiodirektiiviksi”, todella sovelletaan Gibraltariin?

Yhdistyneen kuningaskunnan liittyessä Euroopan yhteisöön vuonna 1973 täsmennettiin erityisesti, että perustamissopimusta sovellettaisiin myös Gibraltariin seuraavia kolmea poikkeusta lukuun ottamatta: tulliliitto, alv ja yhteinen maatalouspolitiikka.

Kuitenkin Gibraltarilla on oma lainsäädäntönsä sellaisilla sisäpolitiikkaan kuuluvilla aloilla kuin yrityslainsäädäntö ja verotus.

Vaikka Gibraltar on brittiläinen siirtokunta, "fuusiodirektiivin" 90/434/ETY⁽³⁾ 3 artiklassa mainitaan, että sanonnalla "jäsenvaltiossa sijaitseva yhtiö" tarkoitetaan "jokaista yhtiötä, jolla on jokin liitteessä luetelluista yhtiömuodoista" ja "joka lisäksi on ilman valintamahdollisuutta ja vapautusta velvollinen maksamaan jotakin seuraavista veroista:"... "corporation tax Yhdistyneessä kuningaskunnassa".

Mitä taas tulee 23. heinäkuuta 1990 annettuun direktiiviin 90/435 eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä, on myönnetty, että Gibraltarissa toimivat holding-yhtiöt voivat hyötyä siitä.

Voisiko komissio vahvistaa, että direktiiviä 90/434/ETY sovelletaan holding-yhtiöihin (nk. qualifying companies), jotka ovat yritysverotuksen alaisia Gibraltarissa?

(¹) EYVL C 45, 10.2.1998, s. 3.

(²) EYVL L 225, 20.8.1990, s. 1.

(³) EYVL L 225, 20.8.1990, s. 6.

Komission jäsenen M. Montin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Perustamissopimuksen 227 artiklan 4 kohdan määräyksiä sovelletaan Gibraltariin, lukuun ottamatta vuoden 1972 liittymissopimuksen 28 artiklan poikkeuksia.

Siten Gibraltariin sovelletaan kaikkia määräyksiä, jotka sisältyvät eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/434/ETY.

(1999/C 348/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0536/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98)⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "pitää tarpeellisena perustaa EU:n petostentorjuntayksikköön kalatalousalaan erikoistunut yksikkö, joka voi puuttua asioihin valvomalla kalatuotteiden alkuperää, kaupan pitämistä ja kuljetusta koskevan lainsäädännön asianmukaista soveltamista".

Mitä Euroopan parlamentin tässä kohdassa esittämiä toimenpiteitä on toteutettu?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1993, s. 295.

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

Petostentorjuntaa koordinoivassa komission erityisryhmässä toimii yksikkö, joka vastaa omiin varoihin liittyvistä toimista. Tämä yksikkö vastaa myös kalatalousalan petoksia koskevista tutkimuksista, jotka perustuvat yhteisön lainsäädäntöön ja muun muassa 13. maaliskuuta 1997 annettuun neuvoston asetukseen (EY) 515/97 jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviran-

omaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi ⁽¹⁾. Yksikön erikoistutkijoiden yhtenä päätehtävänä on varmistaa tuotteiden alkuperää koskevien sääntöjen moitteeton soveltaminen.

Komissio hyväksyi 17. maaliskuuta 1999 ⁽²⁾ ehdotuspaketin, jonka tarkoituksena on vahvistaa sen petostentorjuntayksiköitä (komission päätös petostentorjunnan tutkimusviraston perustamisesta, muutettu ehdotus neuvoston asetukseksi petostentorjunnan tutkimusviraston tutkimuksia koskevista säännöistä sekä toimiellisten välisen sopimuksen luonnos).

Näiden ehdotusten avulla komissio voi vahvistaa toimintaansa petostentorjunnan alalla. Toimiin sisältyy tuotteiden alkuperää koskevien sääntöjen moitteettoman soveltamisen valvonta.

⁽¹⁾ EYVL L 82, 22.3.1997.

⁽²⁾ KOM(1999) 140 lopullinen.

(1999/C 348/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0542/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "katsoo, että yhteisön säilyketeollisuudessa tonnikalasäilyketeollisuus on tärkein ala työllisyyden ja liiketoimintavolyymin suhteen ja että alan erittäin suurien kasvunäkymien tukemiseksi on tarpeen: (...) Käynnistää tuontituotteiden alkuperää, laatua sekä teknisiä ja terveydellisiä vaatimuksia koskeva tiukka valvonta, jotta estettäisiin kuluttajaan kohdistuva petos ja yhteisön teollisuuteen kohdistuva epäoikeudenmukainen kilpailu".

Onko näitä parlamentin pyytämiä toimenpiteitä yhteisön tonnikalasäilyketeollisuuden kasvunäkymien tukemiseksi toteutettu?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1993, s. 295.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 1999)

Komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että yhteisön olemassa oleva lainsäädäntö edellyttää yhteisöön tuotavien kalastustuotteiden ankaraa tarkastamista.

Terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/493/ETY ⁽¹⁾ säädetään, että kolmansista maista peräisin olevien kalastustuotteiden tuontiin sovellettavien säännösten on oltava ainakin yhteisön tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia säännöksiä vastaavat (10 artikla).

Kalastustuotteiden tuonti on sallittua vain sellaisista kolmansista maista, jotka täyttävät direktiivin 91/493/ETY ja sellaisten kolmansien maiden luettelosta, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua 22 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/296/EY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 99/136/EY ⁽³⁾, edellytykset.

Lisäksi on olemassa kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/675/ETY ⁽⁴⁾, joka on korvattu kesäkuun 30 päivästä 1999 alkaen neuvoston direktiivillä 97/78/EY ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991.

⁽²⁾ EYVL L 122, 14.5.1997.

⁽³⁾ EYVL L 44, 18.2.1999.

⁽⁴⁾ EYVL L 373, 31.12.1990.

⁽⁵⁾ EYVL L 24, 30.1.1998.

(1999/C 348/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0545/99**esittäjä(t): Christian Rovsing (PPE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tanskan valtion omistaman bussiyhtiön COMBUS A/S:n tarjoukset

Ottaen huomioon, että Tanskan valtion omistama bussiyhtiö COMBUS A/S on pakottanut monet yksityiset tarjoajat lopettamaan toimintansa, katsooko komissio, että on EU:n kilpailulainsäädännön, alihintaan myyntiä (predatory pricing) koskeva kielto mukaan lukien, ja valtion tukea koskevien EU-säännösten mukaista, että yllä mainittu yhtiö on lisännyt markkinaosuuttaan sopimus pohjaisesta bussiliikenteestä Tanskan markkinoilla 22–25 prosentista 35–40 prosenttiin tarjoamalla palveluja alihintoihin, jotka on osittain rahoitettu valtion tuella, joka on tarkoitettu eläkemaksuihin ja virkamiesten palkkaukseen, osittain tanskalaiseen lakiehdotukseen 1998–99 L127 liittyvissä huomautuksissa mainitulla alijäämällä, joka vastaa yrityksen oman pääoman kolmasosan suuruisia tappiota, sekä joulukuussa 1998 annetulla lainsäädännöllä vahvistetulla lisävaltionavulla? Mikäli tämä ei ole EU-säännösten mukaista, aikooko komissio ryhtyä asiaa koskeviin tutkimuksiin?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Väitteet yrityksille suunnatusta valtion rahoituksesta voivat edellyttää tutkimuksen valtion tukien maksamista koskevan yhteisön lainsäädännön järjestelmän mukaista tarkastelua. Komissio on kuitenkin velvollinen aloittamaan EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen virallisen menettelyn ainoastaan, jos sillä on epäilyjä valtiontuen olemassaolosta tai yhteensopivuudesta. Erityisesti 92 artiklan 1 kohdan soveltaminen edellyttää, että valtiontuki häiritsee tai uhkaa häiritä kilpailua suosimalla joitakin yrityksiä, ja että se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Maaliikenteestä voidaan todeta, että EY:n perustamissopimus ei suoraan takaa täysin vapaata pääsyä markkinoille, mutta 75 artiklan mukaan sen on tapahduttava yhteisön lainsäädännön kautta. Yhteisön tasolla tapahtuva säännöllisen bussiliikenteen kilpailu koskee vain kansainvälisiä palveluja ja rajattua määrää kansallisia palveluja (työntekijöille, koululaisille ja opiskelijoille suunnatut palvelut – 11. kesäkuuta 1999 asti vain raja-alueilla) (Euroopan yhteisöjen tuomioistuin kumosi muodollisista syistä 1. kesäkuuta 1994 edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltiossa 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 2454/92 (tapaus C-3882, Euroopan parlamentti vastaan neuvosto [1994] Kok. I-2081), mutta sen oikeusvaikutusta pidettiin yllä niin kauan, että neuvosto teki asiasta uuden päätöksen. Neuvoston asetuksen (ETY) 2454/92 korvaamisesta 11. joulukuuta 1997 annettua asetusta (EY) 12/98 11. kesäkuuta 1999 alkaen ⁽¹⁾).

Jos valtiontukea väitetään annettavan maantieteellisesti jäsenvaltion sisälle rajatulla alueella tapahtuvalle linja-autoliikenteelle, jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvat vaikutukset on määriteltävä ja tarkistettava aina tapauskohtaisesti. Jos vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei voida todistaa olevan, valtiontukea koskevia sääntöjä ei ole rikottu.

(¹) EYVL L 251, 29.8.1992.

(1999/C 348/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0548/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Katerini-tupakkalajikkeen viljelyn aloittaminen myös Italiassa

Komissio on esittänyt ehdotuksen, jossa säädetään Katerini-nimisen tupakkalajikkeen viljelyn aloittamisesta myös Italiassa. Kuitenkin tiedetään ja on tieteellisesti todistettu, että tämä lajike soveltuu ainoastaan Pierian alueen maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin ja että jos sitä viljellään muilla alueilla, tuloksena on huonompilaa-tuinen tupakka, mikä aiheuttaa välittömästi tuottajahintojen alenemisen.

Komissiolta kysytään: Aikooko se vetää takaisin ehdotuksen, jolla Katerini-tupakkalajikkeen viljelemiseen annetaan mahdollisuus myös Italiassa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(21. huhtikuuta 1999)*

Komissio korosti neuvostolle ja parlamentille toimittamassaan kertomuksessa raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä ⁽¹⁾ tarvetta suosia parempien lajikkeiden kiintiötä vaikeammin markkinoitavien ja hinnaltaan alhaisempien lajikkeiden kiintiöiden sijaan. Kyseisen asiakirjan kohdan b 4 kolmannessa alakohdassa (kreikankielisen toisinnon sivulla 41) esitetään, että ryhmän V – sun-cured – kiintiön alentamista ja näiden kiintiöiden siirtämistä muihin ryhmiin, esimerkiksi ryhmiin VI ja VII, talousarvion säilyttämiseksi muutoksitta.

Komissio haluaa saattaa arvoisan parlamentin jäsenen tietoon, että neuvostolle tehty ehdotus asetukseksi raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 2075/92 ⁽²⁾ muuttamisesta ja tupakanlehtien jäsenvaltiokohtaisten palkkioiden ja takuukynnysten vahvistamisesta lajikeryhmittäin satovuosien 1999, 2000 ja 2001 osalta ⁽³⁾ vastaa tätä uudistamissuuntausta ja sen perusteella siirretään Italiassa ryhmän V kiintiöt ryhmään VII.

Lisäksi siirto koskee rajoitetusti 1 500 tonnia ja sillä on vain vähäisiä vaikutuksia tupakka-alalle yhteisössä ja erityisesti Kreikassa.

Komissio katsoo edellä esitetyn perusteella, että ehdotus on täysin perusteltu.

⁽¹⁾ KOM(96) 554 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 361, 24.11.1998.

⁽³⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

(1999/C 348/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0549/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle***(12. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Tupakkalajikkeiden Tsebelia ja Mavra korvaaminen Kreikassa

Komissio on esittänyt ehdotuksen Tsebelia- ja Mavra-nimisten tupakkalajikkeiden korvaamisesta muilla lajikkeilla. Mainittuja lajikkeita viljellään tietyillä Kreikan köyhimmillä ja karuimmilla alueilla, joilla ei ole vaihtoehtoisia työpaikkoja. Mikäli ehdotus hyväksytään, näiden alueiden tupakantuottajat joutuvat lopettamaan viljelyn, sillä maaperä- ja ilmasto- sekä muiden olosuhteiden vuoksi he eivät voi siirtyä viljelemään muita lajikkeita. Komission perustelut, joiden mukaan Tsebelia ja Mavra eivät ole markkinoitaviksi kelpaavia lajikkeita, eivät pidä paikkaansa, sillä näiden tupakkalajikkeiden lähes koko tuotanto viedään Itä-Euroopan maihin.

Komissiolta kysytään: Aikooko se vetää takaisin ehdotuksensa, että Tsebelia- ja Mavra-lajikkeiden viljely lakkautetaan Kreikassa, mikä aiheuttaisi vahinkoa tupakantuottajille?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(21. huhtikuuta 1999)*

Komission ehdotus siirtymisestä tiettyjen lajikeryhmien, joilla on vähäinen menekki, toisiin lajikkeisiin, joiden menekki on varmempi ja joista tuottaja saa kannattavammat hinnat, tehtiin kyseisenä ajankohtana käytävissä olleiden tietojen perusteella; tämä näkyy komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittamasta kertomuksesta ⁽¹⁾.

Lisäksi huomattava määrä ryhmän V tupakkaa viedään Itä-Euroopan maihin, kuten arvoisa parlamentin jäsen perustellusti toteaa. Näiden lajikkeiden tuotannon tiedetään lisääntyvän, vaikka menekin ei uskota olevan pitkäaikaista.

Komissio ehdotti Kreikan viranomaisten kanssa neuvoteltuaan Mavra ja Tsebelia -lajikkeiden tuotannosta siirtymistä vuoteen 2001 mennessä (mikä tarkoittaa sitä, että 11 000 tonnin tuotantoa jatketaan) ja tilanteen tarkastelemista uudelleen mainitun ajankohdan jälkeen.

⁽¹⁾ KOM(96) 554 lopullinen.

(1999/C 348/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0551/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kirjastojen tukeminen Euroopan unionissa

Valiokunta-aloitteisen mietinnön päätöslauselmassa (A4-0248/98) komissiota pyydetään tukemaan tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen viidennen puiteohjelman kautta pyrkimyksiä perustaa kirjastoja Euroopan unioniin.

Onko komissio toteuttanut kirjastojen perustamista edistäviä toimia?

Jos se on näin tehnyt, milloin asiasta kiinnostuneet tahot voivat jättää ehdotuksia kirjastojen perustamisesta tai tukemisesta ja mille viranomaisille?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Komissio tarkastelee parhaillaan myönteisesti tarvetta jatkaa toimenpiteitä vastauksena valiokunta-aloitteiseen mietintöön A4-248/98 kirjastojen roolista modernissa yhteiskunnassa. Komissio valmistelee parhaillaan tiedonantoa, jossa käsitellään useita edellä mainitussa kertomuksessa esille otettuja, kirjastoja koskevia asioita kuten elinikäinen oppiminen, tekijänoikeudet, lukutaidon ylläpitämistä tukevat palvelut ja vilkkaampi tiedon- ja palvelujen saantia koskeva yhteistyö kirjastojen välillä.

Tietoyhteiskunnan tekniikoiden (IST) ohjelman lisäksi erityisesti avaintoiminto 3 "Multimedian sisältö ja työkalut" tarjoaa kirjastoille laajat mahdollisuudet osallistua tutkimusyhteistyöhön viidennen puiteohjelman yhteydessä. Vuonna 1999 on jo suunniteltu kahta IST-ohjelmaa koskevaa ehdotuspyyntöä, joista ilmoitetaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

(1999/C 348/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0555/99**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Intia ja ympäristö

Kuka ottaa osaa tulevaan EU:n ja Intian väliseen korkean tason tapaamiseen, jossa käsitellään ympäristöasioita?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 1999)

Tällä hetkellä suunnitelmissa ei ole järjestää yhteisön ja Intian välistä, ympäristöasioita käsittelevää korkean tason tapaamista. Ympäristökysymyksistä kuitenkin keskustellaan säännöllisesti osana yhteisön ja Intian välistä yhteistyötä, kuten äskettäin pidetyissä kehitysyhteistyön alaryhmän ja sekakomitean kokouksissa 13. ja 14. tammikuuta 1999.

Sekakomitean kokouksen tuloksena aloitettiin kahdenväliset keskustelut useiden asiantuntijoista koostuvien työryhmien, muun muassa ympäristöasioita käsittelevän työryhmän, perustamisesta.

Ympäristö on yksi kolmesta tärkeimmästä aihepiiristä Intian kanssa tehdyssä yhteistyöohjelmassa peruskoulutuksen ja perusterveydenhuollon ohella. Tämä on EU:n ja Intian kumppanuuden laajentamista koskevan komission tiedonannon ⁽¹⁾ mukaista.

Lisäksi komissio on viime kuukausina ehdottanut Intian edustajille kahdenvälisen vuoropuhelun ja yhteistyön tiivistämistä ympäristöasioissa osana komission pyrkimyksiä edistää tietojen vaihtoa niin sanotun pehmeän turvallisuuden alalla.

Komissio otti ympäristöasiat erityisesti esille New Delhissä 13. marraskuuta 1998 järjestetyssä viimeisessä yhteisön ja Intian välisessä vuotuisessa ministerikokouksessa (troikan vierailu) ja ehdotti yhteisön ja Intian välisen yhteisen ympäristökongressin järjestämistä ensimmäisenä askeleena kohti niin sanottua uutta kumppanuutta ympäristöasioissa.

(¹) KOM(96) 275 lopullinen.

(1999/C 348/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0564/99
esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Telecomin monopoliasema verkkoryhmän sisäisissä puheluissa

Italiassa saman verkkoryhmän sisällä soitettu puhelu maksaa enemmän, jos välimatka on yli 30 kilometriä. Tämä vaikuttaa täysin perusteettomalta. Puhelu kaupungista maaseudulle saattaa maksaa jopa kahdeksan kertaa enemmän kuin tavallinen kaupunkipuhelu. Saksassa vastaava hinta voi enintään kaksinkertaistua, Espanjassa hinta voi olla hieman kaksinkertaista hintaa suurempi ja Ranskassa alle nelinkertainen.

Puhelu Roomasta Vellatriin – joka sijaitsee Rooman provinssissa ja kuuluu samaan verkkoryhmään – maksaa jopa 535 liiraa minuutilta, mikä on samanhintaista kuin soittaminen New Yorkiin.

Ottaen huomioon monopoliaseman, joka Telecomilla vielä on saman verkkoryhmän sisäisissä puheluissa, voisiko komissio kertoa,

1. onko asiasta olemassa yhteisön säännöksiä?
2. pitääkö se Telecomin monopolia tuomittavana ottaen huomioon, että eri verkkoryhmien väliset puhelut on vapautettu kilpailulle?
3. mikä on sen kokonaisnäkemys tilanteesta?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Yksin- ja erityisoikeuksien kumoaminen 1. tammikuuta 1998 ei suurimmassa osassa jäsenvaltioita ole heikentänyt perinteisten operaattoreiden tosiasiallista monopoliasemaa paikallispuhelukilpailun välittäjinä. Markkinoille haluavien operaattorien on nimittäin tehtävä huomattavia ja useita vuosia vieviä investointeja uusien paikallisten infrastruktuurien luomiseksi. Mikäli jäsenvaltiossa on jo toimiva kaapeliverkko, verkkoa voidaan käyttää perinteisen operaattorin kanssa kilpailevien paikallispuhelukilpailun tarjoamiseksi. Esimerkiksi Italiassa operaattorien kilpailuttaminen on mahdollista ainoastaan silloin, kun perinteisen operaattorin on annettava kilpailijoille pääsy paikalliseen tilaajaverkkoon, jotta kilpailijat voisivat tarjota puheluita kyseisessä verkossa. Italian lainsäädännön mukaan kilpailijoilla on oltava oikeus päästä verkkoon, mutta pääsyn edellytyksiä ei ole vielä tarkoin täsmennetty.

Asiaa koskevissa yhteisön direktiiveissä pyydetään, että jäsenvaltiot sallivat perinteisten operaattoriensa saattaa tariffinsa tasapainoon ja valvovat, että suurten operaattorien tariffit ovat suhteessa niihin liittyviin kustannuksiin. Komissio on jo useina vuosina huomauttanut Italian viranomaisille, että Telecom Italian olisi annettava mukauttaa tariffejaan. Uusi televiestinnästä vastaava viranomainen antoi vasta 22. joulukuuta 1998 Telecomille luvan mukauttaa joitakin tariffejaan. Viranomaisen päätöksen mukaisesti vuoden 1999 aikana otetaan käyttöön lähialueiden tariffit.

Italia ei ole ainoa maa, jossa kuluttajat eivät voi valita vaihtoehtoista paikallispuhelukilpailun välittäjää. Komissio ei ole toistaiseksi koskaan kieltänyt rajoittamasta kuluttajien vapautta valita paikallispuheluoperaattoria. Syynä tähän on, että tällainen palvelu ei ole taloudellisesti perusteltua, kun puhelun molemmilla osapuolilla on sopimus perinteisen operaattorin kanssa. Kuitenkin silloin, kun jompikumpi osapuolista on kytketty uuden operaattorin verkkoon, perinteisellä operaattorilla ei ole perusteita kieltää kuluttajia valitsemasta haluamaansa paikallispuheluoperaattoria.

Komissio seuraa jatkossakin tarkoin kilpailun kehittymistä paikallispuhelukilpailun tarjonnassa ja ehdottaa tarvittaessa erityistoimenpiteitä nykyisen lainsäädäntökehyksen tarkistamisen yhteydessä.

(1999/C 348/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0565/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Paleontologinen ja iktyologinen puisto

Eräät Italian kansalaiset ovat perustaneet yhdistyksen edistääkseen tiettyjä kulttuurisia ja tieteellisiä aloitteita, joiden tavoitteena on paleontologisen ja iktyologisen puiston perustaminen. Tähän liittyen perustettaisiin myös biomalleja ja toteutettaisiin tutkimuksia, jotka esitettäisiin Internet-sivuilla suurelle yleisölle.

Tätä erityisen edityksellistä hanketta tukee tietojeni mukaan myös Ingen-niminen yhteisö. Hankkeeseen voisivat osallistua myös heikommassa asemassa oleviin yhteiskuntaluokkiin kuuluvat, mikä tarjoaisi näin mahdollisuuden työllisyyden ja yhteisvastuullisuuden tukemiseen.

1. Onko olemassa ohjelmia, joiden piiriin tämä hanke voisi kuulua?
2. Onko muissa jäsenvaltioissa vastaavia hankkeita, ja jos on, mitä ne ovat?
3. Onko asiasta tehty tutkimuksia?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

1. Paleontologisen ja iktyologisen puiston perustamista koskeva suunnitelma voisi kuulua Raphael-ohjelman alaisuuteen kulttuurin alaan liittyvien piirteidensä vuoksi. Tämä edellyttää, että toissijaisuusperiaatetta noudatetaan ja että hankkeeseen osallistuu vähintään kolme jäsenvaltiota tai yhteisön kanssa assosiaatiosopimuksen tehnyttä maata. Koska määräaika hankkeiden esittämiseksi vuodelle 1999 on kuitenkin kulunut umpeen, on odotettava Kulttuuri 2000 -ohjelman hyväksymisen jälkeen toteutuvaa kehitystä.

Tutkijavoimavarojen lisääminen ja sosioekonomisen tietopohjan laajentaminen -erityisohjelmaan sisältyy uusi toimi, jonka päätavoitteena on tieteellistä ja teknologista tutkimusta koskevan yleisen tietoisuuden lisääminen. Toimi koskee erityisesti eurooppalaisia tutkimusohjelmia, ja sen tarkoituksena on ylittää Euroopassa harjoitettavan tieteen ja yleisön välillä oleva kuilu. Se auttaisi Euroopan kansalaisia ymmärtämään paremmin tieteestä ja teknologiasta koituvaa hyötyä päivittäisessä elämässä samoin kuin tutkimuksen ja teknologian kehittymisen rajoituksia ja mahdollisia vaikutuksia. Ohjelmaan osallistuvat organisaatiot toimivat seuraavilla aloilla: tiedettä koskevan viestinnän ja tietoisuuden edistäminen, tieteeseen ja teknologiaan liittyvää yleistä tietoisuutta koskevan politiikan ja valistuksen kehittäminen sekä tiedettä käsittelevän tiedon levittämisen ja sen puolueettoman, tasapuolisen käytön kannustaminen. Tiedeviestintää voivat harjoittaa muun muassa tiedotusvälineet, opetusmateriaalin tuottajat, tiede- ja teknologiamuseot, tieteeseen liittyvien sähköisten tietopalvelujen tarjoajat jne. Paleontologisen ja iktyologisen puiston perustaminen voisi olla hakukelpoinen yleisen tietoisuuden parantamista koskevien toimenpiteiden nojalla. Ensimmäinen ehdotuspyyntö käynnistettiin 16. maaliskuuta 1999. Ehdotusten jättämisen määräaika on 2. kesäkuuta 1999. Toinen ehdotuspyyntö julkaistaan ensi vuonna.

2. Komissiolla ei ole käytettävissään kysyjän pyytämiä tietoja.
3. Aikaisemmin on ehdotettu yhtä paleontologiaan liittyvää hanketta, jolle myös myönnettiin tukea. Kysymyksessä oli Bolognan yliopiston koordinoima Mopem-hanke (97/M/TV/20), johon myös Ranska ja Portugali osallistuivat virallisesti. Raphael-ohjelmasta myönnettiin hankkeeseen yhteisön rahoitusosuutena 250 000 euroa.

(1999/C 348/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0566/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle***(12. maaliskuuta 1999)**Aihe: Vaihtoehtoisten lääkintämuotojen tunnustaminen*

Italiassa on vuosien ajan ollut erilaisia järjestöjä, kuten "Accademia Homo Sapiens" ja MC4-yhdistys, jotka toimivat "vaihtoehtoisten" tieteen ja lääketieteen alojen tutkimuksen ja levittämisen alalla. Esimerkkeinä voidaan mainita kasveihin perustuva terapia, homeopatia, jooga, akupunktio, luontaishoito, kinesologia ja bioenergiaan perustuvat hoidot.

Näitä hoitomuotoja pidetään usein "virallista" lääketiedettä täydentävinä asianmukaisina hoitoina, mutta niitä ei kuitenkaan ole millään tavoin tunnustettu eikä säännelty.

1. Onko yhteisön tasolla tutkittu ja dokumentoitu tätä asiaa?
2. Onko jäsenvaltioissa alaa koskevia lakeja tai sääntöjä?
3. Mikä on komission yleisnäkemys asiasta?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(4. toukokuuta 1999)*

1. Komissio ei ole tietoinen yhteisön laajuisista tutkimuksista, joissa käsitellään "täydentävää", "vaihtoehtoista" tai "rinnakkaista" lääketiedettä, tarkoitetaanpa näillä termeillä tuotteita tai palveluja. Näistä asioista on kuitenkin useita kansallisia tutkimuksia, jotka valottavat joidenkin jäsenvaltioiden tilannetta, mitä tulee valittuihin käytäntöihin ja tuotteisiin. Esimerkkeinä voidaan mainita King fund -raportti ja Exeterin yliopiston terveysministeriölle vuonna 1977 laatima raportti sekä Académie nationale de médecine -tutkimuslaitoksen vuonna 1998 Euroopan unionin lääketieteen tutkimuslaitosten liiton toimeksiannosta laatima raportti.

2. Kaikissa jäsenvaltioissa on näitä käytäntöjä ja tuotteita koskevia säännöksiä, jotka liittyvät joko lääketieteelliseen valistustoimintaan, koulutukseen ja ammatinharjoittamiseen tai tuotteisiin ja palveluihin.

Yhteisön lainsäädännössä ⁽¹⁾ säädetään tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä, joka koskee myös näitä käytäntöjä (katso Marie-Paule Kestelijin-Sierensin tekemään kirjalliseen kysymykseen 1743/98 annettua vastausta ⁽²⁾). Yhteisössä on homeopaattisia lääkkeitä koskevia säännöksiä ⁽³⁾. Lisäksi perustamissopimuksen säännökset tuotteiden ja palvelujen vapaasta liikkuvuudesta koskevat myös näitä tuotteita ja palveluja.

3. Näiden termien tarkoittamia käytäntöjä ja tuotteita on tuhansittain, ja niiden merkityssisältö on erilainen eri jäsenvaltioissa. Ala on myös vilkkaassa muutostilassa taustalla olevien prosessien ymmärtämisen sekä valistusta, koulutusta ja ammatinharjoittamista koskevien säännösten kehittymisen kannalta. Komissio seuraa tätä kehitystä ja on valmis ryhtymään tarvittaessa toimenpiteisiin yhteisön tasolla. Komissio on myös pyytänyt asianomaista tiedekomiteaa arvioimaan tilannetta ja antamaan neuvoja riskeistä ja terveyden suojeluun liittyvistä toimenpiteistä, jotka saattavat osoittautua tarpeellisiksi yhteisön tasolla.

⁽¹⁾ Direktiivit 89/48/ETY ja 92/51/ETY.

⁽²⁾ EYVL C 386, 17.12.1998.

⁽³⁾ Direktiivit 92/73/ETY ja 92/74/ETY.

(1999/C 348/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0567/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rooman kunnallinen maidonjakelukeskus

Olen esittänyt useita kysymyksiä Rooman kunnallisen maidonjakelukeskuksen yksityistämisen sääntöjenmukaisuudesta. Vastauksessaan kysymykseeni E-3408/97 ⁽¹⁾ komission jäsen Fischler viittasi valitukseen, joka koski julkisten varojen myöntämistä kyseisen keskuksen saneeraukseen. Voisiko komissio tähän liittyen kertoa, miten valitus on tällä välin edennyt ja mitä komissio aikoo asialle tehdä?

⁽¹⁾ EYVL C 158, 25.5.1998, s. 103.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Tuista, joita Rooman kaupunki on myöntänyt Centrale del Latte di Roman toimintaan ja yksityistämiseen, on aloitettu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen menettely. Komissio toivoo voivansa tehdä lähiaikoina asiasta lopullisen päätöksen.

(1999/C 348/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0574/99**esittäjä(t): Carlos Bru Purón (PSE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Jarama-joen juoksun muuttaminen

Espanjan julkisten töiden ministeri Rafael Arias-Salgado ilmoitti keskiviikkona 17. helmikuuta 1999, että Jarama-joen nykyistä juoksua aiotaan muuttaa, jotta Barajasin lentokenttää voidaan laajentaa.

Tunteeko komissio tällaisiin toimiin sisältyvät vaarat? Menneisyudessa vastaavista toimista on aiheutunut suurta vahinkoa.

Tietääkö komissio, onko tämän työn ympäristövaikutuksista arvioitu?

Onko totta, että näillä töillä rikottaisiin ainakin kolmea yhteisön direktiiviä?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista asioista.

Barajasin lentokentän laajentamista koskevien valitusten tarkastelun yhteydessä komissio on kuitenkin ottanut yhteyttä Espanjan viranomaisiin saadakseen tarkennuksia asioista, jotka ovat kirjallisen kysymyksen aiheena.

Koska komissiolla ei ole tarkempia tietoja siitä, miten Jarama-virran juoksua on ajateltu muuttaa, se ei voi vielä vahvistaa, voiko kyseessä oleva suunnitelma olla jonkin yhteisön direktiivin säännösten vastainen.

(1999/C 348/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0576/99**esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Perheneuvojan ammatin tunnustaminen Euroopassa

Joissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa on jo tunnustettu perheneuvojan ammatti. Tämä ammatinharjoittaja käyttää psykoterapeuttisia menetelmiä yksittäisten henkilöiden, pariskuntien ja perheiden auttamisessa.

Katsooko komissio tarpeelliseksi ryhtyä tarvittaviin toimiin, jotta Euroopassa voitaisiin tunnustaa tällainen ammatti, jolla on tulevaisuudessa yhä keskeisempi yhteiskunnallinen merkitys?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 1999)

Tutkintotodistusten tunnustamista koskevaa yleistä järjestelmää ja muuta ammattipätevyyttä koskevien direktiivien 89/48/ETY⁽¹⁾ ja 92/51/ETY⁽²⁾ lähestymistavan mukaisesti jokainen jäsenvaltio voi vapaasti säännellä (tai olla sääntelemättä) tiettyä ammattia, kuten myös päättää tämän ammatin harjoittamiseen vaaditun koulutuksen tasosta ja sisällöstä. Näissä direktiiveissä määritellään ainoastaan oikeuskehys, joka mahdollistaa säänneltyjen ammattien harjoittajien vapaan liikkuvuuden Euroopan talousalueella ja sisämarkkinoilla, ja luonnollisesti niitä sovelletaan perheneuvojan tai -psykoterapeutin ammattiin siinä tapauksessa, että tämä ammatti on säännelty vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Näiden direktiivien hyväksymisen jälkeen komissio on suhtautunut hyvin pidättyvästi yksittäisiä ammatteja koskevien uusien säädösten antamiseen. Komissio pyytääkin arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan parlamentin jäsenen Mauro Chiabrandon ja Ferruccio Pisonin⁽³⁾ sekä Reino Paasilinnan⁽⁴⁾ esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-4094/93 ja E-2133/98 annettuihin vastauksiin.

Näin ollen komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komissio ei aio ehdottaa perheneuvojan tai -psykoterapeutin ammattia koskevaa säädöstä.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EYVL L 209, 24.7.1992.

⁽³⁾ EYVL C 332, 28.11.1994.

⁽⁴⁾ EYVL C 118, 9.4.1999.

(1999/C 348/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0582/99**esittäjä(t): Mark Killilea (UPE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 1999)

Aihe: Valtionapu liikekiinteistöille

Voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja liikekiinteistöille annettavasta toiminta-avustuksesta, joka on kaikissa jäsenvaltioissa hyväksyttyä valtionapua? Voiko komissio erityisesti antaa tietoja annettavan tuen laadusta ja määrästä mitä tulee investointivähennyksiin ja nopeutettuihin poistoihin, vuokra-avustuksiin tai muihin vastaaviin järjestelyihin sekä vapautuksiin paikallisista tai alueellisista virallisista maksuista?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentinjäsenen pyytämää yksityiskohtaista valtioneuvonjakautamaa ei ole sellaisenaan saatavana. Valtioneuvon laadituissa komission seurantakertomuksissa valtioneuvon jaotellaan vain seuraaviin lajeihin: avustukset, verovapautukset, verojen lykkäykset, oman pääoman ehtoiset sijoitukset, takaukset ja tuetut lainat. Verovapautusten ja verojen lykkäysten yhteismäärä oli 24 prosenttia tehdasteollisuudelle viimeisen seurantakertomuksen kattamana aikana (1994–1996) myönnetystä valtioneuvon tuesta.

Ilmoituksista ja jäsenvaltioiden vuosikertomuksista haettavaan tietoihin perustuva tutkimus ja sen pohjalta laadittava yksityiskohtainen vastaus arvoisan parlamentinjäsenen kysymykseen vaatisi suhteettoman paljon työvoimaa siitä saataviin tuloksiin nähden, eikä niin laaja selvitystyö ole asianmukainen kirjalliseen kysymykseen vastaamiseksi.

(1999/C 348/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0586/99

esittäjä(t): Nuala Ahern (V) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Komission tiedonanto ja neljäs kertomus ydinjätehuollon nykytilasta ja tulevaisuudennäkymistä Euroopan unionissa (KOM(98) 0799 lopull.)

Tiedonannossaan ja neljännessä kertomuksessaan ydinjätehuollon nykytilasta ja tulevaisuudennäkymistä Euroopan unionissa (KOM(98) 0799 lopull., 11. tammikuuta 1999) komissio viittaa lukuisiin aiempiin neuvoston vuonna 1989 antamiin päätöslauseelmiin. Valittu strategia – esimerkiksi kappaleessa 1.8. esitetty – on perustunut näihin päätöslauseelmiin. Miksei komissio ole viitannut lainkaan radioaktiivisten jätteiden kuljetusta ja varastointia käsitteeseen parlamentin mietintöön (A3-0220/93) ⁽¹⁾, jonka esittelijä oli Llewellyn Smith ja jonka parlamentti hyväksyi tarkistettuna 16. heinäkuuta 1993? Tiedustelen erityisesti, miksi komissio ei ole reagoinut mietinnössä esitettyyn suositukseen numero 19, jossa komissiota pyydettiin luomaan täydellinen radioaktiivisten jätteiden sijaintiin perustuva tietopankki kaikesta erilaisesta radioaktiivisesta jätteestä yhteisössä?

⁽¹⁾ EYVL C 255, 20.9.1993, s. 255.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 1999)

Neljännen kertomuksen pääasiallinen viite on neuvoston 15. kesäkuuta 1992 antama päätöslauselma ⁽¹⁾, jossa hyväksyttiin toimintasuunnitelma radioaktiivisen jätteen huollon alalla. Kertomus perustuu toimintasuunnitelman ensimmäiseen kohtaan, jonka mukaan neuvostolle on toimitettava selvitys radioaktiivisen jätteen huollon nykytilasta ja tulevaisuudennäkymistä jäsenvaltioissa. Selvityksessä on oltava tiedot määrätyistä aiheista, muun muassa radioaktiivisen jätteen huoltoon liittyvästä hallinnosta, sääntelystä ja lainsäädännöstä yhteisössä. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema 1.8 jakson muut viittaukset direktiiveihin, päätöslauseelmiin ja tiedonantoihin liittyvät nimenomaan edellä mainittujen tietojen toimittamiseen.

Parlamentin päätöslauseelmaan ⁽²⁾, joka koski käytetyn ydinpolttoaineen varastointiin, kuljetukseen ja jälleenkäsittelyyn liittyviä ympäristö- ja terveysnäkökohtia, sisältyvässä suosituksessa N:o 17 komissiota kehoitettiin perustamaan tietokanta, joka kattaa kaikki radioaktiivisen jätteen ryhmät sen mukaan, missä ne sijaitsevat yhteisössä. Ehdotus menee huomattavasti pidemmälle kuin toimintasuunnitelman vaatimukset, joiden mukaan komission on laadittava luettelo varastointipaikoista varastoitavan tuotteen ominaisuudet huomioon ottaen. Voidaan hyvällä syyllä sanoa, että parlamentin mietinnössä ehdotetun tietokannan perustaminen olisi hankalaa. Esimerkkinä voidaan mainita, että yksinomaan Yhdistyneen kuningaskunnan tiedot kattava tietokanta, jonka on laatinut NIREX (DOE/RAS/96.001), sisältää 444 sivua; lukuun eivät sisälly liitteet, joita on useita satoja sivuja. Ranskan tiedot koonneen ANDRAN kertomus sisältää sekin saman määrän sivuja. Tällaisten, jo yleisesti saatavilla olevien tietojen julkaiseminen toisaalla voitaisiin katsoa niukkojen resurssien tuhlaamiseksi. Komissio myös uskoo, että sen neljänteen kertomukseen sisältyvien tietojen tiivistelmälle olisi paljon suurempi kysyntä.

Toisaalta komissio saattaa piakkoin antaa suosituksen radioaktiivisen jätteen yhteisön luokittelujärjestelmäksi. Järjestelmän avulla olisi jatkossa mahdollista parantaa kaikenlaisten radioaktiivisten jätteiden keruuta ja niistä tiedottamista.

⁽¹⁾ EYVL C 158, 25.6.1992.

⁽²⁾ EYVL C 255, 20.9.1993.

(1999/C 348/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0588/99**esittäjä(t): Nuala Ahern (V) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tarkistukset komission ehdotukseen (KOM(92) 0056 lopull.)

Komissio antoi 24. helmikuuta 1992 ehdotuksen (KOM(92) 0056 lopull.) ⁽¹⁾, joka koskee ETA:n tai Euratomin toiminnan puitteissa laadittujen tai vaihdettujen salaisiksi luokiteltavien tietojen käsittelyssä seurattavia turvatoimia. Onko ehdotukseen tehty tarkistuksia, jotka liittyvät Yhdistyneen kuningaskunnan Euratomille tai komissiolle välittämien Sellafieldiä koskevien tietojen salaiseksi luokittelumiseen?

⁽¹⁾ EYVL C 72, 21.3.1992, s. 15.

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio toteaa peruuttaneensa arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman ehdotuksen.

(1999/C 348/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0613/99**esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tiibetantiloopin sukupuuttoon kuoleminen ja turkiskauppa

Koska tiibetantilooppi saattaa kuolla sukupuuttoon, se on yksi niistä lajeista, joiden kauppa on ankarasti kielletty vuoden 1979 CITES-sopimuksen myötä.

Tästä kiellosta huolimatta eläimen turkki (jota kutsutaan nimellä shatoosh) tuli erittäin suosituksi 1980-luvulla ja sitä on Friends of Nature -ympäristöjärjestön tietojen mukaan myynissä useilla markkinoilla joka puolella Euroopan unionia, Lontoo mukaan luettuna.

Kun tämä tilanne otetaan huomioon, ja kun tiedetään, että Britannian pääministeri Tony Blair on luvannut ottaa asian esille aiheellisten Britannian ja EU:n viranomaisten kanssa, mihin toimiin komissio on ryhtynyt tämän CITES-kieltoa rikkovan kaupankäynnin lopettamiseksi?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

Luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevaa yleissopimusta (CITES) sovelletaan kaikilta osiltaan yhteisössä neuvoston asetuksella (EY) 338/97 ⁽¹⁾ ja komission asetuksella (EY) 939/97 ⁽²⁾.

Tiibetantiloopin karvaa sisältäviä saaleja on tosiaan myyty Euroopassa siitä huolimatta, että niiden tuonti ja myynti on ankarasti kielletty edellä mainittujen asetusten nojalla. Komission tietojen mukaan ongelma ei ole esiintynyt viime aikoina, mutta se ottaa asian esille edellä mainitulla neuvoston asetuksella perustetussa luonnonvaraista eläimistöä ja kasvistoa käsittelevässä komiteassa. Lisäksi komissio kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotta tällaista kauppaa ei käytäisi.

⁽¹⁾ EYVL L 61, 3.3.1997.

⁽²⁾ EYVL L 140, 30.5.1997.

(1999/C 348/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0614/99**esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Yhteisön tuki Irlannin rautateille

Euroopan komissio on viime vuosina suunnannut koheesio- ja aluekehitysrahaston kautta miljoonia puntia Irlannin rautatieyhtiön (Iarnrod Eireann) tukemiseen.

Tästä huolimatta International Risk Management Services -yhtiön Irlannin hallitukselle tekemässä tuoreessa selvityksessä nimenomaan Iarnrod Eireannin turvatoimia pidettiin puutteellisina ja tilanteen katsottiin uhkaavan vakavasti matkustajia ja henkilöstöä.

Koska turvallisuusperiaate on yhteisön liikennepolitiikan tärkeä osa, miksi komissio ei ole tässä tilanteessa tutkinut Irlannin hallituksen ratkaisuja yhteisön varojen käyttämisestä rautatieverkostoon? Tällöin varmistettaisiin, ettei varoja ole suunnattu turvallisuusnäkökohtien kannalta väärin kohteisiin.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

Irlantia koskevaan kuljetusalan toimenpideohjelmaan (1994–1999) kuuluvassa rautateiden päälinjan kehittämisohjelmassa myönnetään, että rautatieverkon raiteiden ja opasteiden perusrakenteet ovat suurelta osalta vanhentuneet ja että suurin osa veturikannasta on kulunut loppuun. Tämän vuoksi yhteisön Irlannin rautatiehankkeille myöntämä tuki on suunnattu erityisesti turvallisuusseikkojen varmistamiseen.

Koheesiorahastosta on varattu määrärahat Dublinista muualle maahan suuntautuvien päärautatieosuuksien raiteiden uusimiseen ja opasteisiin ja Euroopan aluekehitysrahastosta on myönnetty tukea uutta liikkuvaa kalustoa varten. Lisäksi koska Dublinin kevytraideliikennejärjestelmän LUAS:in raidehanketta koskeva 150 miljoonan euron määrärahasitoumus purettiin, 85 miljoonaa euroa myönnettiin erityisesti rautatieverkon parantamiseen. Näihin toimenpiteisiin kuuluu mm. rautateiden päälinjan raiteiden uudistaminen, Dublinin maanalaisen raideliikenteen ja Dublinin paikallisjunan DART:in palvelujen parantaminen sekä asemalaitteiden jatkaminen pitkille junille sopiviksi. Kaikilla näillä toimenpiteillä helpotetaan ylikuormituksesta aiheutuvien ongelmien ratkaisemista ja parannetaan Irlannin rautateiden turvallisuusnormeja.

Komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle seuraavansa aktiivisesti, miten yhteisön rahastoista myönnettyjä varoja käytetään Irlannissa. Yhteisön tukikehyksen (YTK) seurantakomitea seuraa rakennerahastoista myönnettyjen varojen käyttöä toimenpideohjelmien ja alaohjelmien yhteydessä. Kuljetusasioita koskevan toimintaohjelman seurantakomitea seuraa kehitystä toimenpidekohtaisesti. Koheesiorahaston hankkeiden täytäntöönpanoa seuraa puolestaan koheesiorahaston seurantakomitea. Edellä mainittujen kahdesti vuodessa kokoontuvien komiteoiden seurantatyöllä varmistetaan, että yhteisön varat on suunnattu asianmukaisiin hankkeisiin, joilla on jo osaltaan parannettu Irlannin rautatieverkon turvallisuutta.

Työtä on epäilemättä vielä paljon jäljellä, mutta siitä huolimatta on korostettava, että Kansainvälisen riskienhallintalaitoksen raportin mukaan Irlannin viranomaiset ovat äskettäin ilmoittaneet aikovansa varata seuraavaa viisivuotiskautta varten merkittäviä varoja rautateiden turvallisuusnormien parantamiseen. Komissio olettaa lisäksi, että tämän asian ratkaisemiseen myönnetään vielä lisää varoja seuraavalla ohjelmakaudella.

(1999/C 348/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0618/99**esittäjä(t): Peter Crampton (PSE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalastussopimus Islannin kanssa

Kun otetaan huomioon Britannian 1 000 tonnin punasimppukiintiö ja käsittelytöölareiden käytön kieltäminen, niin kykenevätkö brittiläiset alukset perkaamaan pyytämänsä saaliit?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Euroopan yhteisön ja Islannin kalastussopimuksen mukaan koko yhteisön 3 000 tonnin punasimpukkiiintästä 1 160 tonnia kuuluu Yhdistyneelle kuningaskunnalle. Sopimuksessa määrätään "lukumäärältään rajoitettujen kalastuslisenssien myöntämisestä muille troolareille kuin uiville jalostamoille". Siinä siis tosiasiassa kielletään yhteisön kalastusaluksilta saaliin perkaaminen merellä ja muut jalostustoimet Islannin vesillä. Kun kalastussopimus tehtiin vuonna 1993, tämä jalostuskielto ja sen taustalla oleva vaatimus siitä, että saaliiden on muodostuttava ainoastaan tuoreista kaloista, oli Islannin keskeinen vaatimus. Vuodesta 1997 alkaen kalastuslupa on voitu myöntää myös aluksille, jotka ovat poistaneet tai sinetöineet kaikki uivana jalostamona toimimiseen tarvittavat laitteet. Tämä ei ole kuitenkaan poistanut yleistä jalostuskieltoa, joka koskee myös kalojen perkaamista.

(1999/C 348/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0622/99**esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Marokkolaisten muusikoiden tyly ja epäkunnioittava kohtelu heidän hakiessaan viisumia Euroopan unioniin

The Master Musicians of Jajouka, joka on Rifissä asuva Marokon kuuluisimpiin kuuluva musiikkiyhtye, kertoi Granadan kongressipalatsissa yli 2 000 ihmisen edessä, että heitä oli kohdeltu asiattomasti ja alentavasti, kun he olivat hakeneet viisumia Euroopan unioniin.

Selityksenä tyllylle ja epäkunnioittavalle kohtelulle, joka ei ole mitenkään perusteltavissa, Tetuanin Espanjan konsulaatin henkilökunta selitti, että "olemme Schengenin sopimuksen piirissä, ja viisumien laatiminen vaatii tietyn käsittelyn."

Tätä valitettavaa tapausta edeltää monta muuta vastaavaa tilannetta, joista muutamaa olen joutunut henkilökohtaisesti todistamaan, mikä osoittaa, että tällainen nöyryyttävä kohtelu on liian yleistä, jotta voitaisiin puhua yksittäistapauksesta. Juuri siksi otin asian esille puolitoista vuotta sitten huomauttamalla, että kansalaiset, ammattityöntekijät, opettajat, merkittävät kirjailijat, taiteilijat jne. kärsivät usein halveksivasta ja nöyryyttävästä kohtelusta hakiessaan viisumia väliaikaista oleskelua varten Euroopan unioniin [kysymys 2 (H-0686/97)]⁽¹⁾. Siitä huolimatta neuvosto vastauksessaan kielsi asian ja ilmoitti nimenomaan, "ettei neuvoston tietoon ole tullut sellaisia viisumien myöntämiseen liittyviä tapauksia, joista oltaisiin esitetty useita vastalauseita ja jotka voitaisiin luokitella väärinkäytöksiksi, niin kuin parlamentin jäsen on väittänyt."

Koska tällaisia tapauksia esiintyy siis edelleen ja siinä toivossa, että tähän toistuvasti esille otettuun vakavaan ongelmaan puututtaisiin, mihin koordinoituihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä, jotta tämänkaltaisten tapausten toistuminen tulevaisuudessa voitaisiin välttää?

⁽¹⁾ Parlamentin istuntoasiakirjat 4-507 (lokakuu 1997).

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Tapaukset, joihin arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään viittaa, tapahtuivat ennen kuin viisumin myöntäminen perustui yhteisön oikeuteen.

Amsterdamin sopimuksen voimaantuloon viitaten voidaan todeta seuraavaa:

- Schengenin säännöstö, joka sisältää viisumin myöntämiseen liittyvien edellytysten ja menettelyjen yhdenmukaistamista koskevia säädöksiä, on sisällytetty osaksi Euroopan unionia. Tästä lähtien yhteisön toimielimet käyttävät toimivaltaansa Euroopan unionin osaksi saatettuun Schengenin säännöstöön liittyvissä kysymyksissä.
- Toisin kuin aiemmin, jolloin vain kaksi viisumien myöntämispolitiikkaan liittyvää kysymystä perustui yhteisön toimivaltaan (ks. EY:n perustamissopimuksen entinen 100 c artikla: luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sekä yhtenäisen viisumin kaava), koko viisumipolitiikka on nyt yhteisöllistetty, mukaan luettuina viisumien myöntämiseen liittyvät edellytykset ja menettelyt. Asiaa koskevia ehdotuksia valmistellaan noudattaen EY:n perustamissopimuk-

sen 62 artiklan sisältämää aikataulua (entinen 73 j artikla) ja toimintasuunnitelmaa siitä, miten voidaan parhaiden panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen ne määräykset, jotka liittyvät Wienissä kokoon-tuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamiseen.

(1999/C 348/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0624/99

esittäjä(t): Gianni Tamino (V) ja Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kirjolohen istuttaminen Serpis-jokeen (Valencia, Espanja)

Valencia hispánica on joissakin Valencian alueen joissa elävä uhanalainen kotoperäinen kalalaji. Luonnon-ympäristöstä vastaava pääosasto (entinen ICONA), Madridin kansallinen luonnontieteellinen museo, Valencian koemaatalouden keskus sekä monet espanjalaiset yliopistot ja eri asiantuntijat ovat vahvistaneet, että lajia tavataan Serpis-joessa. EU osallistuu lajin suojeluun LIFE-ohjelmasta 984 000:lla eurolla.

Valencian aluehallituksen ympäristösasto on vuoden 1993 teknisen selvityksen perusteella jättänyt kuitenkin huomiotta lajin esiintymisen Serpiksessä ja vastoin 21. toukokuuta 1992 annetun Habitat-direktiivin (92/43/ETY) ⁽¹⁾ määräyksiä, joissa kielletään vieraiden lajien istuttaminen, jos se voi vahingoittaa kotoperäisiä lajeja, se on istuttanut jokeen kirjoloheja, jotka kokonsa vuoksi ovat joessa Valencia hispánican luonnollisia vihollisia.

Tämän vuoksi heinäkuussa 1998 Valencian kokeellisen kalanviljelyn keskus teki Euroopan oikeusasiamiehelle valituksen (789/98/JMA) kyseisen direktiivin rikkomisesta.

Eikö komission mielestä olisi tärkeää verrata ympäristösaston vuoden 1993 teknistä selvitystä, jonka mukaan Valencia hispánicaa ei tavata Serpis-joessa, muiden tiedemiesten lausuntoihin?

Katsooko komissio, että Serpis-joen sisällyttäminen Habitat-direktiivin 5 artiklassa vahvistettuihin erityis-suojelualueisiin edesauttaisi tämän lajin suojelutavoitteen saavuttamista?

Eikö komission mielestä kyseisessä valituksessa esitettyjen väärinkäytösten vuoksi tulisi tutkia miten LIFE-ohjelman varoja on käytetty Valencia hispánican kannan elvyttämiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Komissio on tietoinen seikoista, jotka parlamentin jäsen toi esille, sillä komissiolle on jo jätetty samaan aiheeseen liittyvä valitus.

Vieraiden lajien istuttaminen, joka voi vahingoittaa kotoperäisiä lajeja, kuuluu luontotyyppien sekä luonnon-varaisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/EY soveltamisalaan. Erityisesti direktiivin 22 artiklan b kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on:

”varmistettava, että epäluontaisten lajien tahallinen istuttaminen niiden alueella säännellään siten, että se ei aiheuta haittaa luontotyypeille niiden luontaisella levinneisyysalueella eikä luontaiselle luonnonvarai-selle eläimistölle tai kasvistolle, ja jos se katsotaan tarpeelliseksi, kiellettävä tällainen istuttaminen. Arvioinnin tulokset on annettava komitealle tiedoksi.”

Komission käsitellessä tätä valitusta Espanjan viranomaiset ilmoittivat, että saatavilla olevan tieteellisen todistusaineiston mukaan Valencia hispánican esiintymistä Serpis-joessa ei ole vahvistettu. Espanjan viran-omaisten toimittamasta CSIC:n (Espanjan tieteellisen tutkimuksen neuvosto) tekemästä tieteellisestä tutki-muksesta käy ilmi, että vaikka Valencia hispánicaa esiintyisikin joessa (mitä ei ole tätä aikaisemmin vahvistettu), sen elinympäristö on erilainen kuin vieraiden lajien. Näin ollen vieras laji ei ole sille uhkana.

Tämä tieto toimitettiin valituksen tekijälle, joka ei saattanut komission tietoon muita seikkoja, jotka auttaisivat selvittämään, onko yhteisön lainsäädäntöä tässä tapauksessa rikottu. Edellä mainitun perusteella parlamentin jäsenien esiintuomat seikat eivät riko direktiiviä 92/43/ETY.

Koska direktiiviä 92/43/ETY ei ole ilmeisesti rikottu, komissio ei katso tarpeelliseksi erityisen selvityksen tekemistä yhteisön varojen käytöstä. Muiden Life-Nature-hankkeiden tapaan myös tähän hankkeeseen kohdistetaan säännöllisesti teknisiä ja varainhoidollisia valvontatoimenpiteitä.

(1999/C 348/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0625/99

esittäjä(t): Raimo Ilaskivi (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Komission vastaukset kirjallisiin kysymyksiin

Euroopan parlamentin työjärjestyksen 42 artiklan mukaan komission pitää vastata Euroopan parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen kuuden viikon kuluessa. Käytäntö on kuitenkin osoittanut, että useiden kysymysten osalta komission vastausaika venyy lähes 3 kuukauden mittaiseksi.

Miksi komissio ei useimpien kirjallisten kysymysten osalta pysty noudattamaan parlamentin työjärjestyksessä asetettua kuuden viikon määräaika?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

Komissio tekee parhaansa täyttääkseen perustamissopimuksen 140 artiklan mukaisen velvollisuutensa vastata parlamentin kysymyksiin. Se käyttää huomattavan määrän voimavaroja vastatakseen mahdollisimman täydellisesti ja nopeasti. Joskus näiden vastausten laatiminen edellyttää laajoja selvityksiä tai jopa tietojen pyytämistä jäsenvaltioilta.

Komissio vastaa suureen osaan kysymyksistä parlamentin työjärjestyksen mukaisen kuuden viikon määräajan kuluessa, mutta ei pysty noudattamaan sitä kaikkien kysymysten kohdalla. Keskimääräisessä vastausajassa, joka vuonna 1998 oli kuusi viikkoa ja neljä päivää, on parantamisen varaa. Komissio pyrkii vastaamaan parlamentin määräämässä ajassa.

Toivomme arvoisan parlamentin jäsenen ottavan huomioon, että perustamissopimuksen 140 artiklassa määrätty muodollinen kysymysmenettely edellyttää monia vaiheita (yhdenoista kielen käyttäminen, yksiköiden välinen koordinointi, hyväksyminen kollegiaalisen vastuun varmistavalla tavalla, julkaiseminen virallisessa lehdessä), jotka väistämättä kaikki vievät aikansa.

(1999/C 348/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0629/99

esittäjä(t): Anne McIntosh (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Työaikadirektiivi

Onko komissio tehnyt arviota työaikadirektiivin laajentamishdotuksen vaikutuksista kuljetusalaan?

Eivätkö kustannukset voi muodostua kohtuuttoman korkeiksi ja vaarantaa joidenkin maantieliikenteen harjoittajien toiminnan jatkumisen?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(5. toukokuuta 1999)*

Komission arvio työaikadirektiivin ehdotetun laajentamisen vaikutuksesta kuljetusalaan on esitetty komission ehdotuksen ⁽¹⁾1) kohdassa "Ehdotuksen vaikutus yritystoimintaan ja erityisesti pieniin ja keskiin yrityksiin (pk-yrityksiin)". Arvioinnissa todetaan, että direktiivin täytäntöönpanosta johtuvia hyötyjä ja kustannuksia ei ole mahdollista arvioida täsmällisesti. Parhaiten ehdotuksen kokonaisvaikutuksen todennäköinen suuruus voidaan ilmoittaa noin 0,2 prosentti nettokustannuksina palkkoihin käytettävästä rahamäärästä. Kun otetaan huomioon ehdotuksesta aiheutuva hyöty (paremmat sosiaaliset olot ja parantunut tieturvallisuus), direktiivin ei katsota sitten, kun se on annettu, johtavan maantieliikenteen alalla kohtuuttomiin kustannuksiin tai konkurssiin.

⁽¹⁾ EYVL C 43, 17.2.1999.

(1999/C 348/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0631/99**esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle***(12. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Kiinteiden jätteiden kaatopaikka Dos Aguasissa (Valencia – Espanja)

Kiinteiden jätteiden kaatopaikan valmistelutyöt jatkuvat Dos Aguasin kunnassa huolimatta alueen asukkaiden toistuvista valituksista. Kaatopaikan valmistuttua saattaa se merkitä vakavaa saastumisvaaraa, koska sen suunniteltu sijaintipaikka on lähellä kaivoa, josta toimitetaan vettä monien Valencian rannikkokyläiden kotitalouksien juomavedeksi.

Ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti hyväksyi äskettäin ehdotuksen neuvoston direktiiviksi, jolla vahvistetaan yhteisön toimintakehys vesipolitiikan alalla; kaatopaikkahanke rikkoo todennäköisesti useita ympäristödirektiivejä, esimerkiksi direktiivejä 91/156/ETY ⁽¹⁾ (jätedirektiivi), 85/337/ETY ⁽²⁾ (ympäristövaikutusten arviointi) ja 80/778/ETY ⁽³⁾ (juomaveden laatu); Euroopan parlamentin helmikuun täysistunnossa jätedirektiiviehdotuksesta käydyissä keskusteluissa ympäristöasioista vastaava komission jäsen sanoi, että hän yhtyi tarpeeseen vahvistaa vähimmäisetäisyydet kaatopaikkojen ja asuinkeskusten välillä; vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-1261/98 ⁽⁴⁾ komissio totesi, että se pyytää Espanjan viranomaisilta tietoa tapauksesta.

Ovatko Espanjan viranomaiset toimittaneet komissiolle tiedot, joita tarvitaan tutkinnassa siitä, noudatetaanko edellä mainittuja direktiivejä Dos Aguasin kaatopaikan tapauksessa?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistukseksi alueen ympäristön säilyttämisen sekä taatakseen, että väestön terveydelle ei aiheudu vaaraa?

⁽¹⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽³⁾ EYVL L 229, 30.8.1980, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL C 402, 22.12.1998, s. 103.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(29. huhtikuuta 1999)*

Parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen E-1261/98 johdosta ⁽¹⁾ komissio on päättänyt aloittaa asiasta omat tutkimuksensa. Tutkimuksen viitenumero on B-98/2202. Komissio on pyytänyt tapausta koskevan tutkinnan puitteissa Espanjan viranomaisilta huomioita asioista, joihin edellä mainitussa kirjallisessa kysymyksessä viitataan.

Vastauksena tähän tiedusteluun Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että kyseessä olevasta hankkeesta on tehty tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY edellyttämä ympäristövaikutusten arviointi. Tämän menettelyn puitteissa on esitetty tutkimuksia, jotka todistavat, että valittu alue on hydrogeologisesti sopiva kaatopaikan sijoittamiseen. Toimivaltainen ympäristöviranomainen on todennut hankkeen ympäristövaikutukset positiivisiksi.

Edellä mainitun perusteella ja parlamentin jäsenen mainitsemista asioista saatavilla olevien tietojen mukaan komissio ei ole todennut, että kyseessä olevassa tapauksessa olisi toimittu yhteisön ympäristöoikeuden vastaisesti.

(¹) EYVL C 402, 22.12.1998, s. 103.

(1999/C 348/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0635/99
esittäjä(t): Luigi Moretti (NI) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennussementin uraanijäämät

Viitataan kysymykseen E-3490/98 (¹) annettuun vastaukseen, joka koski rakennussementin uraanijäämiä ja pyytäisiin komissiota selvittämään seuraavaa:

1. Onko Italia hyväksynyt 13. toukokuuta 1996 annetun direktiivin 96/29/EURATOM (²)?
2. Jos on, mitkä kansalliset ja eurooppalaiset elimet vastaavat valvonnasta?
3. Edellyttääkö kyseinen direktiivi, että radioaktiivisuuspitoisuus on merkittävä sementtisäiliöihin, jotta kuluttajaa ja alalla työskenteleviä voitaisiin suojella?
4. Jos näin ei ole, pitääkö komissio oikeana ja aiheellisenä ottaa käyttöön tällainen määräys eurooppalaisissa sementtiä valmistavissa yrityksissä?

(¹) EYVL C 341, 29.11.1999, s. 6.

(²) EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

1. Jäsenvaltioiden on 13. toukokuuta 2000 mennessä saatettava voimaan lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joita perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13. toukokuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/29/Euratom (¹) edellyttää. Komissio ei ole vielä saanut tietoa siitä, että Italiassa olisi näin tehty.
2. Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 33 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi ehdotukset määräyksiksi, joilla varmistetaan perusnormien noudattaminen. Komissio voi antaa suosituksia määräyksiä koskevista ehdotuksista kolmen kuukauden kuluessa tiedoksiannosta.
3. Direktiivi ei edellytä, että sementtiin, jolla on korkea luonnollinen radioaktiivisuuspitoisuus, olisi sovellettava työntekijöiden tai väestön suojelemiseen liittyviä määräyksiä. Jos työhön liittyvät toiminnot voivat aiheuttaa työntekijöille tai väestölle luonnon säteilylähteistä aiheutuvan altistuksen huomattavan lisääntymisen, jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että nämä toiminnot aiheuttavat vaaran ja edellyttää säteilysuojelutoimenpiteiden soveltamista koko direktiivin tai jonkun sen osan mukaisesti.
4. Komissio ei tiedä, vaatiiko Italia tai jokin muu jäsenvaltio sementinvalmistajia merkitsemään radioaktiivisuuspitoisuuden sementtisäiliöihin. Sitä, olisiko tämä perusteltua, on tarkasteltava paitsi direktiivin 96/29/Euratom valossa myös jäsenmaiden rakennusalan tuotteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 21. joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY (²) ja väestön suojelusta sisäilman radonille altistumiselta 21. helmikuuta 1990 annetun komission suosituksen 90/143/Euratom (³) perusteella. Nämä on mainittu myös komission vastauksessa parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3490/98 (⁴).

(¹) EYVL L 159, 29.6.1996.

(²) EYVL L 40, 11.2.1989.

(³) EYVL L 80, 27.3.1990.

(⁴) EYVL C 341, 29.11.1999, s. 6.

(1999/C 348/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0636/99**esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE) komissiolle**

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Alkuperämaan osoittaminen tuoreiden vihannesten tai hedelmien pakkauksissa

Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28. lokakuuta 1996 annetussa asetuksessa (EY) 2200/96 ⁽¹⁾ on säädetty tiettyjä vihannoksia ja hedelmiä koskevista vaatimuksista. Näiden vaatimusten mukaan jokainen pakkausyksikkö tulee koota yhdenmukaisista tuotteista, mikä tarkoittaa muun muassa, että tuotteiden on oltava peräisin samasta alkuperämaasta.

Huutokaupat joutuvat alueellisissa ja rajat ylittävissä yhteyksissä toimimaan markkinoiden vaikutuksesta yhä enemmän yhteistyössä, mikä joidenkin yritysten kohdalla tarkoittaa kansainvälistä fuusiota. Tästä seuraa, että todellisuudessa eri Euroopan valtioista peräisin olevat tuotteet kootaan samaan huutokauppaan. Vaatimusten mukaan toisiinsa rinnastettavissa olevien tuotteiden erät on kuitenkin pidettävä erillään lajittelun, pakkaamisen ja etiketöinnin yhteydessä. Yritykselle aiheutuvat kulut ovat tämän vuoksi huomattavasti korkeammat kuin niissä tapauksissa, joissa erä ei välttämättä tule pitää erillään.

Omenoiden kohdalla on jo mahdollista yhdistää eri alkuperää olevia tuotteita samaan pienpakkaukseen, jos tietyt ehdot täyttyvät.

Voisiko komissio ilmoittaa, millä perusteella pakkausyksikkö tulee koota yhdenmukaisista tuotteista, miksi tätä säännöstä ei sovelleta omeniin tietyt ehdot täyttävissä tapauksissa ja miksi vaatimuksista voidaan joustaa pienpakkauksen yhteydessä mutta ei silloin, kun kyse on bulkkitavarasta?

Onko komissio valmis tekemään sellaisen ehdotuksen edellä mainittujen vaatimusten muuttamisesta, jossa ensinnäkin sallitaan kaikenlaisten vihannesten ja hedelmien sekoittaminen keskenään sekä suur- että pienpakkauksissa ja jossa lisäksi säädetään "alkuperämaa EU:n alueella" -nimikkeestä tai vastaavasta, jos kaikki tuotteet tulevat samalta alueelta tai EU:sta, jos ei voida ilmoittaa, mistä jäsenvaltiosta/-valtioista kyseiset tuotteet ovat peräisin?

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Tuotteiden lajittelujärjestelmän käyttämisellä hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28. lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) 2200/96 yhteydessä pyritään useisiin tavoitteisiin, mm. kaupankäynnin laillisuutta ja markkinoiden avoimuutta edistävän viitekehyksen perustamiseen ja näin ollen hedelmä- ja vihannesalan kannattavuuden parantamiseen. Tuotteiden lajittelun tärkeimpiä perusteita on tuotteen alkuperä. Tuotantoedellytykset vaihtelevatkin suuresti maantieteellisen alueen mukaan, ja tämä vaihtelu vaikuttaa merkittävästi kyseisten tuotteiden tärkeimpiin ominaispiirteisiin. Lisäksi hedelmien ja vihannesten alkuperän ilmoittaminen on kuluttajalle välitettävä tärkeä tieto, joka usein ratkaisee ostettavan tuotteen valinnan. Tämän vuoksi tuotteiden maantieteellisen alkuperän yhdenmukaisuus on hedelmien ja vihannesten kaupan pitämistä koskevia tärkeimpiä sääntöjä, joihin kuuluu myös tuotteen luokka, koko ja laji.

Poikkeuksia on myönnetty omenien lisäksi myös paprikoille. Näille tuotteille vaaditaan loppukäyttäjälle tarkoitettuja pieniä pakkauksia, joilla erotellaan eri tuotteet, esimerkiksi erilaiset omenat ja eriväriset paprikat toisistaan. Käytännön syistä tällaisten eri tuotteita erottavien pienten pakkauksen alkuperän yhdenmukaisuutta ei vaadita.

Komissio on tietoinen siitä, että viimeaikaisen kehityksen vuoksi tietyillä markkinoilla ja kaupan pitämisen rakenteiden vuoksi joissakin jäsenvaltioissa tietyillä raja-alueilla kaupan pitämistä koskevissa säännöissä määrätyt yhdenmukaisuutta koskevat säännöt voivat osoittautua häiritseviksi. Kansallisten asiantuntijoiden ryhmä, joka auttaa komissiota tuoreiden hedelmien ja vihannesten sääntelyssä, tutkii parhaillaan tätä kysymystä. Käytävässä keskustelussa päädytään ehkä mahdollisuuteen yhdistää irtotavarana tai pakkauksissa kuluttajille tarjottavat samaa maantieteellistä alkuperää, mutta eri jäsenvaltioista peräisin olevat tuotteet. Alkuperämaa EU:n alueella -tyyppinen ilmoitus ei kuitenkaan tunnu sopivalta, sillä se ei ole täsmällinen, joten se ei vastaisi hedelmien ja vihannesten sääntelyn tavoitteita eikä sillä varmistettaisi oikean tiedon välittymistä kuluttajille.

Lisäksi komissio ei aio edellä esitetyistä syistä sallia kaikenlaisten hedelmä- ja vihanneslajien sekoittamista keskenään suurina tai pieninä määrinä.

(1999/C 348/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0639/99**esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE) komissiolle**

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Vanki Gummatov Azerbaidžanissa

Alankomaissa "Apua Alikram Gummatoville" -komitea (Comité "Help Alikram Gummatov") on hyvin huolestunut Gummatovin tilanteesta ja siitä, että on yhä epätodennäköisempää, että tämä pääsee vankilasta elävänä.

Onko komissio valmis pyytämään Azerbaidžanin hallitukselta selvitystä Aliakram Gummatovista ja tavasta, jolla tätä kohdellaan vankilassa? Onko komissio valmis ilmoittamaan, miten näihin kysymyksiin vastattiin?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 1999)

Asia otetaan esille Azerbaizanin viranomaisten kanssa käyttäen säännöllisiä diplomaattisia kanavia.

(1999/C 348/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0647/99**esittäjä(t): Ben Fayot (PSE) komissiolle**

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ikäihmisten järjestöjen välisiä yhteyksiä hoitava komitea

Komission organisoima komitea, joka hoitaa viiden suuren eurooppalaisen ikäihmisten järjestön välisiä yhteyksiä, näyttää uinuvan talviunta.

Huhupuheiden mukaan komissio haluaisi saattaa komitean uuteen uskoon tekemällä siitä pysyvän ikäihmisten foorumin, joka käsittäisi suuren määrän yhdistyksiä.

Voisiko komissio kertoa pitääkö tämä paikkansa? Mitä arviointiperusteita käytettäisiin foorumia muodostettaessa? On syytä huolehtia erityisesti jäsenyhdistysten edustavuudesta Euroopan tasolla.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Ikäihmisten järjestöjen välisiä yhteyksiä hoitava komitea toimii aktiivisesti niiden menettelytapojen mukaisesti, jotka komissio määritteli vanhusten sidosryhmästä 17 päivänä lokakuuta 1991 tekemässään päätöksessä 91/544/ETY⁽¹⁾. Komitea kokoontuu kaksi kertaa vuodessa ja käsittelee monenlaisia ikäihmisiä kiinnostavia kysymyksiä, esimerkiksi sosiaalista suojelua, työllisyyttä ja eläkkeitä.

Komitean jäsenten kanssa on neuvoteltu tavoista, joilla voidaan tehostaa ikäihmisten hyväksi toimivien Euroopan laajuisten kansalaisjärjestöjen yhteistyötä ja koordinaatiota, jotta koko Euroopassa saadaan aikaan tätä kohderyhmää koskevia parannuksia etenkin YK:n kansainvälisenä ikäihmisten vuonna.

Komitean viime kokouksessa 8. maaliskuuta 1999 jäsenten enemmistö kannatti sellaisen työryhmän perustamista, joka tutkisi mahdollisuutta luoda ikäihmisten foorumi Eurooppaan. Jos työryhmä haluaa ehdottaa foorumin perustamista, on pohdittava tämän tavoitteita, tehtäviä, sääntöjä ja kansainvälisiä järjestelyjä (muun muassa mahdollisten foorumin jäsenten edustavuutta).

(¹) EYVL L 296, 26.10.1991.

(1999/C 348/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0652/99**esittäjä(t): Ioannis Theonas (GUE/NGL) komissiolle**

(9. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kansalaisten terveyteen ja ekosysteemin tasapainoon kohdistuvat jäteongelman aiheuttamat vaarat Kykladien saariryhmään kuuluvalla Thiran (Santorinin) saarella

Kykladien saariryhmään kuuluvan Thiran saaren asukkaille on kasaantunut erittäin suuria ongelmia, jotka liittyvät vesihuoltoon, viemäröintiin ja jätteiden käsittelyyn. Nämä ongelmat ovat kärjistyneet erityisesti sen vuoksi, että saarella on – lähinnä kesäkuukausien aikana – hyvin tiheä asutus. Kesäkuukausien aikana jätevesien ja jätteiden määrä kasvaa jyrkästi johtuen mm. matkailijoiden suuresta lukumäärästä, ja näin syntyy vakavia ongelmia, jotka koskevat niin asukkaiden terveyttä kuin heidän elämänlaatuaan sekä saaren ekosysteemin tasapainoa (maaperän ja pohjavesien saastuminen), saaren harvinaislaatuista kauneutta ja kulttuurista ja arkeologista rikkautta. Jäteongelma on erityisen vakava, sillä vanhentuneet polttomenetelmät, joita käytetään asutuilla alueilla kaikkien voimassa olevien turvallisuussäännösten vastaisesti, aiheuttavat välittömiä ihmisten terveyteen kohdistuvia vaaroja.

Ottaen huomioon, että ongelmat ovat vakavia ja vaativat välittömiä toimia ja tietoisena siitä, että Thiran saari on otettu mukaan koheesiorahaston piiriin kuuluvaan EU:n kokeiluhankkeeseen, jota koheesiorahasto ja Kreikan valtio yhteisrahoittavat, edellinen 85 %:n ja jälkimmäinen 15 %:n osuudella, ja joka koskee jätteiden käsittelyn kokonaisuudelle sekä vesihuolto- ja viemäröintitarpeita, komissiolta kysytään: Missä vaiheessa edellä mainitun kokeiluhankkeen täytäntöönpano on, ovatko toimivaltaiset kreikkalaiset viranomaiset ja ministeriöt hyväksyneet siihen kuuluvia töitä koskevat suunnitelmat ja sijoituspaikat ja tietääkö komissio, mikä yksityinen organisaatio tulee saamaan hanketta koskevan toimeksiannon tai mitkä ovat tarjouskilpailun ehdot ja valintakelpoisuuden edellytykset? Pitääkö paikkansa, että jätteiden käsittelymenetelmän valinnassa pidetään edelleen suotavimpana vaihtoehtona polttomenetelmää, jota vastaan asukkaat ovat jo reagoineet peläten tämän aiheuttavan erittäin kielteisiä vaikutuksia ihmisten terveydelle ja ekosysteemin tasapainolle?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Komissio on jo moneen kertaan keskustellut Thiran (Santorinin) saaren vesihuollon sekä jäteveden ja jätteiden käsittelyn kokonaisuudelle koskevasta pilottihankkeesta sekä Kreikan talousministerin, ympäristöstä ja Egeianmerestä vastuussa olevan ministerin että Thiran saaren paikallisviranomaisten kanssa.

Komissio ei kuitenkaan ole toistaiseksi saanut Kreikan viranomaisilta virallista hakemusta kyseisen hankkeen rahoittamiseksi koheesiorahastosta. Näin ollen komissio ei voi vastata arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin.

Komissio haluaa korostaa, että yhteisön rahastoista päätetään myöntää yhteisrahoitusta ainoastaan, jos kyseiset hankkeet ovat yhteisön lainsäädännön, myös ympäristöä koskevan lainsäädännön mukaisia.

(1999/C 348/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0685/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999

AKT-maille ja yleiseen tullietuusjärjestelmään liittyvän Andien sopimuksen piiriin kuuluville maille myönnetyn tullietuuskohtelun kaltaisen kohtelun myöntäminen uusille maille ei ole järkevää, jos sillä avataan markkinat Kaakkois-Aasian maille. Tällaisen etuuskohtelun myöntäminen maille, joita se ei tällä hetkellä koske, merkittäisi vaivoin saavutetun tasapainon rikkomista. Eikö komissio katso, että suunniteltu tonnikalafileitä koskevan uuden kiintiön perustaminen vuodeksi 1999 saattaa herättää poliittista vastusta, jolla on arvaamattomat seuraukset?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Ei, komissio on huomannut, että etujärjestelmistä hyötyvistä maista (Afrikan, Karibian ja Tyynen valtameren alueen maat (AKT) tai maat, jotka kuuluvat yleiseen tullietuusjärjestelmään (GSP) – huumeeet) peräisin olevat tuontitavarat eivät pysty yksin turvaamaan yhteisön säilyketeollisuuden tarpeita.

(1999/C 348/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0693/99

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (NI) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rypälemehun tuonnin kieltäminen kolmansista maista

Komission ehdotuksessa yhteiseksi markkinajärjestelyksi määrätään mahdollisuudesta tuoda rypälemehua kolmansista maista ja valmistaa siitä tämän jälkeen viiniä.

Tällainen mahdollisuus olisi vakava uhka Sisilian ja yleensäkin Välimeren alueen viininviljelylle, ja se on myös selvässä ristiriidassa komission poliittisen linjan kanssa, jonka mukaan toisaalta vaaditaan italialaisia viininviljelijöitä rajoittamaan tuotantoaan ja toisaalta avaamaan markkinat kolmansien maiden tuotannolle.

Kolmansista maista tuotujen tuotantoerien myötä rypälemehun käyttäjille tarjoutuu mahdollisuus tulla tunnustetuiksi "tuottajina" joka suhteessa ja saada näin ollen samat edut kuin mitä yhteisössä tuotettuja rypäleitä käyttävät tuottajat saavat.

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen rypälemehun tuonnin kolmansista maista Italiaan ja estääkseen myös sen, että Italian maatalous, joka viininviljelyn alalla on Välimeren alueen tuotteiden symboli, ei joutuisi jälleen kärsimään?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä kieltääkseen rypälemehun väkevöimisen sakkaroosilla niissä maissa, joissa se on sallittu?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Neuvosto on sopinut yhteisön viinikaupan uudelleenorganisoinnista.

Sopimus ei muuta tämänhetkistä tilannetta, jonka mukaan rypälemehua voidaan tuoda kolmansista maista, mutta siitä ei saa valmistaa viiniä.

Toisaalta, jotta ehdotuksesta olisi saatu aikaan poliittinen sopimus, oli aivan välttämätöntä säilyttää viininvalmistukseen liittyvien käytäntöjen nykyinen tila, mukaan lukien rypälemehun mahdollinen väkevöiminen sakkaroosilla tietyillä alueilla.

(1999/C 348/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0697/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Mitä kriteerejä komissio käyttää arvioidessaan "harmaata taloutta" eri Euroopan alueilla?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Kuten parlamentin jäsenen Pomés Ruizin kirjalliseen kysymykseen P-1784/97 (¹) annetussa vastauksessa jo selitettiin, harmaata taloutta on todellakin erittäin vaikea mitata ja valvoa. Jotta jäsenvaltiot voisivat mitata harmaata taloutta ja ottaa sen huomioon tilastotiedoissaan, ne tekevät useita suoria ja epäsuoria korjauksia bruttokansantuloa (BKTL) koskeviin laskelmiinsa. Nämä korjaukset tehdään eri tavoin eri jäsenvaltioissa.

Eurostat ei mittaa suoraan harmaan talouden määrää jäsenvaltioissa. Komissio on kuitenkin pyytänyt jäsenvaltioita lisäämään arvioihinsa harmaan talouden osuuden tiettyjä menettelyjä käyttämällä, jotta bruttokansantuloa (BKTL) ja bruttokansantuotetta (BKT) koskevia arvioita voitaisiin tarkistaa ja parantaa. Selvitys tästä työstä on luettavissa kertomuksessa neuvostolle ja Euroopan parlamentille (²) markkinahintaisen bruttokansantulon muodostamisen yhdenmukaistamisesta 13 päivänä helmikuuta 1989 annetun direktiivin 89/130/ETY, Euratom (³) ja erityisesti sen 7 artiklan soveltamisesta. Mainitussa artiklassa kehoitetaan kiinnittämään erityistä huomiota bruttokansantuotetta ja bruttokansantuloa koskevien arvioiden kattavuuden tarkistamiseen ja parantamiseen sekä harmaan talouden huomioon ottamiseen.

Uusimmissa saatavilla olevissa kansallisissa BKT-luvuissa on otettu huomioon edellä mainitut seikat, ja lukuja on käytetty äskettäin julkaistuissa alueita koskevilla arvioissa bruttokansantuotteesta henkeä kohti vuosina 1994–1996. Kansalliset BKT-luvut on jaettu alueittain sen mukaan, mikä niiden osuus on kansallisesta bruttoarvonlisäyksestä, jota koskevat tiedot kansalliset tilastoyksiköt toimittavat.

(¹) EYVL C 45, 10.2.1998.

(²) KOM(96) 124 lopullinen.

(³) EYVL L 49, 21.2.1989.

(1999/C 348/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0698/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Valencian alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0699/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Andalusian alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(1) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0700/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Aragonian alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(1) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0701/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Asturiasin alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0702/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Baleaarien alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0703/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Kanarian saarten alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0704/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Kantabrian alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(1) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0705/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Castilla y Leónin alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(1) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0706/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Castilla la Manchan alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0707/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Katalonian alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0708/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Extremaduran alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0709/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle***(29. maaliskuuta 1999)**Aihe: Rakennerahastot*

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Galician alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(1) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0710/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle***(29. maaliskuuta 1999)**Aihe: Rakennerahastot*

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Riojan alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(1) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0711/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle***(29. maaliskuuta 1999)**Aihe: Rakennerahastot*

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Madridin alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0712/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Murcian alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0713/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Navarran alueen tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0714/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Baskimaan tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(1) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0715/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Ceutan tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(1) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 348/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0716/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (EUROSTAT) pääjohtaja ilmoitti julkisesti Euroopan parlamentin rahapoliittisen alivaliokunnan istunnossa 17. helmikuuta 1999 "että varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskeviin tilastotietoihin oli jo sisällytetty harmaan talouden osuus tutkituilla alueilla", vaikka hän ei kertonutkaan mitä perusteita oli käytetty harmaan talouden arvioimiseksi.

Kuinka suuri osa Melillan tuloista kuuluu "harmaaseen talouteen" ja kuinka suuri "viralliseen talouteen" näinä vuosina?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

**Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin**

**E-0698/99, E-0699/99, E-0700/99, E-0701/99, E-0702/99, E-0703/99, E-0704/99, E-0705/99,
E-0706/99, E-0707/99, E-0708/99, E-0709/99, E-0710/99, E-0711/99, E-0712/99, E-0713/99,
E-0714/99, E-0715/99 ja E-0716/99**

(6. toukokuuta 1999)

Kuten arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-0697/99 (¹) annetussa vastauksessa selitetään, Eurostat ei mittaa suoraan harmaan talouden määrää jäsenvaltioissa. Komissio on kuitenkin pyytänyt jäsenvaltioita lisäämään arvioihinsa harmaan talouden osuuden tiettyjä menettelyjä käyttämällä, jotta bruttokansantuloa (BKTL) ja bruttokansantuotetta (BKT) koskevia arvioita voitaisiin tarkistaa ja parantaa.

Tämän työn tulokset sisältyvät Espanjan lokakuussa 1998 toimittamiin vuosia 1994–1996 koskeviin kansallisiin tilastotietoihin. Tiedot ovat siten kattavat ja niihin sisältyy harmaan talouden osuus.

Eurostatille toimitettujen kansallisten tilastotietojen perusteella ei kuitenkaan ole mahdollista selvittää, kuinka suuri osuus kokonaismäärästä tulee harmaasta taloudesta. Vastaavat arviot eivät myöskään ole mahdollisia alueellisella tasolla.

(¹) Katso sivu 115.

(1999/C 348/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0734/99

esittäjä(t): James Moorhouse (ELDR) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Turkki-Eurooppa-säätiön rahoittaminen

Pyydän komissiolta vastausta seuraaviin kysymyksiin:

1. Rahoittaako Euroopan unioni EU:n ja Turkin välisten suhteiden kehittämiseksi Lontoossa perustettua Turkki-Eurooppa-säätiötä (TEF)? Jos rahoittaa, millä summalla?
2. Jos EU ei rahoita säätiötä, täyttäsikö TEF rahoituksen saannin edellytykset ja onko se lähestynyt komissiota rahoituksen hakemiseksi?
3. Jos TEF:lle on myönnetty EU:n rahoitusta tai se voisi saada sitä, voiko komissio selittää, miten se aikoo taata, että TEF ei julkaise harhaanjohtavaa tai virheellistä tietoa Turkista EU:n veronmaksajien kustannuksella?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

Yhteisö ei rahoita Lontooseen perustettua Turkki–Eurooppa-säätiötä (TEF). TEF:n lähestyttyä komissiota asiassa komissio ilmoitti säätiön toimitusjohtajalle, että se ei voi rahoittaa säätiön toimintaan liittyviä kustannuksia. Komission mukaan Turkin viranomaisten tai liike-elämän tehtävänä olisi rahoittaa toimintaa, jonka tarkoituksena on valistaa kansalaisia ja viranomaisia syistä, jotka ovat johtaneet Turkin hakemaan unionin jäsenyyttä ja siitä, minkä vuoksi jäsenvaltioiden olisi suhtauduttava myönteisesti Turkin jäsenyyshakemukseen.

(1999/C 348/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0738/99**esittäjä(t): Alessandro Danesin (PPE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Neuvottelut Slovenian liittymisestä Euroopan unioniin

Kiitos hallinnollisten elintensä, niiden poliittisen vakauden ja taloudellisen luotettavuuden, Slovenia vaikuttaa olevan niiden ensimmäisen ryhmän kuuden valtion joukossa, joiden kanssa Euroopan unioni aloitti liittymisneuvottelut jo maaliskuussa 1998 (vaikka Eurooppa-sopimus tuli voimaan vasta 1. helmikuuta).

Vielä ei kuitenkaan ole ratkaistu kysymystä siitä, kuinka Slovenian alueella aina läsnä olleelle italialaiselle vähemmistölle palautetaan sille kuuluva omaisuus (tällaista takavarikointia tapahtuu edelleen, vaikkakin vähäisemmässä määrin, ja se oli Jugoslavian edellisen hallinnon häikäilemättömän pakkolunastuspolitiikan kohteena).

Kiistan aihe on jatkuvasti selvää syrjintää italialaisen vähemmistön oikeuksia kohtaan huolimatta Italian ja Slovenian hallitusten yrityksistä selvittää asiaa, ja Euroopan unionin ja Slovenian välisten uusien suhteiden valossa asia vaikuttaa vielä epäoikeudenmukaisemmalta ottaen huomioon, että liittymisneuvottelut ovat käynnissä.

On totta, että Eurooppa-neuvoston Kööpenhaminassa vuonna 1993 vahvistamien niiden liittymiskriteerien joukossa, jotka jäsenyyttä hakevien valtioiden tulisi täyttää jo ennen liittymistä, on vain yksi poliittinen kriteeri vähemmistöjen oikeuksien täysipainoisesta kunnioittamisesta, mutta se koskee myös menneisyydessä takavarikoidun omaisuuden jakamista.

1. Onko Euroopan komissio tietoinen tästä vielä ratkaisemattomasta kysymyksestä?
2. Onko komissio jo ottanut asian esille Slovenian viranomaisten kanssa käymissään keskusteluissa (juuri näinä päivinä on tarkoitus pitää assosiointineuvoston ensimmäinen kokous)?
3. Katsooko komissio, että neuvottelujen tuloksen olisi riipputtava tämän asian ratkaisemisesta?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio on tietoinen siitä, että yksityistäminen toteutuu Sloveniassa erittäin hitaasti. Komissio ei sen sijaan ole tietoinen yksityistämiseen liittyvästä italialaisen vähemmistön syrjinnästä Sloveniassa. Nykyiseen yksityistämistä koskevaan lakiin ei sisälly tällaista syrjintää. Lain mukaan italialaiseen vähemmistöön kuuluvilla asukkailla on tasavertaiset oikeudet, kun he hakevat Slovenian kansalaisuutta.

Yksityistämistä keskusteltiin Slovenian viranomaisten kanssa yleisesti yhteisön ja Slovenian välisen assosiaatiokomitean kokouksessa Ljubljanassa 25. maaliskuuta 1999. Viranomaiset antoivat ajantasaistetut tiedot tilanteesta.

Edeltävään viitaten liittymisneuvottelujen ehtoihin ei ole tarpeen tehdä muutoksia.

(1999/C 348/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0739/99**esittäjä(t): Alessandro Danesin (PPE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tutkintojen tunnustaminen EU:ssa

Ainakin kahdessa tapauksessa Saksassa, Hessenissä ja Ala-Saksissa, paikallisessa laissa (lakimiehen ammatin harjoittamisesta annetut lait, 231 art. ja 5 art.) säädetään, että ammatin harjoittamisen edellytyksenä on oltava Saksan liittotasavallassa suoritettu tutkinto.

Tämä merkitsee, että Euroopan unionin kansalaiset, jotka ovat suorittaneet oikeusopillisen tutkinnon jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa kuin Saksassa, eivät voi harjoittaa lakimiehen ammattia Saksassa, vaikka he asuivat siellä.

Onko komissio tietoinen, että ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevassa yleisessä järjestelmässä (direktiivit 89/48/ETY ⁽¹⁾, 92/51/ETY ⁽²⁾, 94/38/ETY ⁽³⁾ ja 95/43/ETY ⁽⁴⁾) määrätään, että sellaisten henkilöiden tutkinto on hyväksyttävä, jotka ovat tietyn jäsenvaltion asukkaita ja joilla on tietyn ammatin harjoittamiseen vaadittava tutkinto (esim. lakimiehen tutkinto, josta ovat säännökset olemassa)? Voiko komissio vahvistaa, että alalla ei enää ole syrjintää?

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25.

⁽³⁾ EYVL L 217, 23.8.1994, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 3.8.1995, s. 21.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY mukaan EU:n jäsenvaltion kansalainen voi ryhtyä harjoittamaan toisessa jäsenvaltiossa ammattia, jonka harjoittamiseen hänellä on kelpoisuus. On korostettava, että kyseistä direktiiviä sovelletaan vain niihin asianajajiin, jotka täyttävät kaikki lähtöjäsenvaltion edellytykset ammatin harjoittamiseen.

Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että hakija suorittaa kelpoisuuskokeen, jos hakijan tutkintotodistuksen osoittaman kelpoisuuden ja vaaditun kelpoisuuden välillä on merkittäviä eroja. Tämä koskee erityisesti asianajajan ammattia. Edellä mainitun direktiivin 4 artiklassa sallitaan kelpoisuuskokeen käyttö niiden ammattien osalta, joiden harjoittaminen edellyttää kansallisen lainsäädännön tarkkaa tuntemusta.

Asianajajien osalta Saksa saattoi kyseisen direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään 6 päivänä heinäkuuta 1990 annetulla liittovaltion lailla, jonka mukaan toisen jäsenvaltion lain mukaisen pätevyuden hankkineen asianajajan on suoritettava kelpoisuuskoe voidakseen käyttää saksalaista asianajajan ammattinimikettä ("Rechtsanwalt"). Hakijat voivat vaatia oikeuksiaan kyseiseen lakiin ⁽¹⁾ vedoten, eikä asiassa siis toimita yhteisön lain vastaisesti.

Direktiiviä 89/48/ETY täydentävässä parlamentin ja neuvoston 16 päivänä helmikuuta 1998 antamassa direktiivissä 98/5/EY, joka koskee asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamista muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, annetaan ammattikokemukseen perustuvia mahdollisuuksia harjoittaa asianajajan ammattia toisessa jäsenvaltiossa. Täysin pätevästi asianajaja voi tietyin edellytyksin harjoittaa ammattiaan alkuperäisellä ammattinimikkeellään toisessa jäsenvaltiossa ja saada vastaanottavan jäsenvaltion käyttämän ammattinimikkeen harjoitettuaan siellä kokopäiväisesti vähintään kolmen vuoden ajan ammattiaan kansallista lainsäädäntöä soveltaen. Jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi 98/5/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään 14. maaliskuuta 2000 mennessä.

⁽¹⁾ Vaikka Saksan liittovaltion ja osavaltioiden lainsäädännön suhde ei kuulu komission toimivaltaan, voidaan mainita, että periaatteessa liittovaltion lainsäädännölle annetaan etusija osavaltioiden lainsäädäntöön nähden. Jos siis joidenkin Saksan osavaltioiden (Länder) lainsäädännössä ei selkeästi säädetä muiden jäsenvaltioiden asianajajien pääsystä harjoittamaan ammattiaan, se ei merkitse sitä, että olisi mahdotonta saada Rechtsanwalt -ammattinimike kelpoisuuskokeen avulla. .

(1999/C 348/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0742/99

esittäjä(t): **Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Cartiere Milani Fabrianoa koskevat irtisanomiset

Äskettäin julkistetuissa suunnitelmissa, jotka koskevat Cartiere Milani Fabriano SpA:n – paperitehtaan, josta 98,2 % kuuluu Italian valtion painatuskeskukselle eli siis valtiovarainministeriölle – yritysorganisaatiota, tehokkuuden parantamista ja organisaation optimointia, aiotaan irtisanoa 430 tuotantoyksikköä 950:stä ja samanaikaisesti jatkaa uusien investointien tekemistä, panna alulle uusia teollisia aloitteita ja turvautua alihankintaan.

Voisiko komissio edellä olevan perusteella kertoa,

1. katsooko se, että valtion painatuskeskuksen eli valtiovarainministeriön hyväksymän yrityspolitiikan päätavoitteisiin tulisi kuulua työpaikkojen suojeleminen?
2. pitääkö se suotavana pitää silmällä meneillään olevaa operaatiota ottaen huomioon alan merkitys, tuottaahan kyseinen tehdas vesileimapaperia seteleitä ja muita arvopapereita varten ja mahdollisesti myös paperia euroseteleitä varten?
3. aiheuttaisiko edellä mainitusta suunnitelmasta johtuva yrityksen väistämätön heikkeneminen ja sen aiottu yksityistäminen, että se tulisi markkinoille paljon nykyistä arvoa alhaisemmin hinnoin, mikä aiheuttaisi häiriötä vapaaseen kilpailuun ja markkinoille?
4. mitä toimia se voisi toteuttaa kyseisen yrityksen hyvin tunnetun logon suojaamiseksi?
5. mikä on sen yleisnäkemyksiä asiasta?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Komissio päätti 28 päivänä lokakuuta 1998 tehdyllä päätöksellä käynnistää 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn mahdollisesta tuesta, jota Italia myöntää Poligraficolle ja sen määräysvallassa oleville yrityksille. Italian hallitus jätti huomautuksensa 1. helmikuuta 1999. Komissio piti kyseisiä huomautuksia epätäydellisinä ja pyysi lisätietoja tapauksen arvioimiseksi. Komissio ei ole tähän mennessä saanut mitään rakenneuudistus-suunnitelmaa, joka koskisi Poligrafico-ryhmää tai sen määräysvallan alaista Cartieri Miliana.

Komissiolla ei ole toimivaltaa arvioida kansallisten hallitusten tekemiä teollisuuspoliittisia päätöksiä, jotka koskevat niiden yritysten rakenneuudistuksia. Jos komissio kuitenkin toteaisi saatujen tietojen perusteella, että kyse on EY:n perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettua valtion tuesta Poligraficon tai Cartiere Milianin hyväksi, se tutkisi asiaa perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

Jos Italian hallitus päättäisi yksityistää julkisia yrityksiä, kuten Cartiere Milianin, komissio seuraisi asiaa varmistaakseen, että käytetyt menettelyt takaavat avoimuuden ja että yksityistetylle yritykselle ja mahdollisille ostajille ei myönnetä valtion tukea.

Joka tapauksessa, jos ilmenee työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY⁽¹⁾ mukaisia joukkovähentämisistä, niihin sovelletaan kansallisia täytäntöönpanotoimia.

⁽¹⁾ EYVL L 225, 12.8.1998.

(1999/C 348/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0744/99

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Meriympäristön resurssit

Aikooko komissio siirtää resursseja entistä suuremmasta kalastukseen panostamisesta paikalliset näkökohdat huomioivaan meriympäristön kalastusresurssien hallintaan Agenda 2000:n säännösten puitteissa?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio haluaa korostaa, että kalastuslaivaston uudistamiseen tähtäville investoinneille voidaan myöntää yhteisön tukea ainoastaan silloin, kun pystytään varmistamaan, ettei kalastuskapasiteetti kasva. Erityisesti jäsenvaltioiden kalastuslaivastojen on täytettävä monivuotisissa ohjausohjelmissä asetetut tavoitteet.

Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetuista monivuotisia ohjausohjelmia koskevista komission vuosikertomuksista käy ilmi, että yhteisön kalastuslaivaston koko on pienentynyt noin 13 prosenttia tonniston osalta ja 11 prosenttia konetehon osalta kuluvalle rakenneohjelmakaudella 1994–1999.

Kalatalousalan rakenteellista tukea koskevassa ehdotuksessa ⁽¹⁾, joka on parhaillaan neuvoston ja Euroopan parlamentin käsiteltävänä, komissio ehdottaa tuotannon pysyvän lopettamisjärjestelmän jatkamista sekä lisäehtojen asettamista kalastuslaivaston uudistamiselle myönnettävälle tuelle. Komission ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden on myös osoitettava, että julkinen tuki on välttämätöntä asetettujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta, että kalastuslaivaston uudistaminen ja nykyaikaistaminen on mahdotonta ilman julkista tukea ja että suunnitellut toimenpiteet eivät vaaranna kalavarojen tasapainoa pitkällä aikavälillä. Lisäksi kaikissa jäsenvaltioissa on otettava käyttöön pysyvät järjestelyt alusten uudistamisen valvomiseksi.

Yhteisön tukea myönnetään jäsenvaltioiden esittämistä ja komission hyväksymistä kansallisista rakenneohjelmajärjestelmistä. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti näihin ohjelmiin voi sisältyä myös lisämääräyksiä, joilla edistetään meren luonnonvarojen paikallisesti tarkoituksenmukaista hoitoa.

⁽¹⁾ EYVL C 16, 21.1.1999.

(1999/C 348/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0756/99

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Euroopan komission myöntämä rahoitus

Voiko Euroopan komissio ilmoittaa minulle, onko se koskaan rahoittanut minkään kanavan kautta järjestöjä, jotka pyrkivät suojelemaan Länsi-Traakian muslimivähemmistön oikeuksia? Jos näin on, millä täsmällisellä summalla?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Jäsenvaltion komissiolle Itä-Makedonian ja Traakian toimenpideohjelman seurantakomitean kokouksissa toimittamien tietojen mukaan kyseisestä ohjelmasta ei ole toistaiseksi rahoitettu Länsi-Traakian muslimivähemmistön oikeuksia suojelevia järjestöjä.

(1999/C 348/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0757/99

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Euroopan komission myöntämä rahoitus

Voiko komissio ilmoittaa minulle, onko se rahoittanut (vuodesta 1995 tähän päivään mennessä) minkään kanavan kautta järjestöjä tai säätiöitä, joiden sijaintipaikka on Kyproksen miehityllä alueella? Jos rahoitusta on myönnetty, mille järjestöille tai säätiöille, milloin rahoitus maksettiin ja mikä sen täsmällinen määrä oli?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

Neuvoston päätelmissään 6. maaliskuuta 1995 antaman kehotuksen mukaisesti komissio on käynnistänyt erinäisiä toimia tiedottaakseen Kyproksen turkkilaiselle yhteisölle Euroopan yhteisön jäsenyyden eduista.

Neuvoston pyynnön mukaisesti komissio on neuvoteltu Kyproksen hallituksen kanssa rahoittanut Kyproksen kumpaakin yhteisöä koskevia toimia sekä Kyproksen alueella että sen ulkopuolella. Näillä toimilla on parannettu ymmärtämystä Euroopan unionista ja sen politiikoista sekä vahvistettu suoria yhteyksiä Kyproksen kahden yhteisön välillä. Komissio ei kuitenkaan ole rahoittanut Kyproksen pohjoisosassa sijaitsevia laitoksia tai järjestöjä.

(1999/C 348/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0760/99

esittäjä(t): Roberto Speciale (PSE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet Kuubassa

Kuubassa on viime päivien aikana käynnistetty "oikeudenkäynti" neljää poliittista toisinajattelijaa vastaan, jotka ovat olleet jo 18 kuukautta pidätettyinä ilman, että heidän oikeuksiaan olisi millään tavoin suojeltu. Samanaikaisesti on ennaltaehkäisevänä toimenä pidätetty tai vangittu kymmeniä toisinajattelijoita, millä ilmeisesti pyritään estämään kaikki julkiset mielenosoitukset.

Näitä henkilöitä (intellektuelleja ja toimittajia) syytetään mielipiteiden esittämisestä ja erityisesti siitä, että he ovat laatineet otsikoltaan paljonpuhuvan tekstin "Isänmaa kuuluu kaikille".

1. Mitä komissio on tehnyt ja mitä se aikoo tehdä ilmaistakseen Kuuban viranomaisille EU:n vahvan kielteisen kantansa menettelystä, joka rikkoo perustavaa laatua olevia kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia, ja vaatiakseen toisinajattelijoiden vapauttamista?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä ehdottaakseen uudelleen painokkaasti USA:n jo 40 vuotta sitten haluaman mielettömän ja haitallisen taloussaarron kumoamista tai Kuuban yhteiskunnan avaamista — kuten Euroopan parlamentti on useaan otteeseen selkeästi esittänyt — poliittiselle moniarvoisuudelle ja mielipiteen- ja sananvapaudelle?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Ns. sisäisen toisinajattelijaryhmän jäsenet Vladimiro Roca, Felix Antonio Bonne, René Gomez ja Marta Roque on tuomittu kuubalaisissa tuomioistuimissa järjestyksessä viiden, neljän, neljän sekä kolmen ja puolen vuoden vankeusrangaistuksiin. Kyseiset henkilöt on tuomittu, koska he olivat käyttäneet heille kuuluvaa sananvapautta, joka on yleismaailmallisesti tunnustettu oikeus.

Välittömästi tuomion julistamisen jälkeen Euroopan unioni laati julistuksen, jossa se tuomitsi toisinajattelijoiden saamat rangaistukset ja olosuhteet, joissa oikeutta käytiin, ja vaati neljän tuomitun pikaista vapauttamista.

Komissio jatkaa painostusta käytettävissään olevin välinein rohkaistakseen maan siirtymistä moniarvoiseen demokratiaan sekä ihmis- ja perusoikeuksien kunnioittamista 2. joulukuuta 1996 annetun yhteisen kannan mukaisesti.

Tässä yhteydessä komissio seuraa tiiviisti tilanteen kehittymistä Kuubassa ihmis- ja perusoikeuksien osalta ja osallistuu unionin poliittiseen vuoropuheluun. Komissio antaa myös humanitaarista apua ja osallistuu kohdennettuun talousyhteistyön, jonka tavoitteena on Kuuban talouden avautuminen.

(1999/C 348/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0763/99

esittäjä(t): Petrus Cornelissen (PPE) komissiolle

(11. maaliskuuta 1999)

Aihe: Lumivyöryjen aiheuttamat onnettomuudet Alpeilla

1. Aikooko komissio osallistua keskusteluun toimista, jotka saatetaan toteuttaa lumivyöryistä aiheutuvien onnettomuuksien todennäköisyyden ja niiden seurausten rajoittamiseksi Alpeilla?

2. Voisiko komissio tässä yhteydessä kiinnittää huomiota
 - a) laskettelurinteiden huolelliseen suunnitteluun ja majoituspaikkojen sijaintiin;
 - b) ennakkovaroitusjärjestelmien kehittämiseen edelleen niin, että uudenlaista korkeatasoista teknistä laitteistoa hyödynnetään yhdessä säätöilman ennustamiseen tarkoitettujen kehittyneiden järjestelmien kanssa ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Tässä viitataan mm. käynnissä olevaan ympäristöä ja ilmastoa koskevaan EU:n tutkimusohjelmaan.

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Komissio tukee monenlaista toimintaa estääkseen senkaltaiset katastrofit, joita on liittynyt viimeviikkojen lumivyöryihin.

Yhteisö voi auttaa vuoristoalueita katastrofien ennaltaehkäisyssä maatalousalueiden metsittämisohjelman puitteissa, jota toteutetaan 30. kesäkuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) 2080/92 mukaisesti. Rakennerahastoista yhteisrahoitettavat, tavoitteen 5b mukaiset ohjelmat voivat sisältää myös metsiä koskevia toimenpiteitä. Maaseudun kehittämiseen liittyvä Agenda 2000:n osa vahvistaa jo käytössä olevia keinoja metsittämisen ja metsänhoidon parantamiseksi. Itse asiassa metsien ekologiseen tasapainoon tähtäävien toimien rahoitus voidaan toteuttaa yhteistyössä yhteisön kanssa alueilla, joiden metsillä on yleishyödyllinen suojaava ja ekologinen tehtävä.

Myös Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) voi osallistua valtioiden välisten yhteistyöohjelmien puitteissa vuoristoisten riskialueiden kartografisten tutkimusten rahoittamiseen.

Komissio on valmis yhteisön väestönsuojelua edistävän toimintaohjelman yhteydessä sekä omien rahoitus- ja koordinointimahdollisuuksiensa mukaan tutkimaan kaikki ehdotukset, jotka voivat edistää katastrofien ennaltaehkäisyä tai viranomaisten toimintavalmiutta.

Ympäristö- ja ilmasto-ohjelmassa on rahoitettu erilaisia hankkeita, joilla pyritään parantamaan sektoria koskevia tutkimustietoja. SAME- hanke (Avalanche mapping, model validation and warning system) on mahdollistanut 14:n seitsemässä eri maassa toimivan laboratorion yhteistyön seuraavilla aloilla: lumivyöryjä koskevien tietokantojen organisointi ja jäsentäminen, erilaisten lumivyörymallien vertailu ja kokeilu viidessä eri kohteessa, lumivyöryjen havaitsemis- ja hälytysjärjestelmien teknisten laatuvaatimusten kehittäminen ja Euroopan tasolla koordinoitavien kokeiden suuntaviivojen laatiminen. Kaikki tulokset aiotaan saattaa nopeasti mahdollisimman laajaan tietoon. Tällä hetkellä käynnissä oleva yhdessä suunniteltu ohjelma (CALAR-concerted action on forecasting, prevention and reduction of landslide and avalanche risks) pyrkii edistämään tiedemiesten ja kyseessä olevien maiden viranomaisten koordinaatiota sekä kokemusten ja tiedonvaihtoa. Lisäksi voidaan mainita Provost- hanke (Prediction of climate variations on seasonal timescales), joka pyrkii parantamaan puolivuosisittaisia vuodenaika- ja vuosiennustuksia.

Lopuksi voidaan mainita myös Euroopan keskipitkien sääennusteiden keskus, joka tekee tärkeää työtä tiiviissä yhteistyössä kansallisten sääpalvelujen kanssa ja parantaa jatkuvasti sääennusteiden tasoa.

(1999/C 348/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0768/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Arkeologiset kaivaukset antiikin Nikopoliksessa Ipirosin maakunnassa

Antiikin ajan Nikopolis sijaitsee Ipirosin maakunnan lounaisosassa 900 hehtaarin suuruisella alueella, jolla on roomalaisajan rakennuksia, muureja, parlamenttirakennus, Odeion, kylpylä, kuumia lähteitä, stadion ja huviloita. Monet säilyneistä muistomerkeistä ovat suurelle yleisölle tuntemattomia eikä niitä ole hyödynnetty ja ne ovat ylläpidon ja suojelun tarpeessa. Toisen puitekehityksen puitteissa on hyväksytty museon rakentaminen alueelle, ja arkeologinen keskusneuvosto yhtyy asiasta tehtyyn tutkimukseen, jonka mukaan sopiva sijoituspaikka museolle olisi Prevezan seutu.

Kysyn komissiolta kannattaako se museon rakentamisen ohella myös antiikin ajan Nikopoliksen ylläpitoa, kunnostamista ja kehittämistä?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissiolta ei ole tähän mennessä haettu rahoitustukea Nikopoliksen kaivauksilla tehtäviä töitä varten.

Komissio muistuttaa silti, että Kreikan viranomaiset voivat hakea rahoitustukea tähän tarkoitukseen yhteisön tukikehyksessä sovitun menettelyn mukaan. Komission on valmis tutkimaan, yhteistyössä kyseisten viranomaisten kanssa, mahdollisia rahoituskeinoja tukikehyksen määrärahojen puitteissa.

(1999/C 348/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0770/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Käsintehty jäätelöt

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL C 329/97) julkaistiin 31.10.1997 neuvoston asetuksen ETY 2082/92 ⁽¹⁾ nojalla erityistuotteen "helado artesano" (käsintehty jäätelö) erityisluonteen todistamista koskeva rekisteröintihakemus, josta ei ole vielä tehty päätöstä.

Missä vaiheessa asian käsittely on yhteisössä?

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 9.

(1999/C 348/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0771/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Käsintehty jäätelöt

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL C 329/97) julkaistiin 31.10.1997 neuvoston asetuksen ETY 2082/92 ⁽¹⁾ nojalla erityistuotteen "helado artesano" (käsintehty jäätelö) erityisluonteen todistamista koskeva rekisteröintihakemus, josta ei ole vielä tehty päätöstä.

Onko mitään syytä sille, että kuluttaja ei voi tehdä eroa käsintehtyjen ja teollisesti valmistettujen jäätelöiden käsitteiden välillä?

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 9.

(1999/C 348/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0772/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Käsintehty jäätelöt

Asetus ETY N:o 2082/92 ⁽¹⁾ hyväksyttiin tietyin ehdoin määriteltyjen, erityisten ja perinteisten reseptien suojaamiseksi.

Asetuksen 13 artiklassa säädetään kahdesta suojatavasta eli niin sanotusta osittaisesta suojasta (13 artiklan 1 kohta) ja niin sanotusta täydellisestä suojasta (13 artiklan 2 kohta).

Kuinka monta tuotetta on saanut 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osittaisen suojan?

(¹) EYVL L 208, 24.7.1992, s. 9.

(1999/C 348/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0773/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Käsintehty jäätelöt

Asetus ETY N:o 2082/92 (¹) hyväksyttiin tietyin ehdoin määriteltyjen, erityisten ja perinteisten reseptien suojaamiseksi.

Asetuksen 13 artiklassa säädetään kahdesta suojatavasta eli niin sanotusta osittaisesta suojasta (13 artiklan 1 kohta) ja niin sanotusta täydellisestä suojasta (13 artiklan 2 kohta).

Kuinka monta tuotetta on saanut 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua täydellisen suojan?

(¹) EYVL L 208, 24.7.1992, s. 9.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0770/99, E-0771/99, E-0772/99 ja E-0773/99

(20. huhtikuuta 1999)

Nimitykselle "Helado artesano" (käsintehty jäätelö) on haettu rekisteröintiä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) 2082/92 nojalla. Tässä asetuksessa säädetään tuottajaryhmittymän aloitteesta tehtävästä erityisten ja perinteisten tuotantomenetelmien ja -tapojen suojelemisesta. Edellä mainitussa hakemuksessa rekisteröintiä haetaan kyseisen asetuksen 13 artiklan 2 kohdan nojalla (nimen yksinomainen suojeleminen, sillä ainoastaan nimi suojataan).

Sen jälkeen kun komissio on todentanut esitettyjen seikkojen paikkansapitävyyden ja todennut alustavasti, että kyseiset seikat ovat asetuksen ja erityisesti sen 2, 4, 5 ja 6 artiklan mukaisia, rekisteröintihakemuksen pääkohdat julkaistaan ensimmäisen kerran Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Tämän ensimmäisen julkaisun jälkeen jäsenvaltioilla ja kaikilla, joilla on asiassa laillinen taloudellinen etu valvottavanaan ja muilla asianomaisilla, joilla on asiassa laillinen taloudellinen etu valvottavanaan, on oikeus esittää väite ehdotettua rekisteröintiä vastaan. Komissiolle toimitettiin vaaditussa ajassa yhteensä yhdeksän väitettä asetuksessa säädetyn oikeuden perusteella.

Komissio kehotti säädetyn menettelyn mukaisesti kyseisiä jäsenvaltioita sopimaan asiasta keskenään. Espanjan hallitus vahvisti kuitenkin laajan tietojenvaihdon jälkeen, ettei sopimukseen ollut päästy 9 artiklan nojalla. Näin ollen komission on päätettävä asetuksessa säädetyn komitean avulla kyseisen nimityksen rekisteröimisestä tai rekisteröimättä jättämisestä. Komissio pyrkii parhaillaan löytämään ratkaisun käsiteltävänä olevaan asiaan.

Tuottajaryhmittymän laatiman sopimuksen mukaan esitetty valmistusmenetelmä vastaa erityisen ja perinteisen jäätelön valmistusmenettelyä. Useilla seikoilla täsmennetään, mitä tarkoitetaan käsintehtyn jäätelön tuottaminen. Hakemuksen tavoitteena on, että kuluttajat pystyisivät erottamaan käsintehtyn jäätelön muista jäätelöistä ja että yhteisö takaisi kyseisen jäätelön.

On todettava, että asetuksessa säädetyn periaatteen mukaan yhteisön tuottajat voivat heti kun nimitys on rekisteröity vapaasti käyttää sitä yhteisön asetuksen nojalla rekisteröityjä tuotantoedellytyksiä noudattaen.

Toistaiseksi komissiolle on toimitettu 15 erityisluonnetta koskevaa rekisteröintihakemusta. Näistä vain kolme perustuu 13 artiklan 2 kohtaan. Muut rekisteröintihakemukset perustuvat 13 artiklan 1 kohtaan. Tällaisessa tapauksessa suojeleminen on rajoitettua ja nimeä voi vapaasti käyttää, mutta jos tuottaja haluaa käyttää hyväkseen "taattua perinteistä erityisluonnetta" ja tunnusta, sen on noudatettava sopimusta.

Viisi olutlajia ja yksi juustolajike on jo rekisteröity 13 artiklan 1 kohdan perusteella. Yhtäkään nimitystä ei toistaiseksi ole rekisteröity 13 artiklan 2 kohdan perusteella.

(1999/C 348/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0776/99

esittäjä(t): Thomas Megahy (PSE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Uskonnollisen vähemmistön vainoaminen Iranissa

Salman Rushdien fatwan kumoamisen myötä neuvoston keskusteluissa Iranin viranomaisten kanssa on muodostunut uusi tilanne. Voiko neuvosto harkita, että se ottaisi tässä uudessa tilanteessa esiin bahá'ín ja muiden uskonnollisten vähemmistöjen aseman Iranin islamilaisessa tasavallassa, kun otetaan huomioon viimeaikaiset tapahtumat ja niihin liittyvä pitkään jatkunut voimakas ahdistelu? Viime kuukausien aikana on pidätetty ainakin 36 Bahá'ín yliopistotason koulutuksen instituutin (BIHE) tiedekunnan jäsentä, kaksi yhteisön jäsentä on tuomittu kuolemaan, yli 500 kotiin on tehty ratsia ja henkilökohtaista omaisuutta sekä BIHE:n välineistöä on takavarikoitu. Vuodesta 1980 on tapettu yli 200 bahá'ilaista heidän vakaumuksensa vuoksi. Bahá'ilaisilta kielletään järjestelmällisesti heidän perustuslailliset oikeutensa. Heidän omaisuuttaan takavarikoitaan ja heidän eläkeoikeutensa evätään. Bahá'i-hautausmaita ja muita pyhiä paikkoja häpäistään toistuvasti. Bahá'ilaisilta evätään oikeus yliopistotason koulutukseen, minkä vuoksi BIHE perustettiin. Mihin toimiin neuvosto on valmis ryhtymään puolustaakseen Iranin bahá'ilaisten ihmisoikeuksia?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Komissio seuraa syvästi huolestuneena Iranin ihmisoikeustilannetta. Unionin ja Iranin välisen laaja-alaisen vuoropuhelun yhteydessä otetaan unionin puolelta aina esiin yleiset ihmisoikeuskysymykset.

Komissiolla ei ole kahdenvälisiä sopimussuhteita Iraniin. Komissio kuitenkin yhtyy unionin puheenjohtajatroikan tässä yhteydessä esittämiin vastalauseisiin. Ruhu-llah Rawhanin teloituksesta esitettiin vastalause Iranin hallitukselle Teheranissa 5. elokuuta 1998. Sirus Dhabih-Muqaddamille ja Hidayat-Kashifi Najafabadille langetetuista kuolemantuomioista esitettiin lisäksi 4. lokakuuta 1998 vastalause, jossa unioni vetosi Iranin viranomaisiin, jotta nämä jättäisivät tuomiot täytäntöön panematta. Troikalle ilmoitettiin, että nämä kuolemantuomiot eivät olleet lopullisia vaan edellyttivät vielä korkeimman oikeuden vahvistusta.

Lokakuun 4. päivänä 1998 esittämässään vastalauseessa unioni toisti aiemmin esittämänsä kannan kuolemantuomioon ja muistutti Yhdistyneiden kansankuntien ihmisoikeustoimikunnan päätöslauselmasta 1998/80, jossa ilmaistaan huolestuneisuus baha'ilaisten ihmisoikeuksien jatkuvista vakavista loukkauksista ja pyydetään Irania luopumaan kuolemantuomioiden langettamisesta uskonnollisen vakaumuksen tai uskosta luopumisen perusteella. Euroopan unioni aikoo esittää uuden Iranin ihmisoikeustilannetta koskevan päätöslauselmaluonnoksen Genevessä 22.3.–30.4.1999 pidettävässä YK:n ihmisoikeustoimikunnan istunnossa. Parhailaan keskusteltavana olevassa tekstiluonnoksessa viitataan selvästi uskonnollisten vähemmistöjen ja erityisesti baha'ilaisten syrjintään ja vainoamiseen.

Baha'i-uskontokunnan jäsenten kohtelu Iranissa otettiin lisäksi erityisesti esille unionin puheenjohtajatroikan tavatessa Iranin hallituksen 18. joulukuuta 1998. Tätä painostusta on tarkoitus jatkaa.

(1999/C 348/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0789/99

esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Falklandin saarien saama EU:n rahoitus

Kuinka paljon EU on myöntänyt varoja Falklandin saarille viimeisinä viitenä vuotena? Mitä rahoitusvälineitä käyttäen varat on maksettu?

Komission jäsenen M. Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Viimeisten viiden vuoden aikana Falklandin saaret on saanut yhteisön apua Euroopan kehitysrahastosta (EKR) 8 266 799 euroa, josta 700 000 euroa ohjelmoitavaa apua, 5 066 799 euroa Stabex-rahoitusvälineen kautta ja 2 500 000 euroa Euroopan investointipankin (EIP) myöntämänä matalakorkoisena lainana.

(1999/C 348/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0799/99

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Pakolaishankkeet

EU:n komissio on päättänyt toistamiseen myöntää komission jäsenen Anita Gradinin aloitteesta taloudellista tukea (16,75 miljoonaa euroa) EU:n valtioiden pakolaishankkeille. Näillä hankkeilla tuetaan muun muassa hankkeita, joilla parannetaan turvapaikanhakijoiden ja asuinseuduiltaan siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottorakenteita jäsenvaltioissa (3,75 miljoonaa euroa). Varoja varataan myös helpottamaan pakolaisten paluuta omasta halusta kotimaahansa (13 miljoonaa euroa).

Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Itävalta ehdottanut ohjelmia jommassa kummassa hankevaiheessa ja kuinka monta itävaltalaista hanketta on hyväksytty?
2. Mitä nämä hankkeet käsittelevät ja kuinka suuri on EU:n rahoitusosuus?
3. Millä perusteilla 76 hanketta hyväksyttiin? Mille jäsenvaltioille hankkeet jaettiin ja mille hankkeille myönnettiin rahaa ja kuinka paljon?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Itävalta ehdotti sekä pakolaisten, siirtymään joutuneiden henkilöiden ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olojen parantamista koskevan ohjelman (budjettikohta B5-803) että pakolaisten, siirtymään joutuneiden henkilöiden ja turvapaikanhakijoiden kotimaahan tapahtuvan vapaaehtoisen paluun helpottamista koskevan ohjelman (budjettikohta B7-6008) kehukseen kuuluvia hankkeita niiden kummassakin toteuttamisvaiheessa (vuosina 1997 ja 1998).

Hyväksytyt hankkeet voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

- 1997:
 - B5-803: 3 hanketta:
 - Volkshilfe Oberösterreich, Linz (kaksi hanketta)
 - International Centre for Migration Policy Development (ICMPD), Wien.
 - B7-6008: 5 hanketta:
 - Österreichisches Studienzentrum für Frieden und Konfliktforschung (ÖSFK), Stadtschlaining
 - Volkshilfe Österreich, Wien
 - International Centre of Migration Policy Development (ICMPD), Wien (kolme hanketta).
- 1998:
 - B5-803: 2 hanketta:
 - Österreichische Forschungsstiftung für Entwicklungshilfe, Wien
 - Asyl in Not, Wien

- B7-6008: 5 hanketta:
 - Caritas Österreich, Wien (Salzburg ja Graz)
 - Verein Susret-Begegnung, Bregenz
 - Berufsförderungsinstitut, Wien
 - International Centre for Migration Policy Development (ICMPD), Wien (kaksi hanketta).

Edellä mainittuja hankkeita koskevat yksityiskohtaiset tiedot on niiden laajuuden vuoksi lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja Euroopan parlamentin pääsihteeristölle.

(1999/C 348/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0809/99

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE) komissiolle

(22. maaliskuuta 1999)

Aihe: Pohjois-Kreetan tieverkon pääväylän rakennustöiden edistyminen

Kreikan ympäristön ja aluesuunnittelun sekä yleisten töiden ministeriön viime aikoina julkisuuteen antamien tietojen mukaan vuonna 2000 on tarkoitus avata liikenteelle 55 km Pohjois-Kreetan tieverkon pääväylää. Kyse on saaren kehityksen kannalta suunnattoman merkittävästä perusrakennehankkeesta, jonka toteuttaminen kuitenkin on kaikkina näinä vuosina edennyt kilpikonnan vauhtia. Tämän tosiasian vahvistavat myös hiljattain julkisuuteen annetut tiedot, jotka itse asiassa ainoastaan herättävät vielä pakottavammin kysymyksen siitä, miksi tämän hankkeen valmistuminen on viivästynyt niin paljon.

Miksi ei siis noudatettu sitä taktiikkaa, että palkataan projektinjohtaja kuten tehtiin muiden pääväyliä koskevien tiehankkeiden kanssa (esimerkiksi Egnatia-tien kohdalla) vaan valittiin se aikaa vievä ratkaisu, että kansalliset viranomaiset järjestävät tarjouskilpailuja tieosuudesta toisensa jälkeen.

Kun otetaan huomioon, että kyse on Kreikalle suunnattuun yhteisön tukikehykseen kuuluvasta hankkeesta (Kreetan alueohjelma), voisiko komissio ilmoittaa minulle: Mistä se uskoo näiden näin suurten viivästymisten johtuvan, onko hankkeen valmistumiselle laadittu aikataulu ja koska hankkeen lopulta odotetaan olevan valmis avattavaksi liikenteelle ja luovutettavaksi Kreetan asukkaille?

Komissio jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Kreetan pohjoisen tieverkon pääväylän parannushanke on tärkeä ja ensisijainen alueen kehityksen kannalta. Ohjelmakautta 1994–1999 koskevan toimenpideohjelman (TO) ”Tieverkon pääväylät”, samaa kautta koskevan Kreetan alueellisen toimenpideohjelman ja Interreg-yhteisöaloitteen perusteella yhteisrahoitetaan kyseisen pääväylän useita tieosuuksia, joita koskevien töiden on suunniteltu päättyvän vuosina 2000–2001. Toisissa ei ole tähän mennessä havaittu viivytyksiä.

Komissio katsookin, että rakennusalan osakeyhtiöiden hallinto on yhteisön rahastoista Kreikassa rahoitettaville suurille infrastruktuurihankkeille yleensä paras mahdollinen vastaus vaatimukseen kyseisten hankkeiden toteuttamisesta suunnitellussa kohtuullisessa ajassa siten, että voimassa olevien sääntöjen ja lainsäädännön mukaiset kustannus- ja laatuvaatimukset täytetään. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että Kreetan pohjoisen pääväylän ohjelmakautena 1994–1999 rakennettavat tieosuudet kokonaisuudessaan ovat vain 55 kilometrin pituiset, ei osakeyhtiön perustaminen tätä tarkoitusta varten ole järkevää.

(1999/C 348/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0821/99

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: ENELin voimalinja Valnerinassa

Italian valtiollinen sähkölaitos (ENEL) on päättänyt rakentaa voimalinjan, joka ylittää osan Ternin ja Spoleton kuntien alueesta, ja aikoo pystyttää sähköpylväitä asuinalueille ja maisemallisesti erityisen tärkeille alueille.

Ternin kunta on ilmoittanut vastustavansa tätä hanketta, ja samaan aikaan muualla Italiassa (Toscana ja Lazio) voimalinjat ovat häviämässä maahan kätkeytyneiden kaapeleiden ansiosta (Anienen kansallispuisto).

Katsooko komissio, että ENELin päätös on ristiriidassa sähkömagneettista saastumista sekä ympäristön ja kansalaisten terveyden suojelua koskevien säännösten kanssa?

Mitä se aikoo tehdä asian hyväksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio ei kommentoi Italian kansallisen sähkölaitoksen (ENELin) tekemän päätöksen laillisuutta, koska yhteisöllä ei ole alaa koskevia säännöksiä.

Komissio on esittänyt ehdotuksen väestön altistumista sähkömagneettisille kentille koskevaksi neuvoston suosituksiksi ⁽¹⁾. Neuvosto käsittelee ehdotusta parhaillaan.

⁽¹⁾ KOM(98) 268 lopullinen.

(1999/C 348/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0833/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Liuskekiviteollisuus ja yleinen tullietuusjärjestelmä

Komission jäsen Leon Brittanin komission nimissä kirjallisiin kysymyksiini E-4009/97 ja E-4011/97 ⁽¹⁾ antamien vastausten mukaan valmis liuskekivi on luokiteltu muuksi kuin araksi tuotteeksi kehitysmaiden hyväksi perustetussa yleisessä tullietuusjärjestelmässä. Se tarkoittaa sitä, että EU:hun tuotu liuskekivi on vapautettu tullien maksamisesta. Vastauksessa mainittiin myös, että komissio ei suunnittele tarkistavansa tätä luokitusta ennen nykyisen tullietuusjärjestelmän päättymistä 31. joulukuuta 1998.

Nyt kun mainittu järjestelmä on päättynyt, voiko komissio kertoa onko se jo aloittanut kehitysmaiden hyväksi perustetun yleisen tullietuusjärjestelmän uudelleen tarkastelemisen, ja jos ei, niin milloin siihen ryhdytään?

Voiko komissio erityisesti kertoa, onko se tarkistanut liuskekiven luokittelua muuksi kuin araksi tuotteeksi, ja ilmoittaa, mitkä olivat tarkistuksen tulokset ja perustelut? Jos tarkistuksia ei ole vielä tehty, milloin komissio ryhtyy siihen ja aikooko se muuttaa tuotteen nykyistä luokitusta?

Voiko komissio ilmoittaa, mitä konkreettisia kriteereitä se yleensä noudattaa luokitellessaan tuotteen muuksi kuin araksi tuotteeksi yllämainitussa tullietuusjärjestelmässä?

⁽¹⁾ EYVL C 196, 22.6.1998, s. 56.

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Neuvosto antoi 21. joulukuuta 1998 asetuksen (EY) 2820/98 monivuotisen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1999 alkaen 31 päivään joulukuuta 2001 ⁽¹⁾. Kyseessä on järjestyksessä toinen järjestelmä, jota sovelletaan vuonna 1995 käyttöön otettujen ja vuoteen 2004 voimassa olevien kymmenvuotiskauden suuntaviivojen mukaisesti. Tuotteiden luokittelu neljään luokkaan niiden arkuuden mukaan on säilynyt entisenä uudessa asetuksessa.

Kuten jo arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1580/98 ^(?) annetussa vastauksessa todettiin, tavaroiden luokittelu niiden arkuuden mukaan yleisessä tullietuusjärjestelmässä on pääasiassa perustunut niiden arkuuteen yhteisön markkinoiden kannalta; tämä luokittelu vahvistettiin Uruguayn kierroksen monenvälisissä neuvotteluissa. Luokittelu on yksi voimassa olevien kymmenvuotiskauden suunta-aviivojen peruseräaateista, eikä sitä todennäköisesti muuteta olennaisesti kymmenvuotiskauden aikana, sillä yksi suunta-aviivojen tavoitteista on varmistaa järjestelmien toiminnan vakaus koko kymmenvuotiskauden ajan.

Yksittäiset mukautukset ovat toki mahdollisia kutakin järjestelmää hyväksyttäessä. Komissio ei kuitenkaan pitänyt tällaisten mukautusten esittämistä tarpeellisena toisen järjestelmän yhteydessä, eikä myöskään yksikään jäsenvaltio pyytänyt mukautusten tekemistä, kun neuvosto hyväksyi järjestelmän.

(¹) EYVL L 357, 30.12.1998.

(²) EYVL C 402, 22.12.1998, s. 145.

(1999/C 348/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0847/99

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) ja Alan Donnelly (PSE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Asiamies

Eikö komission puheenjohtaja katso, että nykyisessä tilanteessa voisi olla aiheellista, että kolmella toimielimellä (komissio, neuvosto ja parlamentti) on asiamies, joka vastaa siitä, että näiden kolmen toimielimen jäsenet ja henkilöstö kunnioittavat julkisen elämän standardeja sekä menettelysääntöjä ja määräyksiä ja että täydellistä avoimuutta ylläpidetään?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Jotta kolmen toimielimen toiminta voitaisiin tältä osin keskittää, komissio on välittänyt neuvoston puheenjohtajalle ja parlamentin puhemiehelle kolme menettelysäännöstöä, jotka koskevat 1) komission jäseniä, 2) komission jäsenten ja yksiköiden välisiä suhteita sekä 3) virkamiesten eettisiä sääntöjä.

Virkamiesten menettelysäännöstössä esitellään helppolukuisessa muodossa sekä eettisiä, että ammatillisia sääntöjä, jotka perustuvat henkilöstösääntöihin ja ovat siten kaikille kolmelle toimielimelle yhteisiä.

Jokaisen toimielimen tehtävänä on valvoa niiden sääntöjen soveltamista, jotka säätelevät niiden palveluksessa olevien virkamiesten käyttäytymistä sekä toimielimen sisällä että suhteissa toimielimen ulkopuolisiin tahoihin.

Suhteista toimielimen ulkopuolelle voidaan todeta, että Euroopan oikeusasiamiehen toimialueeseen kuuluvat EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten ja jäsenvaltioissa oleskelevien fyysisten ja juridisten henkilöiden tekemät kantelut, jotka koskevat huonoa hallintaa erityisesti mainituissa kolmessa toimielimessä. Käsite "huono hallinto" on määritelty laajasti, minkä ansiosta oikeusasiamiehen toimivaltaan kuuluvat kaikki hallinnollisia päätöksiä koskevat kantelut.

Oikeusasiamiehen toimivaltaan kuuluvat siis jo kaikki ne asiat, jotka kuuluvat komission virkamiehille laatiman menettelysäännösten osaan 5, jonka otsikkona on "Yleisön palveluksessa".

(1999/C 348/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0848/99**esittäjä(t): Tony Cunningham (PSE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Turkiskaupan raakalaismaisuus Kiinassa

Onko komissio tietoinen eläinten ja erityisesti saksanpaimenkoirien raakalaismaisesta kohtelusta Kiinassa, jossa niistä tuotetaan turkiksia kansainvälisille markkinoille?

Voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja EU:n ja Kiinan välisestä mahdollisesta turkiskaupasta ja antaa takeet siitä, että tämä kauppa ei ole millään tavalla yhteydessä niihin henkilöihin, jotka syyllistyvät alalla näihin kauheuksiin?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että eläimiä ei pitäisi kohdella julmasti etenäkään kansainväliseen kauppaan tarkoitettujen turkisten tuotannossa.

Komissio ei kuitenkaan erityisesti kerää tietoja koirien turkkien kaupasta ja jalostuksesta Kiinassa. Näin ollen ei ole mahdollista vahvistaa, onko kyseinen liiketoiminta lisääntymässä.

Koska eläinsuojelun merkitys maailmankaupassa lisääntyy jatkuvasti, asiaa saatetaan tulevaisuudessa käsitellä Maailman kauppajärjestössä (WTO). Määriteltäessä WTO-neuvottelujen seuraavaan vaiheeseen liittyviä yhteisön neuvottelutavoitteita tarkastellaan myös mahdollisuuksia WTO:n sääntöjen muuttamiseen eläinsuojelunäkökohtien ottamiseksi huomioon yleisemmin.

(1999/C 348/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0849/99**esittäjä(t): Anne André-Léonard (ELDR) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Vanhuuseläkkeiden pienentäminen tapauksissa, joissa eläkkeensaaja saa eläkettä myös toisesta jäsenvaltiosta

Lehdistössä kerrottiin huhtikuussa 1998, että Belgia joutuu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen vastaamaan siihen kohdistettuihin syytteisiin eläkkeiden pienentämisestä tapauksissa, joissa edunsaaja saa jo eläkettä toisesta jäsenvaltiosta.

Voiko komissio kertoa, miten tämä asia etenee?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Esitetty kysymys näyttää liittyvän Belgian kansallisen eläkelaitoksen (ONP) soveltamiin sääntöihin, joilla pyritään estämään eläkeoikeuksien kasautuminen. Tarkoituksena on vähentää kaivostyöntekijöiden vanhuuseläkkeen lisäosaa silloin, kun kyseinen henkilö saa samanaikaisesti yhtä tai useampaa eläkettä yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa C 143/97, Conti v. ONP, 22. lokakuuta 1998 antamassaan tuomiossa Contin hyväksi, että tämäntyyppinen kansallinen sääntö on sellainen etuuksien pienentämistä koskeva lauseke, jota tarkoitetaan sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) 1408/71 (saatettu ajan tasalle asetuksella (EY) 118/97 (1)) 12 artiklan 2 kohdassa.

(1) EYVL L 28, 30.1.1997.

(1999/C 348/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0855/99**esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Valmistevero

Onko komissio sitä mieltä, että vuonna 1994 tehdyn Bossard-tutkimuksen tulokset ovat vielä ajankohtaisia? Jos ei, aikooko se päivittää tutkimuksen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Vuonna 1995 tehty Bossard-tutkimus perustui 1980-luvun lopun ja 1990-luvun alun tilastotietoihin. Tästä syystä komissio on päättänyt, että tutkimusta päivitetään ennen kuin se laatii kertomuksen alkoholijuomien vähimmäisveroasteesta. Samoin se aikoo kuulla toistamiseen kaikkia asianomaisia tahoja ja pyytää niiden ajantasaista näkemystä kyseisistä vähimmäisveroasteista ottaen huomioon niiden viimeisimmän tarkastelun jälkeen tapahtunut kehitys ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(95) 285 lopullinen.

(1999/C 348/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0857/99**esittäjä(t): Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Naisten syrjintä Murcian kaupunkiliikennettä hoitavassa yrityksessä (Espanja)

Kuljetusalan yritys LAT, S.A. harjoittaa toimintaansa Murcian pääkaupungissa sekä sen ympäristöalueilla. Yritys hoitaa sekä kaupunkiliikennettä että tilausajoja ja koululaiskuljetuksia kyseisillä alueilla. Yrityksen henkilökuntaan kuuluu yli 300 työntekijää ja se on Murcian kaupunginhallituksen tehtäviinsä valitsema.

On tiedossa, että yritykseen ei ole palkattu yhtään naispuolista linja-auton kuljettajaa. Naisiin ei oteta yhteyttä eikä edes anneta käydä läpi teknisiä kokeita, jotka ovat työpaikan saannin vaatimuksena. Sattumalta linja-autojen siivoushenkilökunta on pääasiassa naisia, joiden on liikuteltava ajoneuvoja siivoamista varten. Tämä on ristiriidassa sen kanssa, että yrityksen politiikka on olla palkkaamatta naisia kuljettajaksi.

1. Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?
2. Eikö komissio katso, että kaupungin viranomaisten, erityisesti Murcian kaupunginhallituksen taajama- ja liikennepolitiikasta vastaavan virkamiehen, olisi pitänyt seurata tämän yrityksen palkkauspolitiikkaa valittaessa yritys kaupungin palvelukseen?
3. Eikö komissio katso, että kaupungin viranomaiset ovat vastuussa työlain noudattamisesta naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien osalta?
4. Eikö komissio katso, että tässä rikotaan Euroopan kansalaisten oikeuksia ja erityisesti neuvoston direktiiviä 76/207/ETY ⁽¹⁾ miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa?
5. Voiko komissio tiedottaa tilanteen seurannasta?

⁽¹⁾ EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

1. Komissio ei ollut tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen kuvailemasta tilanteesta.
2. Komissio on samaa mieltä siitä, että olisi ollut hyvä, jos kaupungin viranomaiset olisivat selvittäneet, miten kuljetusalan yritys suhtautuu naisten palkkaamiseen, ennen kuin tekivät sen kanssa sopimuksen. Komission 11. maaliskuuta 1998 antamassa tiedonannossa julkisista hankinnoista Euroopan unionissa ⁽¹⁾ painotettiin, että naisten ja miesten välisen epätasa-arvon poistaminen ja tasa-arvon edistäminen ovat tärkeitä näkökohtia julkisia hankintasopimuksia tehtäessä. Nykyisissä julkisia hankintoja koskevista yhteisön säännöksissä ei kuitenkaan ole mitään sellaista, mikä oikeudellisesti velvoittaisi noudattamaan tätä periaatetta.
3. Esitettyjen tietojen perusteella kaupungin ei voida katsoa olevan oikeudellisesti vastuussa mahdollisesta tasa-arvoiseen kohteluun liittyvän lainsäädännön rikkomisesta. Asianomistajan olisi haastettava kyseinen yritys tai työnantaja oikeuteen.
4. Esitetyistä tiedoista ei käy ilmi, kieltäytyykö LAT Ltd-yhtiö muodollisesti palkkaamasta naisia linja-auton kuljettajiksi vai sattuuoko asia vain olemaan niin, että naisia ei ole palkattu linja-auton kuljettajiksi. Muodollinen kieltäytyminen olisi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9. helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY vastainen.
5. Direktiivin 76/207/ETY 3 artiklan 1 kohtaan sisältyvällä tasa-arvoisen kohtelun periaatteella mahdollisuuksissa työhön on välitön oikeusvaikutus ⁽²⁾, ja kansalaiset voivat vedota siihen haastaessaan yksityisyrittäjien oikeuteen kansallisissa tuomioistuimissa. Kansalaisten, jotka kokevat tullessaan syrjityiksi, on siis itse päätettävä siitä, haluavatko he ryhtyä oikeustoimiin yhtiötä vastaan espanjalaisissa tuomioistuimissa.

⁽¹⁾ KOM(98) 143 lopullinen.

⁽²⁾ Asia 222/84 — Johnston v Royal Ulster Constabulary.

(1999/C 348/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0860/99

esittäjä(t): Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kuulovammaispolitiikka

Kysymyksen esittäjä viittaa 18. marraskuuta 1998 annettuun päätöslauselmaan B4-0985/98 viittomakielestä ja pyytää komissiota ilmoittamaan, miten se aikoo toimia seuraavien Euroopan parlamentin esittämien pyyntöjen suhteen:

1. Aikooko komissio tehdä ehdotuksen erilaisia tekstiteleviio- ja näköpuhelinjärjestelmiä koskevien normien yhdenmukaistamiseksi EU:ssa?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä huolehtiakseen siitä, että vähimmäismäärä julkisten televisiokanavien uutislähetyksistä ja poliittisesti merkittävistä ohjelmista tekstitetään tai käännetään viittomakielelle?
3. Aikooko komissio huolehtia siitä, että kuulovammaiset pääsevät osallistumaan EU:n toimielinten järjestämiin julkisiin tilaisuuksiin?
4. Mihin toimiin komissio tai jäsenvaltiot voivat ryhtyä viittomakielen opettajien ja tulkkien tukemiseksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Komissio tiedostaa hyvin viittomakielen merkityksen kuulovammaisille ja on tukenut viittomakieltä käsittelevää Bristolin yliopiston tutkimusprojektia, joka käynnistettiin parlamentin päätöslauselman seurauksena. Tutkimuksessa ilmeni, että viittomakielen virallinen tunnustaminen vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen.

1. Yhteisössä käytettäviin eri tekstipuhelinjärjestelmiin liittyy todellakin yhteensopivuusongelmia. Ongelmat voidaan parhaiten korjata panemalla täytäntöön sovitut standardit, ja komissio tukee tätä työtä.
2. Pääasiallinen vastuu tämän alan työstä on jäsenvaltioilla. Komissiolla ei ole tässä vaiheessa aikomusta tehdä erityisiä ehdotuksia aiheesta.
3. Yhteisössä käytetään useita eri viittomakielä, ja kuulovammaiset oppivat vain yhden niistä. Tämän vuoksi viittomakielen tulkin käyttö yhteisön julkisissa tilaisuuksissa ei välttämättä takaa, että kuulovammaiset saisivat täyden hyödyn tilaisuudesta.

Jotta kuulovammaiset voisivat osallistua yhteisön toimintaan mahdollisimman täysipainoisesti, he voivat kuitenkin tuoda mukanaan omat viittomakielen tulkkinsa. Yhteinen tulkkaus- ja konferenssipalvelu kohtelee viittomakielen tulkkeja samalla tavoin kuin muitakin tulkkeja eli veloittaa heidän palkkionsa yhteisen tulkkaus- ja konferenssipalvelun hallinnoimista freelance-tulkkeja koskevista budjettikohteista.

4. Komissio on tukenut viittomakielen käyttöä koskevia projekteja, kuten Lingua Surda -projektiä, yhteisön koulutusalan Sokrates-toimintaohjelman Lingua-toimen yhteydessä. Lisäksi komissio on tukenut kuulovammaisten ja huonokuuloisten koulutusalan vaihto- ja tiedotustoimia Helios II -ohjelman (1993–1996) kolmen toimintavuoden aikana. Näiden toimien yhteenvedo käsittelee myös viittomakielten ongelmia temaattisessa julkaisussa, johon voi tutustua tämän vuoden alkupuoliskolla komission Europa/PO XXII -palvelimella.

Muita projekteja, jotka liittyvät sellaisten ihmisten kouluttamiseen, joilla on erityistarpeita (kuten kuulovammaiset), voidaan tukea joistakin Euroopan sosiaalirahaston (ESR) rahoittamista lukuisista ohjelmista. Komissio on ehdottanut, että yhden ESR:n viidestä toimintakentästä seuraavan ohjelmakauden aikana pitäisi olla "kaikkien yhtäläiset mahdollisuudet päästä työmarkkinoille". Tässä yhteydessä voidaan ottaa huomioon erityisesti kuulovammaiset ja järjestää koulutusta viittomakielen opettajille tai tulkeille.

(1999/C 348/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0880/99

esittäjä(t): Werner Langen (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Naisten, perheiden ja iäkkäiden ihmisten tukeminen

1. Mitä komissio aikoo tehdä toteuttaakseen sukupuolten tasa-arvon työelämässä? Onko olemassa sitovia määräyksiä, joiden avulla naisia voitaisiin tukea yksityisissä yrityksissä?
2. Tukeeko komissio ohjelmaa, joka edistää nuorten naisten koulutusta ja naisten mahdollisuuksia perustaa oma yritys?
3. Mitä komissio tekee vähentääkseen perheiden verotusta?
4. Mitä mieltä komissio on iäkkäitä ihmisiä koskevasta politiikasta? Miten komissio varmistaa iäkkäiden ihmisten hoidon laadun?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

1. Naisten ja miesten yhtäläisen kohtelun periaate, jonka mukaan samasta tai samanarvoisesta työstä maksetaan sama palkka, sisältyy EY:n perustamissopimuksen 141 artiklaan (entiseen 119 artiklaan). Periaatteen täytäntöönpanosta säädetään useissa direktiiveissä, etenkin miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetussa direktiivissä 76/207/ETY (¹) sekä miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19 päivänä joulukuuta 1978 annetussa direktiivissä 79/7/ETY (²). Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suunta-
viivoihin vuodeksi 1999 sisältyy tarve ottaa naisten ja miesten välinen tasa-arvo huomioon suuntaviivojen

kaikissa pilareissa. Tämä kannustaa jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota naisten erityistarpeisiin toteutettaessa työllisyyspolitiikan suuntaviivoja. Yhteisön säännökset yhtäläisen kohtelun periaatteesta (sama palkka; työllistyminen, ammattikoulutus ja urakehitys; työolot) koskevat sekä julkista että yksityistä sektoria.

2. Komissio on varsin hyvin perillä naisten kohtaamista ongelmista ja haasteista työmarkkinoille pääsyssä, työpaikan säilyttämisessä tai oman yrityksen käynnistämisessä. Rakennerahastot, etenkin Euroopan sosiaalirahasto, ovat rahoittaneet naisten ammattikoulutukseen ja työllistämiseen tähtäviä toimenpiteitä muun muassa erityisesti kohdennetuilla toimilla 1970-luvulta lähtien. Viimeisten kymmenen vuoden aikana on yhteisön aloittein paneuduttu naisten yritystoiminnan käynnistämiseen liittyviin kysymyksiin eri ohjelmien avulla (LEI, NOW, Leader, Recite). Naisten aseman parantaminen työmarkkinoilla ja naisten yrittäjyyden kehittäminen ovat uusien rakennerahastojen keskeinen tehtävä (2000–2006). Euroopan työllisyysstrategian erityistavoitteiksi on määriteltävä tarve parantaa yrittäjyyttä Euroopassa sekä tehostaa naisten ja miesten uudelleentyöllistymistä.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluu perheiden verorasituksen lieventäminen veropoliittisin keinoin.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvat myös ikääntyviä kansalaisia koskevan politiikan kehittäminen ja hoitopalvelujen tarjoaminen vanhuksille. Näillä aloilla komission tehtävänä on parantaa tietojen ja kokemusten vaihtoa parhaiden käytäntöjen edistämiseksi ja välittämiseksi.

YK:n kansainvälisenä ikäihmisten vuonna komissio valmistelee tärkeimpänä asiaa koskevana toimenaan tiedonantoa kaikenikäisten Euroopasta ("Towards a Europe of all ages"), jonka tarkoituksena on kiinnittää huomio ikääntyvien ja vanhojen ihmisten kysymyksiin vuonna 1999 ja sen jälkeen. Tiedonannossa analysoidaan lyhyesti väestörakenteen muutosten aiheuttamaa haastetta yhteisölle ja hahmotellaan aktiivisen ikääntymisen toimintamalli.

(¹) EYVL L 39, 14.2.1976.

(²) EYVL L 6, 10.1.1979.

(1999/C 348/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0904/99

esittäjä(t): **Vincenzo Viola (PPE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Epäilyt Banco di Sicilia SpA:lle maksetuista valtion tuista

Sicilcassa SpA:n varojen ja velkojen siirto Banco di Sicilia SpA:lle onnistui pankkien välisen talletusten suojelurahaston (Fondo Interbancario di Tutela dei Depositi) väliintulon sekä 27. syyskuuta 1974 annetun ministeriön asetuksen mahdollistamien korvaustoimien ansiosta. Banca d'Italian edellä mainitun asetuksen perusteella myöntämät ennakot (noin 5 000 miljardia liiraa), joiden maksu on jo aloitettu, voidaan katsoa valtion tuiksi. Myös komissio on tätä mieltä yhdessä niistä 14 kohdasta, joihin se on pyytänyt selvitystä Italian hallitukselta.

Voiko komissio kertoa, onko se saanut selvityksiä Banca d'Italian puuttumisesta asiaan, ja erityisesti tuen kokonaissummasta, ja ovatko nämä tuet komission mukaan vapaata kilpailua koskevien sääntöjen mukaisia?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Arvoisa parlamentin jäsen on pyytänyt Banco di Siciliaa (¹) koskevan, perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisen johdosta tietoja Italian hallituksen komissiolle esittämän aineiston täydellisyydestä. Hän on myös pyytänyt komission arviota siitä, onko Banca d'Italian Sicilcassan konkurssi-menettelyn yhteydessä toteuttama toimenpide yhteisön lainsäädännön mukainen.

Ensinnäkin on todettava, että Italian hallitus on toimittanut komissiolle kaikki pyydyt asiakirjat Mediocredito Centralen lopullista toimintasuunnitelmaa lukuun ottamatta. Toimintasuunnitelmassa selvitetään hanketta, joka liittyy Mediocrediton hyväksymään menettelyyn Banco di Sicilian pääoman korottamiseksi, ja se toimitetaan komissiolle piakkoin.

Saatuun kaikki pyydyt tiedot komissio ryhtyy tutkimaan, ovatko Italian valtion suunnittelemat toimet sisilialaisten pankkien pelastamiseksi ja tervehdyttämiseksi yhteisön lainsäädännön mukaisia.

(¹) EYVL C 297, 25.9.1998.

(1999/C 348/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0918/99
esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Direktiivi työpaikoille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista

Voiko komissio luetella, mitkä maat ovat noudattaneet direktiivissä (89/654/ETY) (¹) työpaikoille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista säädettyjä paloturvallisuusvaatimuksia, sekä ilmoittaa, mitä valvontaa ja tarkastuksia se on pannut täytäntöön varmistaakseen, että direktiivin paloturvallisuusvaatimuksia noudatetaan, mitä maita vastaan ollaan käynnistämässä rikkomusmenettely sen vuoksi, etteivät ne ole varmistaneet noiden vaatimusten noudattamista, ja minkälainen tämä menettely on luonteeltaan?

(¹) EYVL L 393, 30.12.1989, s. 1.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Kaikki jäsenvaltiot ovat toimittaneet komissiolle tiedoksi kansalliset täytäntöönpanotoimensa, jotka liittyvät työpaikoille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista (ensimmäinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi (¹)) 30. marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/654/ETY saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Jäsenvaltioiden tehtävänä on varmistaa, että direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia jäsenvaltion säännöksiä valvotaan ja seurataan riittävästi. Kaikki näiden säännösten soveltamiseen liittyvät seikat kuuluvat näin ollen jäsenvaltioiden viranomaisten toimivaltaan, ja niiden on järjestettävä ja toteutettava tarpeellisia tarkastuksia, jotta nämä toimenpiteet toteutettaisiin asianmukaisesti.

Komissio on arvioinut direktiivin 89/654/ETY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimien yhdenmukaisuutta ja toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä eli pyytänyt lisätietoja joiltakin jäsenvaltioilta, joissa palontorjuntaa koskevien säännösten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä näyttää olleen puutteellista tai epäasianmukaista.

Komissio saattaa näiden vastausten analysoinnista saatujen tulosten perusteella käynnistää jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla (entinen 169 artikla).

(¹) EYVL L 393, 30.12.1989.

(1999/C 348/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0922/99
esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Laboratoires Boironn-yhtiö ja Mariano Parruccin tapaus

Bolognan työnvälitystoimisto osoitti Laboratoires Boironn-yhtiöstä työpaikan Italiassa asuvalle Mariano Parruccille, joka on kirjattu vammaisten työnhakijoiden alueelliseen luetteloon.

Lokakuussa 1998 edellä mainittu yhtiö kieltäytyi palkkaamasta Mariano Parruccia ja väitti, että se odotti ohjeita pääkonttoristaan, joita ei kuitenkaan koskaan saatu.

Tässä tapauksessa on kyse selvästä Italian lain ja voimassa olevien säännösten rikkomisesta.

Mihin kiireellisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä tämän vammaisen henkilön oikeuksien suojelemiseksi, jotka on hyväksytty jäsenvaltion lainsäädännössä?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella on ilmeistä, ettei mainittu tapaus kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan.

Italiassa 15. huhtikuuta 1968 annetussa laissa n:o 482 säädetään, että yli 35 henkilöä työllistävien yksityisen tai julkisen sektorin yritysten on varattava 15 % työpaikoistaan eri vammaisryhmiin kuuluville henkilöille. Mikäli yritykset eivät täytä tätä velvoitetta, ne joutuvat maksamaan sakon, jonka suuruuden määrittää toimivaltainen maakunnallinen komissio.

On syytä täsmentää, että työpaikkojen varaamis- tai kiintiöjärjestelmä kuuluu ainoastaan jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Tämän vuoksi asianomaisen henkilön on vedottava toimivaltaiseen viranomaiseen Italiassa, jotta hän voisi hyötyä edellä mainitun lain säännöksistä.

(1999/C 348/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0924/99

esittäjä(t): Christa Randzio-Plath (PSE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: EU:n liikkuvan kaupan harjoittajan lupakirja

Euroopan komissio ei ole sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä ryhtynyt minkäänlaisiin toimiin kaikissa EU:n jäsenvaltioissa voimassa olevan liikkuvan kaupan harjoittajan lupakirjan täytäntöönpanemiseksi, mikä kuitenkin helpottaisi rajat ylittävää kauppaa sekä rajat ylittävien palvelujen tarjoamista. Miksi komissio torjuu kaikki pyrkimykset koko Euroopassa voimassa olevan liikkuvan kaupan harjoittajan lupakirjan toteuttamiseksi? Miten tämä käy yhteen vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio toteaa, että toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi liikkuvan kaupan toiminnassa ja erityisesti tätä toimintaa koskevista siirtymätoimenpiteistä 16. kesäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/369/ETY⁽¹⁾ säädetään, että vastaanottavan jäsenvaltion, joka sääntelee tätä toimintaa omien kansalaistensa osalta, on hyväksyttävä muun maan kansalaisen esittämät todistukset, jotka on antanut sen jäsenvaltion viranomainen, josta kyseinen henkilö on peräisin.

Erityisesti silloin, kun jäsenvaltiossa kyseisen toiminnan harjoittamisen edellytyksenä on tietty ammattitaito, tämän toiminnan tietyn ajan kestänyt tosiasiallinen harjoittaminen toisessa jäsenvaltiossa on tunnustettava.

Komissio on antanut ehdotuksen⁽²⁾ direktiiviksi, jolla perustetaan tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmä niitä toimintoja varten, jotka kuuluvat siirtymätoimenpiteitä koskevien direktiivien (kuten direktiivin 75/369/ETY) soveltamisalaan. Direktiiviehdotuksen tavoitteena on antaa maahanmuuttajille mahdollisuus saada tutkintotodistuksensa tunnustetuksi, vaikka heillä ei olisikaan omaa alaansa koskevassa voimassaolevassa direktiivissä edellytettyä ammattikokemusta.

Komissio katsoo, että direktiivillä 75/369/ETY ja edellä mainitulla direktiiviehdotuksella poistetaan kaikki esteet palvelujen vapaalta tarjoamiselta liikkuvan kaupan alalla. Tämän vuoksi komissiolle ei ole aikomusta ehdottaa jäsenvaltioille yhdenmukaistettua koulutusta tai jäsenvaltioiden ammatillisen toiminnan harjoittamista koskevien järjestelmien lähentämistä, joka johtaisi eurooppalaisen lupakirjan luomiseen.

Kyseisen alan toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa tämänkaltaisen hankkeen. Komissio on luonnollisesti valmis tutkimaan kaikki aloitteet ja on aina rohkaissut eri ammattialoja tämänsuuntaiseen kehitykseen, jos näin on voitu helpottaa asianomaisten ammatinharjoittajien vapaata liikkuvuutta.

(¹) EYVL L 167, 30.6.1975.

(²) EYVL C 264, 30.8.1997.

(1999/C 348/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0942/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(13. huhtikuuta 1999)

Aihe: Kanadan lainsäädäntöehdotus C-27

Kanadan viranomaiset eivät ole tähän mennessä muuttaneet kalastusta koskevaa lainsäädäntöehdotusta C-27, joka Euroopan komission mukaan ei ole kansainvälisen oikeuden mukainen. Koska kesäkuussa järjestetään EU:n ja Kanadan huippukokous, voiko komissio tiedottaa mihin toimiin se aikoo ryhtyä tätä huippukokousta silmälläpitäen, jos Kanadan viranomaiset eivät ole antaneet vastausta EU:n toistuviin pyyntöihin lainsäädäntöehdotuksen C-27 muuttamisesta?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Vastaus riippuu paljolti siitä, onko hajallaan olevista kalakannoista ja laajasti vaeltavista kalakannoista vuonna 1995 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien sopimuksen täytäntöönpanoa koskeva Kanadan viranomaisten lainsäädäntöehdotus C-27 käynyt läpi kaikki lainsäädäntömenettelyn vaiheet Kanadan parlamentissa ennen 17. kesäkuuta 1999 pidettävää yhteisön ja Kanadan välistä huippukokousta ja onko lainsäädäntöehdotusta muutettu kyseisen menettelyn aikana. Näistä tekijöistä riippuu, onko huippukokouksessa tarpeen tehdä uusi ilmoitus siitä, että Kanadan aluevesien ulkopuolella tapahtuvaa kalastusta koskeva lainsäädäntö, ja erityisesti lainsäädäntöehdotus C-27, huolestuttavat yhteisöä suuresti.

Jos lainsäädäntöehdotukseen C-27 ei tehdä merkittäviä muutoksia lainsäädäntömenettelyn aikana, on myös välttämätöntä tuoda esille yhteisön kanta niiltä osin, joilta Kanadan lainsäädännön ei katsota olevan kansainvälisen oikeuden mukainen. Komissio toivoo vilpittömästi, että Kanadan parlamentti löytää ratkaisun yhteisöä huolestuttaviin asioihin ja painottaa tässä yhteydessä sitä, ettei tämän tai minkään muunkaan yksittäisen asian tulisi saada vahingoittaa yhteisön ja Kanadan välisiä suhteita.

(1999/C 348/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0954/99

esittäjä(t): Eryl McNally (PSE) komissiolle

(13. huhtikuuta 1999)

Aihe: EY-terminologia ja "kehitysvammainen"- ja "oppimisvaikeuksista kärsivä"-käsitteiden ero

Aikooko yhteisö luopua käyttämästä käsitettä "kehitysvammainen" (mentally handicapped) ja korvata sen vähemmän halventavalla ilmaisulla "oppimisvaikeuksista kärsivä" (with learning disabilities)?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Komissio pyrkii englanninkielisissä teksteissä välttämään termejä "mentally handicapped", "handicap" tai "handicapped", koska komissio on tietoinen siitä, että näihin termeihin liittyy vammaisten henkilöiden mielestä halventava vivahde englannin kielessä. On suositeltavampaa käyttää termejä "with learning difficulties", "disability" ja "disabled".

(1999/C 348/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0975/99

esittäjä(t): Eluned Morgan (PSE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Eläinten rituaaliteurastukset uskonnollisissa juhlissa

Voiko komissio selvittää oikeudellisen tilanteen, joka koskee eläinten rituaaliteurastuksia jäsenvaltioissa ulkona pidettävissä uskonnollisissa juhlissa, sekä miten asiaan liittyviä määräyksiä noudatetaan?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/119/ETY⁽¹⁾ säädetään, että rituaaliteurastukset on tehtävä teurastamoissa ja niiden yhteydessä on noudatettava muita kansanterveyttä sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevia yhteisön vaatimuksia.

Komissio on tietoinen siitä, että eläimiä teurastetaan tietyissä jäsenvaltioissa uskonnollisen Eid-el-Kabir-juhlan yhteydessä joskus myös muualla kuin teurastamoissa. Komissio on saattanut asian pysyvän eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi. Useimmat jäsenvaltiot ovat korostaneet saattaneensa kyseisen direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä siten, että teurastus voidaan suorittaa ainoastaan teurastamoissa.

Muutamissa jäsenvaltioissa rituaaliteurastukset suoritetaan kuitenkin muualla kuin teurastamoissa joko lainvastaisesti tai viranomaisten tietynasteisella hyväksymisellä.

Komissio pyrkii saattamaan asian uudelleen pysyvän eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi ja tekee sen jälkeen omat päätelmänsä.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1993.

(1999/C 348/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0983/99

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Toimet tullien ulkopuolisten esteiden poistamiseksi Yhdysvaltain kanssa käytävältä kaupalta

Yhdysvaltain edellyttämät tullimuodollisuudet ovat hyvin yksityiskohtaisia ja vaativat suurta määrää tietoa. Suuri osa tästä tiedosta vaikuttaa tullin tai tilastoinnin kannalta epäoleelliselta ja vaikeuttaa eurooppalaisten yritysten vientitoimintaa, erityisesti tekstiilialalla.

Aikooko Yhdysvallat toimia tämän ongelman ratkaisemiseksi? Jos ei, aikooko komissio ryhtyä asiassa toimiin?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Komissio vahvistaa, että yhteisön tekstiiliteollisuus katsoo Yhdysvaltojen tullin tulliselvitysmuodollisuuksien aiheuttavan useita ongelmia, jotka liittyvät muun muassa vaatimuksiin tuotteen koostumuksen yksityiskohtaisesta selvityksestä.

Näistä vaikeuksista huolimatta Yhdysvallat säilyy yhteisön suurimpana vientimarkkinana; vuonna 1998 viennin arvo oli 4 430 miljoonaa euroa (12,6 prosenttia yhteisön tekstiili- ja vaatetusalan kokonaisviennistä).

Komissio aikoo ottaa nämä kysymykset esille Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa tilanteen korjaamiseksi. Muussa tapauksessa komissio aikoo tutkia, onko sillä perusteita virallisen valituksen tekemiseksi Maailman kauppajärjestössä (WTO) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) mahdollisesta rikkomisesta.

(1999/C 348/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1024/99**esittäjä(t): Christine Oddy (PSE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Komission tiedonanto kansanterveyspolitiikan kehittämisestä ja naisten terveys

Voiko komissio luvata, että se tulevia kansanterveyspolitiikkaa käsitteleviä asiakirjoja laatiessaan panee erityistä painoa naisten terveyteen liittyviin asioihin ja sisällyttää niihin tutkimuksen ja tuen sellaisille ohjelmille, joilla tähdätään erityisesti naisia koskevien sairauksien, kuten osteoporoosin ja niveltulehduksen, torjumiseen?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Komissio kiinnittää erityistä huomiota naisten terveyteen. Komission nykyisessä kansanterveysohjelmassa käsitellään useita erityisesti naisten terveyteen liittyviä kysymyksiä. Vuonna 1997 komissio julkaisi erityiskertomuksen naisten terveydentilasta Euroopan yhteisössä ⁽¹⁾. Naisten terveyteen liittyviä kysymyksiä painotetaan myös komission tulevassa kansanterveyspolitiikassa.

Vaikka naisten terveyttä koskevia hankkeita ei ole varsinaisesti priorisoitu tutkimusta ja kehittämistä koskevissa yhteisön puiteohjelmissa, monet hankkeet ovat koskeneet naisten terveyttä ja sairauksia. Uusimman, järjestyksessä viidennen puiteohjelman (1998–2002) "Elämänlaatu ja luonnonvarojen hoitaminen" -erityisohjelman toimesta "Ikääntyvä väestö ja toimintakyvyn vajavuudet" keskitytään huomattavassa määrin naisiin. Naiset muodostavat valtaosan ikääntyvästä väestöstä (58 % yli 60-vuotiaista ja 69 % yli 80-vuotiaista Euroopan yhteisössä), ja iäkkäät naiset kuuluvat monien sairauksien riskiryhmiin. Osteoporoosi ja nivelten rappeumasairaudet (kuten niveltulehdus) mainitaan ensisijaisina kohteina vuoden 1999 ehdotuspyynnöissä.

⁽¹⁾ KOM(97) 224 lopullinen.

(1999/C 348/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1025/99**esittäjä(t): Rinaldo Bontempi (PSE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Rajojen sulkeminen rauhanomaiselta mielenosoitukselta

Sotavarusteinen Ranskan poliisi pysäytti 27. ja 28. maaliskuuta välisenä yönä Ranskan ja Italian rajalla (Ponte San Luigissa) suuren määrän nuoria (noin 2000), jotka olivat matkalla Pariisiin tukeakseen maassa ilman

henkilöpapereita olevia siirtolaisia (sans papier). Voimanosoitus oli täysin suhteeton nuorten aloitteen luonteeseen ja tavoitteisiin nähden, sillä nuoret pyrkivät harjoittamaan kansanvaltaista oikeuttaan mielenosoitukseen uudessa rajattomassa Euroopassa. Lisäksi tapauksessa rikottiin perustamissopimuksen 8 a artiklaa.

Schengenin sopimukseen sisältyvien poikkeusten ennakoiva käyttäminen yleisen järjestyksen säilyttämiseksi vaikuttaa sitä paitsi omituiselta kohdistuessaan mielenosoitukseen, josta täydellä syyllä odotettiin rauhanomaista.

1. Eikö komissio katso, että kyseessä on selvästi rikkomus vapaata liikkuvuutta ja ilmaisunvapautta vastaan?
2. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta tällaiset tapaukset eivät toistuisi, koska ne estävät vapaan liikkuvuuden ja mielenosoittamisen yhdistyneen Euroopan alueen sisällä?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Unionin kansalaisilla on oikeus liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueella. Kyseessä ei kuitenkaan ole ehdoton oikeus: Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 18 artiklassa (ent. 8 a artikla) myönnetään tämä oikeus "jollei tässä sopimuksessa määrätystä tai sen soveltamisesta annetuissa säännöksissä säädetystä rajoituksista ja ehdoista muuta johdu". Tällaiset rajoitukset voivat olla perusteltuja yleisen järjestyksen tai turvallisuuden vuoksi ⁽¹⁾. Jäsenvaltioiden viranomaiset voivat vedota näihin yleisen järjestyksen ja turvallisuuden perusteisiin niiden alueelle saavuttaessa ⁽²⁾. Direktiivin 64/221/ETY ^(?) säännösten mukaisesti jäsenvaltio voi siis torjua rajoiltaan toisen jäsenvaltion kansalaisen, jos se katsoo tämän kansalaisen olevan kyseisellä hetkellä vakava ja todellinen uhka yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle.

Edellä sanottu koskee arvoisan parlamentin jäsenen esittämässä kysymyksessä tarkoitettuja henkilöitä, mikäli heihin sovelletaan yhteisön oikeuden periaatetta henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta. Yhteisön oikeudessa ei ole tähän asti myönnetty tällaista vapaan liikkuvuuden oikeutta kolmansien maiden kansalaisille, vaikka he olisivat laillisesti jäsenvaltion alueella, paitsi poikkeustapauksessa perheenjäsenen saattaessa unionin kansalaisia. Schengenin sopimus antaa kuitenkin sen täytäntöönpanneiden jäsenvaltioiden alueella laillisesti oleville kolmansien maiden kansalaisille oikeuden matkustaa toisiin sitä soveltaviin jäsenvaltioihin enintään kolmen kuukauden ajaksi. Myös Schengenin sopimuksen perusteella voidaan kuitenkin yleisen järjestyksen ja kansallisen turvallisuuden ylläpitämiseksi asettaa matkustusoikeudelle rajoituksia, jotka eivät katoa, kun Schengenin säännöstö sisällytetään osaksi unionia.

⁽¹⁾ Katso myös Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 39 artiklan 3 kohta (ent. 48 artiklan 3 kohta).

⁽²⁾ Katso myös ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin N:o 64/221/ETY, EYVL L 56, 4.4.1964, 2 artiklan 1 kohta.

(1999/C 348/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1054/99

esittäjä(t): Angela Billingham (PSE) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Eläkeläisten eurooppalainen alennuskortti rautateille

Voiko Euroopan komissio harkita ehdotusta eläkeläisten eurooppalaisen alennuskortin käyttöönotosta? Tämä kortti oikeuttaisi 20 %:n alennukseen rautatielippujen hinnasta kaikissa jäsenvaltioissa ja siirtymiseen jäsenvaltiosta toiseen, sekä lyhytaikaiseen pysähdykseen kaikkialla Euroopan unionin alueella.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio ehdotti 10. toukokuuta 1989 antamassaan suosituksessa 89/350/ETY ⁽¹⁾, että koko yhteisön alueella otettaisiin käyttöön yli 60-vuotiaille tarkoitettu henkilökortti, joka helpottaisi heidän mahdollisuuksiaan matkustaa ja tarjoaisi muitakin etuja. Suosituksen täytäntöönpanon eteneminen on kuitenkin ollut hidasta

useiden jäsenvaltioissa ilmenneiden käytännön ongelmien vuoksi. Asiaa edistääkseen komissio on tehnyt kaksi toteutettavuustutkimusta. Vuonna 1993 tehty tutkimus kattoi silloiset 12 jäsenvaltiota, kun taas vuonna 1997 tehdyssä tutkimuksessa perehdyttiin tarkemmin viidessä jäsenvaltiossa — Tanskassa, Ranskassa, Irlannissa, Alankomaissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa vallinneeseen tilanteeseen. Ikääntymistä käsittelevän parlamentin sisäisen ryhmän jäsenille on toimitettu kopiot näiden tutkimusten loppuraporteista.

Nämä raportit osoittavat, että vaikka kaikki jäsenvaltiot tarjoavat jonkinlaisen alennusjärjestelmän ikääntyville kansalaisilleen, monissa niistä korttijärjestelmä ei kuitenkaan ole käytössä. Myös ehdot alennusten myöntämiseksi joukkokuljetusvälineissä ja kulttuurilaitoksissa vaihtelevat suuresti eri jäsenvaltioissa. Useilla jäsenvaltioilla ei ole lainkaan kansallista alennusjärjestelmää, vaan alueet vastaavat vaihtelevasti alennusjärjestelmien toteuttamisesta paikallisella tasolla.

Euroopan tasolla on vaikeaa saada tarkkaa ja ajan tasalla olevaa kokonaiskuvaa tilanteesta, koska jäsenvaltioissa on käytössä hyvin suuri määrä erilaisia alennusjärjestelmiä ja koska tilanne jäsenvaltioissa muuttuu jatkuvasti.

Komissio on vakuuttunut siitä, että koko yhteisön kattava eläkeläisten alennuskortti olisi hyödyllinen ja auttaisi luomaan voimakkaampaa tunnetta Euroopan kansalaisuudesta ja edistämään yhteisymmärrystä ja kontaktien solmimista eri jäsenvaltioiden kansalaisten välillä. Komissio käsittelee jäsenvaltioiden edustajien kanssa viimeisimmän toteutettavuustutkimuksen päätelmiä ja suosituksia.

(¹) EYVL L 144, 27.5.1989.

(1999/C 348/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1056/99

esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Julkisten toimeksiantojen myöntäminen

Wienin kaupunki omistaa n. 220 000 asuntoa. Kaupungin asunnot on jo vuosikymmenien ajan vakuutettu samalla vakuutuksella ilman, että asiasta olisi jätetty tarjouspyyntöä.

1. Onko yksittäiset, rahalliselta arvoltaan tietyt kynnysarvon ylittävät palvelu- ja rakennusalan sopimukset, jotka koskevat Wienin kaupungin välillisesti tai välittömästi omistamia asuntoja, laadittava EU:n toimeksiantojen myöntämistä koskevien direktiivien mukaisesti? Jos ei ole, miksi ei?
2. Jos on, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä lopettaakseen tämän sopimuksenvastaisen tilanteen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

1. Direktiivien (¹) mukaiset kynnykset ylittävien palveluhankintasopimusten ja rakennusurakoiden hankintasopimusten, joita Wienin kaupunki tekee suoraan tai välillisesti omistamistaan asunnoista, tekemisessä on noudatettava yhtä direktiiveissä säädetystä menettelyistä ja näiden direktiivien sääntöjä.
2. Komissiolla olisi oltava käytettävissään tarkempia tietoja vakuutuspalvelujen luonteesta, jotta se voisi määrittellä, sovelletaanko tässä tapauksessa julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/50/ETY ja julkisia rakennusurakkahankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14. kesäkuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/37/ETY (²).

Komissio on näin ollen pyytänyt Itävallan viranomaisilta tietoja vakuutuspalvelujen luonteesta, vakuutetuista kohteista ja voimassaolevista vakuutus sopimuksista.

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992.

(²) EYVL L 199, 9.8.1993.

(1999/C 348/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1062/99**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(12. huhtikuuta 1999)

Aihe: Maksut pellavanviljelijöille

Kun otetaan huomioon pellavanviljelijöille aiheutuneet erittäin suuret vaikeudet, jotka johtuvat pellavaa koskeviin EY:n säädöksiin sovellettavien uusien ehtojen käyttöönotosta ja joiden vuoksi tukien maksu viivästyy jopa 12 kuukaudella, eikö komissio voisi harkita mahdollisuutta myöntää väliaikaisia osamaksuja, mikä olisi sovitteluratkaisu maanviljelijöihin kohdistuvan rasituksen keventämiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

Pellavan ja hampun yhteistä markkinajärjestelyä koskevassa yhteisön lainsäädännössä edellytetään markkinointivuodesta 1999/2000 alkaen uusia rajoituksia kuitupellavan tuen myöntämisedellytyksiin.

Uudet vaatimukset, jotka liittyvät erityisesti pellavanvarsien jalostusvaiheen vähimmäistuotoksen valvontaan, voivat todellakin johtaa tuen maksamisen lykkäytymiseen. Siitä aiheutuvien haittojen rajoittamiseksi komissio tarkastelee parhaillaan mahdollisuutta ottaa käyttöön vakuutta vastaan myönnettävien ennakkomaksujen järjestelmä.

(1999/C 348/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1065/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Marraskuun 18 päivänä annetut Ranskan lakia 97-1051 täydentävät säännökset merikalastuksesta ja vesiviljelystä ja niiden yhteensopivuus yhteisön lainsäädännön kanssa

Vastauksessaan kysymykseeni E-0301/99 ⁽¹⁾ komissio lupasi pyytää Ranskan viranomaisilta kysymyksessäni tarkoitettuja säännöksiä koskevan tiedonannon ja tutkia säännökset. Haluan painottaa sitä, että tämän jälkeen komission olisi kerrottava minulle, katsooko se, että nämä täydentävät säännökset ja erityisesti aikaisemmin mainittu ilmoitus pysyvistä sijoittautumispaikasta ovat yhdenmukaisia yhteisön oikeuden kanssa sellaisena kuin tuomioistuimien tulkitsee?

⁽¹⁾ EYVL C 341, 29.11.1999, s. 87.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio vastaa arvoisalle parlamentin jäsenelle katsovansa, että Ranskan viranomaisten vuoden 1998 loppupuolella kalastusalan yrityksille osoittama tiedote Ranskan kiintiöiden kalastukseen liittyvistä uusista edellytyksistä on yhteensopiva yhteisön lainsäädännön kanssa.

Komissio on kuitenkin uudelleen korostanut Ranskan viranomaisille, että näiden uusien edellytysten soveltamisen alkuvaiheessa on tärkeää joustaa hieman, jotta kalastusyritykset voivat sopuisuudesta mukautua uuteen tilanteeseen.

Ranskan viranomaiset ovat vakuuttaneet komissiolle, että ne toimivat tällä tavoin.

(1999/C 348/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1073/99
esittäjä(t): Anne McIntosh (PPE) komissiolle*(13. huhtikuuta 1999)**Aihe:* Sosiaaliturvaan liittyvät vaatimukset

Komissio on myöntänyt minulle 11. maaliskuuta 1999 päivätyssä Pádraig Flynnin kirjeessä, että asetuksen 1408/71 ⁽¹⁾ nojalla on kiellettyä pyytää Ranskassa asuvalta toisen EU:n jäsenvaltion kansalaiselta syntymätodistuksen käännoä Ranskan henkilötunnusta anottaessa. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Ranskan viranomaisten suhteen itäisillä Pyreneillä, koska he ovat rikkoneet tämän asetuksen 84 artiklan 4 kohtaa?

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(3. toukokuuta 1999)*

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se aikoo lähettää Ranskan viranomaisille kysymyksessä mainittua asiaa koskevan kirjeen. Ranskan viranomaisilta kysytään, mihin toimenpiteisiin ne aikovat ryhtyä sen johdosta, että ranskalainen sosiaaliturvalaitos Pyrénées-Orientalesin departementissa vaati toisen jäsenvaltion kansalaiselta syntymätodistuksen ranskankielisen käännoksen hänen anoessaan Ranskan henkilötunnusta, vaikka sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 1408/71 84 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jäsenvaltion viranomaiset, laitokset ja tuomioistuimet eivät saa jättää tutkimatta niille toimitettuja hakemuksia tai asiakirjoja sillä perusteella, että ne on kirjoitettu toisen jäsenvaltion virallisella kielellä.